

Udskriftsdato: 15. december 2025

2016/1 LSF 202 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen og forskellige andre love (Praktikpladsafhængigt bidrag til AUB m.v.)

Ministerium: Undervisningsministeriet

Journalnummer: Undervisningsmin., 16-1433

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen og forskellige andre love

(Praktikpladsafhængigt bidrag til AUB m.v.)

§ 1

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 26. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 2, ændres »elever under erhvervsuddannelse for voksne, jf. kapitel 7 d i lov om erhvervsuddannelser« til: »elever, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år«, og to steder ændres »voksenløn« til: »voksenelevløn«.
2. I § 12 b, stk. 1, 1. pkt., udgår »i overgangen fra grundforløb til hovedforløb«.
3. I § 12 c, stk. 1, indsættes efter 3. pkt.:

»Tilskud ydes på grundlag af et årligt måltal for antal registrerede uddannelsesaftaler pr. tilskudsmodtagende institution. Måltallet for den enkelte institution beregnes som en procentdel af antallet af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det seneste kalenderår. Måltallet fastsættes til 100 pct. af antal tilskudsudløsende uddannelsesaftaler for institutionen i seneste kalenderår. Tilskuddet forhøjes, når institutionen har opfyldt det årlige måltal.«
4. I § 12 c indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Staten yder endvidere tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har haft en uddannelsesaftale med en elev i de seneste fem år. Stk. 1, 8.-10. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.
5. I § 12 c, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »ordningen« til: »ordningerne i stk. 1 og 2«.
6. I § 12 c, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., udgår »efter stk. 1«.
7. I overskriften til *kapitel 4 a* indsættes efter »Skolepraktikydelse«: »m.v.«.
8. I § 12 d indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet herfor i 2016. Beløbet efter 1. pkt. reguleres årligt med det generelle pris- og lønindeks.«
9. I § 15 e, stk. 1, og i 15 f, stk. 1, 1. pkt., ændres »de i § 4, stk. 1, nævnte uddannelser« til: »uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser«.
10. I § 15 e, stk. 4, 1. pkt., ændres »Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foretager« til: »Der foretages«, og i nr. 1 udgår »af samtlige uddannelsesaktive elever på fordelsuddannelsen«.

11. I § 15 e indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Undervisningsministeren kan godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, indgår i bonusordningen. Ministeren fastsætter i givet fald regler om betingelserne for bonus.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

12. I § 15 e, stk. 7, der bliver stk. 8, og i § 15 f, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »afskæring«: til »afskæring, herunder af efterregulering«.

13. I § 15 f indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Undervisningsministeren kan godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, indgår i bonusordningen. Ministeren fastsætter i givet fald regler om betingelserne for bonus.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

14. Efter *kapitel 5 c* indsættes:

»Kapitel 5 d

Bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser

§ 15 g. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, en bonus pr. praktikårselev, jf. stk. 3, med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er i godkendt medfør af § 21 f, stk. 4.

Stk. 2. Der kan alene ydes bonus for uddannelsesaftaler inden for de uddannelser, der er omfattet af stk. 4.

Stk. 3. En praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser indgår ikke i beregningen af praktikårselever. Alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Stk. 4. Der foretages i året efter bonusåret en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for bonusåret. Det er alene uddannelserne på listen over fordelsuddannelser for bonusåret, som undervisningsministeren godkender og offentliggør, jf. § 15 i, der indgår i opgørelsen. Følgende betingelser skal være opfyldt:

- 1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. i bonusåret.
- 2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

Stk. 5. Bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan maksimalt udgøre 5.000 kr. pr. praktikårselev.

§ 15 h. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, en bonus pr. praktikårselev, jf. § 15 g, stk. 3, med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4.

Stk. 2. Det er en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren har en måluddannelsesratio i henhold til § 21 a. Det er endvidere en betingelse, at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i

praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående tre år. For en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de tre foregående år, udregnes gennemsnittet efter 2. pkt. som en forholds­mæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret.

Stk. 3. Bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio, jf. § 21 a. Til brug for beregning af det bonusudløsende antal praktikårselever omregnes måluddannelsesratio til praktikårselever ved at multiplicere ratioen med antallet af erhvervsuddannede årsværk, jf. stk. 4, vægtet med deres modelparameter, jf. § 21 a, stk. 6.

Stk. 4. Ved erhvervsuddannede årsværk forstås en eller flere medarbejdere, som har en erhvervsuddannelse som den højest fuldførte uddannelse, jf. dog § 21 a, stk. 7 og 8, og som tilsammen har en beskæftigelsesgrad, der svarer til én persons fuldtidsarbejde i et helt kalenderår. Alle erhvervsuddannede medarbejdere, herunder ikke-fuldtidsbeskæftigede, indgår med deres respektive beskæftigelsesgrad i beregningen af virksomhedens samlede antal erhvervsuddannede årsværk. Beskæftigelsesgraden udregnes på grundlag af arbejdsgivernes ATP-bidrag.

Stk. 5. Bonus pr. praktikårselev beregnes forholds­mæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan maksimalt udgøre 15.000 kr. pr. praktikårselev.

§ 15 i. Undervisningsministeren godkender, hvilke uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4, som i det kommende kalenderår er fordelsuddannelser på baggrund af ansøgninger fra arbejdsgivernes brancheorganisationer samt på baggrund af forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft. Godkendte fordelsuddannelser forbliver fordelsuddannelser, så længe de opfylder betingelserne i § 15 g, stk. 4, og regler udstedt i medfør af § 21 f, stk. 4, 2. pkt., eller indtil uddannelsen efter høring af arbejdsgivernes brancheorganisationer ophører med at være fordelsuddannelse det førstkomende kalenderår.

Stk. 2. Undervisningsministeren offentliggør årligt en revideret liste over godkendte fordelsuddannelser på Undervisningsministeriets hjemmeside.«

15. I § 17 b, 2. pkt., indsættes efter »kapitel 5 c«: »og 5 d«.

16. Overskriften til *kapitel 7* affattes således:

»Kapitel 7

Arbejdsgiverbidrag og praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag.

17. § 18, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af kapitel 2, bortset fra § 5, stk. 2, og udgifter i medfør af kapitel 2 a, 3, 4, 4 a og 5 b, herunder administrationsudgifter. Bidraget efter 1. pkt. dækker endvidere udviklings- og administrationsudgifter i medfør af kapitel 5 c, kapitel 5 d, §§ 21 a - 21 g og § 26 b.«

18. § 21, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

19. I § 21, stk. 2, ændres »1½ pct. for hver påbegyndt måned« til: »8 pct. plus referencerenten«.

20. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, der opfylder betingelsen i stk. 2, betaler et årligt merbidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af kapitel 5 d og § 21 c, jf. dog § 21 b. Merbidraget beregnes i overensstemmelse med stk. 3-10. Merbidrag opkræves første gang i 2019.

Stk. 2. Er en arbejdsgivers uddannelsesratio, jf. stk. 4, lavere end arbejdsgiverens måluddannelsesratio, jf. stk. 5, skal arbejdsgiveren betale et merbidrag for hver praktikårselev, jf. § 15 g, stk. 3, som arbejdsgiveren mangler for at opfylde måluddannelsesratioen. Til brug for beregning af merbidraget opgøres måluddannelsesratio og uddannelsesratio i praktikårselever ved at multiplicere hver ratio med antallet af erhvervsuddannede årsværk, jf. § 15 h, stk. 4, vægtet med deres modelparameter, jf. stk. 6. En arbejdsgivers måluddannelsesratio beregnes først, når arbejdsgiveren har haft et erhvervsuddannet årsværk i det foregående kalenderår. Har arbejdsgiveren ikke en måluddannelsesratio, betales der ikke merbidrag.

Stk. 3. En arbejdsgivers samlede merbidrag opgøres på grundlag af forskellen på måluddannelsesratioen og uddannelsesratioen opgjort i praktikårselever multipliceret med merbidragssatsen. Merbidragssatsen udgør i 2018-2020 27.000 kr. årligt pr. praktikårselev.

Stk. 4. En arbejdsgivers uddannelsesratio beregnes på baggrund af forholdet mellem antallet af praktikårselever og antallet af erhvervsuddannede årsværk hos den pågældende arbejdsgiver. I beregningen vægtes de forskellige typer af erhvervsuddannede årsværk samt praktikårselever med en modelparameter, jf. stk. 6. Uddannelsesratioen for et kalenderår opgøres i det efterfølgende år.

Stk. 5. En arbejdsgivers måluddannelsesratio beregnes af:

- 1) En vægtet ratio bestående af summen af:
 - a) En brancheratio (25 pct.), der beregnes som forholdet mellem antallet af praktikårselever for alle virksomheder inden for en given hovedbranche, jf. stk. 9, og antallet af erhvervsuddannede årsværk samlet set inden for branchen. I beregningen vægtes de forskellige typer af erhvervsuddannede årsværk og praktikårselever med deres respektive modelparameter, jf. stk. 6.
 - b) En uddannelsesratio for det samlede arbejdsmarked (75 pct.), der beregnes som forholdet mellem det samlede antal praktikårselever og det samlede antal erhvervsuddannede årsværk. I beregningen vægtes de forskellige typer af erhvervsuddannede årsværk og praktikårselever med deres respektive modelparameter, jf. stk. 6.
- 2) Den vægtede ratio efter nr. 1 multipliceres med en sektorspecifik faktor svarende til de forventede udbetalinger af bonus efter kapitel 5 d og tilskud i medfør af § 21 c. De forventede udbetalinger fordeles mellem henholdsvis den private, den kommunale, den regionale og den statslige sektor, jf. stk. 10, som summen af de budgetterede udgifter efter 1. pkt. i kalenderåret multipliceret med hver sektors andel af erhvervsuddannede årsværk i året før kalenderåret i forhold til det samlede antal erhvervsuddannede årsværk i året før kalenderåret. Den sektorspecifikke faktor fastsættes herefter svarende til de forventede sektorspecifikke udbetalinger efter 2. pkt. For den kommunale sektor reduceres faktoren svarende til effekten af et merbidrag for 900 praktikårselever. Kan den sektorspecifikke faktor ikke beregnes pr. 15. marts anvendes det foregående års faktor.

Stk. 6. De forskellige typer af erhvervsuddannede årsværk og praktikårselever vægtes med en modelparameter. Modelparametre for erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4, er fastsat i bilag 1, jf. dog 5. pkt. og stk. 8. Undervisningsministeren offentliggør en oversigt over sammenhængen mellem tidligere og nuværende erhvervsuddannelser til brug for administrationen af ordningen. Foreligger modelparameteren ikke pr. 15. marts, anvendes det foregående års modelparameter. For nyoprettede uddannelser, som ikke har en modelparameter efter bilag 1, anvendes en modelparameter på 1,0.

Stk. 7. Har en arbejdsgiver ansat medarbejdere med uoplyst uddannelsesbaggrund, fastsættes uddannelsesniveaueet som erhvervsuddannet eller ikke-erhvervsuddannet efter:

- 1) En frivillig registrering i det i § 26 b nævnte register vedrørende uddannelsesniveau.

- 2) Den pågældendes uddannelsesniveau på baggrund af arbejdsfunktion opgjort som DISCO-kode, idet medarbejdere registreret med en DISCO-kode, hvorunder mere end 50 pct. af de registrerede medarbejdere hos den enkelte arbejdsgiver er erhvervsuddannede, opgøres som erhvervsuddannede.
- 3) Uddannelsesniveauet på baggrund af uddannelsesfordelingen for den hovedbranche, som medarbejderens arbejdsgiver er registreret i, jf. stk. 9, således at medarbejderen vægtes som en sammensætning af uddannelsesniveauet for den gennemsnitlige medarbejder i hovedbranchen.

Stk. 8. Ved fastsættelse af uddannelsesniveau efter stk. 7, nr. 1-3, sker der en vægtning med en modelparameter på 1,0.

Stk. 9. Ved opgørelse af hovedbrancher anvendes Dansk Branchekode 2007 (DB07) med undergrupperinger. Undergruppen *Bygge og Anlæg* opdeles i to, hvor branchen *Bygningsinstallation* udspaltes fra *Bygge og Anlæg* med udgangspunkt i 127-standardgrupperingen (43.00.1). Det resterende indhold i *Bygge og Anlæg* vil udgøre branchen *Bygge og Anlæg*.

Stk. 10. Alle arbejdsgivere placeres på baggrund af Danmarks Statistiks sektorgruppering i det erhvervsstatistiske register (ESR) efter standarden ESA2010, jf. bilag 2, som tilhørende en af de fire sektorer:

- 1) Privat sektor.
- 2) Kommunal sektor.
- 3) Regional sektor.
- 4) Statslig sektor.

§ 21 b. En arbejdsgiver, som opfylder betingelsen i § 21 a, stk. 2, kan efter ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fritages for at betale merbidrag efter § 21 a, stk. 1, såfremt arbejdsgiveren forgæves har søgt en elev via opslag på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal i mindst tre måneder og en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Ingen skole har henvist en elev, der har bestået det relevante grundforløb eller arbejdsgiveren har efter behandling af ansøgningerne underrettet den enkelte elevs skole om, at eleven ikke har gennemført det relevante grundforløb.
- 2) Eleven afslår virksomhedens tilbud om en praktikplads.
- 3) Der er ikke registreret søgende elever på uddannelsen på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal.

Stk. 2. For uddannelser med praktikpladskrav kan fritagelse for merbidrag ske, hvis arbejdsgiveren forgæves har søgt en elev til en uddannelsesaftale, der omfatter både anden del af grundforløbet og hovedforløbet, via opslag på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal i mindst tre måneder, uden at der har været ansøgere til stillingen.

Stk. 3. Der kan alene ske fritagelse for merbidrag svarende til den periode, hvor opslaget har været synligt på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal. Der kan højst ske fritagelse for merbidrag for én praktikårselev pr. opslået stilling pr. år. Er arbejdsgiveren godkendt til et bestemt antal elever, jf. § 31 i lov om erhvervsuddannelser, kan fritagelse for merbidrag højst omfatte et sådant antal elever.

Stk. 4. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og behandling af ansøgninger om fritagelse for betaling af merbidrag, herunder dokumentationskrav. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan endvidere fastsætte regler om, at dokumentation kan ske ved, at arbejdsgiveren afgiver en skriftlig erklæring på tro og love.

§ 21 c. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, modtager et årligt tilskud pr. erhvervsuddannet årsværk, jf. § 15 h, stk. 4, jf. dog stk. 3. I 2018 er tilskuddet 295 kr. årligt pr. erhvervsuddannet årsværk.

Stk. 2. Fra 2019 opgør bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag tilskuddets størrelse. Tilskudsgrundlaget opgøres som andelen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags samlede udgifter til skolepraktikydelse, der finansieres af bidrag efter § 18, stk. 1, og som kan henføres til indbetalinger

for erhvervsuddannede årsværk i det foregående år. Tilskudsgrundlaget deles herefter med antallet af erhvervsuddannede årsværk i det forudgående år for at finde tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk.

Stk. 3. Der udbetales ikke tilskud efter stk. 1 og 2, såfremt antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk er identisk med det antal lønmodtagere, der i henhold til § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18. Er antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk identisk med det samlede antal lønmodtagere, der betaler bidrag efter § 18, reduceres tilskuddet efter stk. 1 med tilskudsbeløbet for ét erhvervsuddannet årsværk.

§ 21 d. Overstiger indtægterne fra merbidrag efter § 21 a med fradrag for fritagelse efter § 21 b udgifterne til bonus efter kapitel 5 d og tilskud efter af § 21 c, udbetales overskuddet til arbejdsgiverne pr. praktikårselev, jf. § 15 g, stk. 3, i overensstemmelse med stk. 2 og 3 samt regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3. Opgørelsen foretages året efter bidragsåret.

Stk. 2. Opgørelsen af overskud foretages pr. sektor, jf. § 21 a, stk. 10.

Stk. 3. Overskud tilbagebetales til arbejdsgivere placeret i sektoren for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren har haft i det år, som overskuddet vedrører. Overskud pr. praktikårselev beregnes ved at dividere overskuddet med antal praktikårselever i bidragsåret i den pågældende sektor. Elever inden for erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4, indgår i beregningen.

§ 21 e. Overstiger udgifterne til bonus efter kapitel 5 d og tilskud efter § 21 c indtægterne fra merbidrag efter § 21 a med fradrag for fritagelse efter § 21 b, opkræves underskuddet i overensstemmelse med stk. 2-4 samt regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3. Opgørelsen foretages året efter bidragsåret.

Stk. 2. Opgørelsen af underskud foretages pr. sektor, jf. § 21 a, stk. 10.

Stk. 3. Underskud opkræves blandt arbejdsgivere placeret i sektoren for hvert erhvervsuddannet årsværk, jf. § 15 h, stk. 4, som arbejdsgiveren har haft i det år, som underskuddet vedrører. Underskud pr. erhvervsuddannet årsværk beregnes ved at dividere underskuddet med antal erhvervsuddannede årsværk i bidragsåret i den pågældende sektor.

Stk. 4. Ved opgørelsen af underskud anvendes det antal erhvervsuddannede årsværk, der i henhold til § 21 c, stk. 1 og 2, modtager tilskud efter § 21 c.

§ 21 f. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan bestemme, at opkrævning og udbetaling i relation til bonusordningerne efter kapitel 5 d, merbidragsordningen efter § 21 a, fritagelsesordningen efter § 21 b, tilskudsordningen efter § 21 c samt over- og underskudsdelingsordningerne efter §§ 21 d og 21 e gennemføres som en samlet opgørelse til de berørte arbejdsgivere. § 18, stk. 4, § 19, stk. 1, 2. pkt., § 21, stk. 3, 1. pkt., og § 26, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse i relation til opkrævning efter 1. pkt.

Stk. 2. Sker indbetaling efter stk. 1 ikke rettidigt, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag pålægge arbejdsgiveren at betale renter af bidragene med 8 pct. plus referencerenten fra forfaldsdatoen.

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om opkrævning og udbetaling efter stk. 1 og 2, herunder i nødvendigt omfang praktiske og administrative betingelser i relation til uddannelser, som godkendes efter stk. 4, samt om administration af de omfattede ordninger i øvrigt. Der kan herunder fastsættes regler om beregning af bonus efter § 15 g og gennemsnit efter 15 h. Der kan endvidere fastsættes regler om udsættelse af mindre opkrævnings- og udbetalingsbeløb til senere efterregulering samt om tilbagebetaling, modregning og afskæring.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan efter anmodning fra de relevante brancheorganisationer godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, bortset fra farmakonomuddannelsen, kan indgå i det samlede kompleks af ordninger efter stk. 1 med de retsvirkninger, der for disse ordninger i øvrigt følger af denne lov.

Stk. 5 Undervisningsministeren fastsætter regler om betingelserne for godkendelse af uddannelser efter stk. 4.

§ 21 g. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udarbejder en særskilt opgørelse for indbetalinger efter §§ 21 a og 21 e og udbetalinger efter §§ 15 g, 15 h, 21 b, 21 c og 21 d som en del af årsregnskabet noter, jf. § 24.«

21. I § 26 a indsættes før stk. 1 og 2 som nye stykker:

»Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan ved administrationen af sine sagsområder forlange at få nødvendige personoplysninger fra andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner i elektronisk form med henblik på samkøring og sammenstilling i kontroløjemed uden samtykke fra eleven eller arbejdsgiveren til brug for kontrol af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol af udbetaling af ydelser og opkrævning af bidrag efter loven.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan til brug for administrationen af sine sagsområder foretage registersamkøring i kontroløjemed af data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af stk. 1.«

Stk. 1 og 2 bliver herefter stk. 3 og 4.

22. I § 26 a, *stk. 2, 1. pkt.*, der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »Stk. 1« til: »Stk. 3«.

23. Efter § 26 a indsættes:

»§ 26 b. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan til et register vedrørende uddannelsesniveau, som oprettes til brug for opgørelsen af erhvervsuddannede årsværk, jf. § 15 h, stk. 4, efter §§ 15 h, 21 a, 21 c og 21 e, indsamle data om uddannelsesniveau på individniveau fra Danmarks Statistik.«

24. Som *bilag 1* og *2* indsættes bilag 1 og 2 til denne lov.

§ 2

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 24. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 c, *stk. 3*, og § 18, *stk. 2*, ændres »studiekompetencegivende eksamen« til: »erhvervsfaglig studentereksamen«.

2. § 9 affattes således:

»§ 9. Undervisningsministeren træffer efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser beslutning om begrænsning af adgangen til skoleundervisning (dimensionering) inden for de enkelte uddannelser. Beslutning om dimensionering af en uddannelse sker under hensyn til de forventede fremtidige behov inden for forskellige fagområder baseret på følgende parametre:

- 1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har indgået en uddannelsesaftale med en virksomhed inden for tre måneder efter gennemført grundforløb.
- 2) Ledighedsgraden for færdiguddannede.
- 3) Forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Stk. 2. Beslutning om dimensionering træffes for et år ad gangen. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte nærmere regler om dimensionering, herunder om de kriterier, der er omfattet af stk. 1, om fravigelse herfra, om fremgangsmåden i forbindelse med forberedelse af og beslutning om dimensionering samt om fastlæggelse af kvotestørrelse og -fordeling på institutionerne.«

3. I § 19 b, *2. pkt.*, ændres »§ 66 f, stk. 1, dog højst med tre måneder for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed« til: »§ 66 f, stk. 1 og 3, dog højst med tre uger for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed og med højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse«.

4. I § 19 b, 3. pkt., ændres »§ 66 f, stk. 1« til: »§ 66 f, stk. 1 og 3«.

5. I § 35, stk. 1, nr. 17, ændres »og § 52, stk. 1« til: », § 52, stk. 1, og § 66 j, stk. 3«.

6. I § 48, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »dog«: », men højst to gange mellem samme elev og samme virksomhed, jf. dog 4. pkt.,«.

7. I § 48, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »bestemte uddannelser,«: »om at det lokale uddannelsesudvalg under nærmere angivne betingelser undtagelsesvist kan godkende yderligere én aftale, jf. 3. pkt., mellem samme elev og samme virksomhed,«.

8. I § 50, stk. 1, indsættes før 1. pkt.:

»Skolen fastsætter ordensregler for elever i skolens erhvervsuddannelser.«

9. I § 50 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om ordensreglerne efter stk. 1, herunder om iværksættelse af foranstaltninger over for elever, der ikke følger ordensreglerne. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at der også kan iværksættes sanktioner i anledning af elevadfærd, der er udvist uden for skolen, hvis adfærden har haft en direkte indflydelse på god orden på institutionen, regler om, at private genstande kan tilbageholdes, og at tilbageholdelsen af praktiske eller pædagogiske grunde kan opretholdes ud over det tidspunkt, hvor skolens tilbud ophører, samt regler om elevers frivillige medvirken i skolers test for rusmidler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

10. Overskriften til *kapitel 7 a* affattes således:

»Kapitel 7 a

Praktikpladssøgning, registrering som praktikpladssøgende, skolepraktik m.v.«.

11. I § 66 a, stk. 5, ændres »3 måneder« til: »fra 1 til 3 måneder«, og »§ 15 e, stk. 6« ændres til: »§ 15 e, stk. 6, henholdsvis § 15 i«.

12. I § 66 c, stk. 1, indsættes efter 4. pkt.:

»Regler om elevers aktivitet som praktikpladssøgende fastsat efter 2. pkt. kan omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, herunder om konsekvenser, hvis reglerne ikke overholdes. Regler om elevers registrering som praktikpladssøgende fastsat efter 3. pkt. kan omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, samt elever, som har tilmeldt sig som praktikpladssøgende uden for skolepraktik.«

13. I § 66 f indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Ulønnet praktikuddannelse i en virksomhed for elever uden en uddannelsesaftale, jf. stk. 1, kan kun finde sted i virksomheder, som er godkendt til praktikuddannelse af det faglige udvalg. Aftaler herom kan have en varighed af højst tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse under skolepraktik. 1. pkt. berører ikke skolepraktikelevers mulighed for at gøre brug af kortere uddannelsesophold i udenlandske virksomheder under Erasmus+ programmet og lignende udvekslingsprogrammer.

Stk. 4 Aftaler om delvis praktikuddannelse, jf. stk. 1, kan kun indgås og gennemføres én gang mellem samme elev og samme virksomhed.«

14. I § 66 g, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Skolepraktik kan tilrettelægges med produktion af varer og levering af tjenesteydelser, som efter samråd med det lokale uddannelsesudvalg kan afsættes på vilkår, som ikke udgør urimelig konkurrence over for private udbydere af tilsvarende varer og ydelser.«

15. I § 66 i, stk. 2, ændres »deltager i skolepraktik i henhold til § 66 d, stk. 1 og 2« til: »er registreret som praktikpladssøgende i henhold til regler udstedt i medfør af § 66 c, stk. 1«, og »uddannelsestid, og skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen« ændres til: »uddannelsestid. Elever, som afslår at modtage praktikpladsen slettes af praktikpladsregisteret. Elever i skolepraktik skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen. Undervisningsministeren fastsætter i regler udstedt i medfør af § 66, c, stk. 1, regler i relation til elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del«.

16. § 66 j, stk. 2, 1. pkt., affattes således:
»Klager efter stk. 1 sendes til skolen.«

17. I § 66 j indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte regler om skolers og praktikcentres behandling og afgørelse af sager om udelukkelse af elever fra skolepraktik og andre sager om elevers retsstilling samt om behandling af elevers klager over sådanne afgørelser.«

§ 3

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 747 af 20. juni 2016, som ændret ved § 13 i lov nr. 1746 af 27. december 2016 og § 1 i lov nr. 192 af 27. februar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »herunder i form af partnerskaber, med«: »virksomheder, institutioner for erhvervsrettet uddannelse«,

2. § 3, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Som led i de i stk. 4 nævnte samarbejder eller samarbejder med uddannelsesinstitutioner, organisationer m.v., der er etableret ved kontrakt, kan skolens leder beslutte, at personer, der ikke er ansat ved kommunens skolevæsen, i begrænset omfang kan varetage undervisningsopgaver i folkeskolens fag og obligatoriske emner og understøttende undervisning.«

3. I § 7 a, stk. 2, 1. pkt., og i § 13 b, stk. 4, nr. 3, ændres »ikkeuddannelsesparate« til: »ikke-uddannelsesparate«.

4. § 7 a, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»I 9. klasse deltager elever i brobygning i det omfang, lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. fastsætter dette.«

5. I § 9, stk. 3, ændres »8. og 9. klasse« til: »6.-9. klasse«.

§ 4

I lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 270 af 23. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 c, stk. 4, 1. pkt., ændres »ikkeuddannelsesparat« til: »ikke-uddannelsesparat«.

2. I § 2 g, stk. 3, ændres »ikkeuddannelsesparate« til: »ikke-uddannelsesparate«.

3. § 10 c, stk. 1, affattes således:

»Elever i folkeskolen og den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning, som er vurderet ikke-uddannelsesparate, eller som har behov for afklaring af uddannelsesvalg, kan tilbydes brobygning i 9. klasse. Brobygning kan endvidere tilbydes elever i 9. klasse i andre skoleformer, når lederen af elevens skole i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det vil gavne elevernes mulighed for fortsat uddannelse.«

4. § 10 d, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Der skal brobygges til mindst en erhvervsrettet ungdomsuddannelse eller en erhvervsgymnasial uddannelse i forløb af mindst to dages varighed, som kan afvikles samlet eller enkeltvis.«

§ 5

I lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 2, indsættes som 4. pkt.:

»Er der er lidt et tab af indtægt, jf. stk. 1, kan godtgørelsen pr. dag ydes for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag.«

§ 6

I lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1076 af 8. juli 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1563 af 13. december 2016, § 18 i lov nr. 1746 af 27. december 2016 og lov nr. 1750 af 27. december 2016, foretages følgende ændring:

1. Efter § 51 b indsættes før overskriften før § 52:

»§ **51 c.** Undervisningsministeren kan for efterskoler som forsøg i en periode på op til 3 skoleår godkende, at en efterskole ved indgåelse af en overenskomst med en institution for erhvervsrettet uddannelse tilbyder et 10.-klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Institutionen for erhvervsrettet uddannelse forestår undervisningen af grundforløbet.

Stk. 2. Uanset § 15, stk. 2, 2. pkt., kræver påbegyndelse af et 10.-klasseforløb omfattet af stk. 1, at eleven opfylder adgangskravene til erhvervsuddannelserne, jf. lov om erhvervsuddannelser.

Stk. 3. For elever under 18 år omfattet af ordningen yder kommunalbestyrelsen i bopælskommunen, jf. § 40, et særligt bidrag til staten. Bidraget udgør halvdelen af det på finansloven fastsatte kommunale bidrag.

Stk. 4. Uanset § 30, stk. 2, nr. 2 og 3, kan en elev, der deltager i 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb efter stk. 1, efter ansøgning til efterskolen opnå elevstøtte efter § 30 under forløbet.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 15 i og § 21 f i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14 henholdsvis nr. 20, samt lovens § 3, nr. 4, og § 4 træder i kraft den 1. august 2017.

Stk. 3. § 1, nr. 2-8, nr. 14-16, nr. 18-22 og nr. 24, § 2, nr. 3-17, og § 3, nr. 1-3, træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 5.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af § 12 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 30. januar 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter

udstedt i medfør af § 12 c, stk. 2, der bliver stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 5.

Stk. 6. Den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, som dækkes efter § 12 d, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, omfatter udgifter, der afholdes den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 7. Ved beregning af bonus pr. praktikårselev på fordelsuddannelser efter § 15 g i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, indgår uddannelsesaftaler påbegyndt i 2017 for kalenderdage i bonusåret.

Stk. 8. § 1, nr. 1, har virkning fra den 1. august 2015. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan foretage efterregulering af afgørelser om lønrefusion, der er truffet efter dette tidspunkt, og kan i nødvendigt omfang fastsætte regler herom.

Stk. 9. § 21 f, stk. 1-3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 20, har virkning fra den 1. januar 2018.

§ 8

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Modelparameter i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag

Uddannelse	Relativ mangel (modelparameter) ¹
Anlægsgartner	1,04
Anlægsstruktør, bygningsstruktør og brolægger	1,11
Autolakerer	0,93
Automatik- og procesuddannelsen	1,11
Bager og konditor	0,98
Beklædningshåndværker	0,64
Beslagsmed	0,98
Boligmontering	0,64
Buschauffør i kollektiv trafik	0,91
Byggemontagetekniker	1,12
Bygningsmaler	0,87
Bådmekaniker	1,15
Cnc-tekniker	1,13
Cykel-og motorcykelmekaniker	1,15
Data- og kommunikationsuddannelsen	1,30
Den pædagogiske assistentuddannelse	0,98
Detailhandelsuddannelsen med specialer	0,99
Detailslagter	0,93
Digital media uddannelsen	0,93
Dyrepasser	0,96
Ejendomsservicetekniker	0,92
Elektriker	1,22
Elektronik- og svagstrømsuddannelsen	1,27
Elektronikoperatør	1,35
Entreprenør- og landbrugsmaskinuddannelsen	1,15
Erhvervsfiskere	0,99
Ernæringsassistent	1,03
Eventkoordinator	0,88
Film- og tv-produktionsuddannelsen	0,99
Finansuddannelsen	1,02
Finmekaniker	1,16
Fitnessinstruktør	0,88
Flymekaniker	1,15
Forsyningsoperatør	1,35
Fotograf	1,38
Frisør	0,88
Frontline PC-supporter	1,35
Frontline radio-tv supporter	1,35

Gartner	1,04
Gastronom	1,01
Glarmester	0,95
Grafisk tekniker	0,99
Greenkeeper	1,04
Guld- og sølvsmed	1,16
Handelsuddannelse med specialer	1,16
Havne- og terminaluddannelsen	0,97
Hospitalsteknisk assistent	0,98
Industrioperatør	1,07
Industrislagter	0,93
Industri teknikeruddannelsen	1,13
Karrosseriuddannelsen	1,12
Kontoruddannelse med specialer	1,07
Kosmetiker	0,88
Køletekniker	1,08
Laboratorietandtekniker	1,15
Lager- og terminaluddannelsen	0,97
Landbrugsuddannelsen	1,10
Lufthavnsuddannelsen	0,83
Maritime håndværksfag	1,11
Maskinsnedker	1,13
Mediegrafiker	1,10
Mejerist	0,97
Metalsmed	0,98
Modelsmed	1,13
Murer	0,98
Ortopædist	1,15
Overfladebehandler	1,15
Personvognsmekaniker	1,15
Plastmager	1,01
Procesoperatør	1,07
Produktør	1,07
Receptionist	1,05
Redder	1,14
Serviceassistent	0,43
Sikkerhedsvagt	1,13
Skibsmekaniker	1,15
Skibsmontør	1,04
Skiltetekniker	0,99
Skorstensfejer	1,14
Skov- og naturtekniker	0,97
Smed	0,98

Snedker	1,13
Social- og sundhedsuddannelsen	0,98
Stenhugger	1,14
Stukkør	1,14
Støberitekniker	1,15
Tagdækker	1,10
Tandklinikassistent	0,98
Tarmrenser	0,93
Teater-, udstillings- og eventtekniker	0,99
Teknisk designer	1,15
Teknisk isolør	1,15
Tjener	0,94
Togklargøringsuddannelsen	0,83
Træfagenes byggeuddannelse	1,12
Urmager	1,16
Vejgodstransportuddannelsen	0,83
Veterinærsygeplejerske	1,04
Vindmølleoperør	1,15
VVS-energi	1,08
Værktøjsuddannelsen	1,22
Webintegrør	0,93

¹ Modelparametrene er midlertidige og vil blive genberegnet og fastsat endeligt for 2018 ved lovforslag, der forventes fremsat i Folketingssamlingen 2017/18«

Opdeling af sektorkoder på 4 sektorer

Nr.	Virksomhedsregistrering (Danmarks Statistik)	Sektorkoder (Danmarks Statistik)	Endelig sektor placering
11	Statslige ikke-finansielle kvasi-selskaber	'05 Offentlige virksomheder'	Stat
12	Kommunale ikke-finansielle kvasi-selskaber	'05 Offentlige virksomheder'	Kommune
13	Regionernes ikke-finansielle kvasi-selskaber	'05 Offentlige virksomheder'	Region
14	Statsligt ejede ikke-finansielle selskaber	'05 Offentlige virksomheder'	Stat
15	Kommunalt ejede ikke-finansielle selskaber	'05 Offentlige virksomheder'	Kommune
16	Regionsejede ikke-finansielle selskaber	'05 Offentlige virksomheder'	Region
18	Private ikke-finansielle selskaber	'06 Private virksomheder'	Privat
21	Centralbanken	'05 Offentlige virksomheder'	Stat
27	Offentlige penge- og realkreditinstitutter	'05 Offentlige virksomheder'	Stat
28	Private penge- og realkreditinstitutter	'06 Private virksomheder'	Privat
31	Offentlige pengemarkedsforeninger	'05 Offentlige virksomheder'	Stat
32	Private pengemarkedsforeninger	'06 Private virksomheder'	Privat
37	Offentlige investeringsforeninger	'05 Offentlige virksomheder'	Stat
38	Private investeringsforeninger	'06 Private virksomheder'	Privat
41	Andre offentlige finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser	'05 Offentlige virksomheder'	Stat
42	Andre private finansielle formidlere, undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser	'06 Private virksomheder'	Privat
47	Offentlige finansielle hjælpeenheder	'05 Offentlige virksomheder'	Stat
48	Private finansielle hjælpeenheder	'06 Private virksomheder'	Privat
51	Offentlige koncerntilknyttede finansielle enheder	'05 Offentlige virksomheder'	Stat
52	Private koncerntilknyttede finansielle enheder	'06 Private virksomheder'	Privat
57	Offentlige forsikringsselskaber	'05 Offentlige virksomheder'	Stat
58	Private forsikringsselskaber	'06 Private virksomheder'	Privat
61	Offentlige pensionskasser	'05 Offentlige virksomheder'	Stat
62	Private pensionskasser	'06 Private virksomheder'	Privat
71	Statslig forvaltning og service – integrerede enheder	'01 Staten'	Stat
72	Statslig forvaltning og service - ikke-integrerede enheder	'01 Staten'	Stat
74	Regionernes forvaltning og service - integrerede enheder	'02 Regioner'	Region
75	Regionernes forvaltning og service - ikke-integrerede enheder	'02 Regioner'	Region
76	Kommunal forvaltning og service - integrerede enheder	'03 Kommuner'	Kommune
77	Kommunal forvaltning og service - ikke-integrerede enheder	'03 Kommuner'	Kommune
79	Sociale kasser og fonde	'04 Sociale kasser og fonde'	Stat
81	Personligt ejede virksomheder	'06 Private virksomheder'	Privat
89	Non-profit institutioner rettet mod husholdninger	'07 Private non-profit organisationer'	Privat
91	Internationale organisationer (internationale organisationer, fx EU institutioner og udenlandske ambassader i DK)	'06 Private virksomheder'	Privat
99	Ikke oplyst	'08 Uoplyst'	Privat

«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Lovforslagets hovedpunkter
 - 1.2. Lovforslagets baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag
 - 2.1.1. Praktikpladsafhængigt bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag
 - 2.1.1.1. .
Gældende ret
 - 2.1.1.2. .
Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.1.2.1. Merbidrag og fritagelse
 - 2.1.1.2.2. Tilskud
 - 2.1.1.2.3. Bonus
 - 2.1.1.2.4. Fordelsbonus
 - 2.1.1.2.5. Praktikbonus
 - 2.1.1.2.6. Over- og underskudsdeling
 - 2.1.1.2.7. Fordelsuddannelser
 - 2.1.1.2.8. Øvrige elementer i relation til et praktikpladsafhængigt AUB-bidrag
 - 2.1.2. Arbejdsgivernes overtagelse af udgifter til skolepraktik
 - 2.1.2.1. .
Gældende ret
 - 2.1.2.2. .
Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.3. Statsligt tilskud til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler
 - 2.1.3.1. .
Gældende ret
 - 2.1.3.2. .
Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.4. Udvidelse af kontrolmuligheder for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag
 - 2.1.4.1. .
Gældende ret
 - 2.1.4.2. .
Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.5. Lønrefusion til voksne elever
 - 2.1.5.1. .
Gældende ret
 - 2.1.5.2. .
Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Ændring af lov om erhvervsuddannelser
 - 2.2.1. Dimensionering af erhvervsuddannelser
 - 2.2.1.1. .
Gældende ret

- 2.2.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- .
- 2.2.2. Krav til erhvervsuddannelseselevs egnethed m.v. – EMMA-kriterierne
 - 2.2.2.1 Gældende ret
 - .
 - 2.2.2.1.1 EMMA-kriterierne
 - .
 - 2.2.2.1.2 Restuddannelsesaftaler
 - .
 - 2.2.2.1.3 Skoleaftalen
 - .
 - 2.2.2.1.4 Skolernes foranstaltninger, hvis EMMA-kriterierne ikke opfyldes samt klagemuligheder
 - .
 - 2.2.2.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - .
- 2.2.3. Praktikcentres salg af varer og levering af tjenesteydelser
 - 2.2.3.1 Gældende ret
 - .
 - 2.2.3.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - .
- 2.2.4. Virksomhedsforlagt praktikuddannelse, delaftaler og korte uddannelsesaftaler
 - 2.2.4.1 Gældende ret
 - .
 - 2.2.4.1.1 Virksomhedsforlagt undervisning
 - .
 - 2.2.4.1.2 Delaftaler
 - .
 - 2.2.4.1.3 Korte uddannelsesaftaler
 - .
 - 2.2.4.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - .
- 2.2.5. Udvidede muligheder for disciplinære reaktioner over for elever
 - 2.2.5.1 Gældende ret
 - .
 - 2.2.5.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - .
- 2.3. Ændring af lov om folkeskolen
 - 2.3.1. Samarbejde med virksomheder og erhvervsskoler
 - 2.3.1.1 Gældende ret
 - .
 - 2.3.1.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - .
 - 2.3.2. Fremrykning af praktik til 6. og 7. klasse
 - 2.3.2.1 Gældende ret
 - .
 - 2.3.2.2 Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - .

- 2.4. Ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.5. Ændring af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6. Ændring af lov om efterskoler og frie fagskoler
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne
- 6. Miljømæssige konsekvenser
- 7. Forholdet til EU-retten
- 8. Hørte myndigheder og organisationer mv.
- 9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den daværende regering (Venstre) og arbejdsmarkedets parter (Dansk Arbejdsgiverforening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lederne, Landsorganisationen i Danmark, FTF, AC, KL og Danske Regioner) indgik den 19. august 2016 "Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser" (trepartsaftalen).

Det fremgår af trepartsaftalen, at regeringen og arbejdsmarkedets parter er enige om en række initiativer, der skal understøtte, at virksomhederne kan få den nødvendige arbejdskraft på alle uddannelsesniveauer. Det forudsætter, at virksomhederne opretter flere praktikpladser, at flere unge vælger og gennemfører en erhvervsuddannelse, samt at der er gode muligheder for løbende opkvalificering, så lønmodtagerne har gode muligheder for at få og fastholde beskæftigelse samt – hvis ønsket – at gennemføre brancheskift.

Af trepartsaftalen fremgår også, at adgang til faglært arbejdskraft er vigtig i forhold til at sikre, at virksomhederne kan få den arbejdskraft, de efterspørger – både på kort og på lang sigt. Regeringen og arbejdsmarkedets parter ønsker derfor, at erhvervsuddannelserne igen bliver førstevalget for langt flere unge efter grundskolen. Flere unge skal have lyst til at vælge og gennemføre en relevant erhvervsuddannelse med de attraktive job-, karriere- og videreuddannelsesmuligheder, der er forbundet hermed. Derfor er det også vigtigt, at de unge får en større sikkerhed for at få en praktikplads og dermed får en kvalificeret start på de mange karrieremuligheder, som en faglært uddannelse giver mulighed for. Her udgør skolepraktikken i dag et vigtigt supplement, der blandt andet understøtter uddannelsen af faglærte i perioder med forbigående udfordringer for virksomhedernes uddannelseskapaletet på større eller mindre dele af uddannelsesområdet.

Trepartsaftalen ønsker at bidrage til, at der er tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark, og at eleverne på erhvervsuddannelser har en høj grad af sikkerhed for, at de kan gennemføre praktiktiden i en virksomhed. Det er efter trepartsaftalen en fælles overordnet målsætning, at der årligt skabes flere praktikpladser stigende mod mindst 8.000-10.000 flere praktikpladser end i dag. Samtidig skal andelen af elevernes tid i virksomhedspraktik øges til 95 pct. i gennemsnit for uddannelser med skolepraktik set hen over hele uddannelsesforløbet. Denne andel udgjorde 87 pct. for færdiguddannede fra erhvervsuddannelserne i 2015.

Ved lov nr. 1747 af 27. december 2016 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og lov om erhvervsuddannelser (Justering af arbejdsgiverbidrag og midlertidige bonusordninger for 2017 m.v.) blev første del af de praktikpladsrelevante elementer i trepartsaftalen udmøntet. Med loven blev der indført to statslige bonusordninger for 2017 for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser. Samtidig blev arbejdsgiverbidraget justeret med det formål at finansiere en forhøjelse af lønrefusionen i 2017 for alle elever under erhvervsuddannelse.

1.1 Lovforslagets hovedpunkter

Det foreslås i overensstemmelse med trepartsaftalen at indføre et praktikpladsafhængigt bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvorefter de virksomheder, der bidrager til at uddanne faglært arbejdskraft, belønnes, og hvor de virksomheder, der ikke i tilstrækkelig grad bidrager til at uddanne faglært arbejdskraft, omvendt pålægges et større ansvar for den samlede finansiering i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

En sådan ordning vil indebære følgende ændringer af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag:

Det foreslås, at arbejdsgivere, hvis uddannelsesratio er lavere end arbejdsgiverens måluddannelsesratio, skal betale et merbidrag for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren mangler for at opfylde sin måluddannelsesratio. Dette foreslås i forhold til arbejdsgivere, som forgæves har forsøgt at ansætte elever, afbødet ved, at disse arbejdsgivere kan opnå en fritagelse svarende til merbidraget.

Det foreslås som en del af ordningen med det praktikpladsafhængige bidrag, at der indføres to arbejdsgiverfinansierede bonusordninger til arbejdsgivere, der tager elever under erhvervsuddannelse. Den ene bonusordning foreslås rettet mod arbejdsgivere, der tager elever inden for de såkaldte fordelsuddannelser. Den anden bonusordning foreslås rettet mod arbejdsgivere, der opfylder måluddannelsesratioen samt forbedrer antallet af elever med uddannelsesaftale i virksomheden i forhold til de tre foregående år.

Det foreslås, at et evt. over- eller underskud i ordningen med det praktikpladsafhængige bidrag fordeles henholdsvis opkræves mellem og hos arbejdsgiverne efter sektor.

Det foreslås, at modellen for statsligt tilskud til formidling af uddannelsesaftaler justeres, så de omfattede institutioner for at få det høje praktikpladstaxametertilskud vil skulle opnå en forbedring i antallet af indgåede uddannelsesaftaler i forhold til det foregående år. I sammenhæng hermed foreslås det, at der indføres et statsligt tilskud til samme institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har haft en uddannelsesaftale med en elev i de seneste fem år.

Endelig foreslås det, at arbejdsgiverne gennem bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fremover vil skulle dække den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet i 2016.

Det foreslås endelig at udvide kontrolmulighederne for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Udover det, der følger af trepartsaftalen, foreslås det at justere bestemmelserne om lønrefusion til voksne i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

I forhold til lov om erhvervsuddannelser indeholder forslaget i overensstemmelse med trepartsaftalen følgende elementer:

Det foreslås at etablere en model for dimensionering af erhvervsuddannelser fra 2018 og frem samt at foretage en styrkelse af skolernes og elevernes forpligtelser til at sikre, at eleverne lever op til de såkaldte EMMA-kriterier, dvs. at en elev skal være **E**gnet, **M**obil geografisk, **M**obil fagligt og **A**ktivt praktikpladssøgende.

Det foreslås endvidere, at der tilvejebringes hjemmel til, at praktikcentrene kan producere varer og levere tjenesteydelser til et marked samt at gennemføre begrænsninger i anvendelsen af virksomhedsforlagt praktikuddannelse, delaftaler og korte uddannelsesaftaler.

Udover det, der følger af trepartsaftalen, foreslås det at udvide den eksisterende hjemmel til at fastsætte regler om erhvervsskolars ordensregler med sigte på, at der tillige kan iværksættes sanktioner i anledning af elevadfærd, der er udvist uden for skolen samt fastsættelse af regler om tilbageholdelse af private genstande og regler om elevers frivillige medvirken i skolars test for rusmidler.

Der foreslås desuden en ændring af folkeskoleloven, således at folkeskolernes forpligtelse til at samarbejde med lokalsamfundets kulturtilbud m.v. udvides til også at omfatte samarbejde med virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Det foreslås desuden, at den gældende mulighed for at tilbyde eleverne praktik i kortere perioder i virksomheder og institutioner udvides til fremover at gælde for elever i 6. til 9. klasse.

Der foreslås dernæst en ændring af vejledningsloven vedrørende brobygning i 9. klasse, således at brobygning, udover at tilbydes ikke-uddannelsesparate elever, fremover tillige kan tilbydes uddannelsesparate elever, som har behov for afklaring af uddannelsesvalg.

Desuden foreslås det, at det ikke længere skal være et krav for ikke-uddannelsesparate elever at deltage i brobygning.

Det foreslås herefter at ændre lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse med henblik på, at der kan ydes godtgørelse pr. dag for mere end 7,4 timer, når en medarbejder har deltaget i et kursus (erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse) i mere end 7,4 timer pr. dag. Med den foreslåede ændring sikres den planlægningsmæssige fleksibilitet for virksomhedernes brug af arbejdsmarkedsuddannelser.

Endelig foreslås en ændring af lov om efterskoler og frie fagskoler med sigte på, at undervisningsministeren kan godkende forsøg med eud-forløb og 10. klasse på efterskoler. Dette forslag har baggrund i en aftale i eud-aftalekredsen mellem de politiske partier bag "Aftale om Bedre og mere attraktive erhvervsuddannelser".

1.2. Lovforslagets baggrund

Lovforslaget udgør anden del af udmøntningen af de praktikpladsrelevante elementer i trepartsaftalen. Der henvises i denne henseende til afsnit 1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

2.1.1. Praktikpladsafhængigt bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

2.1.1.1 Gældende ret

I henhold til § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag betaler arbejdsgiverne et bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af lovens kapitel 2 om lønrefusion, bortset fra § 5, stk. 2, om statens dækning af udgifter til lønrefusion, som vedrører valgfri supplerende undervisning, der er studieforberedende, i en erhvervsuddannelses grundforløb og hovedforløb, samt udgifter i medfør af kapitel 2 a om refusion af arbejdsgiveres afholdte udgifter til elevers ophold på kostafdelinger, kapitel 3 om befordringstilskud, kapitel 4 om mobilitetsfremmende ydelser, kapitel 4 a om skolepraktikydelse og kapitel 5 b om tilskud til oprettelse af praktikpladser til unge under 25 år samt

løntilskud for praktikaftaler med elever under erhvervsgrunduddannelse m.v. I 2017 udgør bidraget 2.382 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 2.312 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent, og beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

I henhold til § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, betaler alle arbejdsgivere i 2017 et bidrag (VEU-bidrag) på 455 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2017-pris- og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 525 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Undervisningsministeriet til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

I henhold til § 20, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag beregnes bidrag efter § 18 kvartalsvis på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående 3-måneders-periode. Det følger af stk. 2, at der i det kvartalsvis beregnede arbejdsgiverbidrag for hver arbejdsgiver fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager. Dette gælder, uanset hvor mange kvartaler det ATP-bidrag, der danner grundlag for beregningen, vedrører. Herudover fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere. Der betales dog ikke bidrag, hvis arbejdsgiveren ud over elever, som nævnt i § 20, stk. 4, har ansatte, hvis samlede beskæftigelse i kvartalet højst svarer til en fuldtidsansat, jf. stk. 3.

Det følger af § 20, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at der ikke betales bidrag for nærmere angivne kategorier af uddannelsessøgende, der har skriftlig aftale med arbejdsgiveren om gennemførelse af et uddannelsesforhold. Der er tale om 1) elever i erhvervsuddannelser og erhvervsgrunduddannelser, 2) uddannelsessøgende i uddannelser, hvor både skoleophold og praktikophold er reguleret ved eller i henhold til lov, 3) uddannelsessøgende i indtil 3 år i praktikuddannelse, der a) er aftalt eller godkendt af vedkommende overenskomstparter eller vedkommende brancheorganisation eller b) er fastsat af en offentlig myndighed som betingelse for at opnå en autorisation el.lign. eller som betingelse for at deltage i eller afslutte en videregående uddannelse, samt 4) elever, der gennemgår uddannelsen til træningsterapeut på Optræningscentret i Karlslunde. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag regler om, hvilke uddannelser der berettiger til bidragsfritagelse, jf. stk. 5.

Det følger af § 21, stk. 1 og 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at bidrag efter § 18 indbetales til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fire gange årligt. Indbetaling af bidrag for mindre end 4 ansatte kan dog ske een gang årligt. Sker indbetaling ikke rettidigt, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag pålægge arbejdsgiveren at betale renter af bidragene med $1\frac{1}{2}$ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen.

Efter § 21, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren og efter indstilling fra bestyrelserne for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, jf. lovens § 18, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med betalingen og eftergive bidrag og renter. Undervisningsministeren kan i henhold til stk. 4, efter indstilling fra

bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, fastsætte særlige regler om beregningen af bidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, er fastsat i bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv., og regler om beregning af bidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er fastsat i bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv. er udstedt af beskæftigelsesministeren med hjemmel i bl.a. § 21, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og efter indstilling fra bl.a. bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er udstedt med hjemmel i § 2, stk. 2, § 5, stk. 2, § 12 c, stk. 2, § 20, stk. 5, § 21, stk. 4, og § 22, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder med de elementer, der er nærmere beskrevet i afsnit 2.1.1.2.

Efter gældende ret er der således ikke etableret en ordning med et praktikpladsafhængigt bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er der ikke hjemmel for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til at indsamle data på individniveau om uddannelsesniveau fra Danmarks Statistik til brug for opgørelsen af erhvervsuddannede årsværk i relation til en ordning med et praktikpladsafhængigt bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

2.1.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter trepartsaftalens punkt 38-42 ønskes der indført styrkede økonomiske incitamenter til at oprette praktikpladser. Inden for rammerne af skatte- og byrdestoppet, som det var beskrevet i den tidligere V-regering regeringsgrundlag, ”Sammen for fremtiden”, etableres et praktikpladsafhængigt AUB-bidrag. Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag skal entydigt belønne de arbejdsgivere, der bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft samt pålægge de arbejdsgivere, der ikke i tilstrækkelig grad bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, et større ansvar for den samlede finansiering i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag skaber en omfordeling internt mellem arbejdsgivere til fordel for de arbejdsgivere, der opretter et tilstrækkeligt antal uddannelsesaftaler i forhold til deres ansvar for indfrielsen af trepartsaftalens overordnede målsætning om mindst 8.000-10.000 flere praktikpladser om året.

Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag er et afgrænset kredsløb inden for rammerne af den generelle AUB-ordning. Kredsløbet består af indtægter i form af merbidrag fra arbejdsgivere samt udgifter i form af et tilskud pr. erhvervsuddannet årsværk, en fordelsbonus (bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne), en praktikbonus (bonus for merbeskæftigelse i praktikpladser). Et evt. over- eller underskud i kredsløbet fordeles eller opkræves efterfølgende hos arbejdsgiverne, så der hvert år er balance mellem indtægter og udgifter. Der etableres efter forslaget et separat kredsløb for hver af de fire sektorer – den private sektor, den kommunale sektor, den regionale sektor og den statslige sektor.

2.1.1.2.1. Merbidrag og fritagelse

Det fremgår af trepartsaftalen, at arbejdsgiverne skal betale et merbidrag for hver elev i praktik, som arbejdsgiveren mangler i forhold til sin måluddannelsesratio. Formålet er at give virksomhederne økonomisk incitament til at indgå uddannelsesaftaler, så den overordnede målsætning om mindst 8.000-10.000 flere praktikpladser om året fra trepartsaftalen indfris.

Centralt i modellen for det praktikpladsafhængige AUB-bidrag står etableringen af en målsætning for, hvor mange erhvervsuddannelseselever, hver arbejdsgiver skal ansætte. Dette formuleres på baggrund af

en ratio forstået som forholdet mellem antallet af erhvervsuddannede medarbejdere og antallet af elever, begge udtryk i fuldtidsbegreber, hos den enkelte arbejdsgiver. Denne ratio betegnes uddannelsesratioen.

For hver arbejdsgiver fastsættes desuden en måluddannelsesratio, der er et udtryk for det forhold mellem erhvervsuddannede medarbejdere og elever, som arbejdsgiverne skal præstere for at sikre opfyldelse af målet om 8.000-10.000 flere praktikpladser. Hvis en arbejdsgivers uddannelsesratio er lavere end måluddannelsesratioen, har arbejdsgiveren ikke opfyldt målsætningen, og arbejdsgiveren skal med forslaget indbetale et merbidrag til den nye ordning. Hvis en arbejdsgivers uddannelsesratio opfylder måluddannelsesratioen, skal arbejdsgiveren ikke betale merbidrag, og arbejdsgiveren vil samtidig opfylde et af kriterierne for at modtage praktikbonus, jf. nedenfor.

Ved fastsættelsen af måluddannelsesratioen og opgørelsen af arbejdsgivernes realiserede uddannelsesratio vægtes hver erhvervsuddannelse med en såkaldt modelparameter. Modelparameteren udtrykker en forventning til, om der vil være en stigende eller faldende efterspørgsel efter arbejdskraft med den pågældende uddannelse i fremtiden i forhold til det forventede udbud af arbejdskraft. Vægtningen indebærer således en ekstra belønning af arbejdsgivere, der bidrager til at uddanne elever, som der forventes øget efterspørgsel efter. Endvidere medfører vægtningen et skærpet krav til arbejdsgivere om at bidrage til uddannelse af disse elever, såfremt arbejdsgiverne i forvejen har mange medarbejdere ansat med de uddannelser, der forventes stigende efterspørgsel efter. Disse modelparametre genberegnes og fastsættes årligt i et samarbejde mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO. Modelparametrene fastsættes i det foreslåede bilag 1 til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (bilag 1 til denne lov) og forventes opdateret årligt ved lovændring.

Arbejdsgivere, der ikke lever op til deres måluddannelsesratio, men som forgæves har søgt efter elever, vil med ovenstående forslag uforskyldt komme til at betale et merbidrag. For at neutralisere effekten af dette merbidrag, kan en arbejdsgiver ansøge om at blive fritaget for merbidraget, såfremt arbejdsgiveren kan dokumentere, at de foreslåede kriterier herfor er opfyldt. De faglige udvalg vil en gang om året modtage en oversigt over antallet af ansøgninger, tildelte fritagelser for merbidrag og afslag.

2.1.1.2.2. Tilskud

For at understøtte arbejdsgivernes økonomiske incitamenter får alle virksomheder et tilskud pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder. Tilskuddet modsvarer den aftalte bidragsnedsættelse. Tilskuddet foreslås fastsat til 295 kr. årligt pr. erhvervsuddannet årsværk i 2018, svarende til forudsætningen bag den indgåede trepartsaftale.

Det foreslås i § 21 c, stk. 2, at bestyrelsen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fra 2019 opgør tilskuddet størrelse. Tilskudsgrundlaget foreslås opgjort som andelen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags samlede udgifter til skolepraktikydelse, der finansieres af bidrag efter § 18, stk. 1 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som kan henføres til indbetalinger for erhvervsuddannede årsværk i det foregående år.

Tilskudsgrundlaget efter det foreslåede 4. pkt. deles herefter med antallet af erhvervsuddannede årsværk i det forudgående år for at finde tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk. Bestemmelsen indebærer ikke mulighed for bestyrelsen til at påvirke tilskuddets størrelse. Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes tilskud til arbejdsgivere omfattet af loven.

2.1.1.2.3. Bonus

Det følger af trepartsaftalen, at der skal indføres en bonus på maksimalt 5.000 kr. til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelserne, samt en bonus på maksimalt 15.000 kr. til arbejdsgivere,

som opfylder deres måluddannelsesratio og ansætter flere elever sammenlignet med de tre foregående år. Merbidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal finansiere to puljer på hver 20 mio. kr. til ordningerne.

2.1.1.2.4. Fordelsbonus

Det følger af trepartsaftalen, at der etableres en positivliste over mulige fordelsuddannelser, som alle er uddannelser, der ønskes øget søgning til, jf. aftalens bilag 2. De faglige udvalg kan komme med konkrete input til positivlisten, og de relevante arbejdsgiverforeningers brancheorganisationer eller sammenslutninger kan ansøge om udpegning til fordelsuddannelse. Oplysninger om uddannelsesfordelte elevtal, skolepraktikandel og ledighedsgrad m.v. stilles til rådighed af Undervisningsministeriet til brug for overvejelsen om ansøgning.

Det følger endvidere af trepartsaftalen, at undervisningsministeren godkender alle ansøgninger, som vedkommende faglige udvalg ikke har udtalt sig imod. Ministeren kan dog afvise en ansøgning, hvis det vurderes usandsynligt, at den pågældende uddannelse kan opfylde følgende krav efter et år:

- 1) Andelen af aktivt søgende og kvalificerede elever, som ikke har fået en aftale inden for tre måneder efter fuldført grundforløb, må ikke overstige 10 pct., eller
- 2) Omfanget af skolepraktik målt i praktikårselever på den pågældende uddannelse må ikke overstige 15 pct. pr. år.

Det fremgår endvidere af trepartsaftalen, at godkendte uddannelser fortsætter med at være fordelsuddannelser, indtil der træffes en ny beslutning, og at en uddannelse ophører med at være fordelsuddannelse, såfremt én af betingelserne omtalt oven for ikke er opfyldt. Arbejdsgivernes brancheorganisationer kan ligeledes anmode om, at godkendte uddannelser ophører med at være fordelsuddannelser.

Det følger af trepartsaftalen, at der indføres en bonus på maksimalt 5.000 kr. til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelserne. Denne ordning skal indføres med virkning for 2018 og frem bl.a. på baggrund af positivlisten for fordelsuddannelser.

Det følger tillige af trepartsaftalen, at fordelsuddannelserne vil få et øget fokus i vejledningen af unge mod erhvervsuddannelser med behov for arbejdskraft i forbindelse med de kanaler, som de unge anvender i relation til deres uddannelsesvalg. På samme vis kan arbejdsgiverorganisationer, lønmodtagerorganisationer og virksomheder anvende konceptet om fordelsuddannelser til at promovere disse uddannelser. Fordelsuddannelser formidles desuden til praktikpladssøgende med særlig betoning af fordelene, og de relevante organisationer understøtter formidlingen. Regeringen og arbejdsmarkedets parter forpligter sig til gennem konkrete initiativer at understøtte stor volumen i fordelsuddannelserne, fx gennem vedvarende oplysningsarbejde over for arbejdsgiverne og eleverne.

Det foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder fordelsbonus til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser. Der vil med henvisningen til lovens § 2 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag alene kunne ydes bonus til arbejdsgivere omfattet af loven.

Det foreslås, at der alene ydes bonus for uddannelsesaftaler inden for de uddannelser, der er fordelsuddannelser omfattet af det foreslåede § 15 g, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvori opstilles betingelser for bonus. Dette indebærer, at de uddannelser, der ikke er godkendt som fordelsuddannelser, men som i øvrigt opfylder de opstillede betingelser i det foreslåede stk. 4, ikke vil kunne udløse bonus. Det vil med andre ord sige, at det alene er uddannelserne på den liste over fordelsuddannelser for bonusåret, som undervisningsministeren godkender og offentliggør efter den foreslåede § 15 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der indgår i opgørelsen af bonus.

Det foreslås, at bonus maksimalt kan udgøre 5.000 kr. pr. praktikårselev. Bonus vil skulle udbetales året efter bonusåret.

Det foreslås, at en praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Praktikårselev er et begreb, som foreslås anvendt til at beskrive uddannelsesaftalernes volumen. Begrebet blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016, og finder allerede anvendelse i relation til den midlertidige, statslige fordelsbonus i lovens § 15 e i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås, at praktikårselever vil blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som en uddannelsesaftales varighed dækker, dvs. er i kraft, herunder også omfattede skoleperioder.

Det foreslås samtidig, at uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser ikke indgår i beregningen af praktikårselever, dvs. at disse uddannelsesaftaler ikke vil kunne udløse bonus. Det følger af § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at en skolepraktikelevs praktikuddannelse i en virksomhed, jf. lovens § 66 d, stk. 2, finder sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Af § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser følger, at for en elev i produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse finder eventuel praktikuddannelse i en virksomhed i uddannelsens hovedforløb sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Baggrunden for forslaget er, at bonusordningen ikke skal understøtte aktivitet i skolepraktik.

Datagrundlaget for opgørelsen er de registreringer i skolernes elevadministrative systemer, der også danner grundlag for udarbejdelse af praktikpladsstatistikker.

Endeligt foreslås det, at alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er efter forslaget perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Det foreslås, at der ved beregningen af bonusudløsende praktikårselever efter det foreslåede § 15 g i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om fordelsbonus alene indgår uddannelsesaftaler påbegyndt den 1. januar 2017 eller senere, dvs. at det vil være en betingelse for, at en elev kan indgå i beregningen af bonusudløsende praktikårselev, at elevens uddannelsesaftale er påbegyndt i 2017 eller senere. Med påbegyndt i 2017 eller senere menes, at uddannelsesaftalen skal være trådt i kraft i 2017 eller senere. Det vil således ikke være tilstrækkeligt til at opfylde kravet, at aftalen er indgået og påbegyndt i 2016 eller tidligere og fortsat igangværende i 2018. Det vil dog kun være kalenderdage fra og med 1. januar 2018 (bonusåret), der tæller med.

Det foreslås, at der i året efter bonusåret foretager en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for bonusåret. Det foreslås i den forbindelse, at den enkelte fordelsuddannelse kan udløse bonus, hvis uddannelsen opfylder følgende betingelser:

- 1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. i bonusåret.
- 2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

Arbejdsmarkedets parter har udtrykt bekymring for, om de to krav er for restriktive i forhold til at få volumen i fordelsuddannelserne. Der er enighed blandt aftaleparterne om at følge udviklingen og på den baggrund løbende vurdere, om der kan være behov for at justere kravene. Et helt særligt opmærksomhedspunkt er i den forbindelse, om sommerferieperioden kan vanskeliggøre opfyldelse af kravet om at

være i uddannelsesaftale tre måneder efter afsluttet grundforløb. Denne problemstilling analyseres medio 2017, når data for 2016 til brug for analysen er tilgængelig.

Ved uddannelsesaktive elever forstås elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del enten er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende. Elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del hverken er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende, indgår således ikke i opgørelsen.

Andelen af elever i skolepraktik på den enkelte fordelsuddannelse i bonusåret vil beregningsteknisk blive opgjort på samme måde som uddannelsesaftaler gør i begrebet praktikårselev. En praktikårselev er en beregnet måleenhed for tid i uddannelsesaftaler i løbet af et kalenderår, jf. ovenfor. På samme måde vil andelen af elever i skolepraktik således blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som eleverne er i skolepraktik.

Andelen af elever i skolepraktik på den enkelte fordelsuddannelse i bonusåret må efter forslaget ikke overstige 15 pct. af det samlede omfang af virksomhedspraktik og skolepraktik for samtlige elever på den enkelte fordelsuddannelse i bonusåret. Ved opgørelsen af omfanget af virksomhedspraktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret, vil der kun indgå data for virksomhedspraktik og skolepraktik afviklet fra den 1. januar til den 31. december i bonusåret.

Det foreslås, at bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan efter forslaget maksimalt udgøre 5.000 kr. Forslaget indebærer, at såfremt udgifterne overstiger den afsatte pulje, vil der ske en forholdsmæssig reduktion af bonusbeløbet til den enkelte arbejdsgiver.

Det foreslås endvidere, at bestyrelsen for undervisningsministeren kan godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, i lov om arbejdsgivernes uddannelsesbidrag indgår i bonusordningen.

De uddannelser, der for tiden er sidestillede uddannelser er erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen.

Det foreslås i den forbindelse, at farmakonomuddannelsen ikke vil være omfattet af ordningen, idet uddannelsen allerede i dag har et dimensionerings- og incitamentssystem i kraft af bruttoavanceaftalen mellem Apotekerforeningen og Sundheds- og Ældreministeriet. Inddragelse af farmakonomuddannelsen i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag ville således medføre overlappende incitamentsstyring.

Det foreslås endvidere, at bestyrelsen i givet fald fastsætter betingelserne for bonus.

Det bemærkes, at der ikke stilles krav om, at arbejdsgiverne indgiver formel ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om udbetaling af fordelsbonus. Dette skyldes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har eller får adgang, herunder fra skolernes elevadministrative systemer, til alle relevante oplysninger til afgørelse af, om og i givet fald med hvilket beløb en arbejdsgiver skal have fordelsbonus.

Endelig foreslås det, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om bonussens beregning, dens udbetaling, efterregulering, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt. Administrationen vil blive tilrettelagt ud fra hensynet til dels at påføre arbejdsgiverne mindst mulig administration, dels at sikre rimelige kontrolmuligheder for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med udbetalingernes rigtighed.

2.1.1.2.5. Praktikbonus

Det følger af trepartsaftalen, at der skal etableres klare økonomiske incitamenter for virksomhederne til

at etablere flere praktikpladser. Et af disse incitamenter – sammen med fordelsbonusen, jf. umiddelbart ovenfor – er en bonusordning for de arbejdsgivere, der opfylder måluddannelsesratioen, samt forbedrer antallet af elever med uddannelsesaftale i virksomheden i forhold til de tre foregående år.

Det foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder bonus til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser sidestillet hermed af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, i det omfang de er godkendt af undervisningsministeren til at indgå i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag. De uddannelser, der for tiden er sidestillede uddannelser er erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen. Af de grunde, der er omtalt i afsnit 2.1.1.2.4, foreslås det i den forbindelse, at farmakonomuddannelsen ikke vil være omfattet af ordningen. Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes bonus til arbejdsgivere omfattet af loven.

Det foreslås nærmere bestemt, at bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio. For måluddannelsesratioen henvises til forslaget § 1, nr. 20. Til brug for beregning af det bonusudløsende antal praktikårselever skal måluddannelsesratioen omregnes til praktikårselever ved at multiplicere ratioen med antallet af erhvervsuddannede årsværk vægtet med deres modelparameter, jf. det foreslåede § 21 a, stk. 6, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. De realiserede praktikårselever vil også skulle vægtes med deres modelparameter.

Det foreslås, at det er en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren har en måluddannelsesratio. Hvis arbejdsgiveren endnu ikke har en måluddannelsesratio, kan arbejdsgiveren således ikke få praktikbonus.

Det foreslås, at det endvidere er en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående tre år. Med merbeskæftigelse forstås således, at den pågældende arbejdsgiver fx i 2019 ansætter flere elever, målt som praktikårselever, sammenlignet med den pågældende arbejdsgivers gennemsnitlige antal praktikårselever i perioden 2016-2018.

Det foreslås i den forbindelse, at gennemsnittet for en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de tre foregående år, udregnes som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret. Det er hensigten, at det vil være virksomhedens CVR-nummer, der vil blive anvendt i forbindelse med udregningen af det nævnte gennemsnit. Denne afgrænsningsregel sikrer, at virksomheder, der centraliserer deres elevordninger, ikke rammes skævt.

Det foreslås, at bonus maksimalt kan udgøre 15.000 kr. pr. praktikårselev. Bonus vil skulle udbetales året efter bonusåret.

Der lægges med til begrebet praktikårselev op til, at dette også i denne henseende svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Praktikårselev er et begreb, som foreslås anvendt til at beskrive uddannelsesaftalernes volumen. Begrebet blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016, og finder allerede anvendelse i relation til den midlertidige, statslige praktikbonus i lovens § 15 f.

Det indebærer, at praktikårselever vil blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som en uddannelsesaftales varighed dækker, dvs. er i kraft, herunder også omfattede skoleperioder.

Det indebærer samtidig, at uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov

om erhvervsuddannelser ikke indgår i beregningen af praktikårselever, dvs. at disse uddannelsesaftaler ikke vil kunne udløse bonus. Det følger af § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at en skolepraktikelevs praktikuddannelse i en virksomhed, jf. lovens § 66 d, stk. 2, finder sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Af § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser følger, at for en elev i produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse finder eventuel praktikuddannelse i en virksomhed i uddannelsens hovedforløb sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Baggrunden for forslaget er, at bonusordningen ikke skal understøtte aktivitet i skolepraktik.

Datagrundlaget for opgørelsen er de registreringer i skolernes elevadministrative systemer, der også danner grundlag for udarbejdelse af praktikpladsstatistikker.

Endelig indebærer denne afgrænsning af begrebet praktikårselever, at alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er efter forslaget perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Det foreslås, at bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan efter forslaget maksimalt udgøre 15.000 kr. Forslaget indebærer, at såfremt udgifterne overstiger den afsatte pulje, vil der ske en forholdsmæssig reduktion af bonusbeløbet til den enkelte arbejdsgiver.

Det bemærkes, at der ikke stilles krav om, at arbejdsgiverne indgiver formel ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om udbetaling af fordelsbonus. Dette skyldes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har eller får adgang, herunder fra skolernes elevadministrative systemer, til alle relevante oplysninger til afgørelse af, om og i givet fald med hvilket beløb en arbejdsgiver skal have fordelsbonus.

Endelig foreslås det, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om gennemsnittets beregning, bonussens beregning, bonussens udbetaling, efterregulering, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt. Administrationen vil blive tilrettelagt ud fra hensynet til dels at påføre arbejdsgiverne mindst mulig administration, dels at sikre rimelige kontrolmuligheder for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med udbetalingernes rigtighed.

2.1.1.2.6. Over- og underskudsdeling

Det fremgår af trepartsaftalen, at hvis virksomhedernes årlige indbetalinger til det praktikpladsafhængige AUB-bidrag (merbidragene) overstiger de samlede årlige udbetalinger, skal overskuddet føres tilbage til virksomhederne. Mekanismen skal sikre, at virksomhederne under ét ikke pålægges ekstra økonomiske byrder. Tilbageførslen af merindbetalingerne vil skulle ske inden for hver sektor (privat, statslig, kommunal og regional).

Der kan imidlertid også være tilfælde, hvor udgifter overstiger indbetalinger. I disse tilfælde vil udgifterne således efter det aftalte skulle dækkes ved opkrævning af en ekstra indbetaling. En sådan opkrævning af et finansieringsbehov vil også skulle ske inden for hver sektor.

2.1.1.2.7. Fordelsuddannelser

Det følger af trepartsaftalens pkt. 38, at Undervisningsministeriet nedsætter en teknisk arbejdsgruppe, der inden for rammerne af trepartsaftalen skal fremlægge et forslag til grundlaget for den fremtidige model for blandt andet udpegning af en årlig positivliste over forventede fordelsuddannelser. Den tekniske arbejdsgruppe færdiggjorde sit arbejde ultimo november 2016 og har i overensstemmelse med trepartsaftalen fremlagt et sådant forslag.

Det fremgår af den tekniske arbejdsgruppes forslag, at der er taget udgangspunkt i trepartsaftalens forudsætning om, at både den fremtidige dimensionering af erhvervsuddannelser, jf. herved lovforslagets § 2, nr. 2, og den fremtidige udvælgelse af fordelsuddannelser skal afspejle de forventede fremtidige behov inden for forskellige fagområder. Arbejdsgruppen har på den baggrund lagt op til en samlet model, hvor den samme beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft indgår i grundlaget for både udpegning af fordelsuddannelser og i forhold til dimensionering af erhvervsuddannelser. Arbejdsgruppen har således foreslået, at positivlisten over fordelsuddannelser bygger på værdierne i den omtalte beregnede modelparameter.

En nærmere beskrivelse af den tekniske arbejdsgruppes samlede model, herunder den beregnede modelparameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft, fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2, om fremtidig dimensionering af erhvervsuddannelser.

Det foreslås på denne baggrund at indføre en ny § 15 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Efter det foreslåede vil undervisningsministeren skulle godkende, hvilke uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser sidestillet hermed af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, i det omfang de af undervisningsministeren er godkendt til at indgå i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag, der i det kommende kalenderår er fordelsuddannelser. De uddannelser, der for tiden er sidestillede uddannelser er erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen. Af de grunde, der er omtalt i afsnit 2.1.1.2.4, foreslås det i den forbindelse, at farmakonomuddannelsen ikke vil være omfattet af ordningen.

Det foreslås, at undervisningsministeren foretager godkendelser af fordelsuddannelser på baggrund af ansøgninger fra arbejdsgivernes brancheorganisationer samt på baggrund af forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Det foreslås endvidere, at godkendte fordelsuddannelser forbliver fordelsuddannelser, så længe de opfylder betingelserne i det foreslåede § 15 g, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, eller indtil uddannelsen efter høring af arbejdsgivernes brancheorganisationer ophører med at være fordelsuddannelse det førstkomende kalenderår. Det forudsættes i den forbindelse, at Undervisningsministeriet hvert år iværksætter en høring af de relevante brancheorganisationer.

Det foreslås, at undervisningsministeren årligt offentliggør en revideret liste over godkendte fordelsuddannelser på Undervisningsministeriets hjemmeside, dvs. de uddannelser, som potentielt vil kunne udløse fordelsbonus. Det bemærkes i den forbindelse, at dette i overensstemmelse med trepartsaftalen indebærer, at den omtalte liste over fordelsuddannelser for det kommende bonusår alene vil være indikativ for virksomhedernes eventuelle beslutning om at oprette praktikpladser inden for disse uddannelser. Listen fastlægger således alene, hvilke uddannelser, der potentielt vil kunne udløse bonus, men giver således ikke sikkerhed herfor, da dette først opgøres i året efter bonusåret. Der henvises i den henseende til de kriterier, der efter forslaget vil skulle være opfyldt for, at bonus udløses, jf. den foreslåede § 15 g ovenfor.

I relation til den beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft, jf. det foreslåede § 15 i, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag forventes det i overensstemmelse med den tekniske arbejdsgruppes anbefaling konkret fastsat, at uddannelser med en parameter på 1,0 og derover vil komme på positivlisten. Som bemærket af den tekniske arbejdsgruppe vil der dermed være sammenhæng til det foreslåede vedrørende dimensionering af erhvervsuddannelser, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, hvor der lægges op til, at dimensionering af erhvervsuddannelser ikke vil kunne ske for uddannelser med en beregnet parameter på 1,0 og derover. Det er således et kendetegn ved fordelsuddannelser, at der er frit optag hertil. Uddannelser med adgangsbegrænsning (dimensionering) kan derfor ikke komme på positivlisten til at være fordelsuddannelser.

2.1.1.2.8. Øvrige elementer i relation til et praktikpladsafhængigt AUB-bidrag

Der lægges som led i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag praktiske håndtering af opgaven med implementering og fremtidige administration af det praktikpladsafhængige AUB-bidrag endelig op til at justere en række bestemmelser i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i relation til finansieringsomkostninger, opkrævning af bidrag, indsamling og håndtering af data i beregnings- og kontroløjemed samt rentespørgsmål.

Med hensyn til dataelementet bemærkes, at der med lovforslaget lægges op til at etablere et dataregister vedrørende uddannelsesoplysninger i regi af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det er hensigten, at registerets grunddata vedrørende uddannelsesoplysninger skal leveres fra Danmarks Statistiks register over personers højeste fuldførte uddannelse. Et særskilt register i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil bidrage til yderligere forbedring af datagrundlaget ved at indsamle information om uddannelsesbaggrund for personer, hvis uddannelsesniveau er uoplyst hos Danmarks Statistik, ligesom et sådant register vil muliggøre løbende korrektion af eventuelle fejl.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 14-23, og bemærkningerne hertil.

2.1.2. Arbejdsgivernes overtagelse af udgifter til skolepraktik

2.1.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret dækker staten driftsudgifterne til skolepraktik, mens Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i medfør af § 12 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker udgifter til skolepraktikydelse til elever i skolepraktik, jf. § 66 k, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, herunder administrationsudgifter.

Det bidrag, som arbejdsgivere betaler til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter lovens § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag medgår bl.a. til dækningen af udgifter i medfør af lovens § 12 d om skolepraktikydelse, herunder administrationsudgifter. I 2017 udgør bidraget 2.382 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 2.312 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

2.1.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalens punkt 47, at arbejdsgiverne for at understøtte vekseluddannelsesprincippet og virksomhedernes incitament til at oprette praktikpladser skal overtage det fremadrettede finansieringsansvar for driftsudgifterne til skolepraktik på marginen i forhold til udgifterne i 2016.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2, i § 12 d, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet herfor i 2016.

Forslaget indebærer, at bidraget efter § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag tillige vil skulle dække den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet herfor i 2016. Dette udgiftsniveau foreslås opregnet årligt med det generelle pris- og lønindeks.

Der sker ikke med lovforslaget en ændring af størrelsen på bidraget efter § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, og bemærkningerne hertil.

2.1.3. Statsligt tilskud til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler

2.1.3.1. Gældende ret

Det følger af § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at staten yder tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever om praktik og beskæftigelsesmuligheder. Der ydes et tilskud pr. elev, der indgår uddannelsesaftale inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftale, eller som kommer i praktik i udlandet, jf. § 31, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser. Tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove.

Tilskuddets størrelse er fastsat i tekstanmærkning 102 ad finanslovskonto § 20.31.11, af hvis stk. 2 følger, at tilskud efter § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ydes fra 2007 på grundlag af et årligt måltal for antal registrerede uddannelsesaftaler pr. tilskudsmodtagende institution, jf. dog stk. 3 og 4. Tilskud ydes for uddannelsesaftaler, som er registreret i systemet Easy-P senest den 31. december året efter, at uddannelsesaftalen er indgået. Måltallet for den enkelte institution i tilskudsåret beregnes som en procent af antal tilskudsudløsende aftaler det sidste kalenderår, jf. dog stk. 3 og 4. Måltallet udgør i 2017 90 pct. af antal tilskudsudløsende uddannelsesaftaler for institutionen i 2016. Nygodkendte institutioner vil ikke være omfattet af præmieringsordningen, før der foreligger et måltal for institutionen. Indtil da modtager institutionerne grundsatsen på 7.210 kr. pr. uddannelsesaftale. For 2017 udgør taksten pr. registreret uddannelsesaftale følgende beløb pr. uddannelsesaftale; 7.210 kr. for uddannelsesaftaler til og med måltallet, og 14.410 kr. for uddannelsesaftaler over måltallet..

Det følger videre af tekstanmærkningens stk. 3, at såfremt en erhvervsuddannelse overgår til en anden uddannelseskategori, f.eks. til en mellemlang videregående uddannelse, medtages uddannelsesaftaler for den oprindelige erhvervsuddannelse for institutionen ikke i grundlaget for beregningen af institutionens måltal.

I stk. 4 er det fastslået, at til institutioner, der samarbejder om praktikpladsopsøgning og vejledning af elever om praktik- og beskæftigelsesmuligheder samt om registrering af uddannelsesaftaler, ydes tilskud efter stk. 2 dog på grundlag af et fælles måltal for de uddannelser, der er omfattet af samarbejdsaftalen, og tilskuddet udbetales til den institution, som mest sandsynligt har udført det opsøgende arbejde forud for den enkelte aftale.

Det følger af § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at der dog hverken ydes tilskud for elever inden for social- og sundhedsuddannelsesområdet eller tilskud for uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f i lov om erhvervsuddannelser, dvs. uddannelsesaftale mellem en arbejdsgiver og en skolepraktikelev om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion. Retten til tilskud efter § 12 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bortfalder, hvis uddannelsesaftalen eller praktikken i udlandet ikke får en varighed på mindst 3 måneder.

Det følger af § 12 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer ordningen og fastsætter nærmere regler om udbetalingen. Bemyndigelsen er anvendt til udstedelse af bekendtgørelse nr. 126 af 21. februar 2011 om tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever med senere ændringer. Samme § 12 c, stk. 2, fastslår, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om institutionernes regnskabsaflæggelse og revision. Bemyndigelsen er anvendt til udstedelse af kapitel 6 i bekendtgørelse nr. 1257 af 1. november 2013 om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med senere ændringer.

Undervisningsministeren udbetaler efter § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

et foreløbigt beløb til dækning af udgiften til tilskuddet og administrationsudgifter til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Beløbet udbetales kvartalsvis forud. Der gennemføres en efterfølgende regulering efter årets afslutning.

Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udarbejder et særligt regnskab for udbetalinger i løbet af året, jf. lovens § 24, og regnskabet revideres efter bestemmelserne i § 25, jf. § 12 c, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Efter gældende ret er der ikke etableret en ordning, hvorefter staten yder tilskud til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har haft en uddannelsesaftale med en elev i de seneste fem år.

2.1.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalens punkt 45, at erhvervsskolernes tilskyndelse til at hjælpe elever i virksomhedspraktik skal øges ved, at modellen for tilskud til formidling af uddannelsesaftaler justeres. For at få det høje praktikpladstaxametertilskud vil skolerne skulle opnå en forbedring i antallet af indgåede uddannelsesaftaler i forhold til det foregående år. Det følger endvidere af trepartsaftalen, at der desuden vil skulle etableres en bonusordning til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med virksomheder, der ikke tidligere har haft elever. Den nye ordning finansieres inden for rammerne af det hidtidige tilskud til formidling af uddannelsesaftaler.

Det foreslås med henblik på førstnævnte, at der foretages en justering af den gældende § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, så det fremgår direkte af bestemmelsen, at tilskuddet ydes på grundlag af et årligt måltal for antal registrerede uddannelsesaftaler pr. tilskudsmodtagende institution, og at måltallet for den enkelte institution beregnes som en procentdel af antallet af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det seneste kalenderår. Det foreslås endvidere, at det angives direkte i bestemmelsen, at procentdelen fastsættes til 100 pct., og at tilskuddet kan forhøjes, når institutionen har opfyldt det på finansloven fastsatte årlige måltal.

Det foreslås samtidig, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 12 c, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvorefter staten vil skulle yde tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har haft en uddannelsesaftale med en elev i de seneste fem år.

Det foreslås, at der i denne ordning vil skulle ydes tilskud pr. elev, der indgår uddannelsesaftale inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftale. Det foreslås videre, at der lige som i stk. 1, dog ikke ydes tilskud for uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f i lov om erhvervsuddannelser eller tilskud for elever inden for social- og sundhedsuddannelsesområdet. Tilskuddets størrelse vil efter forslaget skulle fastsættes på de årlige finanslove, og retten til tilskud vil bortfalde, hvis uddannelsesaftalen ikke får en varighed på mindst 3 måneder.

Det foreslås, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer ordningen og fastsætter nærmere regler om udbetalingen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3-6, og bemærkningerne hertil.

2.1.4. Udvidelse af kontrolmuligheder for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

2.1.4.1. Gældende ret

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer refusions- og tilskudsordninger i medfør af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har pligt til løbende at sikre,

at udbetalingerne sker på et korrekt grundlag. En af måderne at understøtte dette på er ved registersamkøring af data. Den gældende bestemmelse i § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder i dag adgang til, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan samkøre og registersamkøre til brug for kontrol med oplysninger i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015.

Herudover har Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i dag mulighed for alene i enkeltsager at kontrollere, om en arbejdsgiver eller en elev modtager en ydelse fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag samtidig med, at arbejdsgiveren eller eleven modtager en ydelse fra en tredjepart, hvilket kan indebære, at arbejdsgiveren eller eleven mister retten til ydelsen fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Ved lov nr. 523 af 29. april 2015 om ændring af lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love (Overførsel af myndighedsområder til Udbetaling Danmark og indførelse af beføjelser til, at Udbetaling Danmark kan foretage registersamkøringer på bl.a. kommunale ydelsesområder m.v.) blev § 12 c, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark indført, hvorefter Udbetaling Danmark efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan indhente og samkøre oplysninger efter § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Af bemærkningerne til § 12 c, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, jf. Folketingstidende 2014-15, A, L 148 som fremsat den 25. februar 2015, fremgår, at Udbetaling Danmark efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan indhente og samkøre oplysninger som efter § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det fremgår videre, at det kan aftales, at Udbetaling Danmark skal indhente oplysninger og foretage registersamkøringer efter de nævnte bestemmelser i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Aftalen om myndighedsoverdragelse skal indgås mellem Udbetaling Danmark og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Med overladelsen af myndighedsansvaret overtager Udbetaling Danmark som udgangspunkt også dataansvaret for registersamkøringerne.

Det følger også af bemærkningerne til § 12 c i lov om Udbetaling Danmark, at Udbetaling Danmark alene kan indhente og samkøre oplysninger til de lovområder, der fremgår af de nævnte særlove (her lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag). Der er således ikke med § 12 c i lov om Udbetaling Danmark tilsigtet en udvidelse af karakteren af de oplysninger, der kan samkøres oplysninger om. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, sp. 3545 (L 120 forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om et indkomstregister), som fremsat den 11. januar 2006). De enkelte myndigheder og ordninger nævnt i § 12 c i lov om Udbetaling Danmark kan alene foretage registersamkøringer ud fra de data, der er nødvendige for at løse den opgave, som der indgås aftale med Udbetaling Danmark om.

§ 12 d, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark blev også indført ved lov nr. 523 af 29. april 2015. Heraf følger, at som følge af § 12 c, stk. 5, hvorefter Udbetaling Danmark kan foretage registersamkøringer, kan Udbetaling Danmark uden samtykke fra borgeren eller arbejdsgiveren få nødvendige oplysninger om ansøgere og modtagere af kontante ydelser og økonomiske tilskud m.v. om hvem der skal samkøres oplysninger. Bestemmelsen er begrænset til, at der kun kan stilles oplysninger til rådighed for Udbetaling Danmark, der er nødvendige for, at Udbetaling Danmark kan identificere ydelsesmodtagere og de kriterier m.v., der skal indgå i samkøringen.

Det følger af bemærkningerne til 12 d i lov om Udbetaling Danmark, at som følge af, at Udbetaling Danmark skal kunne foretage registersamkøringer efter lovens § 12 c, vil det være nødvendigt, at

Udbetaling Danmark kan få nødvendige oplysninger om ansøgere og modtagere af kontante ydelser og økonomiske tilskud m.v. om hvem, der skal samkøres oplysninger.

Af bemærkningerne til § 12 d, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark følger, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, uden samtykke fra borgeren eller arbejdsgiveren, kan stille de nødvendige oplysninger vedrørende ansøgere og modtagere af ydelser efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til rådighed for Udbetaling Danmark. Der kan kun stilles oplysninger til rådighed, der er nødvendige for, at Udbetaling Danmark kan identificere ydelsesmodtagere og de kriterier m.v., der skal indgå i samkøringen. Udbetaling Danmark vil f.eks. ikke kunne indhente alle sagsakterne og samkøre oplysninger herfra. Endelig fremgår det af bemærkningerne, at bestemmelsen udgør en fravigelse af persondatalovens § 8, stk. 3.

Kompetencen til at udføre den egentlige registersamkøring er således overladt til Udbetaling Danmark ved lov dog efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

2.1.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Retten til en række af de ydelser, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags udbetaler, er i varierende omfang betinget af, at eleven eller arbejdsgiveren ikke har modtaget ydelser fra tredjepart (fx sygedagpenge-refusion, kontanthjælp eller løntilskud) i samme periode, som der er modtaget ydelser fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Formålet med forslaget er at effektivisere og optimere kontrollen af udbetaling af refusions- og tilskudsordninger i forbindelse med administrationen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og dermed hjælpe til med at reducere risikoen for fejludbetalinger til arbejdsgivere og elever. Forslaget er med til at skabe større sikkerhed for, at de af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags opkrævede midler anvendes til formålene i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Udbetaling Danmark har siden etableringen af myndigheden og med indførelsen af tilsvarende hjemler som i § 12 c, stk. 5, og § 12 d i lov om Udbetaling Danmark, opbygget erfaring med at registersamkøre oplysninger i kontroløjemed og udstille datalister indenfor de områder, som Udbetaling Danmark administrerer samt på de områder, som kommunerne administrerer. I arbejdet med at anvende hjemlerne i § 12 c, stk. 5, og § 12 d i lov om Udbetaling Danmark om registersamkøring i kontroløjemed i forbindelse med administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag blev det klart, at der alene i den gældende § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er hjemmel til for Udbetaling Danmark at registersamkøre i kontroløjemed for så vidt angår oplysninger indhentet i indkomstregistret.

Forslaget til bestemmelsen indebærer, at Udbetaling Danmark for eksempel kan udsøge en liste over arbejdsgivere, der modtager lønrefusion for elever, men hvor oplysninger fra andre offentlige myndigheder indikerer, at den pågældende arbejdsgiver modtager økonomisk tilskud for samme elever i samme periode i henhold til anden lovgivning eksempelvis i form af løntilskud.

Forslaget vil ligeledes betyde, at Udbetaling Danmark fx vil kunne foretage en registersamkøring med oplysninger fra de enkelte uddannelsesinstitutioner for at kontrollere, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke udbetaler løngodtgørelse til en elev, der allerede får ydelser fra den pågældende uddannelsesinstitution.

Forslaget er derfor nødvendigt for at kunne udnytte den allerede etablerede hjemmel i § 12 c, stk. 5, og § 12 d i lov om Udbetaling Danmark som tilsigtet, og derfor foreslås det at udvide den adgang, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har til i dag at indhente oplysninger i enkeltsager til også at omfatte adgang til at anvende oplysningerne systematiseret og indgå i registersamkøring i kontroløjemed.

For så vidt angår de persondataretlige overvejelser, herunder dataansvaret for registersamkøringerne,

henvises der i det hele til bemærkningerne til forslag til lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love, herunder de ovenfor nævnte bemærkninger til forslaget § 12 c og § 12 d, stk. 1, jf. Folketingstidende 2014-15, A, L 148 som fremsat den 25. februar 2015.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 20, og bemærkningerne hertil.

2.1.5. Lønrefusion til voksne elever

2.1.5.1. Gældende ret

Efter § 4, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ydes der lønrefusion til de i lovens § 2 nævnte arbejdsgivere, der i henhold til uddannelsesaftale har udbetalt løn under skoleophold til elever under erhvervsuddannelse i overensstemmelse med lovgivningen for disse uddannelser og til elever under uddannelser, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med erhvervsuddannelser.

Det følger af § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at der for elever under erhvervsuddannelse for voksne, jf. kapitel 7 d i lov om erhvervsuddannelser, ydes lønrefusion efter bestemmelsens stk. 1 med en særlig takst for voksne, såfremt arbejdsgiveren udbetaler voksenløn. Det fremgår endvidere af bestemmelsens 2. pkt., at der ydes refusion med de takster, der gælder for elever under 25 år, såfremt arbejdsgiveren udbetaler almindelig elevløn.

Kapitel 7 d i lov om erhvervsuddannelser indeholder bestemmelser om erhvervsuddannelse for voksne (euv), som er uddannelse rettet mod personer på 25 år og derover med et målrettet uddannelsesforløb, hvor der opnås kompetence på erhvervsuddannelsesniveau.

Det følger af § 66 v, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser (som findes i lovens kapitel 7 d), at elever, der er fyldt 25 år på tidspunktet for erhvervsuddannelsens begyndelse, skal gennemføre uddannelsen som erhvervsuddannelse for voksne.

Derudover følger det af § 4, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om betingelser for udbetaling af refusionsbeløb samt regler om helt eller delvist bortfald af lønrefusion, når arbejdsgiveren samtidig modtager støtte til praktikpladsen i henhold til anden lovgivning.

Bemyndigelsen i § 4, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er udmøntet i bekendtgørelse nr. 795 af 22. juni 2015 om udbetaling af lønrefusion m.v. fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det følger af bekendtgørelsens § 6, stk. 1, at der ydes lønrefusion med en særlig sats for elever, der er fyldt 25 år på tidspunktet for erhvervsuddannelsens begyndelse, jf. kapitel 7 d i lov om erhvervsuddannelser, såfremt arbejdsgiveren udbetaler voksenløn.

2.1.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I medfør af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har der via de arbejdsgiverfinansierede bidrag i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. § 18 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, igennem en årrække været ydet lønrefusion til arbejdsgivere med elever under erhvervsuddannelse, herunder bl.a. refusion med en særlig takst for elever, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år.

Som et element i "Aftale om Bedre og mere attraktive erhvervsuddannelser" af 24. februar 2014 mellem den daværende regering (S og RV) og V, DF, SF, K og LA (erhvervsuddannelsesreformen) blev der bl.a. oprettet en ny tilrettelæggelsesmåde af erhvervsuddannelserne for voksne på 25 år og derover.

Erhvervsuddannelsesreformen blev gennemført med lov nr. 634 af 16. juni 2014 om ændring af lov om

erhvervsuddannelser, lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., lov om folkeskolen og forskellige andre love (Bedre og mere attraktive erhvervsuddannelser m.v.)

Som konsekvens af erhvervsuddannelsesreformen blev erhvervsuddannelse for voksne (euv) etableret med ændringsloven. Samtidig blev den hidtidige grunduddannelse for voksne (GVU) nedlagt og bestemmelserne herom ophævet.

Som følge af etableringen af den nye erhvervsuddannelse for voksne blev også bestemmelserne om lønrefusion i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændret. Med ændringsloven blev bestemmelserne om lønrefusion for elever over 25 år under erhvervsuddannelse for voksne således samlet i § 4, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. herved beskrivelsen ovenfor under afsnit 2.1.5.1. Ændringen af § 4, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag trådte i kraft den 1. august 2015.

Ved ændringsloven blev endvidere det nuværende § 4, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændret. Hvor den i bestemmelsen indeholdte bemyndigelse før lovændringen gav mulighed for, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kunne fastsætte regler om betingelser for anvendelse af en særlig sats for voksne elever generelt, blev bemyndigelsen med lovændringen ændret til, at der kunne fastsættes regler om betingelser for udbetaling af refusionsbeløb.

Den bemyndigelse i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som var gældende inden den omtalte lovændring (det daværende § 4, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag), var udmøntet i bekendtgørelse nr. 1293 af 3. december 2014 om udbetaling af lønrefusion m.v. fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det fulgte af denne bekendtgørelses § 6, stk. 1, at der blev ydet lønrefusion med en særlig sats for elever, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse var fyldt 25 år.

Det vurderes, at den nuværende affattelse af bestemmelserne om lønrefusion i § 4 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er udtryk for en uhensigtsmæssig beskrivelse af arbejdsgiveres mulighed for at opnå lønrefusion for voksne elever, som ikke har baggrund i hverken erhvervsuddannelsesreformen eller det lovforslag, som lå til grund for den omtalte ændringslov, som implementerede reformen.

Indsættelsen af det nuværende § 4, stk. 2, samt den ændrede ordlyd af bemyndigelsen i det nuværende § 4, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder den tilknyttede nye bekendtgørelse nr. 795 af 22. juni 2015 om bl.a. lønrefusion, indebærer således i sammenhæng med henvisningen til kapitel 7 d om erhvervsuddannelse for voksne i lov om erhvervsuddannelser, at bestemmelserne om lønrefusion i § 4 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i dag samlet set fremstår således, at der kun kan ydes lønrefusion med den særlige takst for voksne elever, hvis eleven er under erhvervsuddannelse for voksne (euv), og er over 25 år ved erhvervsuddannelsens påbegyndelse.

Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til lovforslaget til den omtalte ændringslov, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 195 som fremsat den 8. maj 2014, at det var hensigten, at elever under erhvervsuddannelse for voksne med en uddannelsesaftale skulle udløse lønrefusion m.v. til arbejdsgivere efter de hidtil gældende regler herom. Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lovforslaget, at den nye lønrefusion til elever under erhvervsuddannelse for voksne skulle administreres af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag på samme måde som den gældende lønrefusion m.v., samt at størrelsen af arbejdsgivernes bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter § 18, stk. 1 og 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skulle justeres som følge af udvidelsen med den nye gruppe af elever under erhvervsuddannelse for voksne samt nedlæggelsen af den hidtidige grunduddannelse for voksne (GVU).

Det følger heraf, at hensigten med de ændrede regler om lønrefusion i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag alene var at udvide den elevgruppe, der kunne udløse lønrefusion til den særlige takst for

voksne, til også at omfatte den nye gruppe af elever under erhvervsuddannelse for voksne. Det var derimod ikke hensigten at begrænse den eksisterende mulighed for at yde lønrefusion med den særlige takst for elever, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse var fyldt 25 år.

Det foreslås på den anførte baggrund at ændre § 4, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med sigte på, at der som hidtil – dvs. ikke kun for elever under den i 2014 nyindførte erhvervsuddannelse for voksne – vil kunne ydes lønrefusion med den særlige takst for voksne til elever, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år.

Der foreslås endvidere en redaktionel ændring af terminologien ”voksenløn” til ”voksenelevløn”.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.2. Ændring af lov om erhvervsuddannelser

2.2.1. Dimensionering af erhvervsuddannelser

2.2.1.1 Gældende ret

Efter § 9 i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 8. juli 2016, kan undervisningsministeren under hensyn til beskæftigelsesmulighederne efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte regler om begrænsning af adgangen til skoleundervisning inden for de enkelte uddannelser for elever, der ikke har uddannelsesaftale.

Det følger supplerende af § 35, stk. 1, nr. 8, i lov om erhvervsuddannelser, at Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser afgiver indstilling til undervisningsministeren om regler om adgangsbe- grænsning, jf. lovens § 9.

Den omtalte bemyndigelse i § 9 i lov om erhvervsuddannelser er udmøntet i § 44 i bekendtgørelse nr. 367 af 19. april 2016 om erhvervsuddannelser.

Det følger af bekendtgørelsens § 44, stk. 1, at hvis der er etableret adgangsbegrænsning til en uddannelse, jf. § 9, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, er der kun adgang til 2. del af uddannelsens grundforløb for elever, der har en uddannelsesaftale.

Det følger dog samtidig af bekendtgørelsens § 44, stk. 2, at undervisningsministeren for uddannelser med adgangsbegrænsning efter bestemmelsens stk. 1 samt bilag 8 (som indeholder en liste over uddannelser med adgangsbegrænsning til grundforløbets 2. del), under hensyntagen til beskæftigelsesforholdene for de uddannede kan fastsætte, at også elever uden en uddannelsesaftale i begrænset omfang kan optages på 2. del af en uddannelses grundforløb (kvotepladser).

Efter bekendtgørelsens § 44, stk. 3, tildeles skolerne antallet af sådanne kvotepladser til brug for optagelsen for et kalenderår ad gangen. Er der flere ansøgere uden uddannelsesaftale end antallet af tildelte pladser, følger det af bekendtgørelsens § 44, stk. 4, at den skole, hvor undervisningen skal gennemføres, ud fra nærmere bestemte kriterier træffer afgørelse om, hvilke ansøgere der kan påbegynde grundforløbets 2. del.

Det følger endelig af bekendtgørelsens § 46, stk. 2, nr. 3, at den lokale undervisningsplan, som er skolens dokumentation af undervisningen, skal henvise til skolens kriterier og fremgangsmåde ved optagelse af elever i uddannelser med adgangsbegrænsning.

2.2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalens afsnit ”Fordelsuddannelser, mål og dimensionering”, at der skal uddannes

flere faglærte, og at de faglærte, der uddannes, skal have mere erfaring med at arbejde i en virksomhed. Derudover skal de unge i højere grad vælge de erhvervsuddannelser, hvor der er behov for flere faglærte, og som de unge har gode muligheder for at gennemføre. Samtidig skal erhvervsuddannelserne i henhold til trepartsaftalen dimensioneres op eller ned på baggrund af kriterier, der på sigt fastlægges centralt.

Det fremgår endvidere af trepartsaftalen, at grundlaget for dimensionering i 2018 etableres på baggrund af en skønsmæssig vurdering ud fra forventet arbejdsmarkedsefterspørgsel og ledighed kombineret med overgang fra grundforløb til hovedforløb. Af trepartsaftalens bilag 4 fremgår i denne henseende eksplicit, hvilke uddannelser der i 2018 er dimensioneret med kvote eller uden kvote, samt hvor Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser særskilt skal høres om fortsat dimensionering. Som det fremgår nedenfor foreslås dette dog ikke effektueret.

Herudover blev der med ”To-årig dimensioneringsaftale om offentlige praktikpladser på uddannelserne til social- og sundhedshjælper, social- og sundhedsassistent samt pædagogisk assistent” af 31. august 2016 aftalt en dimensionering på den pædagogiske assistentuddannelse (PAU) i 2017 og 2018 efter høring af Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

Det følger derudover af trepartsaftalens pkt. 38, at Undervisningsministeriet nedsætter en teknisk arbejdsgruppe, der inden for rammerne af trepartsaftalen med inddragelse af bl.a.: 1) ledighed 2) beskæftigelsesgrad 3) fremadrettet udbud og efterspørgsel af arbejdskraft og 4) fremskrivning af arbejdskraftsbehov m.v. skal fremlægge et forslag til grundlaget for den fremtidige model for blandt andet dimensionering. Det fremgår endvidere, at undervisningsministeren på den baggrund fastlægger grundlaget for blandt andet dimensionering efter drøftelse med arbejdsmarkedets parter.

Den ovenfor omtalte tekniske arbejdsgruppe færdiggjorde sit arbejde ultimo november 2016 og har i overensstemmelse med trepartsaftalen fremlagt et forslag til den fremtidige model for dimensionering af erhvervsuddannelser.

Undervisningsministeriet finder, at den tekniske arbejdsgruppes forslag til en fremtidig dimensioneringsmodel, herunder de foreslåede kriterier, bør danne det fremtidige grundlag for fastsættelsen af, hvilke uddannelser der skal dimensioneres, og fastlæggelsen af kvoter for de enkelte uddannelser.

Det foreslås på den baggrund, at den eksisterende bemyndigelse § 9 i lov om erhvervsuddannelser ændres med sigte på at give undervisningsministeren mulighed for at gennemføre den specifikke udmøntning af den foreslåede nye dimensioneringsmodel på erhvervsuddannelsesområdet, hvilket vil sige den lovgivningsmæssige implementering af den tekniske arbejdsgruppes forslag til en fremtidig dimensioneringsmodel.

Som nævnt indeholder trepartsaftalens bilag 4 en eksplicit angivelse af de uddannelser, der skulle dimensioneres i 2018. Det fremgår imidlertid af den tekniske arbejdsgruppes forslag, at kombinationen af den angivne dimensionering i aftalens bilag 4 for 2018 og den foreslåede nye dimensioneringsmodel indebærer en risiko for, at nogle uddannelser vil have frit optag i 2017, at de samme uddannelser herefter ville blive dimensioneret i 2018 for derefter på ny at have frit optag i 2019. For at undgå sådanne u hensigtsmæssigheder i dimensioneringen har der i den tekniske arbejdsgruppe været enighed om, at den nye dimensioneringsmodel bør indføres allerede fra 2018.

Givet at den foreslåede fremtidige model for dimensionering af erhvervsuddannelser foreligger i god tid inden 2018 samt henset til den omtalte enighed blandt aftaleparterne i regi af den tekniske arbejdsgruppe, er det Undervisningsministeriets vurdering, at grundlaget for dimensionering i 2018 ikke bør etableres ud

fra den i trepartsaftalen forudsatte skønsmæssige vurdering, men i stedet ud fra den fremtidige model for dimensionering af erhvervsuddannelser, som er foreslået af den tekniske arbejdsgruppe.

En nærmere beskrivelse af den tekniske arbejdsgruppes model fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Det foreslås i den henseende, at § 9 i lov om erhvervsuddannelser gives en ny affattelse med sigte på at sikre grundlaget for at implementere den tekniske arbejdsgruppes forslag til den fremtidige model for dimensionering af erhvervsuddannelser. Baseret på arbejdsgruppens anbefalinger foreslås det, at undervisningsministeren træffer beslutning om begrænsning af adgangen til skoleundervisning (dimensionering) inden for de enkelte uddannelser.

Det lægges på denne baggrund op til, at følgende overordnede kriterier vil skulle udgøre udgangspunktet for beslutning om, hvorvidt uddannelser skal dimensioneres eller ej: 1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har indgået en uddannelsesaftale med en virksomhed inden for tre måneder efter gennemført grundforløb, 2) ledighedsgraden for færdiguddannede og 3) forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Det foreslås, at den dimensionering, som er beskrevet i trepartsaftalens bilag 4, ikke effektueres, men at den tekniske arbejdsgruppes model for den fremtidige dimensionering af erhvervsuddannelser finder anvendelse både i relation til dimensionering for 2018 og for 2019 og frem.

Det tilsigtes ikke med forslaget at ændre rækkevidden af § 35, stk. 1, nr. 8, i lov om erhvervsuddannelser. Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser vil således fortsat skulle afgive indstilling til undervisningsministeren om beslutning samt regler om adgangsbegrænsning (dimensionering) af erhvervsuddannelser.

Som følge af det foreslåede vil der kunne træffes beslutning om dimensionering således, at kun elever med en indgået uddannelsesaftale kan optages på uddannelsen (uddannelser med praktikpladskrav). Efter § 12 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ydes der tilskud til faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg til vejledning om uddannelsesmuligheder, beskæftigelsesmuligheder og hjælp til aftaleindgåelse mv. for elever og praktikvirksomheder i overgangen fra grundforløb til hovedforløb i erhvervsuddannelserne. For uddannelser med praktikpladskrav vil det imidlertid ikke være relevant at yde denne vejledning om uddannelsesmuligheder i overgangen fra grundforløb til hovedforløb, men derimod før grundforløbets begyndelse. Der foreslås i denne henseende en ændring § 12 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der sigter på at tage højde herfor.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3, og § 2, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.2.2. Krav til erhvervsuddannelseselevers egnethed m.v. – EMMA-kriterierne

2.2.2.1. Gældende ret

2.2.2.1.1. EMMA-kriterierne

Erhvervsuddannelseselever skal fra afslutningen af uddannelsens grundforløb og under hele praktikuddannelsen på praktikcentret (skolepraktikforløbet) opfylde egnethedsbetingelserne, de såkaldte EMMA-kriterier. Eleven skal således være **E**gnet, **M**obil geografisk, **M**obil fagligt og **A**ktivt praktikpladssøgende.

Efter § 66 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser fastsætter undervisningsministeren nærmere regler om elevernes egnethed til erhvervsuddannelsen m.v. Det følger endvidere af bestemmelsen, at reglerne kan indeholde krav til elevernes faglige og geografiske mobilitet og til deres aktivitet som praktikpladssøgende. Ministeren kan derudover fastsætte, at eleverne optages i et register over praktikpladssøgende, der

skal være offentligt tilgængeligt. Endelig fremgår det af bestemmelsen, at kravene om egnethed m.v. skal være opfyldt i hele skolepraktikforløbet.

Det følger af § 35, stk. 1, nr. 23, i lov om erhvervsuddannelser, at Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser afgiver indstilling til undervisningsministeren om regler om egnethed, jf. lovens § 66 c, stk. 1.

Den omtalte bemyndigelse i § 66 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser er udmøntet i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Dette er primært sket i dennes kapitel 16 om skolepraktik m.v.

Endvidere er kravene til eleverne om at være egnede, mobile og aktivt praktikpladssøgende beskrevet i Undervisningsministeriets generelle vejledning om forvaltning af skolepraktikordningen – ”Håndbog om skolepraktikordningen og skolepraktikelevs retsstilling” (Skolepraktikhåndbogen).

EMMA-kriterierne og de administrative forhold knyttet hertil indebærer i hovedtræk, at en elev, der ønsker skolepraktik, fra afslutningen af grundforløbet og under hele skolepraktikforløbet skal opfylde egnethedsbetingelserne, dvs. være Egned, Mobil geografisk, Mobil fagligt og Aktivt praktikpladssøgende. Skolen skal både under og efter afslutningen af grundforløbet vejlede eleverne om realismen i deres egnethed for den valgte uddannelse og om evt. alternative uddannelsesønsker og om ordningen i øvrigt.

Praktikcentret skal ved optagelse af elever til skolepraktik i et praktikcenter indgå en skoleaftale med eleven, jf. herom neden for i afsnit 2.2.2.1.4.

Egned

Elevens egnethed dokumenteres ved optagelse i skolepraktik på grundlag af opnået grundforløbsbevis med adgang til den pågældende uddannelse, jf. § 111, stk. 1, jf. § 110, stk. 1, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Efter optagelse i skolepraktik skal skolen løbende foretage egnethedsvurdering, så længe eleven er optaget til skolepraktik, jf. § 111, stk. 5, bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Denne egnethedsvurdering foretages ud fra skolens samlede kendskab til elevens resultater sammenholdt med de krav, uddannelsen efterfølgende vil stille. Afgørelsen beror på skolens samlede skøn. Det følger endvidere af bestemmelsen, at skolen i den løbende egnethedsvurdering skal påse, at eleven søger ansættelse som elev inden for de uddannelser, som grundforløbet giver adgang til, og søger ansættelse hos virksomheder, der har ledige praktikpladser på en særlig praktikpladsportal, hvor oplysninger om praktikpladssøgende elever er offentligt tilgængelige, jf. § 107 samt § 111, stk. 3, nr. 1 og 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Praktikpladsportalen administreres af Undervisningsministeriet.

I skolens løbende egnethedsvurdering skal indgå, om eleven får et tilfredsstillende udbytte af skoleundervisning og praktik, og om elevens samlede adfærd lever op til, hvad der forventes i forhold til beskæftigelse inden for uddannelsesområdet, for eksempel elevens evne til at overholde mødetider og aftaler, jf. § 111, stk. 6, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Elever med uddannelsesaftale har en prøvetid på tre måneder, i hvilken begge parter kan opsige aftalen uden begrundelse og uden varsel. Skolepraktikelever har ikke en tilsvarende prøvetid og kan på intet tidspunkt udmeldes uden begrundelse. Derimod skal skolepraktikelever under hele skolepraktikforløbet opfylde EMMA-kriterierne og skal udmeldes af skolepraktik, hvis de ikke længere lever op til kriterierne.

Geografisk mobil

Dette krav indebærer, at eleven skal opsøge og ikke må afslå tilbud om en relevant praktikplads, henholdsvis skolepraktikplads, i hele landet, jf. § 112, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse om erhvervsuddannel-

ser. Afviser en elev et tilbud om en praktikplads, eller søger eleven ikke tilstrækkelig bredt, skal eleven udmeldes af skolepraktik.

Hvis en elev er nødt til at flytte for at acceptere en praktikplads, kan eleven være berettiget til mobilitetsfremmende ydelser fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Skolen skal informere og vejlede eleven om muligheden herfor, jf. § 112, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Eleven kan undtagelsesvist fritages for det geografiske mobilitetskrav, hvis eleven kan dokumentere en konkret og realistisk mulighed for en praktikplads i løbet af kort tid i den primært ønskede uddannelse, jf. § 112, stk. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Fagligt mobil

Det følger af kravet om faglig mobilitet, at eleven skal være fleksibel i sit uddannelsesvalg, idet eleven skal acceptere en praktikplads, henholdsvis skolepraktikplads, inden for en anden uddannelse end den primært ønskede.

Efter § 111, stk. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser skal elever, der ønsker optagelse til skolepraktik og ikke har haft en uddannelsesaftale, således i forbindelse med grundforløbets påbegyndelse have angivet mindst tre uddannelsesønsker i den personlige uddannelsesplan, jf. § 56, stk. 2, 2. pkt., bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Skolen skal påse dette i forbindelse med den indledende egnethedsvurdering. Skolen skal endvidere vejlede eleven om, hvilke uddannelser grundforløbet i øvrigt giver adgang til.

Som omtalt ovenfor skal skolen som led i den løbende egnethedsvurdering endvidere påse, at eleven søger ansættelse som elev inden for de uddannelser, som grundforløbet giver adgang til, jf. § 111, stk. 3, nr. 1, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Eleven kan undtagelsesvist fritages for det faglige mobilitetskrav, hvis eleven kan dokumentere en konkret og realistisk mulighed for en praktikplads i løbet af kort tid i den primært ønskede uddannelse, jf. § 112, stk. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Aktivt praktikpladssøgende

Efter § 112 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser er det som udgangspunkt elevens eget ansvar at finde en praktikplads, og eleven skal tage passende initiativer i forbindelse hermed. Eleven skal være tilmeldt som praktikpladssøgende i skolens elevsystem, og oplysninger herom overføres til en særlig praktikpladsportal, som drives af Undervisningsministeriet.

Eleven skal under hele skolepraktikforløbet være aktiv (synlig) på den særlige praktikpladsportal med en elevprofil. Det er således efter § 107, stk. 4, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser en betingelse for fortsat registrering på praktikpladsportalen, at eleven senest ved afslutningen af uddannelsens grundforløb indlægger sin elevprofil i portalen til brug for virksomhedernes beslutning om, hvorvidt en given ansøger er en mulig kommende elev i virksomheden.

Skolerne skal hjælpe og bistå eleverne ved praktikpladssøgning og skal i samarbejde med de faglige udvalg, de lokale uddannelsesudvalg, kommuner, regionale arbejdsmarkedsråd og andre relevante samarbejdspartnere foretage opsøgende arbejde med henblik på tilvejebringelse af det nødvendige antal praktikpladser.

Ungdommens Uddannelsesvejledning skal inddrages i relevant omfang. Eleven skal fra afslutningen af grundforløbet være registreret som praktikpladssøgende i erhvervsskolernes praktikregistreringssystem (EASY-P).

2.2.2.1.2. Restuddannelsesaftaler

Efter § 66 i lov om erhvervsuddannelser har både skoler og elever i skolepraktik pligt til under hele skolepraktikforløbet at forsøge at finde en uddannelsesaftale for resten af uddannelsestiden (restuddannelsesaftale). Varigheden af en restuddannelsesaftale kan alene omfatte den manglende skoleundervisning og de manglende praktikperioder, jf. § 48, stk. 5, i lov om erhvervsuddannelser, hvorfor det ikke er muligt at forlænge eller afkorte uddannelsestiden i aftalen alene med henvisning til, at eleven har været i skolepraktik.

Elever, der er registreret som praktikpladssøgende i henhold til regler udstedt i medfør af § 66 c i lov om erhvervsuddannelser, har pligt til at modtage en anvist praktikplads, hvis eleven dermed kan gennemføre sin uddannelse uden tab af uddannelsestid. Hvis ikke eleven, som er registreret som praktikpladssøgende, aktivt søger eller modtager en anvist praktikplads, mister eleven retten til skolepraktik, og eleven må ophøre i skolepraktik.

Skolepraktikelever, der indgår en restuddannelsesaftale, har derefter de samme rettigheder, som elever, der har haft en uddannelsesaftale under hele deres uddannelse, dvs. at eleven får status af lønmodtager med de medfølgende rettigheder.

2.2.2.1.3. Skoleaftalen

Ved optagelse af en elev i skolepraktik indgår det pågældende praktikcenter en skoleaftale med eleven, jf. § 116 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Aftalen skal indeholde en detaljeret plan for elevens uddannelsesforløb, optagelsesbetingelser, start- og slutdatoer, plan for elevens praktikpladssøgning samt plan for løbende opfølgning. Skoleaftalen skal ligeledes indeholde en beskrivelse af, hvordan eleven opfylder EMMA-kriterierne. Skoleaftalen skal endvidere indeholde en beskrivelse af elevens praktikpladssøgning fra grundforløbets afslutning samt praktikcenterets vejledning og bistand til elever heri.

Den nævnte bestemmelse indebærer, at skolen skal tage stilling til, hvilke resultater eleven skal opnå, og hvilke handlinger eleven skal udføre under praktikuddannelsen og den tilhørende skoleundervisning for fortsat at kunne modtage praktikuddannelse på praktikcentret. Skolen kan fx fastsætte, at kravet om faglig mobilitet er opfyldt, hvis eleven under det aftalte uddannelsesforløb modtager en konkret tilbudt praktikplads eller skolepraktikplads i et andet speciale eller en beslægtet uddannelse, som eleven opfylder adgangs-betingelserne til, og som eleven kan gennemføre uden tab af uddannelsestid.

Håndhævelsen af EMMA-kriterierne skal tage hensyn til, hvad der er fastlagt i skoleaftalen om elevens vej gennem uddannelsen. Dette skal sikre, at de aftaler, som praktikcentret, eleven og en eller flere praktikvirksomheder har indgået om elevens uddannelse, også kan opfyldes, jf. forudsætningerne i § 116 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Der påhviler derfor praktikcentre en særlig forpligtelse til i deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med skoler uden praktikcenter at sikre, at skoleaftalerne aktiverer alle foreliggende praktikpladsmuligheder på den geografisk og uddannelsesmæssige mest hensigtsmæssige måde. Samtidig vil skoleaftalen i almindelighed indebære, at kravet til elevens faglige mobilitet fastlægges ved aftalens indgåelse på en måde, så elevens samlede uddannelsestid ikke imod elevens ønske forlænges som følge af uddannelsesskifte.

Det følger i øvrigt af § 46, stk. 2, nr. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser at den lokale undervisningsplan skal indeholde eller henvise til en beskrivelse af skolens fremgangsmåde ved vurdering af elevers egnethed i forbindelse med skolepraktik.

Det følger endelig af § 60, stk. 1, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser at skolen skal forsyne eleven

med en uddannelsesbog ved påbegyndelsen af skoleundervisningen. Efter samme bestemmelses stk. 2 skal skolen sørge for, at uddannelsesbogen endvidere indeholder reglerne om uddannelsen, herunder reglerne om egnedskrav vedrørende skolepraktik.

2.2.2.1.4. Skolernes foranstaltninger, hvis EMMA-kriterierne ikke opfyldes samt klagemuligheder

Om elevers deltagelse i skoleundervisningen, herunder regler om procedure ved skolens udelukkelse af elever fra fortsat skoleundervisning, gælder en række regler, jf. kapitel 11 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Der er derimod ikke fastsat nærmere regler om elevers deltagelse i skolepraktik eller om proceduren for skolens afgørelse af, om eleven skal ophøre i skolepraktik. Derfor er det alene bestemmelserne i lov om erhvervsuddannelser, som regulerer elevens deltagelse i skolepraktik, hvilket vil sige de regler om praktik i uddannelserne, som er fastsat i medfør af loven med de afvigelser, der følger af de særlige regler om skolepraktik, jf. § 66 g i lov om erhvervsuddannelser. Det betyder, at eleven har pligt til at deltage og har ret til at være fraværende i samme omfang, som ville gælde for en elev med uddannelsesaftale.

I relation til registrering som praktikpladssøgende følger det dog af § 105, stk. 3, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, at skolen regelmæssigt og systematisk mindst hver 3. måned ved brev (kontaktbrev) skal kontakte registrerede praktikpladssøgende elever med henblik på at konstatere, om de fortsat er praktikpladssøgende, normalt med tilbud om vejledning. Det følger endvidere af § 106, stk. 2, nr. 3-5, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, at skolen skal oplyse de praktikpladssøgende elever om, at de vil udgå af registreringen som søgende, hvis de ikke reagerer på kontaktbrevet inden for en frist fastsat af skolen, hvis de ikke reagerer positivt på et rimeligt praktikpladstilbud, eller hvis de ikke reagerer positivt på en henvendelse fra skolen om praktikpladsmuligheder, herunder undlader at kontakte de virksomheder, som skolen henviser til. Det følger endelig af samme bestemmelses stk. 3, at en skole, som træffer beslutning om, at en praktikpladssøgende elev skal udgå af registeret, straks skal give den pågældende meddelelse herom med oplysning om, at optagelse i registeret vil ske på ny efter anmodning, hvis den pågældende igen bliver aktivt praktikpladssøgende.

I relation til aktiv praktikpladssøgning følger det af § 66 i, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, at elever i skolepraktik har pligt til at modtage en anvist praktikplads, såfremt eleven kan gennemføre den uddannelse, der er knyttet til den tilbudte praktikplads uden tab af uddannelsestid. Det følger endvidere udtrykkeligt af bestemmelsen, at eleven skal forlade skolepraktik, hvis denne afslår at modtage pladsen. En tilsvarende regel fremgår af bekendtgørelsens § 112.

En skolens afgørelse om en elevs ophør med skolepraktik kan af eleven inden for en frist af en uge, fra afgørelsen er meddelt eleven, indbringes for det faglige udvalg, jf. lovens § 66 j, stk. 1. Det faglige udvalg kan efter bestemmelsen beslutte, at klagerne behandles af det lokale uddannelsesudvalg. En skoles afgørelse kan af eleven indbringes for inden for en uge, fra afgørelsen er meddelt eleven. Om proceduren gælder, at klage sendes til skolen. Hvis skolen opretholder sin afgørelse, videresender skolen klagen til det faglige udvalg eller det pågældende lokale uddannelsesudvalg, jf. stk. 1, ledsaget af en begrundelse. Det faglige udvalgs afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Der er imidlertid ikke fastsat nærmere regler om proceduren for skolers og praktikcentres behandling af sager om overholdelse af EMMA-kriterier og andre sager om elevers retsstilling i forbindelse med skolepraktik, ligesom der heller ikke findes specifikke regler om de faglige udvalgs behandling af sådanne klagesager.

2.2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af trepartsaftalens pkt. 49 fremgår, at regeringen og arbejdsmarkedets parter er enige om at præcisere

reglerne for praktikcentrenes håndhævelse af kravene til eleverne om at være egnede, mobile og aktivt søgende (EMMA-kriterierne), så skoler, praktikcentre og elever i højere grad påtager sig deres del af ansvaret for at opsøge og formidle henholdsvis ansøge om ledige praktikpladser gennem en ajourføring af vejledningen om skolepraktik, så den afspejler praktikcentrenes nye opgaver og sætter større fokus på en ensartet fortolkning af EMMA-kriterierne m.v. Samtidig er parterne enige om, at der skal ske justeringer af dels reglerne om EMMA-kriterierne og deres forvaltning med henblik på at optimere praktikcentrenes, elevernes og virksomhedernes indsats, dels af reglerne om elevers praktikpladssøgning i og efter grundforløbet.

Trepartsaftalens beskrivelse af den af aftaleparterne ønskede styrkelse af EMMA-kriterierne fremgår herudover af aftalens bilag 3.

Undervisningsministeriet deler parternes opfattelse af, at skoler, praktikcentre og elever i højere grad bør forpligtes til at opsøge og anvende alle udbudte praktikpladser, og at en række af de administrativt fastsatte kriterier i relation til det praktikpladssøgende arbejde bør gøres mere operationelle.

Hertil kommer, at erfaringer fra skoler og faglige udvalg tyder på, at der er varierende praksis med hensyn til behandling af sager, herunder klagesager, om elevernes retsstilling. Det kan for eksempel dreje sig om manglende dokumentation for elevens misligholdelse af skoleaftalen eller usikkerhed om skolens varsler om ophævelse af skoleaftalen. Skolerne er heller ikke altid opmærksomme på mulighederne for at give en klage opsættende virkning for derved at sikre, at det faglige udvalgs eventuelle afgørelse af klagesagen til elevens fordel ikke forspilder sit øjemed, fordi eleven, når afgørelsen foreligger, måtte have været væk fra uddannelsen i længere tid. Undervisningsministeriet vurderer i denne henseende, at den aftalte ajourføring af EMMA-kriterierne vil kunne skabe større klarhed om reglerne, således at de kan håndhæves mere ensartet på erhvervsskolerne, herunder praktikcentre. Det vurderes samtidig, at en ajourføring vil kunne bidrage til, at eleverne i højere grad end i dag lever op til kravene om at være egnede, mobile og aktivt praktikpladssøgende, og at de får den støtte, som de har behov for og krav på.

Det er endelig Undervisningsministeriets vurdering, at en ajourføring vil kunne understøtte målet om, at eleverne i højere grad påtager sig deres del af ansvaret i forhold til at sikre flere praktikpladser.

På den anførte baggrund foreslås det at ændre den eksisterende bemyndigelse i § 66 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser med sigte på at skabe den nødvendige hjemmel til at gennemføre trepartsaftalens ønske om at udstrække kravet om aktivitet som praktikpladssøgende til at omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, samt endvidere kravet om registrering som praktikpladssøgende til at omfatte både elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, og elever, som har tilmeldt sig som praktikpladssøgende uden for skolepraktik, dvs. elever, som har afsluttet grundforløbet, og som enten ikke ønsker at blive optaget i skolepraktik i en uddannelses hovedforløb, der udbydes med skolepraktik, eller søger en uddannelses hovedforløb, som ikke udbydes med skolepraktik. Den konkrete udmøntning vil ske i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser på baggrund af det konkrete udkast til regelændringer, som indgår i trepartsaftalens bilag 3.

Idet kapitel 7 a i lov om erhvervsuddannelser (hvor § 66 c, stk. 1, findes) udelukkende gælder for elever, som fra afslutning af grundforløbet tilbydes skolepraktik eller er i skolepraktik, foreslås en redaktionel justering af overskriften til lovens kapitel 7 a, således at den bedre afspejler den foreslåede ændring af § 66 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, jf. oven for.

Der foreslås en ændring af § 66 i, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser om elevers pligt til at tage imod en praktikplads, som skolen anviser. Bestemmelsen gælder i dag alene elever, som er i skolepraktik. Forslaget tager i lyset heraf sigte på at gennemføre trepartsaftalens ønske om, at pligten til at søge konkrete praktikpladser kommer til at gælde for alle registrerede praktikpladssøgende elever. Dette vil

efter det foreslåede – udover som hidtil elever i skolepraktik – således omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, samt elever, som har tilmeldt sig som praktikpladssøgende uden for skolepraktik, jf. det oven for omtalte forslag om at etablere hjemmel til at fastsætte regler om disse to elevkategoriers pligt til registrering som praktikpladssøgende. Som trepartsaftalen er formuleret ønskes det, at elever, som ikke aktivt opsøger en konkret praktikplads, som skolen anviser eleven, skal slettes som registrerede praktikpladssøgende, og at der foretages fornøden registrering heraf. Efter det foreslåede vil dette således komme til at gælde for enhver registreret praktikpladssøgende elev, som ikke opfylder pligten. Der kan hertil imødeses en ændring af bekendtgørelse om erhvervsuddannelser på baggrund af det konkrete udkast til regelændringer, som indgår i trepartsaftalens bilag 3. Der tilsigtes ikke ændringer i den gældende retsstilling, hvorefter elever, som er i skolepraktik, skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen.

Det foreslås i § 66 j at skabe udtrykkelig hjemmel til, at der kan fastsættes nærmere regler om proceduren for skolers og praktikcentres behandling og afgørelse af sager om udelukkelse af elever i skolepraktik og andre sager om elevers retsstilling i forbindelse med skolepraktik, herunder overholdelse af EMMA-kriterierne samt regler om de faglige udvalgs behandling af elevers klager over sådanne afgørelser. Med det foreslåede skabes således grundlaget for at gennemføre trepartsaftalens ønske om en præcisering af praktikcentrenes løbende ansvar for opfølgning på og registrering af elevernes egnethed samt en præcisering af procedure for opfølgning på, om eleverne overholder EMMA-kriterierne, jf. bilag 3 til trepartsaftalen.

Der vil derudover ske en styrkelse af EMMA-kriterierne administrativt gennem ændringer i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser og ajourføring af vejledningen om skolepraktik. Det gælder bl.a. skolernes forpligtelse til at bistå eleverne i forhold til at skabe øget klarhed om mulighederne for større faglig mobilitet. Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser påtænkes inddraget i begge henseender.

Der tilsigtes i øvrigt ikke ændringer i forhold til, at det forsat vil være erhvervsskolerne, som vurderer, hvorvidt en elev opfylder EMMA-kriterierne. Skolernes vurdering af egnethed m.v. vil forsat både omfatte en indledende og en løbende vurdering af eleverne. Egnethedsvurderingen vil også forsat bero på skolens samlede skøn og foretages ud fra skolens samlede kendskab til elevens resultater sammenholdt med de krav, uddannelsen efterfølgende vil stille.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 5, nr. 10-12 og nr. 15-17, og bemærkningerne hertil.

2.2.3. Praktikcentres salg af varer og levering af tjenesteydelser

2.2.3.1. Gældende ret

Lov om erhvervsuddannelser indeholder ikke bestemmelser om praktikcentres mulighed for at afsætte producerede varer og levere tjenesteydelser, der ellers ville blive udført af private virksomheder. Der foreligger på den anden side ikke regler, som udelukker praktikpladscentre fra at afsætte producerede varer og levere tjenesteydelser, der ellers ville blive udført af private virksomheder.

I Undervisningsministeriets vejledning af 20. december 2013 til praktikcentre er det således tilkendegivet, at det som følge af den uddannelsesmæssige værdi, som produktion af varer og levering af tjenesteydelser kan have, vil kunne anses for at ligge inden for skolens, herunder praktikcentres, formål at lade eleverne producere varer og tjenesteydelser som led i undervisningen, herunder praktikuddannelsen på centret.

Såfremt en sådan produktion kan afsættes, uden at dette kommer i strid med almindelige konkurrenceret-

lige og statsstøtteretlige regler, kan praktikcentrene derfor sælge producerede varer og levere tjenesteydelser til en ikke tabsgivende pris.

Undervisningsministeriets vejledning til praktikcentrene giver endvidere anvisninger på, hvordan praktikcentrene kan belyse disse modstående hensyn. Inden et praktikcenter med et uddannelsesmæssigt sigte forestår salg af varer og leverancer af tjenesteydelser eller anden produktion til markedet eller centeret selv, skal skolen gennem en dialog med og have tilslutning fra det eller de relevante lokale uddannelsesudvalg og eventuelle drøftelser i praktikcenterudvalget på skolen afdække spørgsmålet om konkurrenceforvridning i forhold til det private erhvervslivs produktion og levering af ydelser.

2.2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af trepartsaftalens afsnit ”Praktikcentres mulighed for at producere varer og tjenesteydelser”, herunder aftalens pkt. 51, at praktikuddannelse i et praktikcenter skal opfylde de samme krav til praktikuddannelsens indhold og kvalitet som praktikuddannelse i en virksomhed.

Af aftalen fremgår endvidere, at praktikcentrene derfor efter fast praksis kan sælge producerede varer og levere tjenesteydelser til en ikke tabsgivende pris, når dette har et uddannelsesmæssigt sigte og ikke er konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv.

Det anføres endelig i aftalen, at den gældende praksis er meldt ud i en vejledning, jf. ovenfor, men at der er tilbagevendende usikkerhed i sektoren om bl.a. forholdet til konkurrencelovgivningen. Derfor er der efter aftalen behov for at tydeliggøre praktikcentrenes muligheder og begrænsninger på dette område.

Det følger endvidere af trepartsaftalens punkt 51, at regeringen og arbejdsmarkedets parter er enige om at tydeliggøre den gældende retstilstand ved at tilvejebringe klar lovhjemmel til, at praktikcentrene kan producere til et marked gennem en passende bestemmelse i erhvervsuddannelsesloven.

Undervisningsministeriet deler parternes vurdering af, at der er behov for lovgivningsmæssigt at tydeliggøre skolers og praktikcentres eksisterende muligheder for at afsætte deres produktion (varer og tjenesteydelser). Der lægges derfor med lovforslaget op til, at der i § 66 g, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser tilvejebringes den af parterne ønskede udtrykkelige lovhjemmel hertil.

Det bemærkes i denne henseende, at § 3 i lov om produktionsskoler, jf. lovbekendtgørelse nr. 781 af 15. juni 2015, rummer en tilsvarende udtrykkelig hjemmel til, at produktionsskoler kan afsætte varer og levere tjenesteydelser efter den foreslåede model, som således er velafprøvet i produktionsskolesektoren.

Der er Undervisningsministeriets opfattelse, at skolernes og praktikcentrenes hovedformål er og bør vedblive med at være udbud af uddannelser. Det er således ikke hensigten med det foreslåede, at skoler og praktikcentre skal kunne sætte et ønske om at opfylde en kontraktlig leveringsforpligtelse over hensynet til forsvarlig uddannelse, tilvejebringelse af praktikpladser til eleverne m.v.

Som følge af taxametertilskuddene fra staten til skoler og praktikcentre samt skolepraktikydelsen fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til eleverne vil skolerne og praktikcentrene som udgangspunkt kunne udøve urimelig konkurrence, når de udbyder varer og tjenesteydelser. Dette gælder navnlig, hvis der er tale om egentlig ordreproducerende virksomhed, som ellers ville være udført af en privat virksomhed.

Det er på den baggrund ministeriets opfattelse, at skolers og praktikcentres produktion fortsat kun skal kunne afsættes på vilkår, der ikke er i strid med almindelige konkurrenceretlige og statsstøtteretlige regler. Efter den foreslåede bestemmelses ordlyd vil praktikcentre derfor også fremover kun kunne afsætte producerede varer og levere tjenesteydelser til en ikke tabsgivende pris, hvis denne forudsætning

er opfyldt, og når dette har et uddannelsesmæssigt sigte. Det forudsættes herudover med det foreslåede, at praktikcentrenes omsætning fortsat er yderst begrænset i forhold til taxametertilskuddene fra staten.

Det er hensigten at følge den foreslåede lovændring op med en fornyet og uddybet vejledning til praktikcentrene om deres muligheder og begrænsninger i relation til salg af varer og tjenesteydelser i forbindelse med skolepraktik, herunder navnlig håndteringen af de konkurrenceretlige og statsstøtteretlige aspekter. Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser påtænkes inddraget i denne henseende.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

2.2.4. Virksomhedsforlagt praktikuddannelse, delaftaler og korte uddannelsesaftaler

2.2.4.1. Gældende ret

2.2.4.1.1. Virksomhedsforlagt undervisning

Virksomhedsforlagt undervisning er ikke et begreb, som anvendes direkte i lov om erhvervsuddannelser.

Det følger imidlertid af § 2, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, at erhvervsskoler kan indgå aftale med virksomheder om, at dele af undervisningen foregår i virksomheden. Dette gælder både for undervisning i skole- og praktikperioderne. Herudover følger muligheden for virksomhedsforlagt undervisning i skolepraktik forudsætningsvis af § 66 f samt § 19 b, stk. 1, 2. pkt., jf. nedenfor, i lov om erhvervsuddannelser.

Ved virksomhedsforlagt undervisning i skolepraktik gennemfører en virksomhed i en periode praktikundervisning på skolens vegne og på skolens ansvar. Ordningen bygger på et generelt synspunkt om, at samarbejdet mellem skole og erhvervsliv bør intensiveres og også komme praktisk til udtryk i den måde, skoleundervisningen gennemføres på.

Virksomhedsforlagt undervisning anvendes endvidere i tilfælde, hvor skolen mangler faciliteter, der er nødvendige for at opfylde målene for praktikuddannelsen, eller ikke har ansatte, der kan varetage specifikke undervisningsopgaver.

Ved virksomhedsforlagt undervisning i skolepraktik må eleven ikke deltage i virksomhedens produktion, jf. § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser. Det betyder efter fast praksis, at eleven skal være overtallig for eksempel således, at eleven udfører et givent stykke arbejde på vegne af en medarbejder i virksomheden, som samtidig instruerer og overvåger eleven samt kvalitetssikrer dennes arbejde.

Skolen betaler skolepraktikydelser til eleven under den virksomhedsforlagte undervisning, jf. § 66 k i lov om erhvervsuddannelser. Skolen bevarer sit taxametertilskud for eleven, mens denne modtager virksomhedsforlagt undervisning. En skole kan dog maksimalt opnå taxametertilskud for en skolepraktikelev i tre måneder i samme virksomhed, jf. § 19 b, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser. Skolen vil opnå taxametertilskud igen, hvis eleven enten vender tilbage til skolepraktik på skolen eller overgår til forlagt undervisning i en ny virksomhed.

Efter § 16, stk. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser er det skolen, som beslutter, om undervisningen skal ske i form af virksomhedsforlagt undervisning med respekt for de fastsatte mål for uddannelsen og den forudsatte kvalitet. Eleverne kan derfor ikke selv finde et virksomhedsforlagt undervisningsforløb og kan ikke afslå at deltage heri, medmindre virksomheden ligger i udlandet.

Erhvervsuddannelseselever, der som led i skolepraktik er i virksomhedsforlagt undervisning, er ikke udskrevet af praktikcentret, som derfor har alle de sædvanlige uddannelsesadministrative opgaver i forhold til eleverne. Det er ligeledes praktikcentret, som fortsat står for skoleaftalen med eleven, og som dermed

skal sikre, at eleverne til stadighed lever op til EMMA-kriterierne, jf. beskrivelsen heraf i lovforslagets afsnit 2.2.2. Det er endelig også praktikcentrets ansvar, at der føres fraværsregistrering, og at eleverne får udbetalt skolepraktikydelse i det omfang, de er berettigede dertil.

Virksomhedsforlagt undervisning kan herudover foregå i en virksomhed i udlandet, såfremt skolen kan garantere for kvaliteten af virksomhedens undervisning og kan føre tilsyn hermed. Eleven skal fortsat kunne opfylde EMMA-kriterierne. Skolen er ikke forpligtet til at efterkomme en elevs ønske om forlagt undervisning i udlandet, og eleven er ikke forpligtet til at tage til udlandet. Det har ikke konsekvenser for eleven i relation til EMMA-kriterierne at afslå forlagt undervisning i udlandet.

Der er efter gældende ret ingen tidsmæssige begrænsninger i relation til varigheden af en aftale om virksomhedsforlagt undervisning. Gældende ret indeholder heller ikke krav om, at virksomheder, som varetager praktikundervisning på skolernes vegne, skal være godkendt som praktikvirksomhed.

2.2.4.1.2. Delaftaler

Hvis en skolepraktikelev under praktikundervisning i en virksomhed skal deltage i virksomhedens produktion, skal der indgås en delaftale, jf. § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.

Delaftaler indgås mellem skolepraktikeleven og virksomheden med skolen som formidlende led. Delaftaler medfører samme rettigheder og pligter som ordinære uddannelsesaftaler. Virksomheden overtager således uddannelsesansvaret for eleven i aftaleperioden og skal betale sædvanlig løn til eleven. Der udbetales ikke skolepraktikydelse til elever, der modtager løn fra en arbejdsgiver, efter § 66 f, jf. § 66 k, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser. Der er gensidig prøvetid på tre måneder. Aftalen skal indgås på en særlig formular og indberettes af skolen til det faglige udvalg, ligesom virksomheden skal være godkendt som praktiksted for den pågældende del af praktikuddannelsen. Det skal dog fremgå af aftalen, at eleven er optaget til skolepraktik.

Virksomheden skal som minimum være godkendt som praktiksted for den pågældende del af uddannelsen. Efter delaftalens ophør er eleven berettiget til at vende tilbage til skolepraktikordningen. Hvis aftalen ophæves i prøvetiden, eller hvis virksomheden ønsker aftalen ophævet senere, skal skolen foretage en vurdering af, om eleven fortsat opfylder EMMA-kriterierne. Der er mulighed for at afkorte en delaftale.

En delaftale kan ikke omfatte skoleperioder eller flere praktikperioder, og eleven er fortsat skolepraktikelev, men er i aftaleperioden ansat i lønnet beskæftigelse med uddannelsesformål i henhold til uddannelsesreglerne. Praktikcentret modtager delvist tilskud til elever i delaftaler, for tiden 50 pct. af det ordinære tilskud. Eleven modtager skolepraktikydelse under skoleundervisningen.

Der er efter gældende ret ingen tidsmæssig begrænsning for varigheden af en delaftale ud over den naturlige begrænsning, der ligger i, at delaftalen kun kan omfatte én praktikperiode. Der er heller ikke efter gældende ret begrænsninger i antallet af delaftaler, der kan indgås mellem samme elev og samme virksomhed.

2.2.4.1.3 Korte uddannelsesaftaler

Efter § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser kan der indgås en aftale for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin, forudsat at aftalen omfatter mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb.

Det følger endvidere af § 48, stk. 1, 4. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at undervisningsministeren efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser kan fastsætte regler om, at reglen i bestemmelsens 3. pkt. ikke finder anvendelse for bestemte uddannelser. Dette er sket i bilag

10 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelsers indstillingsret i denne henseende følger endvidere af § 35, stk. 1, nr. 17, i lov om erhvervsuddannelser.

Ordningen med korte uddannelsesaftaler har primært baggrund i et ønske om at aktivere virksomheder, der kan opnå en fuld godkendelse som praktikvirksomhed, men som af forskellige årsager ikke kan varetage et helt uddannelsesforløb. Dette kan f.eks. være begrundet i, at horisonten for virksomhedens ordrebog er kortere end længden af et ordinært erhvervsuddannelsesforløb. Herudover kan de korte uddannelsesaftaler være velegnede for specialiserede virksomheder, der ikke kan blive godkendt til at ansætte elever i hele ordinære uddannelsesaftaler.

Flere virksomheder kan være parter i en aftale, og det skal da fremgå, hvilke skole- og praktikperioder den enkelte virksomhed er part i. De første tre måneder af en uddannelsesaftale er prøvetid. Korte aftaler kan både indgås af elever fra praktikcentre, som derefter ikke udløser tilskud til praktikcentret, og elever, som kommer fra grundforløbet eller som har haft en forudgående uddannelsesaftale uden at have været i skolepraktik.

Erhvervsskoler og koordinatore for nationale erhvervsuddannelseskonsortier kan sende elever på udvekslingsophold i en virksomhed eller på en erhvervsskole i andre lande under de EU-baserede Erasmus+ program samt andre lignende udvekslingsprogrammer, fx Nordisk Ministerråds mobilitets- og netværksprogram Nordplus. Sigtet med de pågældende udvekslingsprogrammer er grundlæggende at fastholde samhørigheden mellem de deltagende lande og styrke udviklingen og kvaliteten inden for uddannelsesområdet.

Gældende ret indeholder ikke begrænsninger i forhold til, hvor mange korte uddannelsesaftaler, der kan indgås mellem samme elev og samme virksomhed i et uddannelsesforløb.

2.2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalens afsnit ”Begrænsning af virksomhedsforlagt undervisning (VFU), delaftaler og korte uddannelsesaftaler”, at virksomhedsforlagt undervisning i skolepraktik (som efter aftalen ønskes omdøbt til virksomhedsforelagt praktikuddannelse), delaftaler for elever på praktikcentre og korte uddannelsesaftaler for elever i og uden for skolepraktik har fået et omfang, der indikerer, at anvendelsen af disse ordninger har fået karakter af en fravigelse af den grundlæggende hovedregel om, at praktikuddannelse skal være omfattet af en længerevarende uddannelsesaftale og dermed være lønnet beskæftigelse i uddannelsesøjemed.

Det følger videre af trepartsaftalens punkt 63-66, at aftaleparterne er enige om, at ordningernes varighed bør begrænses for den enkelte elev i samme virksomhed i form af følgende konkrete tiltag:

- Virksomhedsforlagt undervisning som led i skolepraktik (VFU) betegnes fremover som virksomhedsforlagt praktikuddannelse (VFP).
- Virksomhedsforlagt praktikuddannelse kan højst vare tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst vare seks uger af elevens samlede praktikuddannelse.
- Aktiviteterne i virksomhedsforlagt praktikuddannelse skal leve op til praktikuddannelsens krav og mål for den periode, som er aftalt mellem virksomheden og praktikcentret. Eleven i virksomhedsforlagt praktikuddannelse indgår derfor i uddannelsesrelevante oplæringsaktiviteter på samme måde som elever, der er ansat med uddannelsesaftaler. Bestemmelsen om, at der skal være en uddannelsesaftale, hvis eleven deltager i produktionen, ændres ikke.
- Virksomhedsforelagt praktikuddannelse kan fremadrettet kun ske i praktikgodkendte virksomheder.
- Delaftaler kan kun indgås og gennemføres én gang for den enkelte elev i samme virksomhed.
- Korte uddannelsesaftaler kan kun indgås op til 2 gange mellem den enkelte elev og samme virksomhed med mulighed for 3.-gangsdispensation med godkendelse fra det lokale uddannelsesudvalg.

Undervisningsministeriet har i relation til denne del af trepartsaftalen nedenstående overvejelser.

Skolepraktikordningen, herunder muligheden for at gennemføre dele af skolepraktikken på en virksomhed, har grundlæggende ydet et væsentligt bidrag til at sikre, at langt de fleste erhvervsuddannelseselever i praksis stifter bekendtskab med en virksomhed, inden de afslutter deres uddannelse. En væsentlig del af formålet med at gennemføre dele af skolepraktikken på en virksomhed er således at bane vejen frem mod en egentlig praktikplads.

Udfordringerne ved ordningen med at gennemføre dele af skolepraktikken på en virksomhed, hvor der bortset fra den ovenfor omtalte tilskudsbestemmelse i lovens § 19 b ikke er begrænsninger i forhold til antal virksomhedsophold og disses varighed, er imidlertid, at ordningen i sin nuværende form giver virksomheder mulighed for at anvende elever uden en uddannelsesaftale som ulønnet arbejdskraft, selv om eleven principielt ikke må medregnes til arbejdsstyrken i virksomheden. De data, som foreligger på området, indikerer således, at eleverne generelt gennemfører skolepraktik på virksomheder i op til de tre måneder, som er den maksimale tilskudsberettigede periode for elevers ophold hos den enkelte virksomhed. Mønsteret har i store træk været det samme set over en årrække.

Undervisningsministeriet finder på denne baggrund, at det vil være hensigtsmæssigt at begrænse varigheden af den enkelte elevs samlede virksomhedsforlagte praktikuddannelse. En sådan begrænsning vurderes at kunne bidrage til at frigøre praktikpladskapacitet til indgåelse af egentlig uddannelsesaftaler med elever, som herefter kan udgå af skolepraktik.

Formålet med delaftaler for elever på praktikcentre samt korte uddannelsesaftaler er til dels sammenfaldende med formålet med ordningen med at gennemføre dele af skolepraktikken på en virksomhed. Udviklingen i antallet af lange og korte aftaletyper i perioden 2010-2015 viser imidlertid, at antallet af lange aftaletyper har været støt faldende, mens antallet af korte aftaletyper omvendt har været stigende i samme periode.

Udviklingen indikerer således en tendens til, at elever i mindre grad end tidligere får længerevarende uddannelsesaftaler med den tilhørende faste tilknytning til arbejdsmarkedet, som vekseluddannelsesprincippet i erhvervsuddannelserne er karakteriseret ved.

Undervisningsministeriet deler på denne baggrund aftaleparternes opfattelse af, at stigningen kan være et udtryk for, at anvendelsen af delaftaler og korte uddannelsesaftaler i et vist omfang kan have fået karakter af en fravigelse af hovedreglen om, at praktikuddannelse skal foregå som lønnet beskæftigelse i uddannelsesøjemed på basis af en fuld uddannelsesaftale med en virksomhed, som også omfatter skoleperioderne.

Undervisningsministeriet deler derfor også parternes vurdering af, at der er behov for at begrænse anvendelsen af delaftaler og korte uddannelsesaftaler mellem de samme elever og samme virksomheder.

En begrænsning af delaftalers og korte uddannelsesaftalers varighed for den enkelte elev i samme virksomhed vurderes at ville bidrage til erhvervsuddannelsernes attraktivitet for de unge gennem større forudberegnelighed og tryk i ansættelsesforholdet.

På den anførte baggrund foreslås det med lovforslaget, at erhvervsuddannelsesloven ændres, således at:

- Virksomhedsforlagt praktikuddannelse kun kan finde sted i virksomheder, der er godkendt som praktikvirksomhed, jf. dog bemærkningerne om udlandsophold nedenfor, og højst kan have en varighed af tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse under skolepraktik. I overensstemmelse med trepartsaftalen lægges der ikke op til at ændre

de gældende bestemmelser om, at der skal foreligge en uddannelsesaftale, hvis elever skal deltage i virksomhedens produktion.

- Delaftaler kun kan indgås og gennemføres én gang for den enkelte elev i samme virksomhed.
- Korte uddannelsesaftaler kan kun indgås op til to gange mellem den enkelte elev og samme virksomhed. Det foreslås dog samtidig, at kan fastsættes regler om mulighed for 3.-gangsdispensation med godkendelse fra det lokale uddannelsesudvalg.

Det er dog Undervisningsministeriets opfattelse, at trepartsaftalens anbefaling om, at virksomhedsforlagt praktikuddannelse fremadrettet kun skal kunne finde sted i godkendte praktikvirksomheder, bør fremsættes i modificeret form. Baggrunden herfor er et ønske om at sikre, at skolepraktikelever fortsat kan anvende de forskellige udvekslingsprogrammer, fx Erasmus+, Nordplus og DK-USA, som faciliterer uddannelsesophold i udlandet for bl.a. erhvervsuddannelseselever. Et ubetinget krav om, at virksomhedsforlagt praktikuddannelse alene kan ske i virksomheder, der er godkendt som praktikvirksomhed, ville ikke kunne omfatte udenlandske virksomheder, som ikke kan godkendes efter danske regler.

Det er Undervisningsministeriets opfattelse, at sådanne udvekslingsophold under 3 ugers varighed i udenlandske virksomheder for skolepraktikelever næppe vil bevirke en konkurrenceforvridning. Det er tværtimod Undervisningsministeriets opfattelse, at sådanne udlandsophold bidrager til at styrke den internationale dimension i elevernes uddannelse og dermed ultimativt vil udgøre et gode for både eleverne og de virksomheder, der siden hen skal ansætte de pågældende elever.

Det foreslås på den anførte baggrund, at kravet om, at virksomhedsforlagt praktikuddannelse fremadrettet kun skal kunne finde sted i virksomheder, der er godkendt som praktikvirksomhed, ikke skal berøre muligheden for, at skolepraktikelever kan gøre brug af uddannelsesophold i udlandet under de forskellige udvekslingsprogrammer.

Der lægges dog med det foreslåede op til, at den grundlæggende betingelse i trepartsaftalen om, at virksomhedsforlagt praktikuddannelse højst kan vare tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse også skal gælde i forhold til sådanne udlandsophold.

Trepartsaftalen indeholder ikke tilkendegivelser i relation til begrænsninger i anvendelsen af ordningen med at gennemføre dele af skolepraktikken på en virksomhed for elever, som er indskrevet på produktionskolebaseret erhvervsuddannelse, jf. kapitel 7 c i lov om erhvervsuddannelser. På denne baggrund lægges der ikke med lovforslaget op til ændringer i lovens bestemmelser herom.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 3, 4, 6 og 7, og bemærkningerne hertil.

2.2.5. Udvidede muligheder for disciplinære reaktioner over for elever

2.2.5.1. Gældende ret

Skolerne skal fastsætte ordensregler, som skal indeholde regler om blandt andet god orden og andre regler, som skolen finder hensigtsmæssige samt regler om de forholdsregler, skolen vil iagttage ved overtrædelse af ordensreglerne. Elever, som uden lovlig grund udebliver fra undervisningen, eller som groft overtræder skolens ordensregler, kan, når mindre vidtgående foranstaltninger forgæves har været anvendt, udelukkes fra fortsat undervisning. Nærmere regler om udelukkelse og om behandlingen af sager herom er fastsat i bekendtgørelse om erhvervsuddannelse efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

2.2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der skabes udtrykkelig hjemmel til, at skolen udarbejder ordensregler, og at bemyndigelsesbestemmelsen udvides til at iværksætte foranstaltninger i anledning af elevadfærd, der er udvist uden for skolen, hvis adfærden har haft en direkte indflydelse på god orden på skolen samt at private genstande kan tilbageholdes, og at tilbageholdelsen af praktiske eller pædagogiske grunde kan opretholdes ud over skoletiden. Forslaget harmonerer med såvel § 52 i lov om folkeskolen som § 43 i lov om de gymnasiale uddannelser. Det foreslås endvidere, i lighed med de gældende bestemmelser for de gymnasiale uddannelser, at der kan fastsættes regler om elevernes frivillige medvirken i skolens test for rusmidler.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 8 og 9, og bemærkningerne hertil.

2.3. Ændring af lov om folkeskolen

2.3.1. Samarbejde med virksomheder og erhvervsskoler

2.3.1.1 Gældende ret

Efter folkeskolelovens § 3, stk. 4, indgår folkeskolerne i samarbejder, herunder i form af partnerskaber, med lokalsamfundets kultur-, folkeoplysnings-, idræts- og foreningsliv og kunst- og kulturskoler, med lokale fritids- og klubtilbud og med de kommunale eller kommunalt støttede musikskoler og ungdomsskoler, der kan bidrage til opfyldelsen af folkeskolens formål og mål for folkeskolens fag og obligatoriske emner. Kommunalbestyrelsen fastlægger mål og rammer for skolernes samarbejder, og skolebestyrelsen fastsætter principper for samarbejdet. § 3, stk. 4, blev indsat i folkeskoleloven som følge af den aftale om en reform af folkeskolen, som folkeskoleforligskredsen nåede til enighed om den 13. juni 2013, jf. lovforslag L 51 af 31. oktober 2013, Folketingstidende, tillæg A, som vedtaget ved lov nr. 1640 af 26. december 2013. Bestemmelsen har til formål at understøtte, at skolerne i højere grad åbner sig over for det omgivende samfund (den åbne skole).

Bestemmelsen forpligter folkeskolerne til at søge at indgå i samarbejder med lokalsamfundets kultur-, idræts og foreningsliv, og kunst- og kulturskoler, som typisk udgøres af selvejende institutioner, private foreninger og organisationer.

Inden for de af kommunalbestyrelsen fastlagte mål og rammer og de af skolebestyrelsen fastsatte principper er det den enkelte skoles leder, der beslutter, under hvilke nærmere omstændigheder skolen skal indgå samarbejder eller partnerskaber. Denne beslutning træffes under hensyn til skolelederens ansvar for kvaliteten i undervisningen i henhold til folkeskolens formål, jf. folkeskolelovens § 2, stk. 2.

Tilsvarende er det ledelsen af andre skoler, som folkeskolen samarbejder med, der under de for dem fastsatte kompetenceforhold beslutter omfanget og omstændighederne omkring samarbejdet med folkeskolen.

De nævnte samarbejder og partnerskaber kan dels vedrøre dele af de undervisningsopgaver, som skal supplere og støtte op om undervisningen i folkeskolens fag og obligatoriske emner (understøttende undervisningsopgaver) og dels tjene som inspiration og supplement til den fagopdelte undervisning. Samarbejdet skal desuden medvirke til, at eleverne er bekendt med mulighederne for et aktivt fritidsliv og for at deltage i aktiviteter og samværsformer, der fremmer den enkeltes alsidige udvikling, selvstændighed og evne til at indgå i forpligtende relationer og fællesskaber.

De understøttende undervisningsopgaver skal understøtte samtlige folkeskolens mål inden for de enkelte fag og emner, hvormed kun dele af de understøttende undervisningsopgaver kan lægges hos samme type af skole, kulturinstitutioner eller forening. Der vil således skulle sikres en variation i de understøttende undervisningsopgaver, som svarer til målene for folkeskolens formål og mål for forskellige fag og emner.

Efter folkeskolelovens § 3, stk. 5, kan skolens leder som led i de i § 3, stk. 4, nævnte samarbejder

beslutte, at personer, der ikke er ansat ved kommunens skolevæsen, i begrænset omfang kan varetage undervisningsopgaver i folkeskolens fag og obligatoriske emner og i tiden til den understøttende undervisning. Det er en betingelse, at vedkommende har de relevante kvalifikationer til at varetage de pågældende undervisningsopgaver.

Skolelederens beslutning skal ligge inden for de af kommunalbestyrelsen fastsatte rammer og de principper, som skolebestyrelsen måtte have fastsat for samarbejdet. I forhold til andre end ansatte ved kommunens skolevæsen finder uddannelseskvalifikationskravene i folkeskolelovens kapitel 4 ikke anvendelse.

Med lov nr. 192 af 27. februar 2017 om ændring af lov om folkeskolen og lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. (Opfølgning på folkeskolereformen m.v.) blev den personkreds, der kan varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang udvidet, således at det ikke nødvendigvis skal ske i forbindelse med de samarbejder, som skolen efter folkeskolelovens § 3, stk. 4, er forpligtet til at søge at indgå. Med loven blev det i § 3, stk. 5, fastsat, at personer fra fx uddannelsesinstitutioner, organisationer eller virksomheder m.v. efter skolelederens beslutning også vil kunne varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang.

2.3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af trepartsaftalen, at skolernes forpligtelse til at samarbejde med lokalsamfundets kulturtilbud m.v. skal udvides til også at kunne omfatte samarbejde med virksomheder og erhvervsskoler. Derved sidestilles skolernes forpligtelse til at samarbejde med virksomheder og erhvervsskoler med forpligtelsen til at samarbejde med lokalsamfundets kulturtilbud m.v.

Med den åbne skole er det oplagt, at folkeskolerne også samarbejder med virksomheder og erhvervsskoler - særligt om undervisningen i udskoling. Samarbejdet med en virksomhed kan styrke elevernes læring ved at gøre undervisningen mere varieret og anvendelsesorienteret eller koble teorien til praksis. Samtidig kan det være med til at vise eleverne nogle af de mange muligheder for videre uddannelse og job, herunder erhvervsfaglige uddannelser.

Den åbne skole kan give virksomhederne en mulighed for at komme ind i skolen og inspirere eleverne til, dels hvordan deres teoretiske viden kan omsættes til praksis, dels hvordan kreativitet og innovation kan omsættes til konkrete produkter m.v. Endvidere er det en mulighed for, at virksomhederne kan skabe en tydelighed om deres egen eksistens i lokalmiljøet, og om hvilke kompetencer de på sigt efterspørges. Et formaliseret samarbejde om erhvervspraktik vil kunne bidrage hertil.

Et af målene med erhvervsuddannelsesreformen er, at søgningen til erhvervsuddannelserne direkte fra grundskolen skal øges. Undervisningsministeriet følger løbende op på dette, og en øget inddragelse af erhvervsskolerne i den åbne skole vurderes at kunne understøtte dette mål.

Det foreslås derfor, at virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse tilføjes i opstillingen af, hvilke parter folkeskolerne skal søge at indgå samarbejder med. Samarbejder med virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse skal ske inden for de gældende rammer for skolernes samarbejder med lokalsamfundets kultur-, folkeoplysnings-, idræts- og foreningsliv m.v. Det betyder bl.a., at samarbejdet skal bidrage til opfyldelsen af folkeskolens formål og mål for folkeskolens fag og obligatoriske emner.

Som følge af, at virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse fremover vil indgå i opstillingen af samarbejdsparter i folkeskolelovens § 3, stk. 4, vil skolens leder i henhold til § 3, stk. 5, kunne beslutte, at personer herfra i begrænset omfang kan varetage undervisningsopgaver i folkeskolens fag og

obligatoriske emner og i tiden til den understøttende undervisning. Det vil fortsat være en betingelse, at vedkommende har de relevante kvalifikationer til at varetage de pågældende undervisningsopgaver.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

2.3.2. Fremrykning af praktik til 6. og 7. klasse

2.3.2.1. Gældende ret

Det fremgår af folkeskolelovens § 9, stk. 3, at skolens leder med inddragelse af Ungdommens Uddannelsesvejledning kan tilbyde eleverne i 8. og 9. klasse, at de i kortere perioder udsendes i praktik i virksomheder og institutioner. § 9, stk. 3, giver ikke mulighed for at tilrettelægge individuel praktik for elever på 8. og 9. klassetrin, som måtte have behov for en kortere eller længere afbrydelse af skolegangen. Sådanne ordninger kan kun iværksættes efter reglerne i lovens § 9, stk. 4, og § 33.

Eleverne er i praktikperioden omfattet af statens erstatningsordning, jf. bekendtgørelse nr. 1753 af 23. december 2016 om statens erstatningsordning for deltagere i praktisk erhvervsorientering m.v.

2.3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af trepartsaftalen, at der skal ske en fremrykning af erhvervspraktikken i folkeskolen, således at folkeskoleeleverne kan tilbydes erhvervspraktik allerede i 6. og 7. klasse.

Eleverne i grundskolen har begrænset kendskab til arbejdsmarkedet, bl.a. fordi forældrenes jobfunktioner i stadig større omfang ikke længere er synlige i lokalsamfundet, og dermed bliver mere abstrakte for eleverne. Samtidig er erhvervspraktikken for grundskoleelever mange steder blevet nedprioriteret. Størstedelen af underviserne i folkeskolen har taget en gymnasial uddannelse, hvorfor de ikke selv har erhvervsfaglig indsigt til at udfordre de unge på deres valg af uddannelse.

Det foreslås på denne baggrund, at den gældende mulighed for at tilbyde eleverne praktik i kortere perioder i virksomheder og institutioner udvides til fremover at gælde for elever i 6. til 9. klasse.

Kommuner og skoler får dermed øget frihed i tilrettelæggelsen af undervisningen.

Det primære formål med erhvervspraktikken er ikke nødvendigvis at afprøve et specifikt erhverv, men at give eleverne et indtryk af, hvordan en arbejdsplads fungerer, og at der er forskellige arbejdsfunktioner og uddannelsesbaggrunde på virksomheden. Det kan være i tema- eller branchepraktikker, hvor klasser eller hold udsendes i fx landbrugspraktik, industripraktik, merkantil praktik m.v. eller individuelle praktikker, hvor eleverne prøver forskellige arbejdsfunktioner.

Undervisningsministeriet vil udarbejde et katalog med gode eksempler, der giver ideer til tilrettelæggelse og gennemførelse af praktikken, på en måde så aktiviteterne indgår i sammenhæng med andre udskolings- og vejledningsaktiviteter.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

2.4. Ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse

2.4.1 Gældende ret

Efter gældende ret skal elever i folkeskolen og den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning som led i indsatsen for ikke-uddannelsesparate elever deltage i brobygning i 9. klasse, medmindre lederen af elevens skole i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det ikke vil gavne

elevernes mulighed for fortsat uddannelse. Der kan endvidere tilbydes brobygning til elever i 9. klasse i andre skoleformer som led i indsatsen for understøtning af uddannelsesparathed.

Den obligatoriske brobygning i 9. klasse, som er målrettet ikke-uddannelsesparate elever, er et supplement til vejledningsindsatsen. Bestemmelsen er en konsekvens af vejledningslovens bestemmelser om uddannelsesparathed, hvorefter Ungdommens Uddannelsesvejledning og skolens leder i samarbejde skal iværksætte en målrettet vejlednings- og skoleindsats i 8. klasse for at understøtte, at eleven kan blive uddannelsesparat ved afslutningen af 9. klasse. Skønt brobygningen skal tilbydes alle ikke-uddannelsesparate elever, kan skolens leder dog i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning og med forældrenes accept vurdere, at brobygning ikke skal være en del af indsatsen, hvis det ikke vil gavne elevens muligheder for fortsat uddannelse.

Brobygningen har en varighed af mindst 2 og højst 10 dage. Brobygningen kan dog forlænges til i alt 4 uger for elever i 9. klasse, der deltager i undervisningsforløb i medfør af folkeskolelovens § 9, stk. 4, og § 33, stk. 4 og 5, eller tilsvarende forløb i andre skoleformer i medfør af folkeskolelovens § 33, stk. 2. For elever i 10. klasse skal der brobygges til mindst en erhvervsrettet ungdomsuddannelse eller en gymnasial uddannelse i forløb af mindst to dages varighed.

2.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af trepartsaftalen, at bestemmelserne om brobygning i 9. klasse skal smidiggøres, sådan at brobygningen også kan tilbydes uddannelsesparate elever, der har behov for afklaring af et uddannelsesvalg. Den omstændighed, at brobygningen i dag er målrettet til ikke-uddannelsesparate elever, betyder, at uddannelsesparate elever, som har behov for yderligere afklaring, ikke får denne mulighed.

Det foreslås derfor, at ordningen smidiggøres således, at brobygning i højere grad rettes mod de elever, som vurderes at have størst gavn af tilbuddet. Med forslaget vil brobygning, udover at blive tilbudt ikke-uddannelsesparate elever, tillige skulle tilbydes elever, som er uddannelsesparate, men som har behov for afklaring af deres uddannelsesvalg. Ordningen er således møntet på enkelte elever, som enten er ikke-uddannelsesparate eller elever, som har behov for yderligere afklaring eller udfordring af deres uddannelsesvalg. Der er således ikke tale om brobygning for hele klasser, som det er tilfældet ved introduktionskurserne i 8. klasse.

Endvidere foreslås det, at det ikke længere vil være et krav, at ikke-uddannelsesparate elever i 9. klasse skal deltage i brobygning. Forslaget tilsigter, at brobygning alene tilbydes de elever, som har behov for afklaring eller udfordring af deres uddannelsesvalg, i 9. klasse. Efter gældende regler, som foreslås videreført, skal elever i 10. klasse deltage i brobygning eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv og elever, der efter folkeskoleloven følger undervisningen i erhvervsrettet 10. klasse (eud10), skal deltage i brobygning til erhvervsrettet ungdomsuddannelse. Elever, som er ikke-uddannelsesparate ved afslutningen af 9. klasse, og som ønsker at gå i 10. klasse, kommer således under alle omstændigheder til at deltage i brobygning efter reglerne herom. Bl.a. af hensyn til disse elever foreslås det, at der ikke fremover skal være krav om, at alle ikke-uddannelsesparate elever deltager i brobygning i 9. klasse. Forslaget om, at brobygning kan tilbydes uddannelsesparate elever, omfatter ud over elever i folkeskolen og i den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning tillige elever i 9. klasse i andre skoleformer.

Endelig foreslås det, at tilrettelæggelsen af brobygningen i 10. klasse i alle skoleformer gøres mere fleksibel, sådan at der bliver mulighed for at gennemføre brobygning enkelte dage.

Med de nye bestemmelser i vejledningsloven i forbindelse med gymnasiereformen, jf. § 12, nr. 1, i lov nr. 1746 af 27. december 2016, hvorefter eleverne skal vedlægge en studievalgportfolio ved

tilmeldingen til ungdomsuddannelserne, vil elevens refleksion ved forberedelse og efterbehandlingen af brobygningsforløbet således skulle dokumenteres i studievalgportfolioen. I studievalgportfolioen skal eleven dokumentere at have gennemført en række afklaringsaktiviteter på såvel det erhvervsfaglige som det gymnasiale område, hvor de udfordres på deres valg af ungdomsuddannelse. Brobygningsaktiviteterne er således omfattet af afklaringsaktiviteter i både 9. og 10. klasse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 3 og 4, og bemærkningerne hertil.

2.5. Ændring af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse

2.5.1. Gældende ret

Af § 1 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016, fremgår det, at loven har til formål at skabe grundlag for, at fortrinsvis kortuddannede voksne, der er i beskæftigelse, kan deltage i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau med godtgørelse for tab af indtægt og med tilskud til befordring.

Undervisningsministeren er med § 4 i loven bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om, hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb og erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse inden for andre ministerområder, der beretter til godtgørelse, og hvilke erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb, der berettiger til tilskud til befordring.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 5 i bekendtgørelse nr. 1475 af 16. december 2014 om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse med senere ændringer. Heraf fremgår det, at der kan opnås godtgørelse ved deltagelse i fx arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetence beskrivelse efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det følger af § 5, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016, at godtgørelse efter stk. 1 pr. uge højst kan udgøre fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Godtgørelsen ydes pr. arbejdstime med tab af arbejdsindtægt på grund af deltagelse i uddannelse og beregnes på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid og et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring, m.v., ganget med fem. Der kan højst ydes godtgørelse for det antal timer, som inden for det pågældende område svarer til fuldtidsarbejde.

Af bemærkningerne til bestemmelsen i forslag til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 148 som fremsat den 25. februar 2010, s. 15, anføres i relation til bestemmelsens sidste punktum, at der højst ydes godtgørelse for det antal timer, som svarer til fuldtid på det pågældende område, hvilket typisk er 37 timer pr. uge.

Undervisningsministeren er med § 5, stk. 4, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om godtgørelse efter stk. 2.

Bemyndigelsen er blandt andet udmøntet ved § 8, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1475 af 16. december 2014 om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse med senere ændringer. Heraf fremgår det, at godtgørelsen pr. dag højst kan udbetales med 1/5 af det beløb, der maksimalt kan udbetales for en uge, jf. stk. 1.

Ved vejledning nr. 9469 af 9. september 2013 om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse pkt. 4.3. præciseres det, at udgangspunktet er under alle omstændigheder, at godtgørelsen kun kan kompensere et tab, og at godtgørelsen aldrig kan gives for mere end 37 timer om ugen eller 7,4 timer pr. dag".

Når arbejdsgiveren betaler sædvanlig løn til deltagere under uddannelse, der berettiger til godtgørelse, indtræder arbejdsgiveren i deltagerens ret til godtgørelse. Godtgørelsesbeløbet til arbejdsgiveren svarer til den godtgørelse, som deltageren kunne have fået udbetalt. Beløbet kan dog højst svare til lønudgiften under uddannelsen m.v. Overstiger godtgørelsesbeløbet lønnen, udbetales differencen til deltageren. Dette følger af § 7, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016.

2.5.2. Ministeriets overvejelser og foreslået ordning

Virksomheder kan i dag kun hjemtage godtgørelse for 7,4 timer om dagen. Det opleves som en barriere i flere brancher, når eksempelvis et 3 dages kursus på i alt 22 timer afholdes med mere end 7,4 timer pr. dag, og virksomheden samtidig udbetaler løn for de timer, medarbejderen er på kursus.

Lovgivningen begrænser således den planlægningsmæssige fleksibilitet for virksomhedernes brug af arbejdsmarkedsuddannelser.

I trepartsaftalen fremgår det af pkt. 73, at parterne er enige om, at reglen om, at der kun kan udbetales VEU-godtgørelse for maksimalt 7,4 timer pr. dag, afskaffes. Fremover opnås ret til godtgørelse for mere end 7,4 timer om dagen, såfremt medarbejderen har deltaget i kursus i mere end 7,4 timer pr. dag. Det afgørende kriterium for tildeling af godtgørelse er, at virksomheden har et løntab for medarbejderens kursusdeltagelse. Det vil fortsat gælde, at godtgørelsen/lønkomensationen kun gives for de antal timer, som den givne medarbejder har skullet arbejde den pågældende dag. Forslagets implementering afventer, at der foreligger en varig plan for administrationen og it-understøttelse af godtgørelsen. Forslaget drøftes i forlængelse af afrapporteringen fra ekspertgruppen om voksen-, efter- og videreuddannelse, jf. nedenfor.

På baggrund heraf foreslås det i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at der kan ydes godtgørelsen pr. dag for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag. Dette forudsat, at der er lidt et løntab.

Tilsynet med ændringen vil indgå som led i ministeriets generelle tilsyn (i praksis henlagt til Styrelsen for Undervisning og Kvalitet) på lige fod med de øvrige krav og regler på voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet.

Som det fremgår, er der ved trepartsaftalen ikke taget stilling til den tidsmæssige implementering af forslaget, der skal afvente afrapportering fra ekspertgruppen om voksen-, efter- og videreuddannelse, der kommer inden udgangen af maj 2017. Den afventer, at der foreligger en varig plan for administrationen og it-understøttelsen af godtgørelsen. I forbindelse hermed skal der også tages stilling til de økonomiske konsekvenser ved gennemførelsen, herunder finansieringen af disse.

På baggrund heraf foreslås det, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 5, nr. 1, hvorefter der kan ydes godtgørelsen pr. dag for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

2.6. Ændring af lov om efterskoler og frie fagskoler

2.6.1. Gældende ret

Efterskoler er kostskoler, hvor eleverne udover at modtage undervisning på skolen også bor på skolen under skoleopholdet. Efterskoler kan efter § 2, stk. 4, i lov om efterskoler og frie fagskoler udbyde undervisning på 10. klassetrin, der tilbydes som 10. klasse. En efterskoles tilbud om 10. klasse skal stå mål med kravene til undervisningen i de obligatoriske fag, selvvalgt opgave, uddannelsesplan og vejledning i folkeskolelovens § 19 c, stk. 2, 3, 5 og 6. Eleverne i en efterskoles 10. klasse skal deltage i brobygning eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv efter folkeskolelovens § 19 c, stk. 4. Elever i 10. klasse kan indstille sig til prøver efter folkeskolelovens § 19 f, hvis efterskolen tilbyder en undervisning i prøvefagene, der står mål med undervisningen i folkeskolen. Skolen skal tilbyde prøver i de obligatoriske fag dansk, matematik og engelsk. Den valgfrie del af 10. klasse kan efterskolerne disponere frit inden for rammerne af lov om efterskoler og frie fagskoler. Den valgfrie del omfatter aktiviteter, pædagogisk tilrettelagt samvær samt undervisning i de fag, som den enkelte skole i øvrigt måtte vælge at udbyde, jf. skolens værdigrundlag og pædagogiske profil. Fælles for skolens tilbud er, at de understøtter lovens hovedsigte, som er livsoplysning, folkelig oplysning og demokratisk dannelse.

Det følger af § 15, stk. 2, i lov om efterskoler og frie fagskoler, at et kursus på en efterskole skal være åbent for alle, der opfylder betingelserne i lovens § 13, stk. 1-3, hvorefter det bl.a. er en betingelse for at kunne medregnes i årselevtallet, at en elev har afsluttet 8 års skolegang, 7. klasse eller fyldt 14 år. Af § 11 i lov om efterskoler og frie fagskoler fremgår, at elevbetalingen fastsættes af skolen, men den ikke må være væsentlig over gennemsnittet for skoleformen. Der er på de årlige finanslove fastsat en mindste elevbetaling. Bortset fra i tilfælde, hvor en elev ikke modtager statslig elevstøtte, skal egenbetalingen mindst udgøre halvdelen af den mindste fastsatte egenbetaling. For elever på efterskoler, der modtager statslig elevstøtte, skal egenbetalingen mindst udgøre halvdelen af det beløb, der fremkommer ved at fradrage den maksimale statslige elevstøtte i den mindste fastsatte egenbetaling. Staten yder efter lovens § 30 dels en indkomstbestemt elevstøtte til nedsættelse af elevbetalingen på kurser af mindst 2 ugers varighed, dels elevstøtte med et grundstøttebeløb uanset indkomstgrundlagets størrelse på kurser af mindst 5 ugers varighed og derover. Den indkomstbestemte elevstøtte ydes på grundlag af et indkomstgrundlag, der er fastsat på de årlige finanslove. Det er en betingelse for den statslige elevstøtte, at efterskolen oppebærer tilskud efter lov om efterskoler og frie fagskoler.

Efter folkeskoleloven § 19 e, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen indgå en overenskomst med en institution, der udbyder erhvervsuddannelse, om tilbud af et 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, også benævnt 20/20-ordning.

Der er tale om et fleksibelt forløb, der kombinerer 10. klasse og 1. del af en erhvervsuddannelses grundforløb i et integreret forløb. Forløbene er kommunalt finansieret i 20 uger, bortset fra brobygningsperioden på fem uger, der er finansieret gennem statslige aktivitetsafhængige taxametertilskud efter lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., og 20 uger, der er finansieret ved statslige aktivitetsafhængige taxametertilskud til 1. del af erhvervsuddannelsens grundforløb. Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for den del af forløbet, der vedrører undervisningen i 10. klasse, mens institutionen, der udbyder erhvervsuddannelse, er ansvarlig for den del, der vedrører erhvervsuddannelsernes grundforløb. Det beror på den overenskomst, der er indgået mellem kommunalbestyrelsen og en institution, der udbyder erhvervsuddannelse, hvor undervisningen finder sted, herunder om den del af undervisningen kommunen er ansvarlig for og står for gennemførelsen af gennemføres i kommunale bygninger eller på institutionen, der udbyder erhvervsuddannelse.

Eleverne i sådanne kombinerede forløb efter folkeskolelovens § 19 e, stk. 1, skal opfylde adgangskravene til erhvervsuddannelserne, jf. lov om erhvervsuddannelser, for at kunne påbegynde forløbet. En elev, der har afsluttet et 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, kan enten vælge at fortsætte på 2. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb eller at

påbegynde en anden ungdomsuddannelse efter 10. klasse, idet eleven ved afslutningen af forløbet har de samme muligheder for at søge optagelse på andre ungdomsuddannelser som en elev, der har afsluttet en almindelig 10. klasse.

Eleverne i kombinerede forløb efter folkeskolelovens § 19 e, stk. 1, er under 10. klassedelen omfattet af de ordensregler, der gælder i henhold til folkeskoleloven, mens de under erhvervsuddannelsesdelen er omfattet af de ordensregler, der gælder på erhvervsuddannelserne.

En efterskole kan ikke indgå en overenskomst med en institution, der udbyder erhvervsuddannelse, om tilbud af et 10. klasseforløb som en 20/20-ordning.

Efter folkeskolelovens § 26 skal kommunalbestyrelsen sørge for befordring af elever mellem skolen eller brobygningsinstitutionen og hjemmet af elever i 10. klasse, der har længere skolevej end 9 km eller hvis hensynet til børnenes sikkerhed i trafikken gør det særligt påkrævet. Ordningen i folkeskolelovens § 26 omfatter ikke elever på efterskoler, hvorfor befordring mellem skolen og hjemmet for efterskoleelever må ske for egen regning. Staten yder dog efter § 23 c i lov om efterskoler og frie fagskoler tilskud til nedbringelse af befodringsudgifter i forbindelse med brobygning inden for en bevilling, der fastsættes på de årlige finanslove. Tilskuddet fordeles til de enkelte skoler af Efterskoleforeningen, som fastsætter kriterier for fordelingen, herunder om egendækning.

Det følger af § 5 i lov om erhvervsuddannelse, at for at blive optaget i en erhvervsuddannelse skal en ansøger uden uddannelsesaftale, der søger om optagelse til grundforløbets 1. del til påbegyndelse, senest i august måned året efter, at ansøgeren har opfyldt undervisningspligten efter folkeskoleloven dels have opnået et karaktergennemsnit på mindst 2,0 i henholdsvis dansk og matematik ved 9. - eller 10.-klasseprøver eller et tilsvarende resultat ved en tilsvarende prøve, dels være vurderet uddannelsesparat i henhold til lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. Hvis en ansøger ikke opfylder karakterbetingelserne kan vedkommende dog optages, hvis den ansøgte skole ud fra en helhedsvurdering på baggrund af en centralt stillet prøve og en samtale med ansøgeren vurderer, at denne kan gennemføre en erhvervsuddannelse. Hvis ansøgeren ikke er vurderet uddannelsesparat, kan vedkommende optages, hvis den ansøgte skole på baggrund af en samtale vurderer, at ansøgeren kan gennemføre en erhvervsuddannelse. En ansøger kan ikke optages på grundforløbets 1. del, hvis ansøgeren har været optaget på grundforløbets 1. del, har modtaget undervisning på en produktionsskole af mindst 1 års varighed rettet mod optagelse på en erhvervsuddannelse eller har gennemført 1 år af en gymnasial uddannelse.

Elever i erhvervsuddannelserne er omfattet af lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvis deres uddannelse er tilrettelagt som heltidsundervisning. Det er en betingelse for at få rabat, at eleven ikke samtidig er indskrevet som studerende ved en videregående uddannelsesinstitution. Der er endvidere betingelser om, at eleven ikke samtidig kan få befodringsgodtgørelse eller lignende i henhold til andre regler samt ikke modtager løn fra praktikvirksomhed i skoleperioden eller ikke er i lønnet praktik. Desuden skal eleven være studieaktiv. Retten til rabat efter lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. gælder kun for måneder, hvor der efter uddannelsesstedets undervisningsplan tilbydes undervisning eller eksamen.

Elever, der deltager i 10. klasse kombineret med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, er omfattet af den ordning, der gælder med hensyn til befordring efter folkeskolelovens § 26, jf. § 8, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1251 af 27. november 2014 om overenskomst mellem en kommunalbestyrelse og en institution, der udbyder erhvervsuddannelse, om varetagelse af 10. klasseundervisning samt om 10.-klasseforløbene eud10 og kombineret 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb (10. klassebekendtgørelsen).

En institution for erhvervsrettet uddannelse kan efter § 1, stk. 1, 4. pkt., i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse efter overenskomst med en kommunalbestyrelse varetage 10.-klasseundervisning efter folkeskoleloven. En institution for erhvervsrettet uddannelse kan ikke indgå tilsvarende overenskomst med en efterskole.

Institutioner for erhvervsrettet uddannelse kan efter lov om erhvervsuddannelser udbyde erhvervsuddannelsernes grundforløb, der består af en 1. del af 20 skoleugers varighed og en 2. del af indtil 20 skoleugers varighed. Det er institutionen for erhvervsrettet uddannelse, der skal gennemføre og tilrettelægge undervisningen i skoleugerne, der er praksisnær og anvendelsesorienteret, således at eleverne opnår generelle erhvervsfaglige kompetencer og bliver afklaret om valg af den erhvervsuddannelse, de vil fortsætte med.. Hovedparten af undervisningen i skoleuger på 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb foregår derfor i et erhvervsfagligt miljø.

Kommunerne yder et kommunalt bidrag pr. årselev, der er indskrevet på en efterskole pr. 5. september året før finansåret. Det er et kommunalt bidrag, som er fastsat på baggrund af, at efterskoleeleven tager hele 10. klasse på efterskolen i stedet for i folkeskolen, som er en kommunal forpligtelse. Det kommunale bidrag til efterskoler er et enhedsbidrag til finansieringen af efterskolerne.

2.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Over en årrække har der været færre og færre unge, der har søgt ind på erhvervsuddannelserne. Med erhvervsuddannelsesreformen fra 2014 (aftale af 24. februar 2014 om "Bedre og mere attraktive erhvervsuddannelser"), er gennemført en reform af erhvervsuddannelserne, der samlet har styrket erhvervsuddannelserne. Der er imidlertid behov for yderligere tiltag med henblik på at øge søgningen til erhvervsuddannelserne.

En af mulighederne er, at flere unge i overgangen fra grundskolen til ungdomsuddannelser får mulighed for at kombinere 10. klasse på en efterskole med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, således som der allerede er mulighed for i henhold til overenskomst mellem en kommunalbestyrelse og institution for erhvervsrettet uddannelse. Sådanne forløb kan medvirke til at flere unge overvejer mulighederne for at søge ind på en erhvervsuddannelse, i stedet for automatisk at søge ind på det almene gymnasium, som langt størstedelen af de unge gør i dag.

Det foreslås derfor, at der etableres en forsøgsordning, hvor efterskoler og institutioner for erhvervsrettet uddannelse efter ansøgning kan deltage.

Som led i forsøget kan en efterskole og en institution for erhvervsrettet uddannelse indgå en overenskomst om gennemførelsen af et 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, svarende til de overenskomster som kommunalbestyrelserne i dag kan indgå i henhold til folkeskolelovens § 19 e, stk. 1. Modellen vil således med hensyn til rammerne for undervisningen svare til det, som kendes fra folkeskolelovens § 19 e, stk. 1, blot sådan, at det er en efterskole og ikke en kommunalbestyrelse, der er ansvarlig for 10.-klasseundervisningen. Gennemførelsen af 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb som led i sådan en overenskomst vil for institutionen for erhvervsrettet uddannelse være ordinær virksomhed, der skal være i overensstemmelse med uddannelsesreglerne i lov om erhvervsuddannelser.

Af sådanne overenskomster mellem en efterskole og en institution for erhvervsrettet uddannelse skal det fremgå, hvordan den nærmere procedure for optagelse, organisering, tilrettelæggelse m.v. er i forløbet. Det skal af overenskomsten fremgå, at det er efterskolen, der er ansvarlig for den del, der vedrører undervisning i 10. klasse, mens institutionen for erhvervsrettet uddannelse er ansvarlig for grundforløbet. Efterskolen og institutionen for erhvervsrettet uddannelse vil herunder inden for deres

ansvarsområder være forpligtede til at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til elever med behov herfor. Af overenskomsten skal også fremgå en tidsplan for gennemførelsen af undervisningen, og hvor den skal gennemføres.

Det vil være efterskolen, der optager elever i forløbet, men eleverne skal være uddannelsesparate og opfylde adgangskravene til erhvervsuddannelserne for at kunne påbegynde det kombinerede forløb. Det er institutionen for erhvervsrettet uddannelse, der som ansvarlig for gennemførelsen af 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb vurderer, hvorvidt optagelsesbetingelserne i lov om erhvervsuddannelser er opfyldt.

Eleverne vil under 10. klassesdelen og kostskoleopholdet være omfattet af efterskolens ordensregler, mens de under erhvervsuddannelsesdelen vil være omfattet af de ordensregler, der gælder i henhold til lov om erhvervsuddannelser.

Finansieringen af undervisningen i forløbene i forsøgene vil for 10.-klassesdelen være statslige tilskud til efterskolen efter lov om efterskoler og frie fagskoler, bortset fra brobygningsperioder, der er finansieret gennem statslige aktivitetsafhængige taxameter tilskud efter lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. Erhvervsuddannelsesdelen vil være finansieret ved statslige aktivitetsafhængige taxameter tilskud til erhvervsuddannelsens grundforløb. Tilskuddene udbetales efter de regler, der gælder for de enkelte tilskud og til den institution, der gennemfører den tilskudsudløsende aktivitet. De almindelige tilskudsregler i lov om efterskoler og frie fagskoler gælder således for 10.-klassesdelen og betyder bl.a., at der i hver uge skal være undervisning svarende til mindst 5 hele undervisningsdage, jf. § 16, stk. 1, 2. pkt., i lov om efterskoler og frie fagskoler.

Eleverne, som søger om optagelse i et 10. klasseforløb, der gennemføres som led i forsøget, vil under hele 10. klasseforløbet, dvs. både 10. klassesdelen ved efterskolens foranstaltning og 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb ved institutionen for erhvervsrettet uddannelses foranstaltning, bo på efterskolen og deltage i et kostskoleliv på efterskolen. Under 10. klassesdelen af forløbet vil elevens kostskoleophold være omfattet af reglerne i lov om efterskoler og frie fagskoler, herunder med hensyn til statslige tilskud og statslig elevstøtte. Under 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb vil eleven være omfattet af reglerne i lov om efterskoler og frie fagskoler om statslig elevstøtte, idet eleven vil være berettiget til at modtage statslig elevstøtte på grundforløbet.

Eleverne vil under 10. klasseforløbets brobygningsperioder være omfattet af ordningen med statsligt tilskud til nedbringelse af befordringsudgifter efter § 23 c i lov om efterskoler og frie fagskoler. Under resten af 10. klasseforløbets 10.-klassesdel vil eleverne ikke være omfattet af offentlige befordringsordninger, mens de under erhvervsuddannelsesdelen vil være omfattet af ordningen efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Det vil betyde, at de kan få befordringsrabat efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvis deres uddannelse er tilrettelagt som heltidsundervisning, og de opfylder betingelserne om ikke samtidig at være indskrevet som studerende ved en videregående uddannelsesinstitution, ikke samtidig kan få befordringsgodtgørelse eller lignende i henhold til andre regler, ikke modtager løn fra praktikvirksomhed i skoleperioden, ikke er i lønnet praktik og er studieaktive. Hvis betingelserne er opfyldte, gælder retten til rabat efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. for måneder, hvor der efter uddannelsesstedets undervisningsplan tilbydes undervisning eller eksamen.

Eud-aftalekredsen (Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) er enige om, at gennemføre et treårigt rammeforsøg, hvor der kan deltage op til seks efterskoler med samlet op til 200 elever i 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Forsøget

startes så vidt muligt op pr. 1. august 2017 og gennemføres i så fald i skoleårene 2017/18, 2018/19 og 2019/20 med en evaluering inden den 1. oktober 2019 med henblik på, at eud-aftalekredsen i efteråret 2019 kan drøfte, hvorvidt der skal etableres permanent ordning, hvor en efterskole og en institution for erhvervsrettet uddannelse kan indgå en overenskomst om tilbud af et 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Evalueringen vil derfor blandt andet indeholde en undersøgelse af søgemønstret henholdsvis til og fra kombinationsordningen, da det er grundlaget for at kunne vurdere de økonomiske konsekvenser ved gøre ordningen permanent for både efterskolerne og erhvervsuddannelserne. I forbindelse med overvejelser om evt. at gøre ordningen permanent efter forsøgsperioden skal der endvidere tages fornyet stilling til, hvordan potentielle merudgifter ved en permanent ordning skal finansieres.

Vurderingen af forsøgsansøgninger vil ske på baggrund af en vurdering af de ansøgende skolars betydning i forhold til at fremme unges overgang til erhvervsuddannelserne. Der vil også ved vurderingen af ansøgningerne kunne lægges vægt på at få en bred geografisk fordeling af de deltagende efterskoler og institutioner for erhvervsrettet uddannelse med henblik på, at forsøgene kan gennemføres under forskellige regionale og lokale forhold. Undervisningsministeren kan fastsætte vilkår ved godkendelse af et forsøg, herunder f.eks. om overenskomstens indhold, årlige opdatering, undervisningens organisation og tilrettelæggelse og krav til parternes afrapportering, herunder medvirken ved en af ministeriet igangsat evaluering af forsøget.

Erfaringerne fra forsøgene vil som nævnt indgå i de politiske overvejelser i efteråret 2019 om en permanent ordning som led i det fortsatte arbejde med at sikre attraktive erhvervsuddannelser.

I forsøgsordningen er eleven kun 20 uger i 10. klasse, hvorfor staten ikke kan opkræve det almindelige kommunale bidrag til efterskoleopholdet, men i stedet må opkræve et særligt kommunalt bidrag, som er det halve af det på finansloven fastsatte kommunale bidrag på finanslovskonto § 20.22.22.

Der henvises til lovforslagets § 6 og bemærkninger hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Økonomisk berøres det offentlige af lovforslagets § 1 som arbejdsgivere på samme måde som arbejdsgivere i det private erhvervsliv. Alle arbejdsgivere modtager efter forslaget et tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter den foreslåede § 21 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. Herudover kan offentlige arbejdsgivere modtage en fordels- og/eller en praktikbonus efter den foreslåede § 15 g og § 15 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, og evt. få udbetalt en forholdsmæssig del af et evt. overskud i den samlede praktikpladsafhængige AUB-ordning for den enkelte sektor (her statslig, regional eller kommunal) efter den foreslåede § 21 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. Det offentlige kan som arbejdsgiver også risikere at skulle betale et merbidrag på 27.000 kr. årligt pr. manglende praktikårselev efter den foreslåede § 21 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, samt evt. skulle indbetale et forholdsmæssigt bidrag til underskudsdekning, hvis der er underskud i den samlede praktikpladsafhængige AUB-ordning for den enkelte sektor (her statslig, regional eller kommunal) efter den foreslåede § 21 e i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Samlet set vil det praktikpladsafhængige AUB-kredsløb gå i nul for den enkelte sektor, men der vil være en omfordeling mellem de enkelte arbejdsgivere i hver sektor. Denne omfordeling er tilsigtet og skal give arbejdsgiverne en tilskyndelse til at oprette flere praktikpladser. Hertil kommer udgifter til udvikling og implementering af den nye praktikpladsafhængige AUB-model, der finansieres af de arbejdsgiverbidrag efter § 18 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der indbetales af såvel offentlige som private

arbejdsgivere. Bidraget foreslås ikke forhøjet som følge af forslaget. I forbindelse med udarbejdelsen af det særskilte register i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som vil indeholde uddannelsesoplysninger til brug for administration af det praktikpladsafhængige AUB-bidrag, ydes et statsligt tilskud til AUB's omkostninger ved at etablere registeret. Statstilskuddet forventes at udgøre 3,5 mio. kr. i 2017.

Den foreslåede justering af statens tilskud til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler vil blive tilrettelagt, så den er budgetteret udgiftsneutral for staten.

Forslaget om arbejdsgivernes overtagelse af finansieringsansvaret for driftsudgifterne til skolepraktik over 2016-niveau medfører potentielt mindredgifter for staten, såfremt udgifterne til skolepraktik stiger til et niveau, der er højere end 2016-niveauet. En eventuel finansiering vil ske over de arbejdsgiverbidrag efter § 18 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der indbetales af såvel offentlige som private arbejdsgivere. Bidraget foreslås ikke forhøjet som følge af forslaget.

For så vidt angår lovforslagets § 1 berøres de offentlige arbejdsgivere administrativt på samme måde som de private arbejdsgivere. Både offentlige og private arbejdsgivere skal forholde sig til den nye praktikpladsafhængige AUB-model for at sikre opfyldelsen af praktikpladsmålsætningen (måluddannelsesratioen). I forhold til bonusordninger skal de offentlige arbejdsgivere ikke indberette data til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller søge om bonusudbetaling. Dette vil ske automatisk i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Derfor er der ingen administrative konsekvenser forbundet med denne del af ordningen. Dog vil der være administrative konsekvenser for offentlige arbejdsgivere, som ønsker at søge om fritagelse for merbidrag som følge af forgæves søgte elever efter den foreslåede § 21 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

De økonomiske konsekvenser for den foreslåede ændring om, at muligheden for at modtage voksenlønrefusionssatsen, hvis arbejdsgivere i henhold til uddannelsesaftalen har udbetalt vokselevløn under skoleophold til elever, fremadrettet afhænger af elevens alder ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, jf. § 4, stk. 2, 1. pkt. forventes at kunne holdes inden for Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrags nuværende økonomi. Bidraget foreslås ikke forhøjet som følge af forslaget.

For så vidt angår lovforslagets § 2 forventes ikke administrative konsekvenser ved forslaget for offentlige eller private arbejdsgivere. Såfremt uddannelser, som dimensioneres, og som særligt dimensioneres med praktikpladskrav, tilbyder skolepraktik, må det forventes, at skolepraktikken udfases således, at der på disse uddannelser kun er adgang til skolepraktik for elever, der uforskyldt mister deres praktikplads eller har retskrav på skolepraktik som følge af en kort aftale eller en trinuddannelse. Dette vil medføre besparelser på de statslige driftsudgifter til skolepraktik samt på de private og offentlige arbejdsgiverfinansierede udgifter til skolepraktikydelse, som finansieres gennem uddannelsesbidraget i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Dog vil udgifter til lønrefusion til arbejdsgivere under elevernes skoleophold, som også finansieres ved AUB-bidraget, stige, da det forventes, at flere elever vil få en uddannelsesaftale. De modsatrettede effekter gør det vanskeligt at skønne over den forventede økonomiske effekt på økonomien i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som følge af dette lovforslag. De øvrige elementer i lovforslagets § 2 vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for den offentlige sektor.

Lovforslagets § 3 forventes ikke at være forbundet med administrative byrder for kommunerne eller staten. Med forslaget gives skolerne øget frihed og fleksibilitet i forhold til deres tilrettelæggelse af henholdsvis, hvilke partnerskaber skolerne skal søge at indgå i som led i åben skole, og hvornår de kan tilbyde eleverne at komme i erhvervspraktik. Forslaget vurderes heller ikke forbundet med administrative konsekvenser, da den foreslåede ændring i § 3, stk. 4, og § 9, stk. 3, i lov om folkeskolen, jf. lovekendtgørelsen nr. 747 af 20. juni 2016, vil øge skolernes fleksibilitet og give bredere muligheder for eleverne. For så vidt angår den foreslåede ændring af § 9, stk. 3 bemærkes, at Kommunernes

Landsforening således også har anbefalet fremrykning af praktik i folkeskolen til 7. klasse i forbindelse med drøftelser af regelforenklingstiltag.

Lovforslagets § 4 vurderes ikke at være forbundet med økonomiske konsekvenser, da brobygningsaktiviteten i dag - reserveret til de ikke-uddannelsesparate - ikke udnyttes tilstrækkeligt. Flere steder er der problemer med, at eleverne udebliver. Med det foreslåede nye initiativ tilbydes brobygningsaktiviteten også uddannelsesparate elever, hvilket kan målrette ordningen. Antallet af elever forventes samlet at være på samme niveau som antaget i dag.

For så vidt angår lovforslagets § 5 udestår omfanget af offentlige administrative byrder ved lovforslaget, da lovforslagets implementering afventer en varig plan for administrationen og IT-understøttelsen af VEU-godtgørelsen, som skal indgå i den kommende fase af trepartsdrøftelser mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter, der påbegyndes efter afslutningen af overenskomstforhandlingerne på det private arbejdsmarked. Offentlige administrative og økonomiske byrder ved denne del af lovforslaget forventes som udgangspunkt knyttet til selve udviklingen af ny administrativ understøttelse af ordningen. Selve lovforslaget finansieres inden for den eksisterende VEU-godtgørelsesordning, hvor staten alene finansierer godtgørelsesudgifter på marginen. Lovforslaget gør det muligt, at medarbejdere og virksomheder kan søge og hjemtage VEU-godtgørelse for flere kursustimer, end de kan i dag. Samtidig gør forslaget VEU-godtgørelsesordningen mere fleksibel, sådan at gennemførelse af AMU-kurser vil kunne foregå mere effektiv, hvormed medarbejderne vil være væk fra deres virksomheder i færre dage, og der kan opnås besparelse i forhold til de eksisterende udgifter til kost og logi indenfor ordningen.

For så vidt angår lovforslagets § 6 er skønnet over de økonomiske konsekvenser forbundet med usikkerhed. Lovforslagets økonomiske konsekvenser afhænger således af elevernes søgemønstre til og fra kombinationsordningen. Med den foreslåede model, hvor eleverne også under de 20 uger med eud-grundforløb modtager statslig elevstøtte til nedsættelse af deltagerbetalingen, indebærer forslaget offentlige merudgifter. Disse er opgjort til 3,6 mio. kr. i løbet af hele forsøgsperioden svarende til den skønnede udgift til statslig elevstøtte for eleverne i forsøget. Disse merudgifter finansieres i forsøget ved en mindre reduktion af tilskuddet til individuel supplerende elevstøtte til efterskolerne i perioden 2018-2020. Eventuelle merudgifter i 2017 finansieres inden for Undervisningsministeriets ramme.

Det er på den baggrund samlet set vurderingen, at denne del af lovforslaget ikke indebærer hverken mer- eller mindreudgifter for det offentlige, da merudgifter finansieres inden for efterskolernes samlede økonomi eller Undervisningsministeriets ramme.

Evalueringen i 2019 indebærer bl.a. en vurdering af søgemønstret til og fra kombinationsordningen med henblik på at fastlægge en vurdering af de økonomiske konsekvenser inden ordningen eventuelt gøres permanent. Der er ikke med finansieringen af forsøgsordningen truffet beslutning om finansiering af en eventuel permanent ordning.

Lovforslaget har ingen væsentlige administrative konsekvenser for det offentlige. Der vil være administrationsudgifter forbundet med behandling af ansøgninger, opfølgning og evaluering m.v. af forsøgsordningen. Udgifterne hertil afholdes inden for Undervisningsministeriets eksisterende økonomiske ramme.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Økonomisk berøres erhvervslivet af lovforslagets § 1 som arbejdsgivere på samme måde som arbejdsgivere i det offentlige. Alle arbejdsgivere vil kunne modtage et tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter den foreslåede § 21 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. Herudover kan arbejdsgiverne modtage en fordels- og/eller en praktikbonus efter de foreslåede § 15 g og § 15 h i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, og evt. få udbetalt

en forholdsmæssig del af et evt. overskud i den samlede praktikpladsafhængige AUB-ordning for den enkelte sektor (her privat) efter den foreslåede § 21 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. Erhvervslivet kan som arbejdsgiver også risikere at skulle betale et merbidrag på 27.000 kr. årligt pr. manglende praktikårselev efter den foreslåede § 21 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, samt evt. skulle indbetale et forholdsmæssigt bidrag til underskudsdekning, hvis der er underskud i den samlede praktikpladsafhængige AUB-ordning for den enkelte sektor (her den private sektor) efter den foreslåede § 21 e i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Samlet set vil det praktikpladsafhængige AUB-kredsløb gå i nul for den private sektor, men der vil være en omfordeling mellem de enkelte arbejdsgivere i sektoren. Denne omfordeling er tilsigtet og skal give arbejdsgiverne en tilskyndelse til at oprette flere praktikpladser. Hertil kommer udgifter til udvikling og implementering af den nye praktikpladsafhængige AUB-model, der finansieres af de arbejdsgiverbidrag, der indbetales af såvel offentlige som private arbejdsgivere. Bidraget foreslås ikke forhøjet som følge af forslaget.

Erhvervslivet berøres administrativt af lovforslagets § 1 på samme måde som de offentlige arbejdsgivere. Arbejdsgiverne vil ikke skulle indberette data til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller søge om bonusudbetaling. Dette vil ske automatisk i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Derfor er der ingen administrative konsekvenser forbundet med denne del af ordningen. Dog vil der være administrative konsekvenser for arbejdsgivere, som ønsker at søge om fritagelse for merbidrag som følge af forgæves søgte elever efter det foreslåede § 21 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

De økonomiske konsekvenser for den foreslåede ændring om, at muligheden for at modtage voksenlønrefusionssatsen, hvis arbejdsgivere i henhold til uddannelsesaftalen har udbetalt vokselevløn under skoleophold til elever, fremadrettet afhænger af elevens alder ved uddannelsesaftalens påbegyndelse, jf. § 4, stk. 2, 1. pkt. forventes at kunne holdes inden for Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrags nuværende økonomi. Bidraget foreslås ikke forhøjet som følge af forslaget.

De administrative konsekvenser af lovforslagets § 1 er endvidere blevet vurderet af Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der vurderer, at forslaget medfører både administrative byrder og lettelser for erhvervslivet. Konsekvenserne kan ikke på nuværende tidspunkt kvantificeres nærmere, hvilket skyldes, at en nærmere vurdering heraf afhænger af de endelige udmøntning af lovforslagets bemyndigelser i relation til beregningsgrundlaget for det praktikpladsafhængige AUB-bidrag samt de dokumentationskrav, der vil blive stillet til virksomhederne i relation til opslag efter elever.

Forslaget om arbejdsgivernes overtagelse af finansieringsansvaret for driftsudgifterne til skolepraktik over 2016-niveau medfører potentielt merudgifter for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, såfremt udgifterne til skolepraktik stiger til et niveau, der er højere end 2016-niveauet. En eventuel finansiering vil ske over de arbejdsgiverbidrag efter § 18 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der indbetales af såvel offentlige som private arbejdsgivere. Bidraget foreslås ikke forhøjet som følge af forslaget.

For så vidt angår lovforslagets øvrige dele henvises til bemærkningerne under afsnit 3 om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden den 3. februar 2017 til den 21. februar 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, B-SOSU, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL), Børnerådet, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation, Danmarks Private Skoler – grundskoler & gymnasier, Danmarks Statistik, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Friskoleforening, Dansk Industri, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier-Lederne, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier-Bestyrelserne, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske Skoleelever, Danske SOSU-skoler, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det Nationale Dialogforum for Uddannelses- og Erhvervsvejledning, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, Efterskoleforeningen, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af tekniske og administrative tjenestemænd, Foreningen for Kristne Friskoler, Foreningen Frie Fagskoler, Foreningsfællesskabet Ligeværld, Forhandlingsfællesskabet, Frie Skolers Lærerforening, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, KL, LandboUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsorganisationen i Danmark, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederne, Lilleskolerne, Lærernes Centralorganisation, Netværket for kostafdelinger, Rigsrevisionen, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Ungdomsuddannelser, Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-Rådet), Studievalg Danmark og UU Danmark.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Offentlige arbejdsgivere: Vil kunne modtage et tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (den foreslåede § 21 c i lovforslagets § 1, nr. 20). Vil kunne modtage fordels- og praktikbonus (de foreslåede § 15 g og § 15 h i lovforslagets § 1, nr. 14) Vil kunne modtage overskydende midler fra ordningen ved overskuds-	Offentlige arbejdsgivere: Vil kunne risikere at skulle betale et merbidrag på 27.000 kr. årligt pr. manglende praktikårselev (den foreslåede § 21 a i lovforslagets § 1, nr. 20) Vil kunne risikere at skulle betale manglende midler til ordningen ved underskudsdeling (den foreslåede § 21 e i lovforslagets § 1, nr. 20) Vil skulle afholde udgifter til udvikling og implementering af modellen for

	deling (den foreslåede § 21 d i lovforslagets § 1, nr. 20) Tilgangen til skolepraktik forventes at falde. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil derfor få færre udgifter til skolepraktikydelser. Forslaget om arbejdsgivernes overtagelse af finansieringsansvaret for driftsudgifterne til skolepraktik over 2016-niveau medfører potentielt mindreudgifter for staten. Eventuel finansiering vil ske over det ordinære arbejdsgiverbidrag, der indbetales af såvel offentlige som private arbejdsgivere. Forslaget om, at muligheden for at få lønrefusion fremadrettet afhænger af elevens alder ved indgåelse af uddannelsesaftalen vil betyde, at arbejdsgiverne får dækket en større del af deres lønudgifter til elever under skoleophold.	det nye praktikpladsafhængige AUB-bidrag. I forbindelse med oprettelsen af det særskilte uddannelsesregister i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ydes et særskilt statstilskud på forventet 3,5 mio. kr. i 2017 til at dække etableringsomkostningerne ved registret.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Automatisk udbetaling af bonus samt tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.	Offentlige arbejdsgivere skal selv ansøge om fritagelse for forgæves søgte elever (den foreslåede § 21 b i lovforslagets § 1, nr. 20).
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Vil kunne modtage et tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (den foreslåede § 21 c i lovforslagets § 1, nr. 20). Vil kunne modtage fordels- og praktikbonus (den foreslåede § 15 g og § 15 h i lovforslagets § 1, nr. 14) Vil kunne modtage overskydende midler fra ordningen ved overskudsdeling (den foreslåede § 21 d i lovforslagets § 1, nr. 20) Tilgangen til skolepraktik forventes at falde. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil derfor få færre udgifter til skolepraktikydelser.	Vil kunne risikere at skulle betale et merbidrag på 27.000 kr. årligt pr. manglende praktikårselev (den foreslåede § 21 a i lovforslagets § 1, nr. 20) Vil kunne risikere at skulle betale manglende midler til ordningen ved underskudsdeling (den foreslåede § 21 e i lovforslagets § 1, nr. 20) Der vil være betydelige merudgifter til udvikling og administration i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

	Skal finansiere den del af driftsudgifterne til skolepraktik, som ligger over udgiftsniveauet for 2016. Forslaget om, at muligheden for at få lønrefusion fremadrettet afhænger af elevens alder ved indgåelse af uddannelsesaftalen vil betyde, at arbejdsgiverne får dækket en større del af deres lønudgifter til elever under skoleophold.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Udbetaling af bonus samt tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag sker automatisk.	Betydelig administrativ meropgave for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag Virksomheder skal selv ansøge om fritagelse for forgæves søgte elever (den foreslåede § 21 b i lovforslagets § 1, nr. 20).
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter § 4, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ydes der lønrefusion til arbejdsgivere, der i henhold til uddannelsesaftale har udbetalt løn under skoleophold til elever under erhvervsuddannelse i overensstemmelse med lovgivningen for disse uddannelser og til elever under uddannelser, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med erhvervsuddannelser.

§ 4, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag specificerer, at der for elever under erhvervsuddannelse for voksne, jf. kapitel 7 d i lov om erhvervsuddannelser, ydes lønrefusion med en særlig takst for voksne, såfremt arbejdsgiveren udbetaler voksenløn (som redaktionelt foreslås ændret til ”voksenelevløn”, jf. neden for).

Det foreslås at ændre § 4, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag således, at der for elever, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, ydes refusion efter stk. 1 med en særlig takst for voksne, såfremt arbejdsgiveren udbetaler voksenløn (”voksenelevløn”, jf. neden for).

Det foreslåede indebærer, at reglerne om lønrefusion med den særlige takst for voksne i § 4 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke alene vil omfatte elever under erhvervsuddannelse for voksne,

men – som det tidligere var tilfældet – også andre elever under erhvervsuddannelse, som ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år, såfremt arbejdsgiveren udbetaler voksenløn ("voksenelevløn", jf. neden for).

Det foreslåede indebærer endvidere, at der skabes overensstemmelse mellem bestemmelserne om lønrefusion i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og en lang række arbejdsmarkedsoverenskomster, som fastlægger, at udbetaling af voksenløn ("voksenelevløn", jf. neden for) hænger sammen med, hvorvidt eleven er fyldt 25 år, når uddannelsesaftalen bliver indgået.

Der foreslås endvidere en redaktionel ændring af terminologien "voksenløn" til "voksenelevløn", hvilket indebærer, at lovteksten bringes i overensstemmelse med den terminologi, som anvendes i de omtalte arbejdsmarkedsoverenskomster.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter § 12 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ydes der tilskud til faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg til vejledning om uddannelsesmuligheder, beskæftigelsesmuligheder og hjælp til aftaleindgåelse mv. for elever og praktikvirksomheder i overgangen fra grundforløb til hovedforløb i erhvervsuddannelserne.

Det foreslås at ændre § 12 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag således, at kravet om, at den omhandlede vejledning skal findes sted i overgangen fra grundforløb til hovedforløb, udgår af bestemmelsen.

Med lovforslagets § 2, nr. 2, foreslås en ny affattelse af § 9 i lov om erhvervsuddannelser, hvorved der etableres en ny ordning for dimensionering af erhvervsuddannelser. Som følge af det foreslåede i § 2, nr. 2, vil der bl.a. kunne træffes beslutning om dimensionering således, at kun elever med en indgået uddannelsesaftale kan optages på uddannelsen (uddannelser med praktikpladskrav).

For uddannelser med praktikpladskrav vil det imidlertid ikke være relevant at yde vejledning om uddannelsesmuligheder i overgangen fra grundforløb til hovedforløb, men derimod før grundforløbets begyndelse. Det foreslåede indebærer, at der for sådanne uddannelser vil være mulighed herfor med tilskud efter § 12 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der tilsigtes i øvrigt ikke ændringer med hensyn til muligheden for at tilrettelægge vejledningen for andre uddannelser således, at den som hidtil finder sted i overgangen fra grundforløb til hovedforløb.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at staten yder tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever om praktik og beskæftigelsesmuligheder. Der ydes et tilskud pr. elev, der indgår uddannelsesaftale inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftale, eller som kommer i praktik i udlandet, jf. § 31, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser. Tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove.

Tilskuddets størrelse er i Finansloven fastsat i tekstanmærkning 102 ad finanslovskonto § 20.31.11, af hvis stk. 2 følger, at tilskud efter § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ydes

fra 2007 på grundlag af et årligt måltal for antal registrerede uddannelsesaftaler pr. tilskudsmodtagende institution, jf. dog stk. 3 og 4 omtalt neden for.

Tilskud ydes for uddannelsesaftaler, som er registreret i systemet Easy-P senest den 31. december året efter, at uddannelsesaftalen er indgået. Måltallet for den enkelte institution i tilskudsåret beregnes som en procent af antal tilskudsudløsende aftaler det sidste kalenderår, jf. dog stk. 3 og 4. Måltallet udgør i 2017 90 pct. af antal tilskudsudløsende uddannelsesaftaler for institutionen i 2016. Nygodkendte institutioner vil ikke være omfattet af præmieringsordningen, før der foreligger et måltal for institutionen. Indtil da modtager institutionerne grundsatsen på 7.210 kr. pr. uddannelsesaftale. For 2017 er taksten pr. registreret uddannelsesaftale fastsat til følgende beløb pr. uddannelsesaftale; 7.210 kr. for uddannelsesaftaler til og med måltallet, og 14.410 kr. for uddannelsesaftaler over måltallet.

Det følger videre af tekstanmærkningens stk. 3, at såfremt en erhvervsuddannelse overgår til en anden uddannelseskategori, f.eks. til en mellemlang videregående uddannelse, medtages uddannelsesaftaler for den oprindelige erhvervsuddannelse for institutionen ikke i grundlaget for beregningen af institutionens måltal.

I stk. 4 er det fastslået, at til institutioner, der samarbejder om praktikpladsopsøgning og vejledning af elever om praktik- og beskæftigelsesmuligheder samt om registrering af uddannelsesaftaler, ydes tilskud efter stk. 2 dog på grundlag af et fælles måltal for de uddannelser, der er omfattet af samarbejdsaftalen, og tilskuddet udbetales til den institution, som mest sandsynligt har udført det opsøgende arbejde forud for den enkelte aftale.

Det følger af § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at der dog hverken ydes tilskud for elever inden for social- og sundhedsuddannelsesområdet eller tilskud for uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f i lov om erhvervsuddannelser, dvs. uddannelsesaftaler mellem en arbejdsgiver og en skolepraktikelev om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion. Retten til tilskud efter § 12 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bortfalder, hvis uddannelsesaftalen eller praktikken i udlandet ikke får en varighed på mindst 3 måneder.

Det foreslås at ændre § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag således at det fremgår direkte af bestemmelsen, at tilskuddet ydes på grundlag af et årligt måltal for antal registrerede uddannelsesaftaler pr. tilskudsmodtagende institution, og at måltallet for den enkelte institution beregnes som en procentdel af antallet af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det seneste kalenderår. Det foreslås endvidere, at det angives direkte i bestemmelsen, at procentdelen fastsættes til 100 pct., og at tilskuddet først forhøjes, når institutionen har opfyldt det på finansloven fastsatte årlige måltal.

Det foreslåede har baggrund i trepartsaftalens punkt 45, hvorefter erhvervsskolernes tilskyndelse til at hjælpe elever i virksomhedspraktik skal øges ved, at modellen for tilskud til formidling af uddannelsesaftaler justeres. Det fremgår således endvidere af aftalen, at for at få det høje praktikpladstaxametertilskud skal skolerne fremover opnå en forbedring i antallet af indgåede uddannelsesaftaler i forhold til det foregående år. Ydermere etableres en bonusordning for indgåelse af uddannelsesaftaler med virksomheder, der ikke tidligere har haft elever.

Der tilsigtes ikke derudover ændringer i den gældende ordning.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4-6. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1, nr. 4-6.

Til nr. 4

Lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder ikke i dag bestemmelser om tilskud til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med virksomheder, der ikke tidligere har haft elever.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 12 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Efter det foreslåede 1. pkt. vil staten skulle yde tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har haft en uddannelsesaftale med en elev i de seneste fem år, dvs. kalenderår. Hvis en arbejdsgiver f.eks. indgår en uddannelsesaftale med en elev i 2018, kan denne uddannelsesaftale udløse en bonus til institutionerne omfattet af bestemmelsen, hvis arbejdsgiveren ikke har haft en uddannelsesaftale med en elev siden den 1. januar 2013.

Tilskuddet vil ligesom det er tilfældet efter § 12 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag blive udbetalt til den institution, som mest sandsynligt har udført det opsøgende arbejde forud for den enkelte aftale. Det følger som nævnt af de under § lovforslagets § 1, nr. 2, omtalte gældende regler, at der kan indgås samarbejdsaftaler mellem uddannelsesinstitutioner om det praktikpladsopsøgende arbejde, og at sådanne samarbejdsaftaler typisk vil indeholde en fordeling af det modtagne tilskud. Sådanne samarbejdsaftaler vil også kunne vedrøre fordelingen af det foreslåede tilskud i § 12 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås i 2. pkt., at bestemmelsens stk. 1, 8.-10. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede indebærer, at der lige som for tilskud efter bestemmelsens stk. 1 ikke ydes tilskud for uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f i lov om erhvervsuddannelser eller tilskud for elever inden for social- og sundhedsuddannelsesområdet. Forslaget indebærer endvidere, at retten til tilskud bortfalder, hvis uddannelsesaftalen ikke får en varighed på mindst 3 måneder, og at tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove.

Den foreslåede ordning med tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke tidligere har haft en uddannelsesaftale med en elev vil med den foreslåede placering i § 12 c i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag blive omfattet af bestemmelsens stk. 2-4, som efter forslaget bliver stk. 3-5.

Det foreslåede har baggrund i trepartsaftalens punkt 45, hvorefter der skal etableres en bonusordning til institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med virksomheder, der ikke tidligere har haft elever.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3 og nr. 5-6. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1, nr. 3 og nr. 5-6.

Til nr. 5

Det følger af § 12 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer ordningen og fastsætter nærmere regler om udbetalingen. Bemyndigelsen er anvendt til udstedelse af bekendtgørelse nr. 126 af 21. februar 2011 om tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever.

Bestemmelsen fastslår endvidere, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om institutionernes regnskabsaflæggelse og revision. Bemyndigelsen er anvendt til udstedelse af kapitel 6 i bekendtgørelse nr. 1257 af 1. november 2013 om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås, at § 12 c, stk. 2, 1. pkt., som bliver stk. 3, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag justeres, således at det bliver bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der også skal

administrere ordningen i det foreslåede stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Samtidig foreslås det, at de eksisterende bemyndigelser i det nuværende § 12 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til henholdsvis Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og undervisningsministeren også skal omfatte den foreslåede nye tilskudsordning.

Bemyndigelserne forventes udmøntet således, at ordningen i det foreslåede § 12 c, stk. 2, flugter mest muligt med de eksisterende regler, fx i relation til ansøgningsprocedure, udbetalingstidspunkt og frekvens.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, 4 og 6. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1, nr. 3, 4 og 6.

Til nr. 6

Det følger af § 12 c, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at undervisningsministeren udbetaler et foreløbigt beløb til dækning af udgiften til tilskud efter stk. 1 og administrationsudgifter til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder at beløbet udbetales kvartalsvis forud, og at der gennemføres en efterfølgende regulering efter årets afslutning.

Det foreslås, at ordningen efter det nuværende § 12 c, stk. 3, 1. pkt., som bliver stk. 4, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag tillige kommer til at omfatte den foreslåede tilskudsordning efter det nye stk. 2. Udbetaling af et foreløbigt beløb til dækning af udgiften til tilskud vil således også kunne ske for det foreslåede nye tilskud, hvilket findes hensigtsmæssigt.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3-5. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1, nr. 3-5.

Til nr. 7

Titlen i den gældende overskrift til kapitel 4 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er ”Skolepraktikydelse”.

Det foreslås, at *overskriften til lovens kapitel 4 a* ændres fra ”Skolepraktikydelse” til ”Skolepraktikydelse m.v.” som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, hvor der foreslås en udvidelse af anvendelsesområdet for kapitel 4 a ved indsættelse af et nyt § 12 d, stk. 2 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1, nr. 8.

Til nr. 8

Efter § 12 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udgifter til skolepraktikydelse til elever i skolepraktik, jf. § 66 k, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, herunder administrationsudgifter. § 12 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er placeret i lovens kapitel 4 a ”Skolepraktikydelse”, hvis overskrift foreslås ændret til ”Skolepraktikydelse m.v.”, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Det bidrag, som arbejdsgivere betaler til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, medgår bl.a. til dækning af udgifter i medfør af kapitel 4 a, herunder administrationsudgifter. I 2017 udgør bidraget 2.382 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og lønniveau. Herefter udgør bidraget 2.312 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 12 d, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet herfor i 2016.

Det foreslåede har baggrund i trepartsaftalens punkt 47, hvorefter arbejdsgiverne for at understøtte vekselluddannelsesprincippet og virksomhedernes incitament til at oprette praktikpladser overtager det fremadrettede finansieringsansvar for driftsudgifterne til skolepraktik på marginen i forhold til udgifterne i 2016. Formålet med forslaget er således at styrke virksomhedernes incitament til at reducere brugen af skolepraktik, da virksomhederne ikke vil skulle betale for driftsudgifterne til skolepraktik, hvis aktiviteten i skolepraktik og dermed driftsudgifterne er lavere end den var i 2016. I 2016 havde staten udgifter for 395,8 mio. kr. i taxametertilskud samt 53,2 mio. kr. til grundtilskud til skolepraktik, dvs. samlet set 449 mio. kr.

Forslaget indebærer, at bidraget efter § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag tillige vil skulle dække den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet herfor i 2016. Den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, som efter forslaget dækkes af det foreslåede nye § 12 d, stk. 2, vil omfatte udgifter, der afholdes den 1. januar 2018 eller senere, jf. lovforslagets § 7, stk. 6.

Det foreslås endvidere, at beløbet reguleres årligt med det generelle pris- og lønindeks. Den foreslåede årlige regulering skal sikre, at udgiftsniveauet i 2016 fastholdes over tid, når man tager pris- og lønudviklingen i samfundet i betragtning.

Der vil blive aftalt en model for afregning mellem Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og staten, der i videst mulig udstrækning tager højde for de eksisterende pengestrømme, herunder for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags og for statens regnskabsaflæggelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 1, nr. 7.

Til nr. 9

Efter § 15 e, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, yder staten en bonus for 2017 til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for de uddannelser, der er nævnt i § 4, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, dvs. erhvervsuddannelser og uddannelser, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med erhvervsuddannelser. De uddannelser, der for tiden er sådanne sidestillede uddannelser, er erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen.

En tilsvarende henvisning til § 4, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag findes i 15 f, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås, at § 15 e, stk. 1, og 15 f, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres, således at bonus for 2017 ydes pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 11 og 13, hvor det foreslås at indsætte to nye bemyndigelser, hvorefter undervisningsministeren kan bestemme, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, indgår i de to bonusordninger.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11 og 13.

Til nr. 10

Efter § 15 e, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foretager Arbejdsgivernes Uddannel-

sesbidrag i 2018 en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for 2017. Det er alene uddannelserne på listen over forventede fordelsuddannelser for 2017, som undervisningsministeren godkender og offentliggør, jf. stk. 6, der indgår i opgørelsen. Følgende betingelser skal være opfyldt:

1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. af samtlige uddannelsesaktive elever på fordelsuddannelsen i 2017.

2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i 2017.

Der foreslås en justering af § 15, e, stk. 4, 1. pkt., med sigte på at præcisere, at opgørelsen af de fordelsuddannelser, der kan udløse bonus, vil blive foretaget i samarbejde mellem Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Styrelsen for It og Læring.

Det foreslås endvidere, at bestemmelsens stk. 4, nr. 1, ændres således, at henvisningen til "samtlige uddannelsesaktive elever på fordelsuddannelsen" udgår. Herefter bliver det alene den tilbageblivende betingelse i nr. 1, der skal opfyldes, dvs. at andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, ikke må overstige 10 pct. i 2017.

Det følger således af trepartsaftalens pkt. 31, at det er andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, der ikke må overstige 10 pct.

Til nr. 11

Efter § 15 e, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder staten en bonus for 2017 til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for de uddannelser, der er nævnt i lovens § 4, stk. 1, dvs. erhvervsuddannelser og uddannelser, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med erhvervsuddannelser. De uddannelser, der for tiden er sådanne sidestillede uddannelser, er erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen.

§ 15 e, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås justeret ved lovforslagets § 1, nr. 9, således at bonus for 2017 ydes pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås i sammenhæng hermed at indsætte et nyt § 15 e, stk. 7, indeholdende en ny bemyndigelse, hvorefter undervisningsministeren kan godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, indgår i bonusordningen. Det foreslås endvidere, at ministeren i givet fald fastsætter betingelserne for bonus.

Baggrunden for det foreslåede er, at de sidestillede uddannelser ikke er opdelt i grund- og hovedforløb på samme måde som erhvervsuddannelserne. De fastsatte kriterier for at kunne være en fordelsuddannelse og evt. senere udløse fordelsbonus, jf. § 15 e, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan derfor ikke anvendes for de sidestillede uddannelser. Såfremt disse uddannelser skal kunne være fordelsuddannelser og udløse fordelsbonus, er der således behov for at fastsætte særlige kriterier for dem.

Bemyndigelsen forventes snarest muligt efter lovforslagets vedtagelse udmøntet således, at ministeren efter dialog med de relevante erhverv fastsætter de objektive kriterier, der skal være gældende for udbetaling af bonus for 2017.

Det er alene erhvervsfiskeruddannelsen, som har givet udtryk for interesse i at indgå i de midlertidige statslige bonusordninger for 2017. I forhold til muligheden for, at denne uddannelse kan være fordelsuddannelse i 2017 og dermed få del i den statslige bonusordning, forventes det konkrete kriterium herfor at blive, at uddannelsen vil skulle sikre praktikpladser til 90 pct. af de elever, der efter bestået søsikkerhedskursus ønsker optagelse på uddannelsen. Hermed vil der være parallelitet til det generelle krav i fordelsuddannelses-konceptet om, at 90 pct. af eleverne skal have en praktikplads senest tre måneder efter afsluttet grundforløb, jf. § 15 e, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9 og 13.

Til nr. 12

I henhold til § 15 e og § 15 f i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder staten to typer af bonus for 2017. Bonus ydes efter § 15 e for beskæftigelse af elever på de såkaldte fordelsuddannelser og efter § 15 f for merbeskæftigelse målt i antal praktikårselever.

Efter § 15 e, stk. 7, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om bonussens beregning, dens udbetaling, efterregulering, afskæring, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt.

Efter § 15 f, stk. 5, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om gennemsnittets beregning, bonussens beregning, bonussens udbetaling, efterregulering, afskæring, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt.

Det foreslås, at justere § 15 e, stk. 7, som med lovforslagets § 1, nr. 11, bliver stk. 8, samt § 15 f, stk. 5, det bliver stk. 6, således at det præciseres, at undervisningsministerens kan fastsætte regler om afskæring af efterregulering.

Udnyttelsen af bemyndigelsen vil kunne forenkle administrationen af ordningerne ikke blot ved at afskære betaling af yderligere bonus, men også ved at afskære efterregulering bestående i en ændring til ugunst for arbejdsgiverne

Baggrunden for det foreslåede er hensynet til, at der kan udvikles en enkel og ubureaukratisk model for administrationen af ordningerne.

Det bemærkes, at tekniske og administrative årsager i relation til ordningens administration indebærer, at muligheden for afskæring i princippet kan komme på tale både i relation til forhøjelse, nedsættelse og bortfald, således at nye oplysninger, der ikke er registreret på et nærmere angivet tidspunkt, ikke fører til automatiske forhøjelser, nedsættelse eller bortfald af den enkelte arbejdsgivers bonus eller regulering overfor andre arbejdsgivere.

Bemyndigelsen forventes bl.a. at blive udnyttet til at fastsætte regler, der afskærer efterregulering udover 2018. Det forventes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2. kvartal 2018 vil kunne opgøre, hvem der er berettiget til bonus efter de midlertidige ordninger for 2017, hvorefter bonus kan udbetales. Udgangspunktet forventes herefter at være, at der alene vil kunne efterreguleres på baggrund af efterindberetninger inden for finansåret 2018.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Efter § 15 f, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder staten en bonus for 2017 til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for de uddannelser, der er nævnt i lovens

§ 4, stk. 1, dvs. erhvervsuddannelser og uddannelser, der efter beslutning truffet af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan sidestilles med erhvervsuddannelser. De uddannelser, der for tiden er sådanne sidestillede uddannelser, er erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen.

§ 15 f, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås justeret ved lovforslagets § 1, nr. 9, således at bonus for 2017 ydes pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås i sammenhæng hermed at indsætte et nyt § 15 f, stk. 5, indeholdende en ny bemyndigelse, hvorefter undervisningsministeren kan godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, indgår i bonusordningen. Det foreslås endvidere, at ministeren i givet fald fastsætter betingelserne for bonus.

Baggrunden for det foreslåede er, at de sidestillede uddannelser ikke er opdelt i grund- og hovedforløb på samme måde som erhvervsuddannelserne. De fastsatte kriterier for at kunne være en fordelsuddannelse og evt. senere udløse bonus, jf. § 15 e, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan derfor ikke anvendes for de sidestillede uddannelser. Såfremt disse uddannelser skal kunne være fordelsuddannelser og udløse fordelsbonus, er der således behov for at fastsætte særlige kriterier for dem.

Det er alene erhvervsfiskeruddannelsen, som har givet udtryk for interesse i at indgå i de midlertidige statslige bonusordninger for 2017.

Bemyndigelsen til at fastsætte betingelserne for bonus giver mulighed for, at undervisningsministeren efter dialog med de relevante erhverv kan fastsætte nærmere kriterier, hvis der opstår behov herfor.

Det foreslåede svarer i det hele til den tilsvarende ændring i lovforslagets § 1, nr. 11, hvori der foreslås indsat en ny bemyndigelse, hvorefter undervisningsministeren kan godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, indgår i de midlertidige statslige fordelsbonusordninger for 2017.

Der henvises på denne baggrund til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11, samt tillige til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 14

Efter kapitel 5 c (§§ 15 e og 15 f) i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er der etableret en midlertidig ordning for 2017 med bonus til arbejdsgivere pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for fordelsuddannelserne og bonus til arbejdsgivere for merbeskæftigelse i praktikpladser.

Kapitel 5 c blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og lov om erhvervsuddannelser (Justering af arbejdsgiverbidrag og midlertidige bonusordninger for 2017 m.v.).

Det foreslås, at der indsættes et nyt *kapitel 5 d* (nye §§ 15 g, 15 h og 15 i) om bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås at indsætte en ny § 15 g i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vedrørende bonus til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelserne.

Det foreslås i *stk. 1*, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med de foreslåede stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af det foreslåede § 21 f, stk. 3, yder en bonus til arbejdsgivere omfattet

af § 2 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4.

I relation til henvisningen til det foreslåede § 21 f, stk. 3, henvises til § 1, nr. 20, hvor det foreslås, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bl.a. kan fastsætte nærmere regler om opkrævning og udbetaling efter stk. 1 og 2, herunder i nødvendigt omfang praktiske og administrative betingelser i relation til uddannelser, som godkendes efter stk. 4, samt om administration af de omfattede ordninger i øvrigt. Der kan herunder fastsættes regler om beregning af bonus efter § 15 g og gennemsnit efter 15 h. Der kan endvidere fastsættes regler om udsættelse af mindre opkrævnings- og udbetalingsbeløb til senere efterregulering samt om tilbagebetaling, modregning og afskæring. I relation til henvisningen til det foreslåede § 21 f, stk. 4, henvises til lovforslagets § 1, nr. 20, hvor det foreslås, at undervisningsministeren skal kunne godkende, at uddannelser, der er sidestillet med erhvervsuddannelser efter § 4, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, skal kunne være fordelsuddannelser.

Baggrunden for det foreslåede er trepartsaftalens ønske om, at der på baggrund af en pulje på 20 mio. kr. indføres en permanent bonus på maksimalt 5.000 kr. til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelserne.

Det foreslåede indebærer, at der kan ydes en bonus på 5.000 kr. til arbejdsgiver, der tager elever inden for fordelsuddannelserne.

Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes bonus til arbejdsgivere omfattet af loven. Dette svarer til den midlertidige fordelsbonusordning efter § 15 e, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016.

Det foreslås i *stk. 2*, at der alene ydes bonus for uddannelsesaftaler inden for de uddannelser, der er fordelsuddannelser omfattet af det foreslåede stk. 4, hvori opstilles betingelser for bonus, samt eventuelle betingelser fastsat i regler udstedt i medfør af det foreslåede § 21 f, stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 20, hvor det foreslås, at undervisningsministeren skal kunne godkende, at uddannelser, der er sidestillet med erhvervsuddannelser efter § 4, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, kan indgå ordningen med fordelsuddannelser.

Baggrunden for det foreslåede er de af trepartsaftalen opstillede kriterier for fordelsbonus, om er nærmere beskrevet i relation til det foreslåede stk. 4 neden for.

Det foreslåede indebærer, at de uddannelser, der ikke er godkendt som fordelsuddannelser, men som i øvrigt opfylder de fastsatte betingelser, ikke vil kunne udløse bonus.

Det foreslåede *stk. 3* fastlægger, at en praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Praktikårselev er et begreb, som foreslås anvendt til at beskrive uddannelsesaftalernes volumen. Begrebet blev indført ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1747 af 27. december 2016, og finder allerede anvendelse i relation til den midlertidige, statslige fordelsbonus i lovens § 15 e.

Det foreslås, at praktikårselever vil blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som en uddannelsesaftales varighed dækker, dvs. er i kraft, herunder også omfattede skoleperioder. Bonusåret er efter forslaget perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Eksempel: Ansætter en virksomhed en elev i en ordinær uddannelsesaftale, der træder i kraft den 1. oktober 2019, vil eleven efter forslaget indgå i virksomhedens praktikårselevberegning for 2019 med (31

dage + 30 dage + 31 dage) = $92/365 = 0,25$ praktikårselever. Ansætter virksomheden to elever i ordinær aftale fra den 1. oktober 2019, vil disse to elever tilsammen udløse $(0,25+0,25) = 0,5$ praktikårselever.

Det foreslås endvidere, at uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser ikke indgår i beregningen af praktikårselever, dvs. at disse uddannelsesaftaler ikke vil kunne udløse bonus. Det følger af § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at en skolepraktikelevs praktikuddannelse i en virksomhed, jf. lovens § 66 d, stk. 2, finder sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Af § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser følger, at for en elev i produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse finder eventuel praktikuddannelse i en virksomhed i uddannelsens hovedforløb sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v. Baggrunden for forslaget er, at bonusordningen ikke skal understøtte aktivitet i skolepraktik.

Det foreslås i *stk. 4*, at der i året efter bonusåret foretages en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for bonusåret. Det foreslås i den forbindelse, at den enkelte fordelsuddannelse kan udløse bonus, hvis uddannelsen opfylder følgende betingelser:

- 1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. i bonusåret.
- 2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

Det bemærkes, at opgørelsen af de fordelsuddannelser, der kan udløse bonus, vil blive foretaget i samarbejde mellem AUB og Styrelsen for It og Læring.

Ved uddannelsesaktive elever, jf. det foreslåede *nr. 1*, forstås elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del enten er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende. Elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del hverken er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende, indgår således ikke i opgørelsen.

Andelen af uddannelsesaktive elever, jf. det foreslåede *nr. 1*, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. i bonusåret. Ved opgørelsen vil der kun indgå data vedrørende uddannelsesaftaler indgået fra den 1. januar til den 31. december i bonusåret.

Andelen af elever i skolepraktik på den enkelte fordelsuddannelse, jf. det foreslåede *nr. 2*, i bonusåret vil beregningsteknisk blive opgjort på samme måde som uddannelsesaftaler gør i begrebet praktikårselev. En praktikårselev er en beregnet måleenhed for tid i uddannelsesaftaler i løbet af et kalenderår, jf. ovenfor. På samme måde vil andelen af elever i skolepraktik således blive opgjort ved at se på antallet af dage i et kalenderår, som eleverne er i skolepraktik.

Andelen af elever i skolepraktik på den enkelte fordelsuddannelse, jf. det foreslåede *nr. 2*, i bonusåret må efter forslaget ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på den enkelte fordelsuddannelse i bonusåret. Ved opgørelsen af omfanget af virksomhedspraktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret vil der kun indgå data for virksomhedspraktik og skolepraktik afviklet fra den 1. januar til den 31. december i bonusåret.

Det bemærkes, at det alene er uddannelserne på den liste over fordelsuddannelser for bonusåret, som

undervisningsministeren godkender og offentliggør efter den foreslåede § 15 i, der indgår i opgørelsen af bonus.

Det foreslås i *stk. 5*, at bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan efter forslaget maksimalt udgøre 5.000 kr. pr. praktikårselev.

Som anført i relation til det foreslåede *stk. 1* ovenfor er baggrunden for det foreslåede trepartsaftalens ønske om, at der på baggrund af en pulje på 20 mio. kr. indføres en permanent bonus på maksimalt 5.000 kr. til arbejdsgivere, der tager elever inden for fordelsuddannelserne.

Forslaget indebærer, at såfremt udgifterne overstiger den afsatte pulje, vil der ske en forholdsmæssig reduktion af bonusbeløbet til den enkelte arbejdsgiver. Såfremt der samlet set ville have været udgifter for 24,5 mio. kr. ved en bonus på 5.000 kr. pr. praktikårselev, vil bonussen pr. praktikårselev i eksemplet blive reduceret til ca. 4.080 kr. $((20/24,5)*5.000)$. Såfremt en arbejdsgiver har 0,5 praktikårselev, udgør bonussen i eksemplet ca. 2.040 kr. $(4.080*0,5)$.

Det bemærkes, at der ikke stilles krav om, at arbejdsgiverne indgiver formel ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om udbetaling af fordelsbonus. Dette skyldes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har eller får adgang, herunder fra skolernes elevadministrative systemer, til alle relevante oplysninger til afgørelse af, om og i givet fald med hvilket beløb en arbejdsgiver skal have fordelsbonus.

Der henvises for så vidt angår den foreslåede nye § 15 g i øvrigt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 20, (det foreslåede § 21 f) og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny § 15 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vedrørende bonus til arbejdsgivere, som opfylder deres måluddannelsesratio og ansætter flere elever sammenlignet med de tre foregående år.

Det foreslås i *stk. 1*, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med de foreslåede *stk. 2-5* og regler fastsat i medfør af det foreslåede § 21 f, *stk. 3*, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, yder en bonus til arbejdsgivere omfattet af § 2 pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, *stk. 4*, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, omtalt oven for. Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes bonus til arbejdsgivere omfattet af loven.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at det skal være en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren har en måluddannelsesratio i henhold til den foreslåede § 21 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Det er endvidere efter det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående tre år. Med merbeskæftigelse forstås således, at den pågældende arbejdsgiver fx i 2019 har flere elever ansat, målt som praktikårselever, sammenlignet med den pågældende arbejdsgivers gennemsnitlige antal praktikårselever i perioden 2016-2018.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at gennemsnittet for en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de tre foregående år, udregnes som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret. Det bemærkes, at det vil være virksomhedens CVR-nummer, der vil blive anvendt i forbindelse med udregningen af det nævnte gennemsnit.

Det foreslås i *stk. 3*, at bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende

arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio. Til brug for beregning af det bonusudløsende antal praktikårselever omregnes måluddannelsesratio til praktikårselever ved at multiplicere ratioen med antallet af erhvervsuddannede årsværk vægtet med deres modelparameter i det foreslåede § 21 a, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. De realiserede praktikårselever vægtes også med deres modelparameter i det foreslåede § 21 a, stk. 6.

Det foreslåedes virkning kan illustreres med følgende eksempel: Ansætter en virksomhed en elev i en ordinær uddannelsesaftale, der træder i kraft 1. oktober 2019, vil eleven efter forslaget indgå i virksomhedens praktikårselevberegning for 2019 med (31 dage + 30 dage + 31 dage) = 92/365 = 0,25 praktikårselever. Ansætter virksomheden to elever i ordinær aftale fra 1. oktober 2019, vil disse to elever tilsammen udløse (0,25+0,25) = 0,5 praktikårselever. Praktikårseleverne vægtes med en modelparameter. Såfremt modelparameteren er 0,92, vil de 0,5 praktikårselever efter vægtning udgøre 0,46 praktikårselever. Såfremt modelparameteren er 1,06, vil de 0,5 praktikårselever efter vægtning udgøre 0,53 praktikårselever.

Det foreslås i *stk. 4*, at begrebet ”erhvervsuddannet årsværk” afgrænses således, at der herved forstås en eller flere medarbejdere, som har en erhvervsuddannelse som højest fuldførte uddannelse, jf. dog de foreslåede § 21 a, stk. 7 og 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, og som tilsammen har en beskæftigelsesgrad, der svarer til én persons fuldtidsarbejde i et helt kalenderår. Det foreslås endvidere, at alle erhvervsuddannede medarbejdere, herunder ikke-fuldtidsbeskæftigede, indgår med deres respektive beskæftigelsesgrad i beregningen af virksomhedens samlede antal erhvervsuddannede årsværk. Beskæftigelsesgraden foreslås udregnet på grundlag af arbejdsgivernes ATP-bidrag.

Det foreslås i *stk. 5*, at bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan efter forslaget maksimalt udgøre 15.000 kr. pr. praktikårselev.

Forslaget indebærer, at såfremt udgifterne overstiger den afsatte pulje, vil der ske en forholdsmæssig reduktion af bonusbeløbet til den enkelte arbejdsgiver. Såfremt der samlet set ville have været udgifter for 30 mio. kr. ved en bonus på 15.000 kr. pr. praktikårselev, vil bonussen pr. praktikårselev i eksemplet blive reduceret til ca. 10.000 kr. ((20/30)*15.000). Såfremt en arbejdsgiver har 0,5 praktikårselev, udgør bonussen i eksemplet ca. 5.000 kr. (10.000*0,5).

Det bemærkes, at der ikke stilles krav om, at arbejdsgiverne indgiver formel ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om udbetaling af praktikbonus. Dette skyldes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har eller får adgang, herunder fra skolernes elevadministrative systemer, til alle relevante oplysninger til afgørelse af, om og i givet fald med hvilket beløb en arbejdsgiver skal have praktikbonus.

Der henvises for så vidt angår den foreslåede nye § 15 g i øvrigt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger samt lovforslagets § 1, nr. 20 (det foreslåede § 21 f, stk. 3) og bemærkningerne hertil.

Det foreslås endelig at indsætte en ny § 15 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vedrørende proceduren for godkendelse af fordelsuddannelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at undervisningsministeren godkender, hvilke uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der i medfør af det foreslåede § 21 f, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, der i det kommende kalenderår er fordelsuddannelser.

Det er hensigten, at undervisningsministeren foretager godkendelser af fordelsuddannelser på baggrund af ansøgninger fra arbejdsgivernes brancheorganisationer samt på baggrund af forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, 2. pkt.*, at godkendte fordelsuddannelser forbliver fordelsuddannelser, så længe de opfylder betingelserne i det foreslåede § 15 g, stk. 4, og regler udstedt i medfør af det foreslåede § 21 f, stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 20, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, eller indtil uddannelsen efter høring af arbejdsgivernes brancheorganisationer ophører med at være fordelsuddannelse det førstkomende kalenderår. Det forudsættes i den forbindelse, at Undervisningsministeriet hvert år iværksætter en høring af de relevante brancheorganisationer.

Som omtalt i afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger følger det af trepartsaftalens pkt. 38, at Undervisningsministeriet skulle nedsætte en teknisk arbejdsgruppe, der inden for rammerne af trepartsaftalen skulle fremlægge et forslag til grundlaget for den fremtidige model for blandt andet udpegning af en årlig positivliste over forventede fordelsuddannelser. Den tekniske arbejdsgruppe fremlagde i overensstemmelse hermed et sådant forslag ultimo november 2016.

Det fremgår af den tekniske arbejdsgruppes forslag, at der er taget udgangspunkt i trepartsaftalens forudsætning om, at både den fremtidige dimensionering af erhvervsuddannelser, jf. herved lovforslagets § 2, nr. 1, og den fremtidige udvælgelse af fordelsuddannelse skal afspejle de forventede fremtidige behov inden for forskellige fagområder. Arbejdsgruppen har på den baggrund lagt op til en samlet model, hvor den samme beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft indgår i grundlaget for både udpegning af fordelsuddannelser og i forhold til dimensionering af erhvervsuddannelser. Arbejdsgruppen har således foreslået, at positivlisten over forventede fordelsuddannelser kommer til at bygge på værdierne i den omtalte beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Den foreslåede stk. 1 er overvejende baseret på arbejdsgruppens anbefaling. En nærmere beskrivelse af den tekniske arbejdsgruppes samlede model, herunder den beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft, fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2, som indeholder forslag om fremtidig dimensionering af erhvervsuddannelser.

I *stk. 2*, foreslås det, at undervisningsministeren årligt offentliggør en revideret liste over godkendte fordelsuddannelser på Undervisningsministeriets hjemmeside, dvs. de uddannelser, som potentielt vil kunne udløse fordelsbonus.

Den foreslåede indebærer, at listen alene fastlægger, hvilke uddannelser, der potentielt vil kunne udløse bonus, men giver således ikke sikkerhed herfor, da dette først opgøres i året efter bonusåret. Der henvises i den henseende til de kriterier, der efter forslaget vil skulle være opfyldt for, at bonus udløses, jf. det foreslåede § 15 g, stk. 4, ovenfor (dvs. krav til andelen af elever, der har indgået en uddannelsesaftale efter fuldført grundforløb samt krav til andelen af elever i skolepraktik). Begge kriterier skal være opfyldt, såfremt fordelsuddannelsen skal kunne udløse fordelsbonus og fortsat være en fordelsuddannelse. Hertil kommer eventuelle kriterier for uddannelser godkendt efter den foreslåede § 21, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Det er hensigten, at Undervisningsministeriet på årlig basis tilrettelægger og gennemfører godkendelses- og ansøgningsproceduren for fordelsuddannelser, herunder om ansøgning om at en fordelsuddannelse ophører med at være fordelsuddannelse. Der vil i den henseende indgå en proces, som de faglige udvalg og de relevante arbejdsgiverforeningers brancheorganisationer eller sammenslutninger skal følge i forbindelse med den årlige udpegning af fordelsuddannelser. Der vil blive taget udgangspunkt i den proces med de faglige udvalg og de relevante arbejdsgiverforeningers brancheorganisationer eller -sammenslutninger, som i efteråret 2016 blev iværksat med henblik på udpegning af forventede fordelsuddannelser for 2017.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 20, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 15

Det følger af § 17 b, 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at det med hensyn til udenlandske elever en betingelse for at indgå i opgørelsen af praktikårselever, jf. de midlertidige, statslige bonusordninger efter lovens kapitel 5 c (§§ 15 e og 15 f), at eleven opfylder de betingelser, der er nævnt i § 19, stk. 2 og 3, i lov om erhvervsuddannelser og § 15, stk. 5 og 6, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Dette indebærer ligeledes, at såfremt en elev efter bestemmelserne i lov om erhvervsuddannelser og lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse ikke kan udløse statstilskud til institutionen, vil eleven ej heller kunne udløse de nævnte ydelser efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

Det foreslås at ændre § 17 b, 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag således, at der efter henvisningen til kapitel 5 c tilføjes en henvisning til det foreslåede nye kapitel 5 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Det foreslåede indebærer, at det med hensyn til udenlandske elever ligeledes vil være en betingelse for at indgå i opgørelsen af praktikårselever, jf. de permanente bonusordninger i regi af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter det foreslåede kapitel 5 d (de foreslåede §§ 15 g og 15 h), jf. lovforslagets § 1, nr. 14, at eleven opfylder de betingelser, der er nævnt i § 19, stk. 2 og 3, i lov om erhvervsuddannelser og § 15, stk. 5 og 6, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Det foreslåede indebærer således konkret, at en udenlandsk elev kun kan indgå i opgørelsen af praktikårselever, hvis den pågældende udløser statstilskud efter § 19, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser og § 15, stk. 5, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Efter disse bestemmelser kræves det, at eleven:

- 1) er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse eller tidsbegrænset opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold i Danmark,
- 2) er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 m, som medfølgende barn af en udlænding, som dels er statsborger i et land, der ikke er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af EØS-aftalen, dels er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, jf. dog stk. 3,
- 3) er udvekslet med danske elever efter aftale mellem institutionen og en institution i udlandet eller
- 4) efter EU-retten, herunder EØS-aftalen, eller internationale aftaler, som Danmark har indgået, har krav på ligestilling med danske statsborgere.

Til nr. 16

Titlen på den gældende overskrift til kapitel 7 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er ”Arbejdsgiverbidrag”.

Det foreslås, at *overskriften til kapitel 7* ændres fra ”Arbejdsgiverbidrag” til ”Arbejdsgiverbidrag og praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag”.

Den foreslåede ændring af overskriften er en konsekvens af den materielle udvidelse af kapitlets indhold, som forslaget om etablering af et praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag er udtryk for. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 17

Efter § 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag betaler alle arbejdsgivere omfattet af loven bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af kapitel 2 bortset

fra § 5, stk. 2, og udgifter i medfør af kapitel 2 a, 3, 4, 4 a og 5 b, herunder administrationsudgifter, samt administrationsudgifter efter kapitel 5 c.

Det foreslås at nyaffatte *§ 18, stk. 1, 1. pkt.*, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, således at alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af kapitel 2, bortset fra § 5, stk. 2, og udgifter i medfør af kapitel 2 a, 3, 4, 4 a og 5 b, herunder administrationsudgifter. Bidraget efter 1. pkt. dækker endvidere udviklings- og administrationsudgifter i medfør af kapitel 5 c, kapitel 5 d, §§ 21 a – 21 g og § 26 b.

Det foreslåede indebærer, at det bidrag, som alle arbejdsgivere omfattet af loven betaler til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, også vil skulle dække udgifter til udvikling og administration af det foreslåede kapitel 5 d om permanente bonusordninger (de foreslåede §§ 15 g og 15 h), jf. lovforslagets § 1, nr. 14, og det foreslåede praktikpladsafhængige bidrag (de foreslåede §§ 21 a - 21 g og § 26 b), jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Bidraget kan herudover dække eksterne udviklingsomkostninger, der er nødvendige for implementering af den nye praktikpladsafhængige AUB-ordning. Bidraget finansierer endvidere den informationsvirksomhed, der må anses som pligtig for at varetage vejledningsindsatsen i relation til den nye ordning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger og til lovforslagets § 7 om tidlig ikrafttrædelse af det foreslåede nye § 18, stk. 1, 1. pkt., og bemærkningerne hertil.

Til nr. 18

I henhold til § 21, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indbetales bidrag efter lovens § 18 til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fire gange årligt. Det følger af § 21, stk. 1, 2. pkt., at indbetaling af bidrag for mindre end 4 ansatte dog kan ske een gang årligt.

Det foreslås, at *§ 21, stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

Baggrunden for § 21, stk. 1, 2. pkt., har været, at arbejdsgiverne ikke skulle modtage for mange opkrævninger af forholdsvis små beløb samt hensynet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration.

Ved lov nr. 1538 af 20. december 2006 om ændring af lov om arbejdsskadesikring og –lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion (Fællesopkrævning af arbejdsgiverbidrag m.v.) indførtes fællesopkrævning af arbejdsgiverbidrag til AER (nu Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag), Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES) og Finansieringsbidrag til ATP. Efter indførelsen af fællesopkrævningsloven blev det it-system, der opkræver arbejdsgiverbidraget efter § 18 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag m.fl., ”Samlet Betaling”, indrettet således, at det også omfatter indbetalingen af arbejdsgiverbidraget efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Arbejdsmarkedets Tillægspension, som varetager administrationen af AUB-ordningen, opkræver således allerede i dag indbetalinger fra denne ordning samlet fire gange om året.

Det foreslåede indebærer, at indbetaling af bidrag for mindre end 4 ansatte herefter ikke længere kan ske een gang årligt.

Til nr. 19

Det følger af § 21, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at såfremt indbetaling af bidrag efter lovens § 18 ikke sker rettidigt, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag pålægge arbejdsgiveren at betale renter af bidragene med 1 1/2 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen.

Det foreslås at ændre § 21, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag således, at såfremt indbetaling ikke sker rettidigt, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag pålægge arbejdsgiveren at betale renter af bidragene med 8 pct. plus referencerenten fra forfaldsdatoen.

Det foreslåede har udgangspunkt i Moderniseringsstyrelsens ”Vejledning om betalingsfrister og opkrævning af gebyrer og renter ved forsinket betaling”. Vejledningen angiver i kapitel 3 om morarenter, at myndigheder i mora skal betale 8 % plus referencerenten. Referencerente svarer til Nationalbankens officielle udlånsrente, der pr. 1. januar 2014 er fastsat til 0,20 %.

Det foreslåede indebærer en sænkning af morarenten. Bestemmelsen vil gælde for alle arbejdsgivere omfattet af loven, dvs. både offentlige og private arbejdsgiver.

Til nr. 20

I henhold til § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag betaler arbejdsgiverne et bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af lovens kapitel 2 om lønrefusion, bortset fra § 5, stk. 2, om statens dækning af udgifter til lønrefusion, som vedrører valgfri supplerende undervisning, der er studieforberedende, i en erhvervsuddannelses grundforløb og hovedforløb, samt udgifter i medfør af kapitel 2 a om refusion af arbejdsgiveres afholdte udgifter til elevers ophold på kostafdelinger, kapitel 3 om befordringstilskud, kapitel 4 om mobilitetsfremmende ydelser, kapitel 4 a om skolepraktikydelse og kapitel 5 b om tilskud til oprettelse af praktikpladser til unge under 25 år samt løntilskud for praktikaftaler med elever under erhvervsgrunduddannelse m.v. I 2017 udgør bidraget 2.382 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 2.312 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent, og beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

I henhold til § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, betaler alle arbejdsgivere i 2017 et bidrag (VEU-bidrag) på 455 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2017-pris- og lønniveau. Herefter udgør bidraget 525 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Undervisningsministeriet til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

I henhold til lovens § 20, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag beregnes bidrag efter lovens § 18 kvartalsvis på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående 3-måneders-periode. Det følger af stk. 2, at der i det kvartalsvis beregnede arbejdsgiverbidrag for hver arbejdsgiver fratrækkes et beløb, der svarer til ¼ af det årlige bidrag for en lønmodtager. Dette gælder, uanset hvor mange kvartaler det ATP-bidrag, der danner grundlag for beregningen, vedrører. Herudover fratrækkes et beløb, der svarer til ¼ af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere. Der betales dog ikke bidrag, hvis arbejdsgiveren ud over elever, som nævnt i § 20, stk. 4, har ansatte, hvis samlede beskæftigelse i kvartalet højst svarer til en fuldtidsansat, jf. stk. 3.

Det følger af § 20, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at der ikke betales bidrag for nærmere angivne kategorier af uddannelsessøgende, der har skriftlig aftale med arbejdsgiveren om gennemførelse af et uddannelsesforhold. Der er for det første tale om elever i erhvervsuddannelser og erhvervsgrunduddannelser. Dernæst omfatter bestemmelsen uddannelsessøgende i uddannelser, hvor både

skoleophold og praktikophold er reguleret ved eller i henhold til lov. Endvidere omfatter bestemmelsen uddannelsessøgende i indtil 3 år i praktikuddannelse, der enten er aftalt eller godkendt af vedkommende overenskomstparter eller vedkommende brancheorganisation eller fastsat af en offentlig myndighed som betingelse for at opnå en autorisation el.lign. eller som betingelse for at deltage i eller afslutte en videregående uddannelse. Endelig omfatter bestemmelsen elever, der gennemgår uddannelsen til træningsterapeut på Optræningscentret i Karlslunde. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag regler om, hvilke uddannelser der berettiger til bidragsfritagelse, jf. bestemmelsens stk. 5.

Det følger af § 21, stk. 1 og 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at bidrag efter lovens § 18 indbetales til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fire gange årligt. Indbetaling af bidrag for mindre end 4 ansatte kan dog ske een gang årligt. Sker indbetaling ikke rettidigt, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag pålægge arbejdsgiveren at betale renter af bidragene med 1 ½ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen.

Efter § 21, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren og efter indstilling fra bestyrelserne for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, jf. lovens § 18, stk. 4. Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med betalingen og eftergive bidrag og renter. Undervisningsministeren kan i henhold til stk. 4, efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, fastsætte særlige regler om beregningen af bidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, er fastsat i bekendtgørelse nr. 1021 af 29. juni 2016 om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv., og regler om beregning af bidraget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er fastsat i bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv. er udstedt af beskæftigelsesministeren med hjemmel i bl.a. § 21, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og efter indstilling fra bl.a. bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Bekendtgørelse om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er udstedt med hjemmel i § 2, stk. 2, § 5, stk. 2, § 12 c, stk. 2, § 20, stk. 5, § 21, stk. 4, og § 22, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

I overensstemmelse med trepartsaftalens punkt 38-42 foreslås der indført et praktikpladsafhængigt AUB-bidrag.

Det foreslåede praktikpladsafhængige AUB-bidrag vil bestå af et tilskud pr. erhvervsuddannet årsværk, jf. det foreslåede § 21 c, en fordelsbonus (bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne), jf. den foreslåede § 15 g i lovforslagets § 1, nr. 14, en praktikbonus (bonus for merbeskæftigelse i praktikpladser), jf. den foreslåede § 15 h i lovforslagets § 1, nr. 14, et merbidrag, jf. det foreslåede § 21 a, en fritagelse for merbidrag for forgæves søgte elever, jf. det foreslåede § 21 a, samt en over-/underskudsdeling, jf. de foreslåede §§ 21 d og 21 e.

Det foreslåede praktikpladsafhængige AUB-bidrag skal entydigt belønne de arbejdsgivere, der bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft samt pålægge de arbejdsgivere, der ikke i tilstrækkelig grad bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, et større ansvar for den samlede finansiering i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslåede praktikpladsafhængige AUB-bidrag indrettes ud fra nedstående fire principper:

For det første skal arbejdsgivernes bidrag afspejle forholdet mellem antal erhvervsuddannede medarbej-

dere og elever. Arbejdsgiverne skal fortsat betale et uændret bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter lovens § 18 for sine medarbejdere.

For det andet skal der tages højde for, om arbejdsgiveren har arbejdskraft ansat, der er høj efterspørgsel efter set i forhold til udbud, samt om arbejdsgiveren bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, der er høj efterspørgsel efter.

For det tredje skal brancher, der allerede bidrager forholdsmæssigt meget til uddannelsen af erhvervsuddannede medarbejdere, tilgodeses for dette, og brancher, der ikke bidrager tilstrækkeligt, skal have et større incitament til at bidrage til uddannelsen af erhvervsuddannet arbejdskraft.

For det fjerde skal der tages højde for forskelle mellem brancher, sådan at brancher, der i dag bidrager meget til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, stadig får et styrket incitament til at oprette uddannelsesaftaler.

Det foreslås på denne baggrund at indsætte § 21 a om merbidrag, § 21 b om fritagelse for merbidrag for arbejdsgivere, der forgæves har søgt efter elever, § 21 c om tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet årsværk, §§ 21 d og e om henholdsvis overskuds- og underskudsdeling i det praktikpladsafhængige bidrag, § 21 f om sidestilling af øvrige uddannelser end erhvervsuddannelser samt § 21 g om særskilt opgørelse af ordningen i årsregnskabets noter.

Det foreslås i § 21 a, stk. 1, 1. pkt., at alle arbejdsgivere, der opfylder betingelsen i stk. 2, betaler et årligt merbidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af det foreslåede kapitel 5 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, om bonus og den foreslåede § 21 c om tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet årsværk. Med henvisningen til lovens § 2 vil det alene være arbejdsgivere omfattet af loven, der vil kunne komme til at betale merbidrag.

Det foreslås endvidere i 2. pkt., at bidraget beregnes i overensstemmelse med de foreslåede stk. 3-10, jf. neden for.

Derudover foreslås det i 3. pkt., at merbidrag opkræves første gang i 2019.

Merbidrag indføres pr. 1. januar 2018. Størrelsen af merbidraget i 2018 (bidragsåret) vil imidlertid først kunne beregnes i 2019 (året efter bidragsåret), da merbidraget afhænger af den enkelte arbejdsgivers opfyldelse af sin uddannelsesratio mv. i bidragsåret. Forslag til de nærmere bestemmelser om opkrævning fremgår af de foreslåede bestemmelser i § 21 f i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. neden for.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at såfremt en arbejdsgivers uddannelsesratio er lavere end arbejdsgiverens måluddannelsesratio, skal arbejdsgiveren betale et bidrag for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren mangler for at opfylde sin måluddannelsesratio.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at der til brug for beregning af merbidraget foretages en opgørelse af måluddannelsesratio og uddannelsesratio i praktikårselever ved at multiplicere hver ratio med antallet af erhvervsuddannede årsværk vægtet med deres modelparameter efter det foreslåede stk. 6 nedenfor.

Forholdet mellem en arbejdsgiverens måluddannelsesratio og uddannelsesratio udtrykker, hvor stort et uddannelsesansvar i form af at skabe praktikpladser, som arbejdsgiveren løfter i forhold til, hvor stort et ansvar den enkelte arbejdsgiver skal løfte for, at trepartsaftalens overordnede målsætning om mindst 8.000-10.000 flere praktikpladser om året indfris.

Det foreslås i stk. 2, 3. pkt., at en arbejdsgivers måluddannelsesratio først beregnes, når arbejdsgiveren har haft et erhvervsuddannet årsværk i det foregående kalenderår, og at arbejdsgivere, der ikke har en måluddannelsesratio, ikke betaler merbidrag. En virksomhed, som ikke har haft erhvervsuddannet

arbejdskraft ansat i det foregående kalenderår, har således ikke en måluddannelsesratio. Virksomheden kan i det efterfølgende år godt ansætte erhvervsuddannet arbejdskraft, hvorefter den året efter vil få en måluddannelsesratio og indgå i ordningen på lige fod med de øvrige virksomheder med erhvervsuddannet arbejdskraft.

Praktikårselevbegrebet opgøres på samme måde som beskrevet under fordels- og praktikbonusordningerne, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at en arbejdsgivers samlede merbidrag opgøres på grundlag af forskellen på måluddannelsesratioen og uddannelsesratioen opgjort i praktikårselever multipliceret med merbidrags-satsen. Dette indebærer, at såfremt uddannelsesratioen er lavere end måluddannelsesratioen, vil arbejdsgiveren skulle betale et merbidrag, idet arbejdsgiveren ikke har løftet sit uddannelsesansvar. Til brug for beregning af merbidrag opgøres uddannelsesratioen og måluddannelsesratioen i praktikårselever ved at multiplicere hver ratio med antallet af erhvervsuddannede årsværk. Det er forskellen mellem de to mål i praktikårselever, der sammen med merbidragssatsen udgør grundlaget for det merbidrag, som arbejdsgiveren i givet fald vil skulle betale.

Eksempel: En arbejdsgiver har en måluddannelsesratio på 1/8, uddannelsesratioen på 1/15, og 25 erhvervsuddannede, hvoraf de 15 har modelparameter 1,09, og 10 har modelparameter 0,85. Arbejdsgiveren bør derfor have $(1/8 * (15*1,09+10*0,85)=) 3,106$ praktikårselever, mens arbejdsgiveren rent faktisk har $(1/15 * (15*1,09+10*0,85) =) 1,657$ praktikårselever. Arbejdsgiveren mangler således $(3,106 - 1,657 =) 1,450$ praktikårselev svarende til et merbidrag på $(1,450 * 27.000 =) 39.150$ kr.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at merbidragssatsen i 2018-2020 fastfryses til 27.000 kr. årligt pr. praktikårselev. Dette findes hensigtsmæssigt med henblik på at sikre en gennemsigtighed og vished for arbejdsgiverne omkring udgiften til merbidrag i ordningens opstartsfase. Der vil skulle fremsættes lovforslag for Folketinget for så vidt angår fastsættelsen af størrelsen på merbidragssatsen efter 2020. Uddannelsesratioen og måluddannelsesratioen foreslås fastsat efter bestemmelserne i de foreslåede stk. 4 og 5.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at en arbejdsgivers uddannelsesratio beregnes på baggrund af forholdet mellem antallet af praktikårselever hos den pågældende arbejdsgiver pr. erhvervsuddannet årsværk hos den pågældende arbejdsgiver.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at i beregning af uddannelsesratioen vil de forskellige typer af erhvervsuddannede årsværk samt praktikårselever skulle vægtes med en modelparameter, jf. det foreslåede stk. 6 neden for. I udregningen af uddannelsesratioen multipliceres antallet af praktikårselever hos arbejdsgiveren med den respektive modelparameter for disses uddannelse(r). Dette divideres med antallet af erhvervsuddannede årsværk multipliceret med modelparameteren for deres uddannelser. Formel til udregning af uddannelsesratioen ser således ud:

$$UR = \frac{\sum \text{Antal praktikårselever}_{ud} * \text{Modelparameter}_{ud}}{\sum \text{Antal erhvervsuddannede}_{ud} * \text{Modelparameter}_{ud}}$$

Det foreslåedes virkning kan illustreres med følgende eksempel: En arbejdsgiver har to elever ansat i et halvt år hver svarende til 0,5 praktikårselev har i alt 1 praktikårselev i det år. De to elever har hhv. en modelparameter på 0,9 og 1,1. Arbejdsgiveren har 10 erhvervsuddannede årsværk, hvoraf 5

har en modelparameter på 1,0, mens de resterende 5 har en modelparameter på 1,2. Arbejdsgiverens uddannelsesratio vil herefter være som følger:

$$UR = \frac{(0,5 \text{ praktikårselev} * 0,9 + 0,5 \text{ praktikårselev} * 1,1)}{(5 \text{ ansatte} * 1,0 + 5 \text{ ansatte} * 1,2)} = 1/11$$

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at en arbejdsgivers uddannelsesratio opgjort for et kalenderår i det efterfølgende år. Oplysninger om arbejdsgiverens uddannelsesratio for et givent år forventes at kunne beregnes ultimo marts i det efterfølgende år. Beregningen foretages af Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrag.

Til grundlag for Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrags beregning af den enkelte arbejdsgivers uddannelsesratio anvendes de modtagne oplysninger om arbejdsgiverens antal praktikårselever, elevernes uddannelsesbaggrund, modelparameteren for de konkrete uddannelser, antal erhvervsuddannede årsværk samt om højest fuldførte uddannelse for de erhvervsuddannede årsværk.

Det foreslås i *stk. 5*, at en vægtet ratio beregnes af summen af en brancheratio og en uddannelsesratio for det samlede arbejdsmarked, jf. det foreslåede nr. 1, litra a og b.

Efter det foreslåede *nr. 1, litra a*, vil brancheratioen vægte 25 pct. Brancheratioen vil skulle udregnes som antallet af praktikårselever for alle virksomheder inden for en given hovedbranche i forhold til antallet af erhvervsuddannede årsværk samlet set inden for branchen. Branchen defineres i overensstemmelse med det foreslåede *stk. 9*. I beregningen af brancheratioen vægtes de forskellige typer af erhvervsuddannede årsværk og praktikårselever med deres respektive modelparameter, som følger af det foreslåede *stk. 6*.

Efter det foreslåede *nr. 1, litra b*, vil uddannelsesratioen for det samlede arbejdsmarked skulle vægte 75 pct. Uddannelsesratioen for det samlede arbejdsmarked vil skulle udregnes som det samlede antal praktikårselever i forhold til det samlede antal erhvervsuddannede årsværk. I beregning af uddannelsesratioen for det samlede arbejdsmarked vil de forskellige typer af erhvervsuddannede årsværk og praktikårselever skulle vægtes med deres respektive modelparameter, som følger af det foreslåede *stk. 6* neden for.

Det foreslås i *nr. 2*, at den vægtede ratio efter det foreslåede nr. 1 multipliceres med en sektorspecifik faktor svarende til de forventede udbetalinger af bonus efter det foreslåede kapitel 5 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, og tilskud i medfør af den foreslåede § 21 c neden for.

Det foreslås i den forbindelse, at de forventede udbetalinger fastsættes for henholdsvis den private, den kommunale, den regionale og den statslige sektor, jf. det foreslåede *stk. 10* neden for, som summen af de budgetterede udgifter i kalenderåret multipliceret med hver sektors andel af erhvervsuddannede årsværk i året før kalenderåret i forhold til det samlede antal erhvervsuddannede årsværk i året før kalenderåret.

Det foreslås, at den sektorspecifikke faktor herefter vil skulle fastsættes med henblik på at opnå indbetalinger efter *stk. 2*, svarende til de forventede sektorspecifikke udbetalinger. Det foreslås hertil af administrative hensyn, at det for Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrag skal være muligt at anvende det foregående års sektorspecifikke faktor, hvis nyere faktor ikke foreligger senest den 15. marts i det år, hvor opgørelsen finder sted.

Det foreslås endvidere i nr. 2, at faktoren for den kommunale sektor reduceres svarende til effekten af et merbidrag for 900 praktikårselever. Dette er for ikke at pålægge de kommunale arbejdsgivere en ekstra økonomisk byrde som følge af "To-årig dimensioneringsaftale om offentlige praktikpladser på

uddannelserne til social- og sundhedshjælper, social- og sundhedsassistent samt pædagogisk assistent” fra 31. august 2016, hvor antallet af uddannelsesaftaler på den pædagogiske assistentuddannelse, som kommunerne indgår, reduceres svarende til 900 elever.

Det bemærkes, at de sektorspecifikke måluddannelsesratioer vil afvige fra hinanden. Grunden til, at den sektorspecifikke måluddannelsesratio er forskellig fra sektor til sektor, skyldes, at variationen i fordelingen af praktikelever på tværs af virksomhederne er forskellig inden for de respektive sektorer. I den private sektor er der fx mange virksomheder, der ligger langt fra den gennemsnitlige uddannelsesratio for sektoren, og dermed skal den sektorspecifikke måluddannelsesratio ligge lavere for at opfange de virksomheder, der skal levere for at opfylde målsætningen om, at virksomhederne samlet set skal oprette mindst 8.000-10.000 flere praktikpladser end i dag. Hvis samme sektorspecifikke måluddannelsesratio blev lagt ind på fx den kommunale sektor, ville en stor andel af CVR-numrene inden for denne sektor opfylde målet. Derfor skal den sektorspecifikke måluddannelsesratio ligge højere for den kommunale sektor for, at de omfattede arbejdsgivere kan levere et merbidrag til at finansiere omkostningerne inden for deres sektor.

Det foreslås i *stk. 6*, at de forskellige typer af erhvervsuddannede årsværk og praktikårselever vægtes med en modelparameter. Modelparameteren vil skulle udtrykke forventninger til fremtidigt mismatch på arbejdsmarkedet mellem udbud og efterspørgsel af de enkelte uddannelser.

Inddragelsen af modelparameteren indebærer, at der tages højde for, om arbejdsgiveren har medarbejdere ansat, der er høj efterspørgsel efter set i forhold til udbud, samt om arbejdsgiveren bidrager til at uddanne erhvervsuddannet arbejdskraft, der er høj efterspørgsel efter.

Modelparametre for de eksisterende erhvervsuddannelser samt uddannelser godkendt i medfør af det foreslåede § 21 f, *stk. 4*, jf. neden for, foreslås fastsat som et bilag 1 til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 24. Det er modelparameteren for det pågældende år, der anvendes til vægtning. Det foreslås dog hertil af administrative hensyn, at det for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal være muligt at anvende det foregående års modelparameter, hvis nyere parameter ikke foreligger senest den 15. marts i det år, hvor opgørelsen finder sted. Det foreslås endvidere, at der for nyoprettede uddannelser, der ikke har fået fastsat en modelparameter i medfør af bilag 1 til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag anvendes en modelparameter på 1,0, dvs. en neutral vægtning.

Det foreslås endvidere, at undervisningsministeren offentliggør en oversigt over sammenhængen mellem tidligere og nuværende erhvervsuddannelser til brug for administrationen af ordningen. Oversigten påtænkes udfærdiget i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og faglige udvalg. Til beregning af det praktikpladsafhængige AUB skal der således foretages en gruppering af uddannelser, der svarer til den nuværende erhvervsuddannelsesstruktur. Det foreslåede indebærer, at specialer inden for erhvervsuddannelser og gamle uddannelser, der fortsat er erhvervsuddannelser, grupperes, så de svarer til den nuværende erhvervsuddannelsesstruktur.

Modelparameteren for de enkelte uddannelser vil skulle beregnes af Dansk Arbejdsgiverforening (DA) og Landsorganisationen i Danmark (LO) og oversendes til undervisningsministeren. Undervisningsministeren vil herefter sende modelparametrene i høring i Rådet for grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU). Modelparametrene i det foreslåede bilag 1 er således midlertidige og vil blive genberegnet og fastsat endeligt for 2018 ved lovforslag, der forventes fremsat i samlingen 2017/18. Modelparametrene genberegnes årligt, og der forventes derfor fremsat lovforslag med henblik på at opdatere det foreslåede bilag 1 hvert år.

Konkret vil modelparametrene blive beregnet på baggrund af en mismatch-model, der angiver hvilke

uddannelser, der forventes at være høj henholdsvis lav efterspørgsel efter på 10 års sigt. Modellen indeholder nedenstående tre elementer.

En udbudsfremskrivning. Rammen for fremskrivningen af arbejdsudbuddet er DREAM's (*Danish Rational Economic Agents Model*) fremskrivning af arbejdsstyrken for personer med en erhvervsuddannet uddannelse som højest fuldførte uddannelse. I tillæg til DREAM's fremskrivning skal den samlede faglærte arbejdsstyrke fordeles på de specifikke uddannelsesgrupper. Det gøres ved at beregne, hvor stor en andel de enkelte uddannelser udgør af den samlede faglærte arbejdsstyrke fordelt på køn og 1-års alderstrin (18-66 år). Ovenstående beregning bygger som udgangspunkt på data fra den registrerede arbejdsstyrke statistik.

En efterspørgselsfremskrivning. Efterspørgselsfremskrivningen er en stiliseret fremskrivning af virksomhedernes behov for faglært arbejdskraft, som bygger på en antagelse om, at givet den udvikling, der har været de seneste 20 år fortsætter de kommende 10 år, hvad vil virksomhedernes behov for erhvervsuddannede medarbejdere da være.

Et mismatch-udtryk. Forskellen på udbuds- og efterspørgselsfremskrivningerne giver et udtryk for det forventede mismatch på arbejdsmarkedet. Dette omsættes til modelparameter, jf. det foreslåede bilag 1 til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (bilag 2 til denne lov), som viser et overudbud (ikke mangel på arbejdskraft) inden for en konkret erhvervsuddannelse, hvis modelparameteren er mindre end 1,0, og et underudbud (mangel på arbejdskraft), hvis modelparameteren er større end 1,0.

Udregning af modelparameteren for særligt små uddannelser vil være behæftet med usikkerhed. Det er på den baggrund hensigten, at uddannelser med under 20 elever i tilgang på hovedforløbet som gennemsnit over de seneste tre år vil få fastsat en neutral modelparameter på 1,0.

Det foreslås i *stk. 7*, at såfremt en arbejdsgiver har ansat medarbejdere uden en registreret uddannelse, fastsættes uddannelsesniveaut som erhvervsuddannet eller ikke-erhvervsuddannet efter:

- 1) En frivillig registrering af uddannelsesniveau i det register, der jf. nedenfor foreslås oprettet i regi af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.
- 2) Arbejdsfunktion opgjort som DISCO-kode. Alle medarbejdere med uoplyst uddannelsesbaggrund, der er registreret med en DISCO-kode, hvorunder mere end 50 pct. af de registrerede medarbejdere hos den enkelte arbejdsgiver er erhvervsuddannede, opgøres som erhvervsuddannede.
- 3) Uddannelsesfordelingen for den hovedbranche, som medarbejderens arbejdsgiver er registreret i.

Det bemærkes indledningsvis, at der med det foreslåede lægges op til at etablere et dataregister vedrørende uddannelsesoplysninger i regi af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det er hensigten, at registerets grunddata vedrørende uddannelsesoplysninger skal leveres fra Danmarks Statistik. Et særskilt register i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil bidrage til yderligere at kunne forbedre datagrundlaget ved at indsamle information om uddannelsesbaggrund for personer, der ikke har en registreret uddannelse hos Danmarks Statistik, ligesom et sådant register vil muliggøre løbende håndtering af ukorrekte oplysninger.

Baggrunden for det foreslåede *stk. 7*, er, at oplysninger om udenlandsk arbejdskrafts uddannelsesniveau ofte er mangelfulde i uddannelsesregistret hos Danmarks Statistik, fordi erhvervsuddannede, udenlandske arbejdstagere ofte er registreret i uddannelsesregistret med uoplyst uddannelsesbaggrund.

De nærmere opregnede kategorier i det foreslåede *stk. 7* udgør således en modifikation til begrebet "erhvervsuddannet årsværk, jf. afgrænsningen heraf i lovforslagets § 1, nr. 14, idet ikke alle arbejdstagere

har en registreret uddannelse i Danmarks Statistiks register over befolkningens højest fuldførte uddannelse (uddannelsesregister).

I det praktikpladsafhængige AUB-bidrag ville det få den betydning, at virksomheder med udenlandske erhvervsuddannede medarbejdere i udgangspunktet vil få en højere beregnet uddannelsesratio, end hvis virksomheden havde ansat tilsvarende erhvervsuddannede medarbejdere med dansk uddannelsesbaggrund. Dette skyldes, at uddannelsesratioen beregnes på baggrund af antallet af erhvervsuddannede medarbejdere og praktikelever i virksomheden, mens ufaglærte medarbejdere og personer med et højere eller andet uddannelsesniveau end erhvervsuddannet ikke indgår i beregningerne.

Det foreslås derfor i *nr. 1*, at der tages udgangspunkt i en frivillig registrering i det register vedrørende uddannelsesniveau, som efter lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås oprettet i regi af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

For den gruppe af personer, der selv efter AUB's forsøg på indhentning af oplysninger om uddannelsesbaggrund fremstår i registret med en uoplyst uddannelsesbaggrund, foreslås det i *nr. 2*, at der tages udgangspunkt i arbejdsfunktionskoderne (de såkaldte DISCO-koder), som virksomhederne indberetter hvert år til Danmarks Statistik. Arbejdsfunktionskoderne indberettes pr. ansættelsesforhold inden for året og vil derfor kunne bruges for dele af gruppen med uoplyst uddannelse, der ikke dækkes af de foreslåede *nr. 1* og *2*. Virksomheder med under 10 fuldtidsansatte er dog undtaget for at indberette arbejdsfunktionerne. Det foreslås endvidere, at medarbejdere med uoplyst uddannelsesbaggrund, der er registreret med en DISCO-kode, hvorunder mere end 50 pct. af de registrerede medarbejdere hos den enkelte arbejdsgiver er erhvervsuddannede, opgøres som erhvervsuddannede.

Det foreslås endelig i *nr. 3*, at arbejdstagere med uoplyst uddannelsesbaggrund, der ikke dækkes af *nr. 1-3*, vægtes med uddannelsesfordelingen for den hovedbranche, som medarbejderens arbejdsgiver er registreret i, således at medarbejderen vægtes som en sammensætning af uddannelsesniveauer for den gennemsnitlige medarbejder i hovedbranchen. Det betyder, at medarbejderen vægtes som en sammensætning af uddannelsesniveauer for den gennemsnitlige medarbejder i arbejdsgiverens hovedbranche.

Den endelige liste inkl. detaljeringsgrad over DISCO-koder, der anvendes til registrering af medarbejdere med uoplyst uddannelsesbaggrund, vil blive fastlagt i samarbejde mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter.

Det foreslås i *stk. 8*, at der ved fastsættelse af uddannelsesniveau efter de foreslåede *stk. 7, nr. 1-4*, vil blive foretaget en vægtning med en modelparameter på 1,0, dvs. en neutral vægtning.

Det foreslåede indebærer en neutral vægtning, hvilket medfører at modelparameterens forventninger til fremtidigt mismatch på arbejdsmarkedet mellem udbud og efterspørgsel af de enkelte uddannelser ikke vil indgå i relation til udenlandske erhvervsuddannede, der indplaceret efter regler i det foreslåede *stk. 7*.

Det foreslås i *stk. 9*, at det ved opgørelse af hovedbrancher vil være Dansk Branchekode 2007 (DB07) med undergrupperinger. Det foreslåede indebærer, at ordningen vil kunne tilpasse sig ændringer i DB07.. Branchen *Bygge og Anlæg* opdeles i to, hvor *Bygningsinstallation* udspaltes fra *Bygge og Anlæg* med udgangspunkt i 127-standardgrupperingen. Konkret betyder det, at koden 43.00.1 i 127 standardgrupperingen definerer branchen *Bygningsinstallation*, mens den resterende del af *Bygge og Anlæg* vil udgøre *Bygge og Anlæg*.

Alle virksomheder er registreret med en branchekode hos SKAT. Branchekoden fastsættes ud fra den aktivitet, der udgør den største del af virksomhedens omsætning. En virksomhed kan have aktiviteter, der

ikke er omfattet af branchekoden, og virksomheden har endvidere mulighed for at ændre sin branchekode, hvis virksomheden mener, at den aktuelt registrerede branchekode ikke er dækkende.

Selve opgørelsen af betaling af, hvorvidt en arbejdsgiver skal betale merbidrag, sker efter forslaget medio året efter. Det vil i den forbindelse være virksomhedens CVR-nummer, der finder anvendelse ved den nævnte opgørelse. Det betyder følgende i relation til branchekoderne:

For en virksomhed, der opkøbes af en anden virksomhed registreret med en anden branchekode, hvor de to enheder fortsætter med separate CVR-numre, vil der således ikke ske nogen ændring. Hvis de to virksomheder slås sammen under ét CVR-nummer, vil opgørelsen for året ske på det fælles CVR-nummer, der videreføres med samme branchetilknytning og måluddannelsesratio, som var fastlagt i forskudsopgørelsen for det pågældende CVR-nummer.

Endelig foreslås det i *stk. 10*, at alle arbejdsgivere placeres som tilhørende en af de fire sektorer privat sektor, kommunal sektor, regional sektor eller statslig sektor. Dette foreslås for at sikre en mere hensigtsmæssig fordeling af især de offentlige virksomheder.

Det foreslås, at indplaceringen i de nævnte fire sektorer skal ske på baggrund af Danmarks Statistiks sektorgruppering i det erhvervsstatistiske register (ESR). Det foreslås, at den konkrete inddeling i de fire sektorer indsættes som bilag 2 til lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (bilag 2 til denne lov).

Opdelingen i sektorer i det foreslåede bilag 2 følger Danmark Statistiks definitioner, der er opbygget i overensstemmelse med ESA 2010 (European System of Accounts). Sektorplaceringen bestemmes her primært af, hvem der har den organisatoriske kontrol over enheden. At det offentlige står for størstedelen af finansieringen eller fastsætter de overordnede rammer og love betragtes ikke som kontrol over en enhed. Placeringen i hhv. statslig, kommunal, regional og privat sektor afgøres af, hvem der vurderes at have mest kontrol med virksomheden.

Det foreslås i § 21 b, *stk. 1*, at såfremt en arbejdsgiver er omfattet af det foreslåede § 21 a, *stk. 1*, dvs. at arbejdsgiveren skal betale merbidrag, vil arbejdsgiveren kunne fritages for merbidrag, såfremt arbejdsgiveren forgæves har søgt en elev via opslag på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal i mindst tre måneder og en af følgende betingelser er opfyldt:

1) Ingen skole har henvist en ansøger, der har bestået det relevante grundforløb, eller arbejdsgiveren har efter behandling af ansøgningerne underrettet den enkelte ansøgers skole om, at ansøgerne ikke har gennemført det relevante grundforløb.

2) Ansøgerne afslår arbejdsgiverens tilbud om ansættelse med en uddannelsesaftale.

3) Der er ikke registreret søgende elever på uddannelsen på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal.

Formålet med og virkningen af den foreslåede bestemmelse er at sikre, at ingen arbejdsgivere kommer til at betale merbidrag efter § 21 a som følge af manglende opfyldelse af måluddannelsesratioen, såfremt arbejdsgiveren forgæves har søgt at rekruttere elever i uddannelsesaftaler. De foreslåede nr. 1-3 angiver de betingelser, der kan begrunde, at merbidraget neutraliseres for de manglende elever, som arbejdsgiveren forgæves har søgt at rekruttere. Neutraliseringen sker i form af en bidragsfritagelse, der udligner konsekvensen af det forgæves rekrutteringsforsøg, som ellers efter forslaget ville resultere i merbidrag.

Det foreslås i *stk. 2*, at der kan ske fritagelse for betaling af merbidrag for forgæves søgte elever inden for uddannelser med praktikpladskrav, hvis arbejdsgiveren på Undervisningsministeriets centrale

praktikpladsportal i mindst tre måneder har en søgt en elev til en uddannelsesaftale, der omfatter både anden del af grundforløbet og hovedforløbet, og der ikke har været ansøgere til stillingen.

Begrundelsen herfor er, at elever på uddannelser med praktikpladskrav, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, ikke kan optages på anden del af grundforløbet på erhvervsuddannelsen uden en uddannelsesaftale. Elever på disse uddannelser skal således have en uddannelsesaftale omfattende såvel anden del af grundforløbet som hovedforløbet for at kunne blive optaget på uddannelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at der alene kan ske fritagelse for merbidrag svarende til den periode, hvor opslaget har været synligt på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal, og at der højst kan ske fritagelse for en praktikårselev pr. uddannelsesaftale pr. år. Det foreslås endvidere, at såfremt arbejdsgiveren er godkendt til et bestemt antal elever, jf. § 31 i lov om erhvervsuddannelser, kan der ved beregningen af fritagelse maksimalt indgå et sådant antal elever. Dvs. i tilfælde, hvor et fagligt udvalg har godkendt en arbejdsgiver til f.eks. to elever, vil der ved beregning af fritagelse for denne arbejdsgiver højst kunne indgå to elever, omregnet til to praktikårselever.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler om procedurer for ansøgning og behandling af ansøgninger om fritagelse for merbidrag, herunder dokumentationskrav. Bemyndigelsen forventes udmøntet således, at der fastsættes regler for, hvornår og hvordan ansøgninger om fritagelse skal indsendes, og hvordan opfyldelsen af betingelserne dokumenteres, f.eks. i tilfælde af blandede opslag på den centrale praktikpladsportal.

Det foreslås i § 21 c, *stk. 1, 1. pkt.*, at alle arbejdsgivere vil kunne modtage et årligt tilskud pr. erhvervsuddannet årsværk.

For at understøtte arbejdsgivernes økonomiske incitamenter til at indgå uddannelsesaftaler med et tilstrækkeligt antal elever blev regeringen og arbejdsmarkedets parter enige om, jf. trepartsaftalens pkt. 39, at alle arbejdsgivere skulle have en bidragsnedsættelse pr. erhvervsuddannet fuldtidsbeskæftiget medarbejder, mens arbejdsgivere som ikke opfylder deres måluddannelsesratio, betaler et merbidrag pr. elev, arbejdsgiveren mangler at ansætte i forhold til sin måluddannelsesratio. Tilskuddet modsvarer den aftalte bidragsnedsættelse.

Tilskuddet foreslås i 2. *pkt.* fastsat til 295 kr. årligt pr. erhvervsuddannet årsværk i 2018, svarende til forudsætningen bag den indgåede trepartsaftale.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fra 2019 opgør tilskuddets størrelse.

Tilskudsgrundlaget foreslås i 2. *pkt.* opgjort som andelen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags samlede udgifter til skolepraktikydelse, der finansieres af bidrag efter § 18, *stk. 1*, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og som kan henføres til indbetalinger for erhvervsuddannede årsværk i det foregående år.

Tilskudsgrundlaget efter det foreslåede 3. *pkt.* deles herefter med antallet af erhvervsuddannede årsværk i det forudgående år for at finde tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk. Bestemmelsen indebærer ikke mulighed for bestyrelsen til at påvirke tilskuddets størrelse. Der vil med henvisningen til lovens § 2 alene kunne ydes tilskud til arbejdsgivere omfattet af loven.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at der ikke udbetales tilskud efter de foreslåede *stk. 1* og 2, såfremt antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk er identisk med det antal lønmodtagere, der i henhold til § 20, *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18.

Er antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk identisk med det samlede antal lønmodtagere, der betaler bidrag efter § 18, foreslås det i 2. pkt., at tilskuddet efter det foreslåede stk. 1 reduceres med tilskudsbeløbet for ét erhvervsuddannet årsværk.

Det følger af lovens § 20, stk. 1, at bidrag efter § 18 beregnes kvartalsvis på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående 3-måneders-periode. Det følger af stk. 2, at der i det kvartalsvis beregnede arbejdsgiverbidrag for hver arbejdsgiver fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager. Dette gælder, uanset hvor mange kvartaler det ATP-bidrag, der danner grundlag for beregningen, vedrører. Herudover fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere. Det følger af § 20, stk. 3, at der dog ikke betales bidrag, hvis arbejdsgiveren ud over elever, som nævnt i lovens § 20, stk. 4, har ansatte, hvis samlede beskæftigelse i kvartalet højst svarer til en fuldtidsansat.

Efter forslaget behandles følgende scenarier således:

Hvis en arbejdsgiver alene har en ansat medarbejder, og denne har en erhvervsuddannelse, vil medarbejderen efter § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., udløse bidragsfritagelse. Arbejdsgiveren betaler således ikke AUB-uddannelsesbidrag for denne medarbejder. Da tilskuddet efter § 21 c er tænkt som en reduktion af uddannelsesbidraget, har det ikke været intentionen, at en erhvervsuddannet medarbejder kan udløse tilskud, når der ikke betales bidrag for vedkommende. Der sker derfor en tilskudsafskæring for arbejdsgivere, der ikke betaler bidrag for den medarbejder, der ellers skulle have udløst tilskud.

Hvis en arbejdsgiver har to eller flere fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, der alle er erhvervsuddannede, vil arbejdsgiveren efter § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., være berettiget til en bidragsreduktion svarende til én fuldtidsansat på årsbasis. Det har ikke været hensigten, at en arbejdsgiver skal have tilskud, når der ikke indbetales bidrag for en medarbejder. Der sker i disse tilfælde således en reduktion af tilskuddet til arbejdsgiveren svarende til tilskudsbeløbet for en medarbejder, hvormed effekten af bidragsreduktionen neutraliseres. Hvis en virksomhed således har X fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, og alle X medarbejdere er erhvervsuddannede, vil arbejdsgiveren således årligt få bidragsfritagelse for en fuldtidsbeskæftiget medarbejder, jf. § 20, stk. 2, og efter forslaget modtage et tilskud for X-1.

Hvis en arbejdsgiver har to eller flere fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, og en eller flere af disse medarbejdere ikke har en erhvervsuddannelse, udbetales tilskuddet efter § 21 c uden justeringer. Det lægges således her til grund, at det er en ikke-erhvervsuddannet medarbejder, der har udløst bidragsfritagelsen efter § 20, stk. 2.

Nogle virksomheder har en sådan størrelse, at der fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere, jf. § 20, stk. 2. Det vurderes at være meget få tilfælde, hvor alle disse medarbejdere (50 eller mere) er erhvervsuddannede, og det foreslås på den baggrund ikke justeringer til tilskuddet efter § 21 c for arbejdsgivere, der er berettigede til denne bidragsreduktion. De facto vil disse arbejdsgivere typisk dermed modtage tilskuddet uden justeringer.

Det foreslås i § 21 d, stk. 1, at såfremt det samlede merbidrag pr. sektor efter den foreslåede § 21 a med fradrag af fritagelse for merbidrag for forgæves søgte elever efter den foreslåede § 21 b, overstiger udbetalingen af bonus pr. sektor i medfør af det foreslåede kapitel 5 d og tilskud pr. sektor i medfør af det foreslåede § 21 c om tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet årsværk, vil dette overskud blive udbetalt til arbejdsgiverne pr. praktikårselev i overensstemmelse med de foreslåede stk. 2 og 3. Det foreslåede er udtryk for håndtering af et evt. overskud i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag.

Det er hensigten, at opgørelsen af det eventuelle overskud foretages i året efter bidragsåret i forbindelse med den samlede opgørelse af merbidrag og udbetalinger, jf. den foreslåede § 21 f, stk. 1, neden for, da det først på dette tidspunkt er muligt at opgøre, om merbidrag, dvs. ordningens indtægter, overstiger bonusudbetalinger og tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet årsværk, dvs. ordningens udgifter.

Det foreslås i *stk. 2*, at opgørelsen af et eventuelt overskud foretages pr. sektor, jf. § 21 a, stk. 10.

Det foreslåede indebærer, at inddelingen af sektorer svarer til inddelingen efter det foreslåede § 21 a, stk. 10. Den sektoropdelte opgørelse skal sikre, at der ikke sker en omfordeling mellem sektorer som følge af den foreslåede nye ordning. Det indebærer samtidig, at der i det samme år kan være et overskud i nogle sektorer, mens der kan være et underskud, jf. den foreslåede § 21 e, i andre sektorer.

Det foreslås i *stk. 3*, at overskuddet vil blive betalt tilbage til arbejdsgivere placeret i sektoren i henhold til det foreslåede § 21 a, stk. 10, for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren har haft i det år, overskuddet vedrører. Overskud pr. praktikårselev vil blive beregnet ved at dividere overskuddet med antal praktikårselever i bidragsåret i den pågældende sektor. Det foreslås endvidere, at det er elever inden for erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 a, stk. 4, der indgår i beregningen. Det foreslåede er udtryk for beregning af et evt. overskud i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag.

Det foreslås i § 21 e, *stk. 1*, at såfremt udbetaling af bonus pr. sektor i medfør af det foreslåede kapitel 5 d og foreslåede tilskud pr. sektor i medfør af den foreslåede § 21 c om tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet årsværk overstiger det samlede merbidrag pr. sektor efter den foreslåede § 21 a med fradrag efter den foreslåede § 21 b om fritagelse for betaling af merbidrag for arbejdsgivere, der forgæves har søgt efter elever, opkræves underskuddet i overensstemmelse med de foreslåede stk. 2-5. Det foreslåede er udtryk for fordeling af et evt. underskud i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag.

Det foreslås i *stk. 2*, at opgørelsen af det eventuelle underskud foretages pr. sektor, og at inddelingen af sektorer svarer til inddelingen efter det foreslåede § 21 a, stk. 10. Den sektoropdelte opgørelse skal sikre, at der ikke sker en omfordeling mellem sektorer som følge af den foreslåede nye ordning. Det indebærer samtidig, at der i det samme år kan være et underskud i nogle sektorer, mens der kan være et overskud, jf. det foreslåede § 21 d, i andre sektorer.

Det foreslås i *stk. 3*, at underskuddet opkræves blandt arbejdsgivere placeret i sektoren i henhold til det foreslåede § 21 a, stk. 11, for hver erhvervsuddannet årsværk, som arbejdsgiveren har haft i det år, underskuddet vedrører. Underskud pr. erhvervsuddannet årsværk beregnes efter forslaget ved at dividere underskuddet med antal erhvervsuddannet årsværk i bidragsåret i den pågældende sektor. Denne beregning af underskud foretages således efter samme metode som opgørelse og fordeling af tilskud til arbejdsgivere pr. erhvervsuddannet årsværk, jf. den foreslåede § 21 c.

Det foreslås i *stk. 4*, at der ved opgørelsen af underskud anvendes det antal erhvervsuddannede årsværk, der i henhold til § 21 c, stk. 1 og 2, modtager tilskud efter § 21 c. Det foreslåede skal sikre, at arbejdsgivere, der i overensstemmelse med det foreslåede § 21 c, stk. 2, ikke vil komme til at modtage et tilskud pr. erhvervsuddannet årsværk efter det foreslåede § 21 c, stk. 1, heller ikke opkræves et beløb til finansiering af et underskud i ordningen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 21 c, stk. 2.

Det foreslås i § 21 f, *stk. 1, 1. pkt.*, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan bestemme, at indbetalinger og udbetalinger i relation til bonusordningerne efter §§ 15 g og 15 h, merbidragsordningen efter § 21 a, fritagelsesordningen efter § 21 b, tilskudsordningen efter § 21 c samt over- og underskudsdelingsordningerne efter §§ 21 d og 21 e gennemføres som en samlet opgørelse til de berørte

arbejdsgivere. Sigtet med det foreslåede er et lette administrationen af ordningen mest muligt for både AUB og de berørte virksomheder.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at § 18, stk. 4, § 19, stk. 1, 2. *pkt.*, § 21, stk. 3, 1. *pkt.*, og § 26, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag finder tilsvarende anvendelse i relation opkrævning efter 1. *pkt.*

Efter § 18, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan bidrag efter loven opkræves sammen med finansieringsbidrag, der af Arbejdsmarkedets Tillægspension opkræves fra arbejdsgiverne. Det følger endvidere af bestemmelsen, at de beføjelser, der tilkommer Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vedrørende opkrævning af bidrag i medfør af denne lov, kan udøves af Arbejdsmarkedets Tillægspension i forbindelse med en fælles opkrævning.

Det foreslåede vil indebære og sikre, at opkrævninger/udbetalinger mv. efter det foreslåede 1. *pkt.* vil kunne foretages af systemet ”Samlet Betaling” i Arbejdsmarkedets Tillægspension (dvs. sammen med andre arbejdsgiverbidrag) samt at likvide midler fra de foreslåede nye ordninger forvaltes forsvarligt af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Efter § 19, stk. 1, 2. *pkt.*, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal den del af bidragene, der ikke omgående videregives til ordningerne efter loven, anbringes som indestående i danske banker eller sparekasser eller eventuelt i obligationer udstedt eller garanteret af den danske stat eller af danske kommuner, i obligationer udstedt af danske realkreditinstitutioner, der er godkendt af staten, eller i værdipapirer, som i øvrigt efter deres art og sikkerhed kan stilles i klasse hermed.

Efter § 21, stk. 3, 1. *pkt.*, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren og efter indstilling fra bestyrelserne for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Arbejdsmarkedets Tillægspension regler om opkrævning og betaling af bidrag, der indgår i en fælles opkrævning, jf. § 18, stk. 4. Denne bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelsen nr. 1021 af 29. juni 2016 fællesopkrævning af visse arbejdsgiverbidrag mv.

Efter § 26, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan der til brug for beregning, opkrævning og behandling af bidrag som led i en fælles opkrævning, jf. lovens § 18, stk. 4, i nødvendigt omfang videregives oplysninger om arbejdsgiveren fra de ordninger, der er omfattet af en fælles opkrævning, til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Denne videregivelse kan ske i elektronisk form.

Det forventes, at den supplerende bemyndigelse i nødvendigt omfang vil blive udnyttet til at tilpasse den eksisterende bekendtgørelse om fællesopkrævning fra visse mv. med sigte på, at den foreslåede nye ordning vedrørende et praktikpladsafhængigt AUB-bidrag kan foretages via ”Samlet Betaling”.

Det foreslås i *stk. 2*, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan pålægge arbejdsgiveren at betale renter af bidragene med 8 pct. plus referencerenten fra forfaldsdatoen, dersom indbetaling efter *stk. 1* ikke sker rettidigt. Det foreslåede svarer til den foreslåede justerede rentebestemmelse i § 21, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 19.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler om opkrævning og udbetaling efter den foreslåede bestemmelses *stk. 1* og 2 samt om ordningen i øvrigt. Det foreslås endvidere, at der skal kunne fastsættes regler om beregning af gennemsnit og bonus efter §§ 15 g og h, om udsættelse af mindre udbetalings- og opkrævningsbeløb til senere efterregulering samt om tilbagebetaling, modregning og afskæring. Det foreslås endelig, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i nødvendigt omfang fastsætter administrative betingelser for der pågældende uddannelsers indtræden i de foreslåede ordninger.

Sigtet med den foreslåede bemyndigelse er dels ud fra en administrativ vurdering at sikre mulighed for

justering af det praktikpladsafhængige arbejdsgiverbidrag som følge af fejlagtige data og indberetninger, dels at sikre mulighed for tilpasse og strømline praksis og administration af det praktikpladsafhængige arbejdsgiverbidrag bedst muligt for både Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og de berørte virksomheder, herunder bl.a. at give rum for, at administrationen ikke belastes unødigt af inddrivelse eller udbetaling af småbeløb hvert år. Med småbeløb tænkes på beløb i størrelsesordenen nogle få hundrede kroner. Beløbets størrelse vil kunne fikse i de regler, som udmønter bemyndigelsen, men vil kunne justeres på administrativt grundlag, hvis der er behov herfor.

Den foreslåede bemyndigelse forventes i relation til efterregulering, herunder udsættelse af opkrævningsbeløb under en vis grænse, indført som efterfølgende regulering med en forældelsesfrist samt mulighed for senere afskæring. Det forventes, at en samlet opkrævning/udbetaling/opgørelse udsendes til arbejdsgiverne en gang om året, mens opkrævning/udbetaling og opgørelse af efterreguleringerne kan ske kvartalsvist.

Med efterregulering sigtes på at give mulighed for, at ændringer af de oplysninger, der ligger til grund for udbetaling og opkrævning af bidrag og ydelser efter §§ 15 g, h, 21 a og 21 b, også indgår i den samlede afregning med arbejdsgiveren. Det vurderes, at en efterregulering vil reducere antallet af klager til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har endvidere tilkendegivet en forventning om, at antallet af efterreguleringer indebærer, at der på sektorniveau vil være tale om relativt små beløb, der skal opkræves/udbetales efter udsendelse af den samlede opgørelse, mens der for den enkelte virksomhed kan være tale om store beløb.

Efterregulering forventes i praksis at foregå således, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag hvert kvartal opgør efterreguleringer og i medfør heraf udbetaler/opkræver midler til/fra de virksomheder, efterreguleringerne omfatter. Der vil dermed ikke ske genberegninger af de enkelte sektors regnskaber, men kun af enkelte virksomheders opgørelse. Det forventes i reglerne, at eventuelle udgifter/indtægter som følge af efterreguleringerne henføres til næste års sektorregnskab.

Ud fra et administrativt synspunkt vurderes det endvidere hensigtsmæssigt at undgå, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag opkræver/udbetaler beløb, der er lavere end de administrationsudgifter mv., der er forbundet med opkrævningen/udbetalingen. Den foreslåede bemyndigelse forventes i den henseende udmøntet således, at der kan indføres en bagatelgrænse, som vil kunne overgå til arbejdsgiverens regnskab året efter. Det er hensigten, at arbejdsgivere, der ikke opkræves hhv. får udbetalt beløb under bagatelgrænsen, fortsat modtager et brev med en samlet årsopgørelse, hvorved de kan følge udviklingen fra år til år. Det er endelig hensigten, at der ikke påregnes renter af skyldige beløb under bagatelgrænsen.

Som led i administrationen af de omfattede ordninger, vil den foreslåede bemyndigelse i øvrigt kunne anvendes til at fastsætte regler om procedurer for behandling af henvendelse om opkrævning/beregning, dokumentationskrav mv. Der vil nærmere kunne fastsættes regler om de opgaver, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal udføre efter de foreslåede stk. 1 og 2, herunder om beregning, indhold i breve og afgørelser mv.

Med bemyndigelsen vil der endvidere bl.a. kunne fastsættes regler om, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i sine afgørelser/opgørelse skal vejlede om, at beregningsgrundlaget udelukkende sker på baggrund af de modtagne registrerede oplysninger samt oplysninger i det register vedrørende uddannelsesniveau, der oprettes i medfør af lovforslagets § 1, nr. 3., samt at der vil blive foretaget regulering af det beregnede praktikpladsafhængige AUB-bidrag, såfremt evt. ukorrekte oplysninger rettes ved kilderegisteret.

Det bemærkes i denne henseende, at klager over uddannelsesindplaceringen vil kunne rejses overfor Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der administrerer ordningen og fremadrettet er kilden til registret vedrørende uddannelsesniveau. Medarbejdere, der mener, at deres uddannelsesoplysning er forkerte,

forudsættes at kunne få rettet oplysningerne. Det vil med bemyndigelsen kunne fastsættes nærmere dokumentationskrav for, hvilke kriterier, der skal være opfyldt for, at en medarbejder kan få ændret sine uddannelsesoplysninger. Herunder vil det kunne beslutte, hvorvidt det skal være muligt for en virksomhed, på baggrund af en fuldmagt fra sine medarbejdere, at kunne få ændret uddannelsesoplysningerne for de pågældende medarbejdere.

Det vil kunne indgå i reglerne, at dokumentation for en uddannelse fuldført på et højere niveau end en erhvervsuddannelse vil kunne indgå som dokumentation for, at personen har en højere fuldført uddannelse end en erhvervsuddannelse.

I relation til beregning af gennemsnittet efter det § 15 h, stk. 2, 2. og 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 14, forventes den foreslåede bemyndigelse udmøntet således, at der kan regnes i mindre enheder end et kalenderår, dvs. at gennemsnittet fx vil kunne beregnes helt ned på dagsniveau.

Det foreslås i *stk. 4*, at undervisningsministeren skal kunne godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan indgå i bonusordningerne efter §§ 15 g og h, i merbidragsordningen efter § 21 a og i fritagelsesordningen efter § 21 b, i tilskudsordningen efter § 21 c, og i over-/underskudsdelingsordningerne efter §§ 21 d og 21 e med de retsvirkninger, der for disse ordninger i øvrigt følger af denne lov, fx over- og underskudsdeling, opkrævnings- og betalingsvilkår.

Det bemærkes i denne henseende, at det med den foreslåede formulering af bestemmelse er hensigten, at dersom de pågældende uddannelser/erhverv ønsker at indtræde, så sker dette i alle de omfattede ordninger. Delvis indtræden i ordningerne vil efter det foreslåede ikke kunne finde sted. Der vil dog ikke være noget til hinder for, at sidestillede uddannelser, som ønsker det, på samme vis som arbejdsgiverorganisationer, lønmodtagerorganisationer og virksomheder generelt vil kunne anvende konceptet om fordelsuddannelser efter det foreslåede nye kapitel 5 d i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, til at promovere og formidle disse uddannelser i forhold til praktikpladssøgende med særlig betoning af fordelene.

De uddannelser, der for tiden er sidestillede uddannelser er erhvervsfiskeruddannelsen, farmakonomuddannelsen og lokomotivføreruddannelsen. Det foreslås i den forbindelse, at farmakonomuddannelsen ikke vil være omfattet af ordningen, idet uddannelsen allerede i dag har et dimensionerings- og incitaments-system i kraft af bruttoavanceaftalen mellem Apotekerforeningen og Sundheds- og Ældreministeriet. Inddragelse af farmakonomuddannelsen i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag ville således medføre overlappende incitamentsstyring.

Det foreslås i *stk. 4*, at en eventuel beslutning træffes på anmodning af de for uddannelserne relevante brancheorganisationer.

Det foreslås i *stk. 5*, at Undervisningsministeren fastsætter regler om betingelserne for godkendelse af uddannelser efter *stk. 4*.

Bemyndigelsen forventes udmøntet således, at undervisningsministeren fastsætter de kriterier, der skal være gældende for de pågældende uddannelsers/erhvervs indtræden i en omfattede ordninger.

Det er alene erhvervsfiskeruddannelsen, som har givet udtryk for interesse i at indgå i ordningerne. I forhold til muligheden for, at denne uddannelse kan være fordelsuddannelse og dermed potentielt få del i den bonusordning, der foreslås etableret, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, forventes det konkrete kriterium herfor at kunne være, at uddannelsen vil skulle sikre praktikpladser til 90 pct. af de elever, der efter bestået søsikkerhedskursus, ønsker optagelse på uddannelsen. Hermed vil der være parallelitet til de

generelle krav i fordelsuddannelses-konceptet om, at 90 pct. af eleverne skal have en praktikplads senest tre måneder efter afsluttet grundforløb, jf. § 15 e, stk. 4, samt det foreslåede § 15 g, stk. 4 i lovforslagets § 1, nr. 14, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det er ikke muligt at beskrive konkrete kriterier for andre uddannelser, som ikke har givet udtryk for interesse for at indgå i ordningerne. Det gælder også i forhold til nye uddannelsestyper, som eventuelt i fremtiden måtte blive sidestillet med erhvervsuddannelser af bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. § 4, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det kan dog siges, at der også i sådanne (fremtidige) tilfælde vil blive tilstræbt at etablere den størst mulige parallelitet til de generelle krav i fordelsuddannelses-konceptet.

Det foreslås i § 21 g, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil skulle udarbejde en særskilt opgørelse for ordningen for det praktikpladsafhængige bidrag som en del af årsregnskabet's noter, jf. herved § 24 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Efter gældende ret indsender bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag et budget for de samlede udgifter efter loven til Undervisningsministeriet, jf. § 23 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Bestyrelsen udarbejder endvidere for hvert regnskabsår et årsregnskab bestående af balance, resultatopgørelse og noter. Der udarbejdes endvidere årsberetning. Disse dele udgør en helhed. Regnskabet følger kalenderåret, jf. § 24, stk. 1. Det reviderede og godkendte årsregnskab sendes senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb til Undervisningsministeriet, jf. stk. 2. Årsregnskabet opstilles på en overskuelig måde i overensstemmelse med denne lov og forskrifter i henhold til loven, jf. stk. 3.

Årsregnskabet for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal revideres af mindst én statsautoriseret revisor, jf. § 25, stk. 1, 1. pkt. Revisionen foretages i overensstemmelse med § 3 i lov om revisionen af statens regnskaber m.m., jf. § 25, stk. 3. Det følger af stk. 4, at efter revisionen af årsregnskabet er afsluttet, skal revisorerne ved påtegning på regnskabet bekræfte, at de har revideret dette. Revisorerne har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revision eller aflæggelse af regnskabet, jf. stk. 5, og revisorerne har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot et bestyrelsesmedlem, jf. stk. 6.

Det bemærkes endelig, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i kraft af bestemmelsen i § 23 a, stk. 2, vil have udpantningsret for tilbagesøgning af bidrag og renter under det praktikpladsafhængige arbejdsgiverbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer refusions- og tilskudsordninger i medfør af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har pligt til løbende at sikre, at udbetalingerne sker på et korrekt grundlag. En af måderne at understøtte dette på er ved registersamkøring af data. Den gældende bestemmelse i § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder i dag adgang til, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan samkøre og registersamkøre til brug for kontrol med oplysninger i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015.

Herudover har Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i dag mulighed for alene i enkeltsager at kontrollere, om en arbejdsgiver eller en elev modtager en ydelse fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag samtidig med, at arbejdsgiveren eller eleven modtager en ydelse fra en tredjepart, hvilket kan indebære, at arbejdsgiveren eller eleven mister retten til ydelsen fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Ved lov nr. 523 af 29. april 2015 om ændring af lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love (Overførsel af myndighedsområder til Udbetaling Danmark og indførelse af beføjelser til, at Udbetaling Danmark kan foretage registersamkøringer på bl.a. kommunale ydelsesområder m.v.) blev § 12 c, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark indført. Efter denne bestemmelse kan Udbetaling Danmark efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indhente og samkøre oplysninger efter § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Af bemærkningerne til § 12 c, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, jf. Folketingstidende 2014-15, A, L 148 som fremsat den 25. februar 2015, fremgår, at Udbetaling Danmark efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan indhente og samkøre oplysninger som efter § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det fremgår videre, at det kan aftales, at Udbetaling Danmark skal indhente oplysninger og foretage registersamkøringer efter de nævnte bestemmelser i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Aftalen om myndighedsoverdragelse skal indgås mellem Udbetaling Danmark og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Med overladelsen af myndighedsansvaret overtager Udbetaling Danmark som udgangspunkt også dataansvaret for registersamkøringerne.

Det følger også af bemærkningerne til § 12 c, at Udbetaling Danmark alene kan indhente og samkøre oplysninger til de lovområder, der fremgår af de nævnte særlove (her lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag). Der er således ikke med § 12 c i lov om Udbetaling Danmark tilsigtet en udvidelse af karakteren af de oplysninger, der kan samkøres. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, s. 3545ff (L 120 forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om et indkomstregister) som fremsat den 11. januar 2006). De enkelte myndigheder og ordninger nævnt i § 12 c i lov om Udbetaling Danmark kan alene foretage registersamkøringer ud fra de data, der er nødvendige for at løse den opgave, som der indgås aftale med Udbetaling Danmark om.

§ 12 d, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark blev også indført ved lov nr. 523 af 29. april 2015. Heraf følger, at som følge af § 12 c, stk. 5, hvorefter Udbetaling Danmark kan foretage registersamkøringer, kan Udbetaling Danmark uden samtykke fra borgeren eller arbejdsgiveren få nødvendige oplysninger om ansøgere og modtagere af kontante ydelser og økonomiske tilskud m.v. om hvem, der skal samkøres oplysninger. Bestemmelsen er begrænset til, at der kun kan stilles oplysninger til rådighed for Udbetaling Danmark, der er nødvendige, for at Udbetaling Danmark kan identificere ydelsesmodtagere og de kriterier m.v., der skal indgå i samkøringen.

Det følger af bemærkningerne til 12 d, jf. henvisningen oven for, at som følge af, at Udbetaling Danmark skal kunne foretage registersamkøringer efter § 12 c, vil det være nødvendigt, at Udbetaling Danmark kan få nødvendige oplysninger om ansøgere og modtagere af kontante ydelser og økonomiske tilskud m.v. om hvem, der skal samkøres oplysninger.

Af bemærkningerne til § 12 d, stk. 1, følger, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, uden samtykke fra borgeren eller arbejdsgiveren, kan stille de nødvendige oplysninger vedrørende ansøgere og modtagere af ydelser efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til rådighed for Udbetaling Danmark. Der kan kun stilles oplysninger til rådighed, der er nødvendige for, at Udbetaling Danmark kan identificere ydelsesmodtagere og de kriterier m.v., der skal indgå i samkøringen. Udbetaling Danmark vil f.eks. ikke kunne indhente alle sagsakterne og samkøre oplysninger herfra. Endelig fremgår det af bemærkningerne, at bestemmelsen udgør en fravigelse af persondatalovens § 8, stk. 3.

Det foreslås, at der i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indsættes et nyt § 26 a, stk. 1, hvorefter

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for administration af refusion- og tilskudsordninger kan forlange at få nødvendige oplysninger fra andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner i elektronisk form med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Det foreslås endvidere, at der i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indsættes et nyt § 26 a, stk. 2, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan foretage registersamkøring af data fra egne registre til brug for kontrol af, om refusions- og tilskudsordningerne udbetales på et korrekt grundlag, herunder af de data, der er indhentet i medfør af det foreslåede nye § 26 a, stk. 1.

Kompetencen til at foretage den egentlige registersamkøring er i medfør af § 12 c, stk. 5, og § 12 d i lov om Udbetaling Danmark overladt til Udbetaling Danmark, der efterfølgende er forpligtet til at udstille datalisterne for Arbejdsgiverenes Uddannelsesbidrag.

En oplysning om at en person eller en arbejdsgiver fremgår på en liste, som kan give Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag anledning til at undersøge nærmere, om personen eller arbejdsgiveren modtager refusion eller tilskud i medfør af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag på et uberettiget grundlag, er en oplysning, der er omfattet af persondatalovens § 6 og derfor kan videregives.

En oplysning om, hvilke økonomiske ydelser en borger modtager, vil som udgangspunkt i sig selv være en fortrolig oplysning om økonomiske forhold, som er omfattet af persondatalovens § 6. En sådan oplysning kan dog i visse tilfælde være en oplysning om væsentlige sociale problemer, f.eks. oplysninger om langvarig arbejdsløshed, der er omfattet af persondatalovens § 8.

Der gælder i almindelighed en oplysningspligt efter persondatalovens § 5, stk. 1, om god databehandlingsskik, når der indsamles oplysninger fra andre end den registrerede med henblik på den foreslåede kontrolordning. Dette vil også være tilfældet, når Udbetaling Danmark samkører registre efter de foreslåede § 26 a, stk. 1 og 2.

Efter persondatalovens § 29, stk. 1, påhviler det, hvor oplysninger ikke er indsamlet hos den registrerede, den dataansvarlige eller dennes repræsentant ved registreringen, eller hvor de indsamlede oplysninger er bestemt til videregivelse til tredjemand, senest når videregivelsen af oplysningerne finder sted, at give den registrerede meddelelse om bl.a. formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt, og alle yderligere oplysninger, der under hensyn til de særlige omstændigheder, hvorunder oplysningerne er indsamlet, er nødvendige for, at den registrerede kan varetage sine interesser. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil derfor skulle informere de personer, der er nævnt i de foreslåede bestemmelser, og som bliver berørt af en eventuel databehandling efter forslaget, i overensstemmelse med persondatalovens § 29, stk. 1.

Underretningen efter persondatalovens § 29, stk. 1, kan efter en konkret vurdering undlades, jf. persondatalovens § 29, stk. 2, idet den nævnte behandling er udtrykkelig hjemlet i den foreslåede lovtekst, dvs. ved lov.

I det omfang, der videregives oplysninger til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for en sag om tilbagesøgning af udbetalt refusion eller tilskud i medfør af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, vil de personer, der berøres af sagerne skulle underrettes af Udbetaling Danmark om en eventuel registersamkøring og videregivelse af oplysninger, jf. persondatalovens § 29.

Det er endvidere en forudsætning, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kun lader kontrolordningen finde sted på fremtidige forhold, med mindre særlige forhold gør sig gældende. Det vil sige, at der kun kan samkøres oplysninger vedrørende borgere og arbejdsgivere, der modtager refusion eller tilskud i medfør af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, efter denne lovs ikrafttrædelse.

Behandlingen af oplysninger efter forslaget skal i øvrigt ske under iagttagelse af persondatalovens regler.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.4. i de almindelige bemærkninger

Til nr. 22

§ 26 a, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastslår, at bestemmelsens stk. 1 omfatter de oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos arbejdsgivere og udbetaling af ydelser til arbejdsgivere, elever og skoler.

Det foreslås at ændre henvisningen til stk. 1 til stk. 3. Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 21, hvorved bestemmelsens stk. 1 bliver stk. 3.

Til nr. 23

Det følger af § 1 i lov om Danmarks Statistik, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 22. juni 2000 med senere ændringer, at Danmarks Statistik indsamler, bearbejder og offentliggør statistiske oplysninger vedrørende samfundsforhold, eventuelt i samarbejde med kommunale og andre statistiske organer, og at Danmarks Statistik kan påtage sig indsamling, bearbejdelse og offentliggørelse af statistiske oplysninger for kommuner, organisationer og private virksomheder mv. Danmarks Statistik forestår eller medvirker endvidere ved indretning og udnyttelse af offentlige myndigheders centrale registre, der tjener til varetagelse af administrative opgaver for det offentlige og erhvervslivet, og som kan anvendes til statistiske formål. Danmarks Statistik kan ligeledes bistå udvalg og kommissioner i statistiske spørgsmål og kan udarbejde statistiske analyser og prognoser. Endelig varetager Danmarks Statistik opgaver vedrørende internationalt statistisk samarbejde.

Danmarks Statistik er en selvstændig institution og ledes af en styrelse, jf. § 2, stk. 1, i lov om Danmarks Statistik. Offentlige myndigheder og institutioner skal inden for rammerne af den af styrelsen fastlagte arbejdsplan efter anmodning fra Danmarks Statistik meddele de oplysninger, de er i besiddelse af, jf. lovens § 6, stk. 1.

Efter § 8, stk. 1, i lov om Danmarks Statistik skal alle erhvervsdrivende efter anmodning fra Danmarks Statistik afgive oplysninger om bl.a. virksomhedens art, beliggenhed og ejerforhold, personel, arbejds- og lønforhold, produktion og lønudgift. Efter § 8, stk. 2, skal selskaber, foreninger, institutioner og lignende, der ikke driver erhvervsvirksomhed, efter anmodning fra Danmarks Statistik afgive oplysninger om bl.a. virksomhedens art, beliggenhed og ejerforhold, personel, arbejds- og lønforhold og lønudgift. Ud over de oplysninger, der skal afgives i henhold til § 8, stk. 1 eller 2, skal der for skoler og andre undervisningsinstitutioner efter anmodning fra Danmarks Statistik afgives oplysninger om de enkelte elevers uddannelsesforløb, uddannelsesretning, klassetrin og aflagte eksaminer, jf. § 8, stk. 3.

Endelig følger det af § 13 i lov om Danmarks Statistik, at den, der undlader rettidigt at meddele de oplysninger, der kræves efter regler fastsat i medfør af bl.a. § 8, eller som forsætligt eller ved grov uagtsomhed afgiver urigtige oplysninger, straffes med bøde. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af § 5, stk. 2, 1. pkt., i lov om behandling af personoplysninger (Persondataloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og at senere behandling ikke må være uforenelig med disse formål (*finalité-princippet*).

Efter persondatalovens § 10, stk. 1, må oplysninger som nævnt i lovens § 7, stk. 1, (dvs. oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige

tilhørsforhold og oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold) eller § 8 (dvs. oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end de i § 7, stk. 1, nævnte) behandles, hvis dette alene sker med henblik på at udføre statistiske eller videnskabelige undersøgelser af væsentlig samfundsmæssig betydning, og hvis behandlingen er nødvendig for udførelsen af undersøgelserne. Efter persondatalovens § 10, stk. 2, må de af stk. 1 omfattede oplysninger ikke senere behandles i andet end statistisk eller videnskabeligt øjemed. Det samme gælder behandling af andre oplysninger, som alene foretages i statistisk eller videnskabeligt øjemed, jf. persondatalovens § 6 (dvs. oplysninger, der ikke er omfattet af §§ 7 og 8).

Tilsvarende følger af § 30 i forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, at fortrolige oplysninger, der udelukkende er indhentet med henblik på statistiske uddrag eller som led i en videnskabelig undersøgelse, ikke må videregives til en forvaltningsmyndighed til anden anvendelse.

Det følger af § 26, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at offentlige myndigheder, skoler, arbejdsgivere, elever og arbejdsmarkedets organisationer i ansøgningen samt efter anmodning skal give Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og skolerne oplysninger, der har betydning for afgørelser om udbetaling af ydelser og opkrævning af bidrag efter loven. Oplysningerne kan indhentes i elektronisk form.

Efter § 26, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan der til brug for beregning, opkrævning og behandling af bidrag som led i en fælles opkrævning, jf. lovens § 18, stk. 4, i nødvendigt omfang videregives oplysninger om arbejdsgiveren fra de ordninger, der er omfattet af en fælles opkrævning, til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Denne videregivelse kan ske i elektronisk form.

Det følger af § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for administrationen af loven kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015. Den nævnte terminaladgang omfatter de oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos arbejdsgivere og udbetaling af ydelser til arbejdsgivere, elever og skoler. Der kan herunder ske samkøring og sammenstilling af oplysninger til brug for kontrol af beskæftigelses-, indkomst- og aldersoplysninger i forbindelse hermed.

Af § 28 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag følger, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme en anmodning fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller skolerne om oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, jf. lovens § 26. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er der ikke hjemmel for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til at indsamle data på individniveau om uddannelsesniveau fra Danmarks Statistik til brug for opgørelsen af erhvervsuddannede årsværk, jf. det foreslåede § 15 h, stk. 4, i lovforslagets § 1, nr. 14.

Det foreslås, at der i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indsættes en ny § 26 b, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indsamler data på individniveau om uddannelsesniveau fra Danmarks Statistik til brug for opgørelsen af erhvervsuddannede årsværk, jf. det foreslåede § 15 h, stk. 4, efter §§ 15 h, 21 a, 21 c og 21 e (de foreslåede bestemmelser om det praktikpladsafhængige AUB-bidrag).

Det følger af forslaget, at Danmarks Statistiks register over befolkningens højst fuldførte uddannelse (det såkaldte HFUDD) kan anvendes som datagrundlag i forbindelse med administration af såkaldt praktikpladsafhængigt AUB-bidrag.

HFUDD består af to typer datakilder. Den første type består i oplysninger, som *oprindeligt* er indsamlet med administrative formål. Disse datakilder udgøres af oplysninger indsamlet fra uddannelsesinstitutioner, Sundhedsstyrelsens autorisationsregister, Uddannelsesstyrelsens anerkendelseskontor, Søfartsstyrelsen og IDA's medlemsregister. Til denne kategori hører også oplysninger, som Danmarks Statistik har indsamlet fra Grønlands Statistik, som *oprindeligt* er indsamlet til brug for administration af udbetaling af uddannelsesstøtte, og oplysninger indsamlet til både administrative og statistiske formål i forbindelse med folke- og boligtællingen i 1970. Til denne kategori hører endelig oplysninger, som Danmarks Statistik har dannet ("imputeret") ud fra oplysninger, som *oprindeligt* er indsamlet til brug for administrative formål.

Den anden type består i oplysninger, som *udelukkende er indsamlet i statistisk øjemed* fra de registrerede personer via spørgeskemaer.

Formålet med behandlingen af oplysninger om enkeltpersoners uddannelsesniveau i forbindelse med administration af det praktikpladsafhængige AUB-bidrag er at sikre tilstrækkelig faglært arbejdskraft i fremtiden. Der er således tale om varetagelse af en væsentlig samfundsmæssig interesse, som der mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter er bred enighed om at varetage. Det følger således af trepartsaftalen fra august 2016, at adgangen til tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft er en forudsætning for vækst og velstand i fremtiden. Det praktikpladsafhængige AUB-bidrag er et centralt nyt redskab til at sikre tilstrækkelig faglært arbejdskraft i den private og offentlige sektor inden for de fag, som efterspørges af arbejdsgiverne.

Oplysningerne fra HFUDD vil alene blive brugt til administration af det praktikpladsafhængige AUB-bidrag. Oplysningerne vil ikke blive brugt til at træffe foranstaltninger i forhold til de registrerede personer, dvs. de personer, som er ansat i virksomheder omfattet af AUB-loven.

Henset til oplysningernes karakter – oplysninger om enkeltpersoners højst fuldførte uddannelse – og til, at den påtænkte videreanvendelse sker til varetagelse af en væsentlig samfundsmæssig interesse, vurderes den videre anvendelse af de datakilder, som består i oplysninger, der *oprindeligt er indsamlet med administrative formål*, ikke at være uforenelig med de formål, hvortil oplysningerne oprindeligt er indsamlet. Videreanvendelse af disse oplysninger til brug for administration af praktikpladsafhængigt AUB-bidrag vil derfor være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2.

For så vidt angår de oplysninger, som er *indsamlet udelukkende i statistisk øjemed*, vil udgangspunktet være, at disse ikke kan videreanvendes til andre formål end statistik. Det vil dog i enkelte tilfælde være muligt at fravige dette udgangspunkt, hvis der er tale om væsentlige samfundsmæssige interesser, og hensynet til den registrerede ikke taler afgørende imod.

Henset til oplysningernes karakter – oplysninger om enkeltpersoners højst fuldførte uddannelse – og til, at den påtænkte videreanvendelse sker til varetagelse af en væsentlig samfundsmæssig interesse, og at der ikke træffes foranstaltninger i forhold til de registrerede personer, vurderes den videre anvendelse af de datakilder, som består i oplysninger, der *udelukkende er indsamlet i statistisk øjemed*, ikke at være uforenelig med de formål, hvortil oplysningerne oprindeligt er indsamlet.

Det bemærkes, at Danmarks Statistik alene behandler oplysningerne i HFUDD i statistisk øjemed. Persondatalovens § 10, stk. 2, indeholder et forbud mod videreanvendelse af oplysninger, der alene behandles i statistisk eller videnskabeligt øjemed, til brug for behandling i andet end statistisk eller videnskabeligt øjemed. Det er derfor nødvendigt at fravige persondatalovens § 10, stk. 2, i forbindelse med den påtænkte videreanvendelse til brug for administration af praktikpladsafhængigt AUB-bidrag.

Det er i forarbejderne til persondataloven forudsat, at der kan fastsættes regler om behandling af person-

oplysninger, som giver den registrerede en dårligere retsstilling end efter persondataloven, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet (95/46/EF).

Persondatalovens § 10, stk. 2, 1. led (om forbud mod videreanvendelse af følsomme oplysninger), har sin baggrund i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 4, hvorefter medlemsstaterne, med forbehold for, at der fastsættes tilstrækkelige garantier, af grunde, der vedrører hensynet til væsentlige samfundsmæssige interesser, kan fastsætte undtagelser fra behandlingsforbuddet i artikel 8, stk. 1 (om forbud mod behandling af bl.a. oplysninger om fagforeningsmæssigt tilhørsforhold).

Udmøntningen af trepartsaftalen om praktikpladsafhængigt AUB-bidrag til sikring af tilstrækkelig faglært arbejdskraft fremover vurderes at udgøre en sådan væsentlig samfundsmæssig interesse, som omhandlet i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 4. Det bemærkes i den forbindelse, at det er en forudsætning, at oplysningerne ikke anvendes til at træffe foranstaltninger over for de registrerede personer.

Persondatalovens § 10, stk. 2, 2. led (om forbud mod videreanvendelse af almindelige, ikke-følsomme oplysninger), er en dansk særregel, og denne bestemmelse kan – inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet - fraviges. Det vurderes, at den påtænkte behandling kan ske med hjemmel i databeskyttelsesdirektivets artikel 7, litra e, om behandling, som er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse.

Det følger af forslaget, at Danmarks Statistiks oplysninger om lønmodtageres fagklassifikationer, såkaldte DISCO-koder, kan anvendes som datagrundlag i forbindelse med administration af såkaldt praktikpladsafhængigt AUB-bidrag.

DISCO-koderne er indberettet til Danmarks Statistik fra virksomheder og offentlige myndigheder med henblik på udarbejdelse af statistik. DISCO-koderne for den enkelte lønmodtager anvendes i en række sammenhænge af den offentlige sektor og private virksomheder til aktiviteter, som ikke udelukkende har statistiske formål. F.eks. er de blevet anvendt i forbindelse med udstedelse af Greencard. Desuden anvendes DISCO-koder i forbindelse med administrationen af lov om ligeløn, hvorefter en lønmodtager, der af sin arbejdsgiver er registreret under en DISCO-kode i forbindelse med indberetning af lønoplysninger, har ret til at få oplyst denne kode af arbejdsgiveren. Formålet hermed er bl.a., at den enkelte medarbejder skal kunne anvende oplysningen i forbindelse med lønindplacering.

Idet oplysningerne oprindeligt er indsamlet af virksomheder og myndigheder i forbindelse med kategorisering af de pågældende ansatte lønmodtagere, er det vurderingen, at videreanvendelse af oplysningerne til brug for administration af praktikpladsafhængigt AUB-bidrag kan ske inden for rammerne af persondatalovens § 5, stk. 2.

Da oplysningerne ikke behandles alene i statistisk øjemed, er videregivelsen ikke omfattet af persondatalovens § 10, stk. 2, om forbud mod videreanvendelse af oplysninger, der alene behandles i statistisk øjemed.

Videregivelsen af oplysninger om DISCO-koder fra Danmarks Statistik til brug for administration af praktikpladsafhængigt AUB-bidrag vil derfor kunne ske med hjemmel i de almindelige behandlingsregler i persondatalovens § 6, f.eks. § 6, stk. 1, nr. 5, om behandling, som er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse.

Videre anvendelse af oplysninger om enkeltpersoners uddannelsesniveau til administrativt brug i forbindelse med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags beregning af praktikpladsafhængigt AUB-bidrag har ikke konsekvenser for dem, som oplysningerne vedrører. Det bemærkes dog, at det af almindelige forvaltningsretlige regler følger, at afgørelse truffet af en forvaltningsmyndighed i almindelighed skal be-

grundes, herunder bl.a. om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen. I henseende til afgørelser/beregning af det foreslåede praktikpladsafhængige AUB-bidrag vil dette således efter omstændigheder kunne indebære, at arbejdsgivere får indsigt i oplysninger om medarbejdernes konkrete uddannelsesniveau, sådan som de er videregivet fra Danmarks Statistik.

Det bemærkes afslutningsvis, at der med det foreslåede lægges op til at etablere et dataregister vedrørende uddannelsesoplysninger i regi af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det foreslåede vil således indebære, at det alene vil være dette registers grunddata vedrørende uddannelsesoplysninger, som vil skulle leveres fra Danmarks Statistik.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 24

Det foreslås at indsætte *bilag 1* og *2* i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Forslaget har sammenhæng med det foreslåede praktikpladsafhængige merbidrag for arbejdsgivere, jf. den nye § 21 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som foreslås indsat med forslagets § 1, nr. 20.

I opgørelsen af det praktikpladsafhængige merbidrag forslås dels at indgå modelparametre for de eksisterende erhvervsuddannelser samt de i medfør af det foreslåede § 21 f, stk. 4, sidestillede uddannelser, dels en indplacering i fire sektorer.

Der foreslås på denne baggrund indsat et *bilag 1* i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (bilag 1 til denne lov), som fastlægger modelparameteren for det pågældende år.

Modelparameteren for de enkelte uddannelser vil skulle beregnes af Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark (LO) og oversendes til undervisningsministeren. Undervisningsministeren vil herefter sende modelparametrene i høring i Rådet for grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU). Modelparametrene i det foreslåede bilag 1 er midlertidige og vil blive genberegnet og fastsat endeligt for 2018 ved lovforslag, der forventes fremsat i Folketingssamlingen 2017/18. Modelparametrene foreslås herefter genberegnet årligt, og der forventes således fremsat lovforslag med henblik på at opdatere det foreslåede bilag 1 hvert år.

Der foreslås endvidere indsat et *bilag 2* i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med sigte på at placere alle arbejdsgivere som tilhørende en af de fire sektorer privat sektor, kommunal sektor, regional sektor eller statslig sektor, jf. det nye § 21 a, stk. 10, som foreslås indsat med forslagets § 1, nr. 20. Det foreslås, at indplaceringen i de nævnte fire sektorer sker på baggrund af Danmarks Statistiks sektorgruppering i det erhvervsstatistiske register (ESR), der er opbygget i overensstemmelse med ESA 2010 (*European System of Accounts*).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 20, og bemærkningerne hertil.

Til § 2

Til nr. 1

Efter § 5 c, stk. 3, og i lov om erhvervsuddannelser kan undervisningsministeren efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte regler om, at adgang til en uddannelses hovedforløb er betinget af, at et særligt studiekompetencegivende forløb er gennemført i henhold til lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) m.v.

Efter § 18, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser kan undervisningsministeren i særlige tilfælde pålægge en institution at udbyde grund- eller hovedforløb og uddannelser med forløb gennemført i henhold til lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) m.v.

I § 5 c, stk. 3, og § 18, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser henvises således til lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med en erhvervsuddannelse (eux) m.v.

Det foreslås i § 5 c, stk. 3, og § 18, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser at ændre terminologien ”studiekompetencegivende eksamen” til ”erhvervsfaglig studentereksamen”.

Ved § 8 i lov nr. 1746 af 27. december 2016 om ændring af lov om institutioner for almen gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og forskellige andre love (Indførelse af folkeskolens afgangseksamen, adgangskrav til erhvervsuddannelserne og ændringer som følge af lovgivning om de gymnasiale uddannelsers indhold m.v.), ændrede lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) m.v. navn til lov om erhvervsfaglig studentereksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) m.v..

Det foreslåede indebærer, at de ændrede § 5 c, stk. 3, og § 18, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser afspejler denne lov- og navneændring.

Til nr. 2

Efter den gældende § 9 i lov om erhvervsuddannelser kan undervisningsministeren under hensyn til beskæftigelsesmulighederne fastsætte regler om adgangsbegrænsning (dimensionering) inden for de enkelte uddannelser for elever, der ikke har en uddannelsesaftale.

Som omtalt i afsnit 2.2.1 i de almindelige bemærkninger blev det i trepartsaftalens pkt. 38 aftalt, at Undervisningsministeriet skulle nedsætte en teknisk arbejdsgruppe med sigte på at fremlægge et forslag til grundlaget for den fremtidige model for blandt andet dimensionering. Den tekniske arbejdsgruppe færdiggjorde sit arbejde ultimo november 2016 og har i overensstemmelse med trepartsaftalen fremlagt et forslag til den fremtidige model for dimensionering af erhvervsuddannelser.

Det foreslås, at § 9 i lov om erhvervsuddannelser gives en ny affattelse med sigte på at sikre grundlaget for at implementere den tekniske arbejdsgruppes forslag til den fremtidige model for dimensionering af erhvervsuddannelser.

Baseret på arbejdsgruppens anbefalinger foreslås det således med bestemmelsens *stk. 1*, at undervisningsministeren efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser træffer beslutning om begrænsning af adgangen til skoleundervisning (dimensionering) inden for de enkelte uddannelser. Det foreslås endvidere med bestemmelsen, at beslutning om dimensionering af en uddannelse sker under hensyn til de forventede fremtidige behov inden for forskellige fagområder baseret på en række objektive parametre:

Det foreslås således, at beslutning om dimensionering af en uddannelse foretages under hensyn til de forventede fremtidige behov inden for de forskellige fagområder. Det foreslås i denne henseende konkret, at muligheden for at få en praktikplads målt ved overgangen fra 2. del af grundforløbet til hovedforløbet inden for tre måneder efter afsluttet grundforløb for elever på uddannelsen, ledighed for færdiguddannede i perioden fra 4. til 7. kvartal (omfattende begge de nævnte kvartaler) efter fuldførelse af uddannelsen samt en beregnet parameter baseret på forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft bliver udgangspunktet for beslutning om, hvorvidt uddannelser skal dimensioneres.

Det lægges på denne baggrund op til i det foreslåede stk. 1, at følgende overordnede kriterier vil skulle udgøre udgangspunktet for beslutning om, hvorvidt uddannelser skal dimensioneres eller ej:

- 1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har indgået en uddannelsesaftale med en virksomhed inden for tre måneder efter gennemført grundforløb.
- 2) Ledighedsgraden for færdiguddannede.
- 3) Forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Med hensyn til begrebet uddannelsesaktive elever skal dette forstås på samme måde, som det er tilfældet i forhold til det ved dette lovforslag foreslåede nye § 15 g, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 14. Det fremgår således af bemærkninger hertil, at der ved uddannelsesaktive elever forstås elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del enten er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende. Elever, som tre måneder efter færdiggørelsen af grundforløbets anden del hverken er i uddannelsesaftale, skolepraktik eller er aktivt praktikpladssøgende, indgår således ikke i opgørelsen.

Det foreslås i bestemmelsens *stk.* 2, at dimensionering som efter gældende ret fastsættes for ét år ad gangen.

Det foreslås endvidere i bestemmelsens stk. 2, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om kriterierne for dimensionering, om fremgangsmåden i forbindelse med forberedelse af og beslutning om dimensionering samt om fastlæggelse af kvotestørrelse og -fordeling på institutionerne. Der lægges samtidig, som det er tilfældet efter den gældende § 9 i lov om erhvervsuddannelser, op til, at Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser vil skulle afgive indstilling til undervisningsministeren i relation til beslutning samt regler om fremtidig dimensionering af erhvervsuddannelser, jf. herved § 35, stk. 1, nr. 8, i lov om erhvervsuddannelser.

Om de foreslåede tre grundlæggende kriterier for den fremtidige dimensionering af erhvervsuddannelser kan supplerende oplyses følgende:

Udgangspunktet for beslutning om, at uddannelser skal dimensioneres, er i trepartsaftalen direkte aftalt til at være begrundet i ledigheden på det pågældende uddannelsesområde (kriterium 1) kombineret med overgangen fra 2. del af grundforløbet til hovedforløbet (kriterium 2). Ledighedsgraden for færdiguddannede fra erhvervsuddannelserne vil skulle opgøres på samme vis som gælder for ledigheden for dimittender fra de videregående uddannelser. Opgørelserne vil skulle opdeles pr. fuldførelsesår og uddannelse og vise dimittendernes gennemsnitlige bruttoledighedsgrad i 4.-7. kvartal efter fuldførelsesdatoen. Opgørelsen vil skulle bygge på oplysninger fra Danmarks Statistik.

Den beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft (kriterium 3) er styrende i relation til det forventede fremtidige behov for uddannet arbejdskraft inden for forskellige fagområder. Det foreslås på baggrund af arbejdsgruppens anbefaling, at den beregnede parameter kommer til at indeholde en udbuds- samt en efterspørgselskomponent.

Matematisk kan den beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft udtrykkes på følgende måde:

$$X_{ud} = \left(1 + \frac{\Delta \bar{P} - \Delta P_{ud}}{1 - \Delta \bar{P}}\right) \left(1 + \frac{Y_{ud} + \Delta Y_{ud} - (\bar{Y} + \Delta \bar{Y})}{\bar{Y} + \Delta \bar{Y}}\right)$$

ΔP angiver den procentvise ændring i arbejdsstyrken for en given uddannelse fra den detaljerede udbudsfremskrivning 10 år frem i forhold til det tidspunkt, hvor beregningen foretages. Y angiver beskæftigelsesfrekvensen på det aktuelle tidspunkt, hvor beregningen foretages. ΔY angiver ændringen i beskæftigelsesfrekvensen i de forudgående 10 år., og angiver gennemsnittet for de enkelte faktorer blandt alle faglærte.

Det første led (den første parentes) efter lighedstegnet udgør udbudskomponenten og beskriver udviklingen i forholdet mellem arbejdsstyrken for en given uddannelse og arbejdsstyrken på tværs af faglærte. Konkret indgår den procentvise ændring i arbejdsstyrken for henholdsvis en given uddannelse og på tværs af alle faglærte.

Det andet led (den anden parentes) efter lighedstegnet udgør efterspørgselskomponenten og angiver udviklingen i forholdet mellem beskæftigelsesfrekvensen for henholdsvis en given uddannelse og beskæftigelsesfrekvensen på tværs af alle faglærte. Konkret indgår niveauet for beskæftigelsesfrekvensen på det aktuelle tidspunkt, hvor beregningen foretages, som justeres i henhold til trenden i beskæftigelsesfrekvensen i de forudgående 10 år.

Den foreslåede beregningsmodel vil sikre, at forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft normeres omkring tallet 1. Værdier over tallet 1 indikerer et øget relativt fremtidigt behov, mens værdier under tallet 1 indikerer et mindre relativt fremtidigt behov for uddannelsen fremover. Modellen kan således betragtes som en indikation af det fremtidige mismatch mellem udbud og efterspørgsel for hver af de faglærte uddannelser.

Der lægges op til, at der i beskæftigelsesfrekvenserne ikke vil skulle medregnes personer, der er i gang med en uddannelse i den undersøgte periode. Ligeledes lægges der op til, at heller ikke antallet af personer i skolepraktik vil skulle indgå i beregningsmodellen. Modellen vil desuden korrigere for videreuddannelse inden for hvert enkelt fagområde, hvilket dog ikke vil påvirke resultaterne af modellen mærkbart.

Der lægges i relation til udbudsfremskrivningen op til at tage udgangspunkt i forventede ændringer i demografiske forhold for etårige aldersgrupper inden for hver enkelt uddannelse. Herved vil selv mindre udsving inden for specifikke aldersgrupper indgå i beregningsmodellen. I fremskrivningen af arbejdsstyrken foreslås det herudover at benytte en række korrektioner med sigte på at opfange forhold omkring tilbagetrækning, dødelighed eller til- og afgang, som er særlige for de enkelte uddannelsesgrupper. Betydningen af disse korrektioner reduceres hvert år i beregningsmodellen, således at en given uddannelsesspecifik tendens vil få mindre vægt længere ude i tiden. Grundet den detaljerede uddannelsesgruppering som beregningsmodellen indebærer, lægges der op til at reducere korrektionerne i fremskrivningen med 50 pct. hvert år.

Der lægges i relation til efterspørgselskomponenten op til at definere beskæftigelsesfrekvensen som de beskæftigedes andel af befolkningen i den arbejdsdygtige alder. Beskæftigelsesfrekvensen vil blive baseret på beskæftigelsen fra den registrerede arbejdsstyrke. Beskæftigelsesfrekvensen har den fordel, at den medregner tilgange og afgang fra beskæftigelse for personer, der ikke er i arbejdsstyrken.

Efter det foreslåede er det hensigten, at den beregnede parameter skal opgøres og genberegnes årligt. Det vurderes som udgangspunkt, at dette vil kunne ske i sommeren det forudgående år.

Udmøntning af den foreslåede bemyndigelse i bestemmelsens stk. 2 vil som hidtil kunne ske i bekendtgørelse nr. 367 af 19. april 2016 om erhvervsuddannelser. Der forventes i reglerne fastsat supplerende bestemmelser om de tre grundlæggende kriterier, som efter den foreslåede bestemmelses stk. 1 vil skulle udgøre udgangspunktet for beslutning om, hvorvidt uddannelser skal dimensioneres eller ej.

På denne baggrund og baseret på arbejdsgruppens anbefaling lægges der op til i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser at fastsætte, at beslutning om dimensionering, således at kun elever med en indgået uddannelsesaftale kan optages på uddannelsen (uddannelser med praktikpladskrav), træffes for uddannelser, hvor 1) mindre end 50 pct. af de uddannelsesaktive elever har indgået en uddannelsesaftale med en virksomhed inden for tre måneder efter gennemført grundforløb, og 2) ledighedsgraden for færdiguddannede i perioden fra 4. til 7. kvartal efter fuldførelse af uddannelsen er over gennemsnittet af den samlede ledighedsgrad for uddannelsen, og hvor 3) forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft er under 1,0.

Der lægges endvidere op til i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser at fastsætte, at beslutning om dimensionering med en positiv kvote for, hvor mange elever der kan optages ud over dem, der allerede har en uddannelsesaftale, træffes for uddannelser, hvor 1) mere end 50 pct. men mindre end 80 pct. af de uddannelsesaktive elever har indgået en uddannelsesaftale med en virksomhed inden for tre måneder efter gennemført grundforløb, og 2) ledighedsgraden for færdiguddannede i perioden fra 4. til 7. kvartal efter fuldførelse af uddannelsen er over gennemsnittet af den samlede ledighedsgrad for uddannelsen, og hvor 3) forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft er under 1,0.

Der forventes således ikke fastsat regler om dimensionering af erhvervsuddannelser, hvor mere end 80 pct. eleverne har indgået en uddannelsesaftale inden for tre måneder efter gennemført grundforløb, eller hvor ledighedsgraden er under det samlede gennemsnit, eller hvor den beregnede parameter er over 1,0 og dermed indikerer et øget relativt fremtidigt behov efter faglært arbejdskraft på den pågældende uddannelse.

Det er som nævnt hensigten, at Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser årligt skal afgive indstilling til undervisningsministeren om dimensionering. Det svarer til gældende ret, jf. § 9 i lov om erhvervsuddannelser.

Der vil således i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser endvidere kunne fastsættes regler om høringsproceduren i relation til Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser indstillinger, herunder regler om, hvorvidt der evt. er uddannelser, som ikke bør dimensioneres på trods af, at de opfylder ovenstående kriterier herfor, eller omvendt regler om, hvorvidt der evt. er uddannelser, der bør dimensioneres, på trods af, at de ikke opfylder ovenstående kriterier herfor.

Der er dog i denne henseende Undervisningsministeriets opfattelse, at der vil skulle være vægtige argumenter for, at dimensionering baseret på de objektive kriterier oven for ikke gennemføres. Der forventes således under inddragelse af Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastlagt nærmere retningslinjer for, hvad der kan begrunde en fravigelse fra de objektive kriterier. Det kan fx være begrundet i hensyn til helt små uddannelser eller nyoprettede uddannelser på beskæftigelsesområder, der ikke tidligere har været uddannelsesdækket, eller hvis det vurderes, at konjunkturudsving vil kunne få en u hensigtsmæssig effekt.

En særlig situation vil fx også kunne opstå, hvis den foreslåede model for beregning af grundlaget for det praktikpladsafhængige AUB-bidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, viser en forventning om fremti-

dig mangel på arbejdskraft, mens den oven for foreslåede beregnede parameter for forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft omvendt indikerer et behov for, at en uddannelse dimensioneres. Det forventes, at det i de påtænkte retningslinjer vil indgå som et hensyn i forhold til muligheden for at fravige de objektive dimensioneringskriterier, hvis en sådan situation skulle opstå.

Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser vil endvidere kunne afgive indstilling om, hvorvidt en uddannelse fortsat skal udbydes med skolepraktik henholdsvis om en uddannelse – som noget nyt – skal udbydes med skolepraktik. Såfremt der træffes beslutning om dimensionering, således at kun elever med en indgået uddannelsesaftale kan optages på uddannelsen (uddannelser med praktikpladskrav), er det hensigten, at mulighed for skolepraktik på uddannelsen vil skulle udfases således, at der på sådanne uddannelser kun bliver adgang til skolepraktik for elever, som uforskyldt mister deres praktikplads, jf. § 66 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, eller som har afsluttet en uddannelsesaftale for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin, jf. § 66 a, stk. 2, og § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, eller som har gennemført et kompetencegivende trin af en uddannelse med uddannelsesaftale eller med skolepraktik, jf. § 66 a, stk. 1, henholdsvis stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser.

Effekten af dimensionering af en uddannelse kan være, at den efter en årrække ikke længere opfylder de objektive kriterier for at være dimensioneret. Ligeledes er et antal uddannelser allerede i dag dimensioneret. Efter det foreslåede er det hensigten, at Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser en gang om året skal afgive indstilling til undervisningsministeren om den fortsatte dimensionering af disse uddannelser. Der forventes i bekendtgørelsen fastsat regler om, at indstilling samt beslutning om en sådan fortsat dimensionering skal ske under hensyn til, hvorvidt den eller de pågældende uddannelser har risiko for igen at komme ud af balance, såfremt dimensioneringen ophæves.

Det er hensigten, at Undervisningsministeriet stiller oplysninger til rådighed for Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser om bl.a. ledighed, skolepraktikandel, overgangsfrekvens fra grundforløb til hovedforløb samt opgørelse af den beregnede parameter vedrørende forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft fordelt på erhvervsuddannelser.

Der forventes endvidere i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser fastsat nærmere regler om beslutning vedrørende kvotestørrelse og -fordeling på de enkelte institutioner. Det er hensigten, at udgangspunktet vil være antallet af uddannelsesaktive elever på en given uddannelse, som efter tre måneder har indgået en uddannelsesaftale under hensyntagen til de senest kendte frafaldstal, overgangsfrekvenser mv. Der vil med denne metode være en direkte sammenhæng mellem antallet af elever, som har fået en aftale det forudgående år, og kvotens størrelse.

Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser vil, som tilfældet er efter gældende ret, skulle inddrages i fastsættelsen af de omtalte regler og retningslinjer i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Den gældende § 19 b i lov om erhvervsuddannelser indeholder regler om tilskud til skolepraktik. Det fremgår af bestemmelsen, at tilskuddet fastlægges på grundlag af det antal årselever, som er indskrevet til skolepraktik ved skolen, og at der i antallet af årselever indgår elever, der modtager praktikuddannelse i virksomheder uden uddannelsesaftale (virksomhedsforlagt praktikuddannelse, tidligere virksomhedsforlagt undervisning). For sådanne elever følger det, at tilskud højst ydes med tre måneder for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed.

Det foreslås at ændre § 19 b, 2. pkt., således, at det fastsættes, at der i antallet af årselever indgår elever, der modtager praktikuddannelse i virksomheder uden uddannelsesaftale, jf. § 66 f, stk. 1 og stk. 3, dog højst med tre uger for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed og med højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse.

Den foreslåede ændring af § 19, b, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 13, hvori der gennem indsættelse af et nyt stk. 3 i lovens § 66 f foreslås indført nye krav og begrænsninger i forhold til aftaler om praktikuddannelse i en virksomhed for elever uden en uddannelsesaftale (virksomhedsforlagt praktikuddannelse, tidligere virksomhedsforlagt undervisning), herunder en begrænsning af sådanne aftalers varighed til højst tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse under skolepraktik.

På denne baggrund foreslås taxametertilskudsbestemmelsen i § 19 b, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser ændret således, at den kommer til at afspejle de foreslåede begrænsninger i § 66 f, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser.

Forslaget indebærer, at tilskud til skolepraktik for elever, der modtager praktikuddannelse i virksomheder uden uddannelsesaftale, jf. den eksisterende bestemmelse i § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser og den foreslåede nye bestemmelse i lovens § 66 f, stk. 3, højst vil kunne ydes med tre uger for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed og med højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 13, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Den gældende § 19 b i lov om erhvervsuddannelser om tilskud til skolepraktik indeholder i sit 3. pkt. en henvisning til § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås, at præcisere § 19 b, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser således, at der til henvisningen til § 66 f, stk. 1, i lovens føjes en henvisning til § 66 f, stk. 1 og 3.

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 13, hvori der gennem indsættelse af et nyt stk. 3 i lovens § 66 f foreslås indført nye krav og begrænsninger i forhold til praktikuddannelse i en virksomhed for elever uden en uddannelsesaftale (virksomhedsforlagt praktikuddannelse).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 13, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter § 35, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser har Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser mulighed for at afgive indstilling til undervisningsministeren på en række områder på erhvervsuddannelsesområdet. Efter denne bestemmelses nr. 17 afgiver rådet indstilling i relation til regler om elevernes retlige forhold.

Det foreslås, at der i § 35, stk. 1, tilføjes en henvisning til det foreslåede nye § 66 j, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 17, hvorved det foreslås, at undervisningsministeren efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser skal kunne fastsætte regler om skolers og praktikcentres behandling og afgørelse af sager om udelukkelse af elever fra skolepraktik og andre sager om elevers retsstilling samt om behandling af elevers klager over sådanne afgørelser.

Den foreslåede ændring af § 35, stk. 1, nr. 17, vedrørende rådets mulighed for at afgive indstilling i relation til regler om elevernes retlige forhold er en således konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 17, som ligger i tråd med Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelsers indstillingret i relation til regler om elevernes retlige forhold.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 17, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Den gældende § 48, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser indeholder regler om betingelser for gennemførelse af en erhvervsuddannelse på baggrund af uddannelsesaftaler mellem elever og en eller flere virksomheder, herunder aftaler for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin.

Det foreslås, at § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser ændres med sigte på, at kortere uddannelsesaftaler fremover højst kan indgås to gange mellem samme elev og samme virksomhed, jf. dog 4. pkt.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at modvirke den stigning i anvendelsen af korte uddannelsesaftaler, som har kunnet konstateres i de senere år, og som ikke stemmer overens med erhvervsuddannelsessystemets grundlæggende hovedregel om, at praktikuddannelse skal foregå som lønnet beskæftigelse i uddannelsesøjemed på basis af en fuld uddannelsesaftale med en virksomhed, som også omfatter skoleperioderne.

Den foreslåede ordning har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 7, hvorefter det foreslås, at det i regler, som udstedes i medfør af bemyndigelsen i det foreslåede § 48, stk. 1, 4. pkt., kan fastsættes, at det lokale uddannelsesudvalg under nærmere angivne betingelser undtagelsesvist kan godkende yderligere én aftale.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Den gældende § 48, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser indeholder regler om betingelser for gennemførelse af en erhvervsuddannelse på baggrund af uddannelsesaftaler mellem elever og en eller flere virksomheder, herunder aftaler for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin.

Det foreslås at ændre § 48, stk. 1, 4. pkt., i lov om erhvervsuddannelser således, at det i regler, som udstedes i medfør af bemyndigelsen i bestemmelsen, kan fastsættes, at det lokale uddannelsesudvalg under nærmere angivne betingelser undtagelsesvist kan godkende yderligere én aftale.

Den nærmere udmøntning af den foreslåede nye bemyndigelse forventes at ske i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Der vil som nævnt være tale om undtagelsesbestemmelser, og det forudsættes, at sådanne 3.-gangsdispensationer vil få snævert anvendelsesområde.

Den foreslåede ordning har sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 6, hvorefter det foreslås, at kortere uddannelsesaftaler fremover højst kan indgås to gange mellem samme elev og samme virksomhed.

Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser vil efter det foreslåede skulle afgive indstilling til undervisningsministeren om regler om 3.-gangsdispensationer i relation til kortere uddannelsesaftaler.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

I lov om erhvervsuddannelser fremgår af § 50, stk. 1, at elever, som uden lovlig grund udebliver fra undervisningen, eller som groft overtræder skolens ordensregler, kan udelukkes fra fortsat undervisning, når mindre vidtgående foranstaltninger forgæves har været anvendt. Efter § 50, stk. 2, fastsætter undervisningsministeren efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser nærmere regler om udelukkelse efter stk. 1 og om behandlingen af sager herom.

I dag er det således alene fastsat i på administrativt grundlag, at skolen skal fastsætte ordensregler. I § 47, stk. 1, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser er det fastsat, at skolen skal fastsætte ordensregler for elever i skolens erhvervsuddannelser. I bekendtgørelsens § 47, stk. 2, er det overordnet anført, hvad ordensreglerne skal indeholde, herunder regler om god orden og andre regler, som skolen finder hensigtsmæssige.

Det fremgår således kun indirekte af gældende ret, at skolen fastsætter ordensregler.

Det foreslås at indsætte et nyt *§ 50, stk. 1, 1. pkt.*, i lov om erhvervsuddannelser, hvoraf det fremgår, at skolen fastsætter ordensregler.

Den foreslåede ændring indebærer, at det fastsættes direkte i loven, at skolen skal fastsætte ordensregler. Forslaget er af teknisk og ordensmæssig karakter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Efter § 50, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser kan elever, som uden lovlig grund udebliver fra undervisningen, eller som groft overtræder skolens ordensregler, udelukkes fra fortsat undervisning, når mindre vidtgående foranstaltninger forgæves har været anvendt.

Efter bekendtgørelse om erhvervsuddannelser skal skolen fastsætte ordensregler og informere eleverne om ordensreglerne senest ved undervisningens begyndelse. Skolen skal endvidere informere det lokale uddannelsesudvalg om reglerne. Ordensreglerne skal indeholde regler om blandt andet god orden og andre regler, som skolen finder hensigtsmæssige samt regler om de forholdsregler, skolen vil iagttage ved overtrædelse af ordensreglerne.

Skolen afgør ud fra karakteren og graden af forsømmelserne eller de disciplinære forseelser, hvilke foranstaltninger der skal forsøges iværksat for at undgå at udelukke eleven, herunder samtaler, advarsler, midlertidig hjemsendelse, indkaldelse til fornyet skoleophold, overflytning til anden skole og kombinationer heraf. Andre foranstaltninger kan være støtte og vejledning fra kontaktlærere og mentorer eller social, personlig eller psykologisk rådgivning til elever, som har behov herfor. Skolen skal registrere de anvendte foranstaltninger for den enkelte elev.

Hvis en elev findes at have gjort sig skyldig i en særlig grov forseelse, og det som følge heraf må påregnes, at der bliver truffet afgørelse om udelukkelse fra fortsat undervisning, kan eleven hjemsendes uden forudgående varsel, indtil der er truffet endelig afgørelse af udelukkelsesspørgsmålet. De nærmere regler om udelukkelse og om behandling af sager herom er efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsat i kapitel 11 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

For elever med uddannelsesaftale kan afgørelser om udelukkelse fra fortsat undervisning, midlertidig

hjemsendelse, indkaldelse til et fornyet skoleophold eller overflytning til anden skole kun træffes efter forhandling med praktikvirksomheden. Skolen underretter virksomheden om de afgørelser, der træffes i denne henseende, samt om skriftlige advarsler, for så vidt disse vedrører forhold, der har betydning for elevens muligheder for at gennemføre uddannelsesforløbet. Udelukkes en elev fra skoleundervisning, bortfalder en eventuel uddannelsesaftale. Uddannelsesaftalen bortfalder ikke, når eleven er midlertidigt hjemsendt til virksomheden.

Når skolen udelukker en elev fra fortsat undervisning, skal skolen over for eleven og den eventuelle indehaver af forældremyndigheden samt praktikvirksomheden skriftligt angive, på hvilke faktiske forhold afgørelsen er baseret og give oplysning om klagereglerne. Forvaltningslovens regler om begrundelse, partshøring og klagevejledning finder anvendelse i forhold til disse afgørelser.

Det foreslås, at indsætte et nyt § 50, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser.

Efter den foreslåede bestemmelse kan undervisningsministeren fastsætte regler om de ordensregler, som skolen skal fastsætte. Skolen skal fastsætte ordensregler inden for de rammer, som udstikkes ved bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, sådan som det også gælder i dag. Det er hensigten, at den kommende bekendtgørelse skal angive rammer for, hvad der kan fastsættes ordensregler om. Det er hensigten at videreføre foranstaltningerne fra den gældende bekendtgørelse om erhvervsuddannelser i form af samtaler, advarsler, midlertidig hjemsendelse, indkaldelse til et fornyet skoleophold, overflytning til anden skole og kombinationer heraf samt særlig støtte og rådgivning til de elever, der har behov for det. Det mest indgribende vil som i dag være udelukkelse fra fortsat undervisning, som også fremover kun kan ske, når andre mindre vidtgående foranstaltninger forgæves har været forsøgt. Alle foranstaltninger skal som i dag stå i et rimeligt forhold til de begåede overtrædelser af ordensreglerne og kan kun pålægges efter en konkret vurdering, jf. det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip.

Efter forslaget udvides bemyndigelsen, idet der i lighed med såvel § 52 i lov om folkeskolen som i § 43 i lov om de gymnasiale uddannelser vil gives mulighed for, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at der også kan iværksættes foranstaltninger i anledning af elevadfærd, der er udvist uden for skolen, hvis adfærden har haft en direkte indflydelse på god orden på skolen, samt regler om, at private genstande kan tilbageholdes, og at tilbageholdelsen af praktiske eller pædagogiske grunde kan opretholdes ud over det tidspunkt, hvor skolens tilbud ophører. Det foreslås endvidere, i lighed med forslag for de gymnasiale uddannelser, at der kan fastsættes regler om elevernes frivillige medvirken i skolens test for rusmidler.

Herved sikres der bl.a. udtrykkelig hjemmel til at fastsætte, at de i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser anførte reaktionsmidler vil kunne anvendes ikke blot i anledning af en elevs adfærd i forbindelse med benyttelse af skolens tilbud, men tillige i anledning af anden elevadfærd, hvis adfærden, selv om den er udvist uden for skolen, har haft en direkte indflydelse på god orden på skolen, herunder på respektfulde relationer mellem skolens elever indbyrdes og mellem elever og ansatte. I bekendtgørelse om erhvervsuddannelser vil det blive tydeliggjort, at skolen kan fastsætte ordensregler herom.

Den udvidede bemyndigelse vil tydeliggøre skolens adgang til at gribe ind over for f.eks. elevs mobning af hinanden eller af deres lærere på de sociale medier, selvom adfærden måtte foregå i fritiden og uden for skolens område, hvilket kan have stor betydning for at kunne opretholde et godt og respektfuldt undervisnings- og læringsmiljø.

Det bemærkes, at proportionalitetsprincippet må føre til, at skolens leder er særlig varsom i forhold til at iværksætte foranstaltninger på baggrund af elevadfærd, der er udvist uden for skolen.

Med udgangspunkt i den udvidede bemyndigelse vil der endvidere blive indarbejdet en udtrykkelig regel om adgangen til at tilbageholde medbragte genstande, eksempelvis mobiltelefoner, og til at opretholde

tilbageholdelsen ud over det tidspunkt, hvor skolens tilbud ophører. Herved får skolen adgang til at opretholde tilbageholdelsen af inddragne private genstande ud over skoletiden, men det er under hensyn til den indgribende karakter af en sådan beslutning en betingelse, at opretholdelse af tilbageholdelsen ud over skoletiden endvidere har hjemmel i de ordensregler, som skolen har fastsat. Det vil tillige være en betingelse, at opretholdelse af tilbageholdelsen er praktisk eller pædagogisk begrundet, og at disse grunde er tungtvejende. En pædagogisk grund kan være, at det er nødvendigt at opretholde tilbageholdelsen af genstanden, for at eleven oplever, at det har konsekvenser for den pågældende at tilsidesætte ordensreglerne. En praktisk grund kan fx være, at det ikke er muligt trods bestræbelser herpå at tilbagelevere genstanden på grund af weekend eller helligdage, hvor eleven ikke er til stede på skolen. Tilbageholdelsen kan under alle omstændigheder ikke opretholdes længere, end hvad hensynet til den gode orden og eventuelt disse supplerende praktiske eller pædagogiske grunde tilsiger, jf. proportionalitetsprincippet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Forslaget har sammenhæng med forslagets § 2, nr. 12, hvori det foreslås at ændre det materielle anvendelsesområde for kapitel 7 a i lov om erhvervsuddannelser, som efter gældende ret alene indeholder regler om og for elever i skolepraktik, herunder elever som tilbydes skolepraktik umiddelbart efter at have afsluttet grundforløbet.

I forslagets § 2, nr. 12, foreslås det således at skabe den nødvendige hjemmel til at gennemføre trepartsaftalens ønske om at udstrække kravet om aktivitet som praktikpladssøgende til at omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, samt endvidere kravet om registrering som praktikpladssøgende til at omfatte både elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, og elever, som efter grundforløbet har tilmeldt sig som praktikpladssøgende uden for skolepraktik.

Det foreslås på denne baggrund at nyaffatte *overskriften til kapitel 7 a*, i lov om erhvervsuddannelser således, at den afspejler den foreslåede ændring af kapitlets materielle indhold.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 12, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det foreslås at ændre § 66 a, stk. 5, således, at henvisningen til § 15 e, stk. 6, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag suppleres med en henvisning til den foreslåede § 15 i, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, hvorefter der i reglerne om den permanente bonusordning i relation til forventede fordelsuddannelser for 2018 og frem foreslås indsat en ny 15 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Efter § 66 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, skal skolepraktik påbegyndes præcis en måned efter grundforløbets afslutning.

Det følger af § 66 a, stk. 5, i lov om erhvervsuddannelser, at fristen efter stk. 1, 2. pkt., dog er 3 måneder for elever på uddannelser, der på tidspunktet for grundforløbets afslutning er på listen over forventede fordelsuddannelser, jf. § 15 e, stk. 6, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om den midlertidige ordning om fordelsbonus i statsligt regi.

Det foreslåede indebærer, at fristen på 3 måneder efter stk. 1, 2. pkt., også vil gælde for elever på uddannelser, der på tidspunktet for grundforløbets afslutning er på listen over forventede fordelsuddannelser, jf. den foreslåede § 15 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om den permanente fordelsbonusordning i regi af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås endvidere at foretage en lovteknisk justering af bestemmelsen med sigte på at præcisere, at fristen for, hvornår elever på forventede fordelsuddannelser kan påbegynde undervisning i skolepraktik, løber i perioden fra en måned efter grundforløbets afslutning og indtil senest tre måneder efter grundforløbets afslutning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 14, samt afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

§ 66 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser indeholder en bemyndigelse for undervisningsministeren til at fastsætte nærmere regler om elevernes egnethed m.v., herunder krav om registrering og aktivitet som praktikpladssøgende. Bestemmelsen indeholder endvidere krav om, at sådanne regler fastsættes efter indstilling Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

Det foreslås at udvide den eksisterende bemyndigelse i § 66 c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser med sigte på at skabe den nødvendige hjemmel til at gennemføre trepartsaftalens ønske om at udstrække kravet om aktivitet som praktikpladssøgende til at omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del samt kravet om registrering som praktikpladssøgende til at omfatte både elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, og elever, som efter grundforløbet har tilmeldt sig som praktikpladssøgende uden for skolepraktik.

Den konkrete udmøntning forventes at ske i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser på baggrund af det konkrete udkast til regelændringer, som indgår i trepartsaftalens bilag 3. Bemyndigelsen vil endvidere blive udnyttet til at fastsætte regler om reaktionsmuligheder, hvis kravet om praktikpladssøgning ikke imødekommes. Udgangspunktet herfor vil være de gældende regler om udelukkelse mv. fra undervisning efter navnlig kapitel 11 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelse samt gældende regler i forhold til at opfylde de krav, der er knyttet til at være praktikpladssøgende (for elever i skolepraktik).

Der tilsigtes ingen ændring i forhold til, at reglerne – herunder regler udstedt i medfør af det foreslåede – fastsættes efter indstilling Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

§ 66 f i lov om erhvervsuddannelser indeholder regler om delvis praktikuddannelse samt virksomhedsforlagt praktikuddannelse (tidligere virksomhedsforlagt undervisning).

Det foreslås at indsætte et nyt § 66 f, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser.

Efter den foreslåede bestemmelses 1. pkt. vil ulønnet praktikuddannelse i en virksomhed for elever uden en uddannelsesaftale (virksomhedsforlagt praktikuddannelse, tidligere virksomhedsforlagt undervisning) fremover kun kunne finde sted i virksomheder, som er godkendt som praktikvirksomhed af det faglige udvalg i henhold til § 31, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.

Efter den foreslåede bestemmelses 2. pkt. vil aftaler om virksomhedsforlagt praktikuddannelse højst kunne have en varighed af tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse under skolepraktik. Der henvises i denne henseende til lovforslagets § 2, nr. 3, hvori der foreslås en tilsvarende justering af taxametertilskudsbestemmelsen i lovens § 19 b, 1. pkt., med sigte på at afspejle den her foreslåede begrænsning af varigheden af aftaler om virksomhedsforlagt praktikuddannelse.

Med den foreslåede bestemmelses 3. pkt. lægges endelig op til at etablere en undtagelse herfra for så

vidt angår kortere uddannelsesophold i udlandet under Erasmus+ programmet, Nordplus programmet, DK-USA og lignende udvekslingsprogrammer.

Baggrunden for de foreslåede begrænsninger i relation til placeringen såvel som varigheden af aftaler om virksomhedsforlagt praktikuddannelse, herunder i forhold til tilskudsbestemmelse i lovens § 19 b, er trepartsaftalens ønske om at modvirke, at virksomheder i videre omfang anvender elever uden en uddannelsesaftale som ulønnet arbejdskraft, og for derigennem at bidrage til at frigøre praktikpladskapacitet til indgåelse af egentlig uddannelsesaftaler med elever, som herefter kan frigøres fra skolepraktik.

Baggrunden for den foreslåede undtagelse om, at virksomhedsforelagt praktikuddannelse ikke skal berøre skolepraktikelevs mulighed for gøre brug af forskellige udvekslingsprogrammer, som faciliterer uddannelsesophold i udlandet skal ses i sammenhæng med, at udenlandske virksomheder ikke vil kunne opfylde den foreslåede nye betingelse om, at virksomhedsforlagt praktikuddannelse kun skal kunne finde sted virksomheder, som er godkendt som praktiskvirksomhed i henhold til lovens § 31. En sådan begrænsning vurderes ikke hensigtsmæssig. Udvekslingsophold i udlandet varer typisk 2-4 uger. Der søges med den foreslåede formulering af bestemmelsen taget højde for, at de omhandlede udvekslingsprogrammer kan ændre navne over tid, og at nye evt. kan komme til.

Hvis en skolepraktikelev under praktikundervisning i en virksomhed skal deltage i virksomhedens produktion, skal der indgås en delaftale, jf. § 66 f, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås endvidere at indsætte et nyt § 66 f, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser, hvorefter aftaler om delvis praktikuddannelse efter § 66, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser begrænses således, at de fremover kun skal kunne indgås og gennemføres én gang mellem samme elev og samme virksomhed.

Baggrunden for forslaget er trepartsaftalens ønske om at modvirke den stigning i anvendelsen af delaftaler, som har kunnet konstateres i de senere år, og som ikke stemmer overens med erhvervsuddannelses-systemets grundlæggende hovedregel om, at praktikuddannelse skal foregå som lønnet beskæftigelse i uddannelsesøjemed på basis af en fuld uddannelsesaftale med en virksomhed, som også omfatter skoleperioderne.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Lov om erhvervsuddannelser indeholder ikke bestemmelser om praktikcentres mulighed for at afsætte producerede varer og levere tjenesteydelser, der ellers ville blive udført af private virksomheder. Baggrunden herfor er primært, at erhvervsskoler har til formål at udbyde erhvervsrettede uddannelser, ligesom praktikcentre har til formål at udbyde praktikuddannelse inden for erhvervsuddannelserne. Det er således ikke i udgangspunktet en skoles eller et praktikcenters opgave at producere varer eller levere tjenesteydelser. Etableringen af praktikcentre for nogle år siden førte derfor ikke i sig selv til udtrykkelige regler om skolernes muligheder for at producere varer og tjenesteydelser.

Der foreligger på den anden side ikke regler, som udelukker praktikpladscentre fra at afsætte producerede varer og levere tjenesteydelser, der ellers ville blive udført af private virksomheder.

I Undervisningsministeriets vejledning af 20. december 2013 til praktikcentrene er det således tilkendegivet, at det som følge af den uddannelsesmæssige værdi, som produktion af varer og levering af tjenesteydelser kan have, vil kunne anses for at ligge inden for skolens, herunder praktikcentres, formål at lade eleverne producere varer og tjenesteydelser som led i undervisningen, herunder praktikuddannelsen på centret. Såfremt en sådan produktion kan afsættes, uden at dette kommer i strid med almindelige

konkurrenceretlige regler, kan praktikcentrene derfor sælge producerede varer og levere tjenesteydelser til en ikke tabsgivende pris.

Ministeriets vejledning til praktikcentrene giver endvidere anvisninger på, hvordan praktikcentrene kan belyse disse modstående hensyn. Inden et praktikcenter med et uddannelsesmæssigt sigte forestår salg af varer og leverancer af tjenesteydelser eller anden produktion til markedet eller centeret selv, skal skolen gennem en dialog med og have tilslutning fra det eller de relevante lokale uddannelsesudvalg og eventuelle drøftelser i praktikcenterudvalget på skolen afdække spørgsmålet om konkurrenceforvridning i forhold til det private erhvervslivs produktion og levering af ydelser.

Det foreslås at indsætte et nyt *66 g, stk. 2, 2. pkt.*, i lov om erhvervsuddannelser, hvoraf det fremgår, at skolepraktik kan tilrettelægges med produktion af varer og levering af tjenesteydelser, som efter samråd med det lokale uddannelsesudvalg kan afsættes på vilkår, som ikke udgør urimelig konkurrence over for private udbydere af tilsvarende varer og ydelser.

Den foreslåede formulering om, at varer og tjenesteydelser alene kan afsættes på vilkår, som ikke giver private urimelig konkurrence, indebærer, at praktikcentres produktion fortsat kun skal kunne afsættes på en sådan måde og på sådanne vilkår, at det ikke er i strid med almindelige konkurrenceretlige og statsstøtteretlige regler. Efter det foreslåede vil praktikcentre således fortsat kun kunne sælge producerede varer og levere tjenesteydelser til en ikke tabsgivende pris.

Det forudsættes herudover med det foreslåede, at den samlede omsætning fortsat er yderst begrænset i forhold til taxametertilskuddene fra staten.

Det foreslåede tilsigter ikke at ændre på skolernes og praktikcentrenes hovedformål, som fortsat vil være udbud af uddannelser. Det er således ikke hensigten med det foreslåede, at skoler og praktikcentre skal kunne sætte et ønske om at opfylde en kontraktlig leveringsforpligtelse over hensynet til fx at skaffe praktikpladser til eleverne.

Det er hensigten, at den foreslåede ændring skal følges op af en fornyet vejledning til praktikcentrene om deres muligheder og begrænsninger, herunder navnlig de konkurrenceretlige og statsstøtteretlige aspekter, med hensyn til salg af varer og tjenesteydelser i forbindelse med skolepraktik. Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser påtænkes inddraget i denne henseende.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Efter § 66 i, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser har en elev, der deltager i skolepraktik, under nærmere betingelser pligt til at modtage en anvist praktikplads. Det følger endvidere af bestemmelsen, at eleven skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen. Bestemmelser omfatter i kraft af sin placering i lovens kapitel 7 a alene elever i skolepraktik.

Som trepartsaftalen er formuleret, ønskes det, at pligten til at søge konkrete praktikpladser skal gælde for en række elever, som ikke er i skolepraktik. Det fremgår således af det konkrete udkast til regelændringer, som indgår i trepartsaftalens bilag 3, at enhver registreret praktikpladssøgende elev skal have pligt til aktivt at søge de konkrete praktikpladser, som skolen eller praktikcentret anviser den søgende, samt at pligten skal indtræde otte uger før grundforløbets afslutning, og at den skal gælde så længe, den pågældende er registreret som praktikpladssøgende.

Det foreslås på den baggrund at ændre § 66 i, stk. 2, om pligt til at modtage en anvist praktikplads. Forsla-

get tager sigte på at gennemføre trepartsaftalens ønske om, at pligten til at søge konkrete praktikpladser kommer til at gælde for enhver registreret praktikpladssøgende elev.

Dette vil efter det foreslåede – udover som hidtil elever i skolepraktik – således omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, samt elever, som har tilmeldt sig som praktikpladssøgende efter grundforløbet uden for skolepraktik, jf. forslagens § 2, nr. 12, hvor det i overensstemmelse med trepartsaftalen foreslås at etablere hjemmel til at fastsætte regler om disse to elevkategoriers pligt til aktivitet og registrering som praktikpladssøgende.

Som trepartsaftalen er formuleret (det konkrete udkast til regelændringer, som indgår i trepartsaftalens bilag 3) ønskes det, at elever, som ikke aktivt opsøger en konkret praktikplads, som skolen anviser eleven, skal slettes som registreret praktikpladssøgende, og at der foretages fornøden registrering heraf. Efter det foreslåede vil dette komme til at gælde for enhver registreret praktikpladssøgende elev i de nævnte kategorier, som ikke opfylder pligten.

Der tilsigtes ikke ændringer i den gældende retsstilling, hvorefter elever, som er i skolepraktik, skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen.

Den foreslåede bemyndigelse til at undervisningsministeren i regler udstedt i medfør af § 66, c, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 12, fastsætter regler i relation til elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del vil blive udnyttet til at fastsætte regler om reaktionsmuligheder, hvis kravet om praktikpladssøgning ikke imødekommes. Udgangspunktet herfor vil være de gældende regler om udelukkelse mv. fra undervisning efter navnlig kapitel 11 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelse samt gældende regler i forhold til at opfylde de krav, der er knyttet til at være praktikpladssøgende (for elever i skolepraktik).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 12, og bemærkningerne hertil samt til afsnit 2.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Efter § 66 j, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser kan en skoles afgørelse om en elevs optagelse til eller ophør med skolepraktik af eleven indbringes for det faglige udvalg. Efter bestemmelsens stk. 2 sendes klagen til skolen.

Det foreslås at indsætte et nyt § 66 j, stk. 2, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, hvoraf det fremgår, at klager efter stk. 1 sendes til skolen.

Det foreslåede er alene en teknisk ændring som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 17, hvorved det foreslås, at undervisningsministeren efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser skal kunne fastsætte regler om skolers og praktikcentres behandling og afgørelse af sager om udelukkelse af elever fra skolepraktik og andre sager om elevers retsstilling samt om behandling af elevers klager over sådanne afgørelser.

Til nr. 17

Efter § 66 j, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser kan en skoles afgørelse om en elevs optagelse til eller ophør med skolepraktik af eleven indbringes for det faglige udvalg.

Der findes i § 66 c, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser mulighed for, at undervisningsministeren fastsætter regler om elevers optagelse i skolepraktik. Erhvervsuddannelsesloven indeholder imidlertid ikke hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om proceduren for skolers og praktikcentres behandling og afgørelse af sager om udelukkelse af elever i skolepraktik og andre sager om elevers retsstilling i forbindelse med skolepraktik, herunder overholdelse af de såkaldte EMMA-kriterier (dvs.

at eleven skal være **Egnet, Mobil geografisk, Mobil fagligt og Aktivt praktikpladsøgende**) ligesom der heller ikke findes specifikke regler om de faglige udvalgs behandling af elevers klager over sådanne afgørelser.

Det foreslås at indsætte et nyt § 66 j, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, som skaber udtrykkelig hjemmel til, at der kan fastsættes nærmere regler om proceduren for skolers og praktikcentres behandling og afgørelse af sager om udelukkelse af elever fra skolepraktik og andre sager om elevers retsstilling i forbindelse med skolepraktik, herunder overholdelse af EMMA-kriterierne, samt regler om de faglige udvalgs behandling af elevers klager over sådanne afgørelser.

Med det foreslåede skabes således grundlaget for at gennemføre trepartsaftalens ønske om en præcisering af praktikcentrenes løbende ansvar for opfølgning på og registrering af elevernes egnethed samt en præcisering af procedure for opfølgning på, om eleverne overholder EMMA-kriterierne, jf. bilag 3 til trepartsaftalen.

Det foreslås endvidere, at Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser skal have indstillingsmulighed i relation til fastsættelse af regler af denne karakter, jf. herved lovforslagets § 2, nr. 5. Det foreslåede vil være i overensstemmelse med, at Rådet efter den gældende § 66, c, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser har indstillingsmulighed i relation til regler om elevers egnethed mv. i skolepraktik samt i relation til regler om elevernes retlige forhold, jf. § 48, stk. 1 og 6, § 50, stk. 2, og § 52, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 2.2.2.

Til § 3

Til nr. 1

Efter folkeskolelovens § 3, stk. 4, indgår folkeskolerne i samarbejder, herunder i form af partnerskaber, med lokalsamfundets kultur-, folkeoplysnings-, idræts- og foreningsliv og kunst- og kulturskoler, med lokale fritids- og klubtilbud og med de kommunale eller kommunalt støttede musikskoler og ungdomsskoler, der kan bidrage til opfyldelsen af folkeskolens formål og mål for folkeskolens fag og obligatoriske emner. Kommunalbestyrelsen fastlægger mål og rammer for skolernes samarbejder, og skolebestyrelsen fastsætter principper for samarbejdet.

§ 3, stk. 4, blev indsat i folkeskoleloven som følge af den aftale om en reform af folkeskolen, som folkeskoleforligskredsen nåede til enighed om den 13. juni 2013, jf. lovforslag L 51 af 31. oktober 2013, Folketingstidende 2013/14, Tillæg A, som vedtaget ved lov nr. 1640 af 26. december 2013. Bestemmelsen har til formål at understøtte, at skolerne i højere grad åbner sig over for det omgivende samfund (den åbne skole).

Bestemmelsen forpligter folkeskolerne til at søge at indgå i samarbejder med lokalsamfundets kultur-, idræts og foreningsliv, og kunst- og kulturskoler, som typisk udgøres af selvejende institutioner, private foreninger og organisationer.

Inden for de af kommunalbestyrelsen fastlagte mål og rammer og de af skolebestyrelsen fastsatte principper er det den enkelte skoles leder, der beslutter, under hvilke nærmere omstændigheder skolen skal indgå samarbejder eller partnerskaber. Denne beslutning træffes under hensyn til skolelederens ansvar for kvaliteten i undervisningen i henhold til folkeskolens formål, jf. folkeskolelovens § 2, stk. 2.

Tilsvarende er det ledelsen af andre skoler, som folkeskolen samarbejder med, der under de for dem fastsatte kompetenceforhold beslutter omfanget og omstændighederne omkring samarbejdet med folkeskolen.

De nævnte samarbejder og partnerskaber kan dels vedrøre dele af de undervisningsopgaver, som skal supplere og støtte op om undervisningen i folkeskolens fag og obligatoriske emner (understøttende undervisningsopgaver) og dels tjene som inspiration og supplement til den fagopdelte undervisning. Samarbejdet skal desuden medvirke til, at eleverne er bekendt med mulighederne for et aktivt fritidsliv og for at deltage i aktiviteter og samværsformer, der fremmer den enkeltes alsidige udvikling, selvstændighed og evne til at indgå i forpligtende relationer og fællesskaber.

De understøttende undervisningsopgaver skal understøtte samtlige folkeskolens mål indenfor de enkelte fag og emner, hvormed kun dele af de understøttende undervisningsopgaver kan lægges hos samme type af skole, kulturinstitutioner eller forening. Der vil således skulle sikres en variation i de understøttende undervisningsopgaver, som svarer til målene for folkeskolens formål og mål for forskellige fag og emner. For nærmere om rammerne for skolernes samarbejde henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 4, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 51 som fremsat den 31. oktober 2013.

Det foreslås at ændre § 3, stk. 4, så virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse tilføjes i opstillingen af, hvilke parter folkeskolerne skal søge at indgå samarbejder med. Samarbejder med virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse skal ske inden for de gældende rammer, for skolernes samarbejder med lokalsamfundets kultur-, folkeoplysnings-, idræts- og foreningsliv m.v., jf. nærmere herom ovenfor. Det betyder bl.a., at samarbejdet skal bidrage til opfyldelsen af folkeskolens formål og mål for folkeskolens fag og obligatoriske emner.

Samarbejdet med en virksomhed kan styrke elevernes læring ved at gøre undervisningen mere varieret og anvendelsesorienteret eller koble teorien til praksis. Samtidig kan det være med til at vise eleverne nogle af de mange muligheder for videre uddannelse og job, herunder erhvervsfaglige uddannelser.

Med den foreslåede ændring kan virksomhederne få mulighed for at komme ind i skolen og inspirere eleverne til dels, hvordan deres teoretiske viden kan omsættes til praksis, dels hvordan kreativitet og innovation kan omsættes til konkrete produkter mv. Endvidere er det en mulighed for, at virksomhederne kan skabe en tydelighed om deres egen eksistens i lokalmiljøet, og om hvilke kompetencer de på sigt efterspørges. Et formaliseret samarbejde om erhvervspraktik vil kunne bidrage hertil.

Folkeskolerne får ligeledes mulighed for i højere grad at inddrage erhvervsskolerne i skolens virksomhed, hvorved flere elever forventes at kunne inspireres til at søge en erhvervsuddannelse direkte fra grundskolen.

Som følge af, at virksomheder og institutioner for erhvervsrettet uddannelse fremover indgår i opstillingen af samarbejdsparter i folkeskolelovens § 3, stk. 4, udvides den personkreds, som kan varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang i folkeskolen i henhold til § 3, stk. 5. Skolens leder vil fremover i henhold til § 3, stk. 5, kunne beslutte, at personer fra virksomheder og institutioner fra erhvervsrettet uddannelse, i begrænset omfang kan varetage undervisningsopgaver i folkeskolens fag og obligatoriske emner og i tiden til den understøttende undervisning. For nærmere om muligheden for at anvende eksterne undervisere i begrænset omfang henvises til bemærkningerne til § 3, stk. 5, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 51 som fremsat den 31. oktober 2013, side 29-31. Se endvidere Folketingstidende 2016-17, A, L 109 som fremsat den 15. december 2016, side 8 og 18-20.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås det, at skolernes forpligtelse til at samarbejde med lokalsamfundets kulturtilbud m.v. udvides til også at omfatte samarbejde med virksomheder og erhvervsskoler.

Med lov nr. 192 af 27. februar 2017 om ændring af lov om folkeskolen og lov om institutioner for almen gymnasial uddannelse og almen voksenuddannelse m.v. (Opfølgning på folkeskolereformen m.v.) blev den personkreds, der kan varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang udvidet, således at det ikke nødvendigvis skal ske i forbindelse med de samarbejder, som skolen efter folkeskolelovens § 3, stk. 4, er forpligtet til at søge at indgå. Med loven blev det i § 3, stk. 5, fastsat, at også personer fra fx uddannelsesinstitutioner, organisationer eller virksomheder m.v. efter skolelederens beslutning også vil kunne varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang.

Da virksomheder med nærværende lovforslags § 3, nr. 1, bliver omfattet af de samarbejdsparter, som skolerne skal søge at indgå samarbejdsaftaler med, er der ikke længere behov for, at § 3, stk. 5, giver særskilt mulighed for at lade personer fra virksomheder varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang.

Det foreslås derfor, at § 3, stk. 5, affattes således, at som led i de i stk. 4 nævnte samarbejder eller samarbejder med uddannelsesinstitutioner, organisationer m.v., der er etableret ved kontrakt, kan skolens leder beslutte, at personer, der ikke er ansat ved kommunens skolevæsen, i begrænset omfang kan varetage undervisningsopgaver i folkeskolens fag og obligatoriske emner og understøttende undervisning.

Det foreslåede indebærer, at bestemmelsen affattes, uden at ordet virksomheder indgår i § 3, stk. 5

Der er tale om en lovteknisk konsekvensændring, og det vil fremover følge af § 3, stk. 5, jf. stk. 4, at skolerne fremover kan lade personer fra virksomheder, som skolen har en samarbejdsaftale med, varetage undervisningsopgaver i begrænset omfang.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det foreslås i § 7 a, stk. 2, 1. pkt., og i § 13 b, stk. 4, nr. 3, i folkeskoleloven ændres fra "ikkeuddannelsesparate" til "ikke-uddannelsesparate".

Det foreslåede indebærer, at udtrykket "ikkeuddannelsesparat" ændres til "ikke-uddannelsesparat". Der er alene tale om en sproglig rettelser.

Til nr. 4

Det fremgår af folkeskolelovens § 7 a, stk. 2, 1. pkt., at Ungdommens Uddannelsesvejledning og skolens leder fra 8. klasse iværksætter en målrettet indsats for elever, der er vurderet ikke-uddannelsesparate, jf. lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. Af § 7 a, stk. 2, 2. pkt. fremgår det, at der i den målrettede indsats indgår obligatorisk brobygning i 9. klasse, medmindre skolens leder i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det ikke vil gavne elevens muligheder for fortsat uddannelse. Endelig fremgår det af § 7 a, stk. 2, 3. pkt., at den målrettede vejledningsindsats og brobygning sker efter lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. Det nærmere indhold af målrettet indsats og brobygning i 9. klasse er således reguleret i vejledningsloven. Folkeskolelovens § 7 a, stk. 2, tjener derved alene som reference til denne lovgivning, således at det samlet kan ses af folkeskoleloven, hvilke kurser og andre aktiviteter m.v. der indgår i folkeskolens undervisning.

Det foreslås på den baggrund at ændre § 7 a, stk. 2, 2. pkt., så det i stedet fremgår af bestemmelsen, at i 9. klasse deltager elever i brobygning i det omfang, lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. fastsætter dette.

Der er tale om en konsekvensændring som følger af de foreslåede ændringer i reglerne om brobygning

i vejledningsloven, jf. lovforslagets § 4, nr. 2. Med lovforslagets § 4, nr. 2, vil reglerne om brobygning blive ændret, så der ikke længere er krav om at ikke-uddannelsesparate elever skal deltage i obligatorisk brobygning – fx fordi eleven skal i 10. klasse. Det bliver desuden muligt at tilbyde brobygning til uddannelsesparate elever, der har behov for afklaring af et uddannelsesvalg. Herved smidiggøres vejledningslovens bestemmelserne om brobygning, så brobygning i højere grad rettes mod de elever, som vurderes at have størst gavn af tilbuddet. Som følge af disse ændringer er det nødvendigt at konsekvens-ændre folkeskolelovens § 7 a, stk. 2, 2. pkt., så det kommer til at fremgå, at elever i 9. klasse deltager i brobygning, i det omfang lov om vejledningsloven fastsætter dette.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af folkeskolelovens § 9, stk. 3, at skolens leder med inddragelse af Ungdommens Uddannelsesvejledning kan tilbyde eleverne i 8. og 9. klasse, at de i kortere perioder udsendes i praktik i virksomheder og institutioner. § 9, stk. 3, giver ikke mulighed for at tilrettelægge individuel praktik for elever på 8. og 9. klassetrin, som måtte have behov for en kortere eller længere afbrydelse af skolegangen. Sådanne ordninger kan kun iværksættes efter reglerne i lovens § 9, stk. 4, og § 33.

Det foreslås gennem en ændring af folkeskolelovens § 9, stk. 3, at muligheden for at tilbyde eleverne praktik i kortere perioder udvides til fremover at gælde for elever i 6. til 9. klasse.

Kommuner og skoler får dermed øget frihed i tilrettelæggelsen af undervisningen og øget mulighed for at tilbyde eleverne praktik.

Elever i 8. og 9. klasse er i praktikperioden omfattet af statens erstatningsordning, jf. bekendtgørelse nr. 1753 af 23. december 2016 om statens erstatningsordning for deltagere i praktisk erhvervsorientering m.v. Denne bekendtgørelse vil i forlængelse af dette lovforslag blive justeret, så også elever i 6. og 7. klasse bliver omfattet af statens erstatningsordning.

Det primære formål med erhvervspraktikken er ikke nødvendigvis at afprøve et specifikt erhverv, men at give eleverne et indtryk af, hvordan en arbejdsplads fungerer, og at der er forskellige arbejdsfunktioner og uddannelsesbaggrunde på virksomheden. Det kan være i tema- eller branchepraktikker, hvor klasser eller hold udsendes i fx landbrugspraktik, industripraktik, merkantil praktik mv. eller individuelle praktikker, hvor eleverne prøver forskellige arbejdsfunktioner. I den udstrækning, at det er muligt, udsendes eleverne i praktik i lokale virksomheder, der i forvejen samarbejder med skolen.

Formålet med forslaget er at styrke elevernes kendskab til arbejdsmarkedet ved at forbedre skolernes mulighed for at tilbyde elever i folkeskolen praktik.

Undervisningsministeriet vil udarbejde et katalog med gode eksempler, der giver ideer til tilrettelæggelse og gennemførelse af praktikken, på en måde så aktiviteterne indgår i sammenhæng med andre udskolings- og vejledningsaktiviteter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at § 2 c, stk. 4, 1. pkt., i lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. ændres fra ”ikkeuddannelsesparate” til ”ikke-uddannelsesparate”.

Det foreslåede indebærer, at udtrykket ”ikkeuddannelsesparat” ændres til ”ikke-uddannelsesparat”. Der er alene tale om en sproglig rettelse.

Til nr. 2

Det foreslås, at § 2 g, stk. 3, i udtrykket ”ikkeuddannelsesparat” ændres til ”ikke-uddannelsesparat”.

Det foreslåede indebærer, at udtrykket ”ikkeuddannelsesparat” ændres til ”ikke-uddannelsesparat”. Der er alene tale om en sproglig rettelse.

Til nr. 3

Efter § 10 d, stk. 1, i vejledningsloven skal elever i folkeskolen og den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning som led i indsatsen for ikke-uddannelsesparate elever deltage i brobygning i 9. klasse, medmindre lederen af elevens skole i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det ikke vil gavne elevernes mulighed for fortsat uddannelse. Der kan endvidere tilbydes brobygning til elever i 9. klasse i andre skoleformer som led i indsatsen for understøtning af uddannelsesparathed.

Den obligatoriske brobygning i 9. klasse, som er målrettet ikke-uddannelsesparate elever, er et supplement til vejledningsindsatsen. Bestemmelsen er en konsekvens af vejledningslovens bestemmelser om uddannelsesparathed, hvorefter Ungdommens Uddannelsesvejledning og skolens leder i samarbejde skal iværksætte en målrettet vejlednings- og skoleindsats i 8. klasse for at understøtte, at eleven kan blive uddannelsesparat ved afslutningen af 9. klasse. Skønt brobygningen skal tilbydes alle ikke-uddannelsesparate elever, kan skolens leder dog i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning og med forældrenes accept vurdere, at brobygning ikke skal være en del af indsatsen, hvis det ikke vil gavne elevens muligheder for fortsat uddannelse.

Brobygningen har en varighed af mindst 2 og højst 10 dage. Brobygningen kan dog forlænges til i alt 4 uger for elever i 9. klasse, der deltager i undervisningsforløb i medfør af folkeskolelovens § 9, stk. 4, og § 33, stk. 4 og 5, eller tilsvarende forløb i andre skoleformer i medfør af folkeskolelovens § 33, stk. 2.

Det foreslås, at § 10 c, stk. 1, om brobygning i 9. klasse ændres, sådan at brobygning ikke alene målrettes til ikke-uddannelsesparate elever. Brobygning foreslås at skulle tilbydes såvel ikke-uddannelsesparate elever som elever, der, selvom de er uddannelsesparate, har behov for afklaring af uddannelsesvalg. Desuden foreslås det, at det ikke længere skal være et krav for ikke-uddannelsesparate elever at deltage i brobygning i 9. klasse. Forslaget om, at brobygning kan tilbydes uddannelsesparate elever, omfatter ud over elever i folkeskolen og i den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning tillige elever i 9. klasse i andre skoleformer. Denne ændring er i overensstemmelse med ønske fremsat af Efterskoleforeningen herom.

Brobygning er vejlednings- og undervisningsforløb i overgangen til ungdomsuddannelserne, og den skal afspejle undervisningen i de uddannelsesområder, der indgår i brobygningen, og gøre eleven bekendt med uddannelsens praktiske og teoretiske elementer samt et eller flere erhverv, som uddannelsen eller uddannelsesområdet retter sig mod. Formålet med brobygningen er, at eleven skal gives et repræsentativt indblik i krav og perspektiver i den pågældende uddannelse, indsigt og viden på det område, eleven ønsker at uddanne sig inden for, ligesom eleven skal stifte bekendtskab med eventuelt alternative realistiske uddannelsesveje.

Vejledningslovens § 10 g bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte regler om brobygning. Den i dag gældende bekendtgørelse om introduktionskurser og brobygning til ungdomsuddannelserne vil i overensstemmelse med den foreslåede lovændring blive justeret. Herefter skal brobygningen tilrettelægges sådan, at den bidrager dels til indsatsen til opnåelse af uddannelsesparathed for de elever, som ikke er

uddannelsesparate, og dels til understøttelse af indsatsen for uddannelsesparate elever, som har behov for afklaring af deres uddannelsesvalg.

Med forslaget ændres der ikke på omfanget af brobygning i 9. klasse. Brobygningens varighed vil således fortsat være mindst 2 og højst 10 dage.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af vejledningslovens § 10 d, stk. 1, at der for elever i 10. klasse skal brobygges til mindst en erhvervsrettet ungdomsuddannelse eller en erhvervsgymnasial uddannelse i forløb af mindst 2 dages varighed.

Efterskoleforeningen har fremsat ønske om en mere fleksibel tilrettelæggelse af brobygningen i 10. klasse på efterskoler. Efterskoleforeningen ønsker, at det ikke skal være et krav, at afviklingen sker på hinanden følgende dage, men at der bliver mulighed for brobygning én gang om ugen i fem uger. Dette ønske imødekommes med forslaget, sådan at brobygningen kan afvikles samlet eller enkeltvis.

Det foreslås gennem en ændring af vejledningslovens § 10, stk. 1, 2. pkt., at der skal brobygges til mindst en erhvervsrettet ungdomsuddannelse eller en erhvervsgymnasial uddannelse i forløb af mindst to dages varighed, som kan afvikles samlet eller enkeltvis.

Det foreslåede indebærer, at den øgede fleksibilitet omfatter alle skoleformer, som udbyder 10. klasse. Flexibiliteten tilsigtes hermed at komme elever i alle skoleformer til gode. Forslaget ændrer ikke den samlede varighed af brobygningen, som fortsat skal være af mindst 2 dages varighed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Efter § 5, stk. 2, 3. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse kan der højst ydes godtgørelse for det antal timer, som inden for det pågældende område svarer til fuldtidsarbejde. Efter lovens § 5, stk. 4, kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om godtgørelse efter stk. 2. Bemyndigelsen er blandt andet udmøntet ved § 8, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1475 af 16. december 2014 om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Heraf fremgår det, at godtgørelsen pr. dag højst kan udbetales med 1/5 af det beløb, der maksimalt kan udbetales for en uge, jf. stk. 1. Ved vejledning nr. 9469 af 9. september 2013 om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse pkt. 4.3. præciseres det, at "udgangspunktet er under alle omstændigheder, at godtgørelsen kun kan kompensere et tab, og at godtgørelsen aldrig kan gives for mere end 37 timer om ugen eller 7,4 timer pr. dag".

På baggrund af trepartsaftalen foreslås det gennem en ændring af § 5, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at der er lidt et tab af indtægt, jf. stk. 1, kan godtgørelsen pr. dag ydes for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag.

Det foreslåede indebærer, at der kan ydes godtgørelse pr. dag for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag. Dette forudsat, at der er lidt et tab af indtægt, dvs. løntab, som deltagerens deltagelse i uddannelsen medfører. Når arbejdsgivere betaler sædvanlig

løn til deltagere under uddannelse, der berettiger til godtgørelse, indtræder arbejdsgiveren i deltagerens ret til godtgørelse. Godtgørelsesbeløbet svarer til den godtgørelse, som deltageren kunne have fået udbetalt.. Det indebærer, at det afgørende kriterium for tildeling af godtgørelse, hvor virksomheden indtræder i deltagerens ret til godtgørelse, er, at virksomheden har et løntab for medarbejderens kursusdeltagelse. Det vil fortsat gælde, at godtgørelsen/lønkomensationen kun gives for de antal timer, som den givne medarbejder har skullet arbejde den pågældende dag.

Med ændringen sikres den planlægningsmæssige fleksibilitet for virksomhedernes brug af arbejdsmarkedsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Der er ikke i den gældende lov om efterskoler og frie fagskoler hjemmel til at etablere et 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Der er heller ikke hjemmel i den gældende lov om efterskoler og frie fagskoler til at etablere forsøg med at tilbyde 10. klasse som kombineret forløb, der indeholder 10. klasse og 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb.

Den foreslåede bestemmelse i § 51 c er ny.

Det foreslås i *stk. 1*, at undervisningsministeren kan godkende forsøg, hvor en efterskole og en institution for erhvervsrettet uddannelse indgår en overenskomst om at tilbyde et 10.-klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb.

Efter den gældende lovgivning kan en efterskole ikke indgå en overenskomst med en institution for erhvervsrettet uddannelse for at tilbyde et 10. klasseforløb, der er kombineret med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Med den foreslåede bestemmelse vil der således blive etableret hjemmel til, at en efterskole og en institution for erhvervsuddannelse kan indgå en sådan overenskomst i lighed med den mulighed, der er i dag for, at en kommunalbestyrelse og en institution for erhvervsrettet uddannelse kan indgå overenskomster derom.

Indholdet i 10.-klasseforløb omfattet af den foreslåede forsøgsordning vil skulle følge reglerne for den almindelige 10. klasse i efterskolen. Det vil sige såvel for den obligatoriske som den valgfri del. Efterskolerne kan dog for den valgfri del disponere frit inden for rammerne af lov om efterskoler og frie fagskoler. Der skal endvidere tilbydes de til den obligatoriske del tilhørende prøver. Undervisningen i erhvervsuddannelsesdelen skal følge regler, som er fastsat i henhold til § 4, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.

I forbindelse med forsøgsgodkendelserne vil det blive fastsat, at de nærmere rammer for undervisningen vil skulle fremgå af en overenskomst mellem efterskolen og institutionen for erhvervsrettet uddannelse. Af overenskomsten skal det bl.a. fremgå, hvordan den nærmere procedure for optagelse af elever, organisering, tilrettelæggelse m.v. er i forløbet. Det skal fremgå af overenskomsten, at det er efterskolen, der er ansvarlig for den del, der vedrører undervisning i 10. klasse, mens institutionen for erhvervsrettet uddannelse, er ansvarlig for 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Efterskolen og institutionen for erhvervsrettet uddannelse vil herunder inden for deres ansvarsområder være forpligtede til at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til elever med behov herfor. Af overenskomsten skal også fremgå en tidsplan for gennemførelsen af undervisningen og hvor den skal gennemføres samt hvor mange elever, der kan optages i forløbet i henhold til overenskomsten.

Eleverne, som søger om optagelse i et 10. klasseforløb, der gennemføres som led i forsøget, vil under hele 10. klasseforløbet, dvs. både 10. klassesdelen ved efterskolens foranstaltning og 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb ved institutionen for erhvervsrettet uddannelses foranstaltning, bo på efterskolen og deltage i et kostskoleliv på efterskolen. Eleverne vil under 10. klassesdelen og kostskoleopholdet være omfattet af efterskolens ordensregler, mens de under erhvervsuddannelsesdelen vil være omfattet af de ordensregler, der gælder i henhold til lov om erhvervsuddannelser.

Eleverne vil under 10. klasseforløbets brobygningsperioder være omfattet af ordningen med statsligt tilskud til nedbringelse af befordringsudgifter efter § 23 c i lov om efterskoler og frie fagskoler. Under resten af 10. klasseforløbets 10.-klassesdel vil eleverne ikke være omfattet af offentlige befordringsordninger, mens de under erhvervsuddannelsesdelen vil være omfattet af ordningen efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Det vil betyde, at de kan få befordringsrabat efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvis de opfylder betingelserne herfor.

Finansieringen af undervisningen i forløbene i forsøgene vil for 10.-klassesdelen være statslige tilskud til efterskolen efter lov om efterskoler og frie fagskoler, bortset fra brobygningsperioder, der er finansieret gennem statslige aktivitetsafhængige taxametertilskud efter lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., og for erhvervsuddannelsesdelen være finansieret ved statslige aktivitetsafhængige taxametertilskud, til erhvervsuddannelsens grundforløb. Tilskuddene udbetales efter de regler, der gælder for de enkelte tilskud og til den institution, der gennemfører den tilskudsudløsende aktivitet. De almindelige tilskudsregler i lov om efterskoler og frie fagskoler gælder således for 10.-klassesdelen og betyder bl.a., at der i hver uge skal være undervisning svarende til mindst 5 hele undervisningsdage, jf. § 16, stk. 1, 2. pkt., i lov om efterskoler og frie fagskoler.

Forsøgsordningen gennemføres som et treårigt rammeforsøg, hvor der kan deltage op til seks efterskoler med samlet op til 200 elever i 10. klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb.

Godkendelsen af forsøgene vil ske på grundlag af en vurdering af de ansøgende skolars betydning i forhold til at fremme unges overgang til erhvervsuddannelserne. Der vil også kunne lægges vægt på at få en geografisk fordeling af de deltagende efterskoler med henblik på, at forsøgene kan gennemføres under forskellige regionale og lokale forhold. Erfaringerne fra forsøgene vil blive inddraget i det fortsatte arbejde med at sikre attraktive erhvervsuddannelser. Undervisningsministeren kan ved godkendelse af et forsøg fastsætte vilkår, herunder f.eks. om overenskomstens indhold, årlige opdatering, undervisningens organisation og tilrettelæggelse og krav til parternes afrapportering, herunder medvirken ved en af ministeriet igangsat evaluering af forsøget.

Det foreslåede *stk. 2* indebærer to fravigelser af lov om efterskoler og frie fagskoler. Det følger af § 15, stk. 2, i lov om efterskoler og frie fagskoler, at et kursus på en efterskole skal være åbent for alle, der opfylder betingelserne i lovens § 13, stk. 1-3, dvs. kan medregnes i årselevtallet ved efterskolens tilskudsberegning, idet de har afsluttet 8 års skolegang, 7. klasse eller fyldt 14 år.

Af § 11 i lov om efterskoler og frie fagskoler fremgår, at elevbetalingen fastsættes af skolen, men at den ikke må være væsentlig over gennemsnittet for skoleformen. Der er på de årlige finanslove fastsat en mindste elevbetaling. Hvor en elev ikke modtager statslig elevstøtte, skal egenbetalingen mindst udgøre halvdelen af den mindste fastsatte egenbetaling. For elever på efterskoler, der modtager statslig elevstøtte, skal egenbetalingen mindst udgøre halvdelen af det beløb, der fremkommer ved at fradrage den maksimale statslige elevstøtte i den mindste fastsatte egenbetaling. Staten yder efter lovens § 30 dels en indkomstbestemt elevstøtte til nedsættelse af elevbetalingen på kurser af mindst 2 ugers varighed,

dels elevstøtte med et grundstøttebeløb uanset indkomstgrundlagets størrelse på kurser af mindst 5 ugers varighed og derover. Den indkomstbestemte elevstøtte ydes på grundlag af et indkomstgrundlag, der er fastsat på de årlige finanslove. Det er en betingelse for den statslige elevstøtte, at efterskolen oppebærer tilskud efter lov om efterskoler og frie fagskoler.

Med det foreslåede stk. 2, fraviges kravene i § 15, stk. 2, 2. pkt., i lov om efterskoler og frie fagskoler, således, at der stilles krav om, at en elev, der vil påbegynde et 10.-klasseforløb som led i et forsøg omfattet af den foreslåede stk. 1 opfylder adgangskravene til erhvervsuddannelserne, jf. lov om erhvervsuddannelser.

De elever, der vil påbegynde sådan et forløb skal opfylde adgangskravene til erhvervsuddannelserne, jf. lov om erhvervsuddannelser. Det er efterskolen, der optager elever i forløbet, og eleverne skal være vurderet uddannelsesparate og opfylde adgangskravene til erhvervsuddannelserne for at kunne påbegynde det kombinerede 10. klasse-eud-grundforløb. Det er institutionen for erhvervsrettet uddannelse, der som ansvarlig for gennemførelsen af 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb vurderer, hvorvidt optagelsesbetingelserne i lov om erhvervsuddannelser er opfyldt, hvorefter efterskolen træffer beslutning om, hvilke elever der optages i forløbet.

Det er hensigten, at forsøgene så vidt muligt igangsættes fra starten af skoleåret 2017/18, dvs. pr. 1. august 2017 med en varighed på tre skoleår. Der ønskes gennemført en evaluering af forsøgene i 2019 på baggrund af så vidt muligt to skoleårs forløb med henblik på en eventuelt permanent ordning fra skoleåret 2020/21.

Med det foreslåede *stk. 3* fastsættes, at for elever under 18 år opkræves det særlige kommunale bidrag, som er det halve af det på finansloven fastsatte kommunale bidrag på finanslovskonto § 20.22.22.

Det foreslåede *stk. 4* indebærer, at eleven under 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb vil være omfattet af reglerne i lov om efterskoler og frie fagskoler om statslig elevstøtte og dermed være berettiget til at modtage statslig elevstøtte

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-4. Med de særskilte ikrafttrædelsesdatoer, der foreslås i de følgende stk. 2-4, betyder det, at den tidlige ikrafttrædelse allerede dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende vil omfatte lovforslagets § 1, nr. 1, nr. 9-13, nr. 17 og nr. 23, § 2, nr. 1 og 2, samt § 6.

Lovforslagets § 1, nr. 1, vedrører en ændring af bestemmelserne om lønrefusion til arbejdsgivere i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det bemærkes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har tilkendegivet, at det ikke kan siges præcist, hvornår den systemmæssige understøttelse kan være implementeret, men at dette for så vidt angår fremadrettede ydelse forventes at ske i løbet af efteråret 2017. På den baggrund foreslås det, at lovforslagets § 1, nr. 1, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Det henvises i øvrigt til stk. 8 nedenfor, hvor det foreslås, at lovforslagets § 1, nr. 1, skal have virkning med tilbagevirkende kraft fra den 1. august 2015.

Med henblik på at sikre, at de ændringer af bestemmelserne om de midlertidige bonusordninger for 2017, som følger af lovforslagets § 1, nr. 9-13, vil kunne indgå i udmøntningen af de midlertidige bonusordninger straks efter lovforslagets vedtagelse, foreslås det, at ændringerne træder i kraft allerede dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lovforslagets § 1, nr. 17, vedrører den økonomiske dækning af administrationen af det foreslåede praktikpladsafhængige bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20. Det vil være nødvendigt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags tiltag i relation til systemudvikling og implementering heraf igangsættes umiddelbart efter lovforslagets vedtagelse med sigte på, at den nødvendige systemunderstøttelse er tilvejebragt, når bonusordningerne og det praktikpladsafhængige uddannelsesbidrag mv. indføres pr. 1. januar 2018.

Lovforslagets § 1, nr. 23, vedrører Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags adgang til at indhente oplysninger fra Danmarks Statistik. Med forslaget vil Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag hurtigt kunne få adgang til at indhente de fornødne oplysninger fra Danmarks Statistik, som vil skulle bruges til opgørelsen af erhvervsuddannede fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, med henblik på systemudvikling og implementering af bl.a. de foreslåedes bonusordninger og det foreslåede praktikpladsafhængige arbejdsgiverbidrag mv., jf. også nedenfor om det foreslåede stk. 3.

Med lovforslagets § 2, nr. 1, vil der blive rettet op på den forkerte lovangivelse i § 5 c, stk. 3, og § 18, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelse, hvorfor lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås omfattet af den tidlige ikrafttrædelse. Tilsvarende vil de ændringer af § 9 i lov om erhvervsuddannelser om dimensionering af erhvervsuddannelse, der foreslås med lovforslagets § 2, nr. 2, træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Den tidlige ikrafttrædelse indebærer, at det vil være muligt for undervisningsministeren at melde begrænsning af adgangen til skoleundervisning (dimensionering) ud tids nok til, at elever og institutioner kan nå at indrette sig på dimensioneringerne, inden disse får virkning pr. 1. januar 2018. Udmelding forventes at ville ske i forsommeren 2017. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Lovforslagets § 6 vil indebære, at der tilvejebringes en ny forsøgshjemmel i § 51 c i lov om efterskoler og frie fagskoler, hvorefter efterskoler og institutioner for erhvervsrettet uddannelse kan gå sammen om at gennemføre et 10.-klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb. Tidlig ikrafttrædelse af forsøgsbestemmelsen herom vil gøre det muligt, at undervisningsministeren i forsommeren 2017 kan godkende ansøgninger om forsøg med henblik på, at de forsøg, der måtte blive godkendt, kan igangsættes med virkning fra den 1. august 2017. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 15 i og § 21 f i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 14 henholdsvis nr. 20, lovforslagets § 3, nr. 3 og nr. 5, og § 4 skal træde i kraft den 1. august 2017.

Det foreslåede § 15 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, indeholder en ny bemyndigelse, hvorefter undervisningsministeren om godkender, hvilke uddannelser, der i 2018 er fordelsuddannelser. Da det er hensigten at denne godkendelsesproces skal forløbe i efteråret 2017, foreslås det, at denne ændring træder i kraft allerede den 1. august 2017.

Det foreslåede § 15 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indeholder derudover en henvisning til det foreslåede § 21 f, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, hvorefter undervisningsministeren kan godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, bortset fra farmakonomuddannelsen, kan indgå i fordelsuddannelsesordningen. Det følger endvidere af det foreslåede § 21 f, stk. 5, at undervisningsministeren i givet fald fastsætter regler om betingelserne herfor. Med sigte på at sikre sammenhængen mellem de foreslåede § 15 i og § 21 f, stk. 4 og, foreslås det, at også hele ændringen af § 21 f, træder i kraft allerede den 1. august 2017. Det foreslås dog samtidig i stk. 9 nedenfor af lovtekniske årsager, at § 21 f, stk. 1-3, i lov om

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dog først skal have virkning fra den 1. januar 2018 svarende til den ikrafttræden, der i øvrigt gælder for lovforslaget elementer knyttet til trepartsaftalen.

Lovforslagets § 3, nr. 3, indeholder en redaktionel ændring af termen ”ikke-uddannelsesparat”. Ifølge lovforslagets § 3, nr. 5, vil muligheden for at tilbyde elever i folkeskolen at komme i erhvervspraktik i kortere perioder blive udvidet fra 7. og 8. klasse til fremover at omfatte elever i 6.-9. klasse. Således vil det foreslåede stk. 2 indebære, at kommunerne i overensstemmelse med lokale prioriteringer, ønsker og behov får mulighed for at gøre brug af de udvidede muligheder for erhvervspraktik allerede fra begyndelse af skoleåret 2017/18, som begynder den 1. august 2017. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Tilsvarende vil de ændringer af vejledningsloven, der foreslås med lovforslagets § 4, kunne anvendes fra og med skoleåret 2017/18. Lovforslagets § 4 indebærer, at rammerne for brug af brobygning vil blive smidigere, så brobygning i højere grad vil kunne rettes mod de elever, som vurderes at have størst gavn af tilbuddet om brobygning. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Med *stk. 3* foreslås det, at lovforslagets § 1, nr. 2-8, nr. 14-16, nr. 18-22 og nr. 24, § 2, nr. 3-17, og § 3, nr. 1-2 og nr. 4, træder i kraft den 1. januar 2018. Forslaget indebærer, at de foreslåede ændringer og nye bestemmelser i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om bl.a. tilskud for praktikpladsopsøgning, bonusordningerne for fordelsuddannelser og merbeskæftigelse og merbidrag (lovforslagets § 1) vil få virkning fra og med den 1. januar 2018. Den foreslåede ikrafttrædelse den 1. januar 2018 vil tilsvarende omfatte de foreslåede ændringer og bestemmelser i lov om erhvervsuddannelser om egnethed (de såkaldte EMMA-kriterier), praktikcentres salg af varer og levering af tjenesteydelser, virksomhedsforlagt praktikuddannelse og ordensregler (§ 2, nr. 3-17) og i folkeskoleloven om samarbejde med virksomheder samt brobygning i 9. klasse (§ 3, nr. 1-2 og nr. 4).

Det foreslås med *stk. 4*, at det skal være undervisningsministeren, der fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 5 om godtgørelse pr. dag for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag. Den tidsmæssige implementering af forslaget afventer afrapportering fra ekspertgruppen om voksen-, efter- og videreuddannelse, der forventes at komme inden udgangen af maj 2017, på baggrund af hvilken der skal tages stilling til administration og it-understøttelse af godtgørelsen. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås med *stk. 5*, at regler fastsat i medfør af § 12 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovekendtgørelse nr. 1033 af 30. juni 2016, som ændret ved lov nr. 1747 af 27. december 2016, skal forblive i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 12 c, stk. 2, der bliver stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 5. Forslaget vil indebære, at bekendtgørelse nr. 126 af 21. februar 2011 om tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever med senere ændringer forbliver i kraft, indtil den ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 12 c, stk. 2, der bliver stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 5.

Det foreslås med *stk. 6*, at den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, som fremover vil skulle dækkes af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter § 12 d, stk. 2, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 8, vil omfatte udgifter, der afholdes den 1. januar 2018 eller senere. Alle driftsudgifter til skolepraktik afholdt før da påhviler staten. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Med *stk. 7* foreslås det, at det ved beregning af bonusudløsende praktikårselever efter § 15 g, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 14, alene vil være uddannelsesaftaler påbegyndt den 1. januar 2017 eller senere, der indgår, dog kun for kalenderdage, som falder i bonusåret (dvs. 2018 og følgende år). Det

vil efter forslaget således være en betingelse for, at en elev kan indgå i beregningen af bonusudløsende praktikårselever, at elevens uddannelsesaftale var påbegyndt i 2017 eller senere. Med påbegyndt i 2017 menes, at uddannelsesaftalen skal være trådt i kraft i 2017 eller senere. Uddannelsesaftaler påbegyndt før den 1. januar 2017 vil efter omstændighederne kunne være omfattet af den midlertidige fordelsbonus for 2017 for så vidt angår kalenderdage i 2017, jf. gældende § 15 e i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås med *stk. 8*, at det foreslåede § 4, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, skal have virkning fra den 1. august 2015, hvor den nugældende affattelse af bestemmelsen oprindeligt trådte i kraft. Det foreslås endvidere, at det skal være op til bestyrelsen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag at træffe beslutning om, hvorvidt der evt. skal ske efterregulering af afgørelser om lønrefusion, der er truffet efter den 1. august 2015. Det foreslås endvidere, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil kunne fastsætte regler om efterregulering af afgørelser om lønrefusion truffet efter den 1. august 2015. Det foreslåede har til hensigt sikre mulighed for, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan tage højde for spørgsmål om eventuel efterregulering af lønrefusion til arbejdsgivere med tilbagevirkende kraft, i det omfang bestyrelsen finder dette hensigtsmæssigt. Som omtalt i afsnit 2.1.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget vurderes det, at der med det lovforslag, som lå til grund for den ændringslov, som gennemførte erhvervsuddannelsesreformen fra 2014, blev foretaget en ændring af § 4 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om lønrefusion, som har bevirket, at der i en række tilfælde ikke har været udbetalt lønrefusion i overensstemmelse med det, der har været hensigten. De nævnte bestemmelser om lønrefusion trådte som nævnt i kraft den 1. august 2015. Det foreslåede giver således Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag mulighed for, men ikke pligt til, at rette op på eventuelle unøjagtigheder med tilbagevirkende kraft. Det bemærkes, at der i givet fald alene vil være tale om begunstigende afgørelser.

Det foreslås med *stk. 9* af lovtekniske årsager, at § 21 f, stk. 1-3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dog først skal have virkning fra den 1. januar 2018 svarende til den ikrafttræden, der i øvrigt gælder for lovforslaget elementer knyttet til trepartsaftalen. Der henvises til bemærkninger til det foreslåede stk. 2 oven for.

Til § 8

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed og fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Hverken lov Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen, lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om efterskoler og frie fagskoler gælder i dag for Færøerne og Grønland, jf. § 42 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, § 72 i lov om erhvervsuddannelser, § 61 i lov om folkeskolen, § 17 i lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., § 28 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og § 56 i lov om efterskoler og frie fagskoler.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 95 af 26. januar 2017, foretages følgende
ændringer:

§ 4. ...

Stk. 2. For elever under erhvervsuddannelse for voksne, jf. kapitel 7 d i lov om erhvervsuddannelser, ydes refusion efter stk. 1 med en særlig takst for voksne, såfremt arbejdsgiveren udbetaler voksenløn. Udbetales almindelig elevløn, ydes refusion med de takster, der gælder for elever under 25 år. For elever, der er omfattet af § 66 y, stk. 1, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser, kan arbejdsgiveren tidligst opnå ret til lønrefusion efter stk. 1 fra det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren forinden har beskæftiget den pågældende på fuld tid i sammenhængende 3 måneder eller ved deltidsbeskæftigelse i en sammenhængende periode, der svarer til 3 måneders fuldtidsbeskæftigelse. 3. pkt. finder anvendelse, uanset om arbejdsgiveren udbetaler voksenløn eller almindelig elevløn.

Stk. 3-4. ...

§ 12 b. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder tilskud til faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg til vejledning om uddannelsesmuligheder, beskæftigelsesmuligheder og hjælp til aftaleindgåelse m.v. for elever og praktikvirksomheder i overgangen fra grundforløb til hovedforløb i erhvervsuddannelserne. Udvalgene samarbejder med institutionerne og de lokale og regionale interessenter herom.

Stk. 2....

§ 12 c. Staten yder tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner til praktikpladsopsøgning og vejledning af elever om praktik og beskæftigelsesmuligheder. Der ydes et tilskud pr. elev, der indgår uddannelsesaftale inden for lov om erhvervsuddannelser, herunder kombinationsaftale, eller som kommer i praktik i udlandet, jf. § 31, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser. Der ydes dog ikke tilskud for elever inden for social- og sundhedsuddannelsesområdet. Tilskuddets størrelse fastsættes på de årlige finanslove. Der ydes dog ikke tilskud for uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f i lov om erhvervsuddannelser. Retten til tilskud bortfalder, hvis uddannelsesaftalen eller praktikken i udlandet ikke får en varighed på mindst 3 måneder.

Stk. 2-4....

1. I § 4, stk. 2, ændres »elever under erhvervsuddannelse for voksne, jf. kapitel 7 d i lov om erhvervsuddannelser« til: »elever, der ved uddannelsesaftalens påbegyndelse er fyldt 25 år«, og to steder ændres »voksenløn« til: »voksenelevløn«.

2. I § 12 b, stk. 1, 1. pkt., udgår »i overgangen fra grundforløb til hovedforløb«.

3. I § 12 c, stk. 1, indsættes efter 3. pkt.:

»Tilskud ydes på grundlag af et årligt måltal for antal registrerede uddannelsesaftaler pr. tilskudsmodtagende institution. Måltallet for den enkelte institution beregnes som en procentdel af antallet af tilskudsudløsende uddannelsesaftaler i det seneste kalenderår. Måltallet fastsættes til 100 pct. af antal tilskudsudløsende uddannelsesaftaler registreret ved institutionen i seneste kalenderår. Tilskuddet forhøjes, når institutionen har opfyldt det årlige måltal.

§ 12 c. ...

Stk. 2. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer ordningen og fastsætter nærmere regler om udbetalingen. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om institutionernes regnskabsaflæggelse og revision.

Stk. 3. Undervisningsministeren udbetaler et foreløbigt beløb til dækning af udgiften til tilskud efter stk. 1 og administrationsudgifter til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Beløbet udbetales kvartalsvis forud. Der gennemføres en efterfølgende regulering efter årets afslutning.

Stk. 4....

Kapitel 4 a

Skolepraktikydelse

§ 15 e. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder staten i overensstemmelse med stk. 2-6 og regler fastsat i medfør af stk. 7 en bonus for 2017 pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for de i § 4, stk. 1, nævnte uddannelser.

Stk. 2-7....

§ 15 f. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder staten i overensstemmelse med stk. 2-4 og regler fastsat i medfør af stk. 5 en bonus for 2017 pr. praktikårselev med uddannelsesaftale inden for de i § 4, stk. 1, nævnte uddannelser. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer ordningen.

Stk. 2-5....

§ 15 e. ...

Stk. 2-3....

Stk. 4. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foretager i 2018 en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for 2017. Det er alene uddannelserne på listen

4. I § 12 c indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Staten yder endvidere tilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre skoler og institutioner for formidling af uddannelsesaftaler med arbejdsgivere, der ikke har indgået en uddannelsesaftale med en elev i de seneste fem år. Stk. 1, 8.-10. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

5. I § 12 c, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »ordningen« til: »ordningerne i stk. 1 og 2«.

6. I § 12 c, stk. 3, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., udgår »efter stk. 1«.

7. I overskriften til *kapitel 4 a* indsættes efter »Skolepraktikydelse«: »m.v.«.

8. I § 12 d indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, der årligt overstiger udgiftsniveauet herfor i 2016. Beløbet efter 1. pkt. reguleres årligt med det generelle pris- og lønindeks.«

9. I § 15 e, stk. 1, og i 15 f, stk. 1, 1. pkt., ændres »de i § 4, stk. 1, nævnte uddannelser« til: »uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser«.

10. I § 15 e, stk. 4, 1. pkt., ændres »Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foretager« til: »Der foretages«, og i *nr. 1* udgår

over forventede fordelsuddannelser for 2017, som undervisningsministeren godkender og offentliggør, jf. stk. 6, der indgår i opgørelsen. Følgende betingelser skal være opfyldt:

- 1-2) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter 3 måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. af samtlige uddannelsesaktive elever på fordelsuddannelsen i 2017.
- 2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i 2017.

Stk. 5-6....

Stk. 7. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om bonussens beregning, dens udbetaling, efterregulering, afskæring, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt.

»af samtlige uddannelsesaktive elever på fordelsuddannelsen«.

11. I § 15 e indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Undervisningsministeren kan godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, indgår i bonusordningen. Ministeren fastsætter i givet fald regler om betingelserne for bonus.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

12. I § 15 e, stk. 7, der bliver stk. 8, og i § 15 f, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »afskæring«: til »afskæring, herunder af efterregulering«.

13. I § 15 f indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Undervisningsministeren kan godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, indgår i bonusordningen. Ministeren fastsætter i givet fald regler om betingelserne for bonus.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

14. Efter kapitel 5 c indsættes:

»Kapitel 5 d

Bonus for praktikpladser inden for fordelsuddannelserne og for merbeskæftigelse i praktikpladser

§ 15 g. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, en bonus pr. praktikårselev, jf. stk. 3, med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er i godkendt medfør af § 21 f, stk. 4.

Stk. 2. Der kan alene ydes bonus for uddannelsesaftaler inden for de uddannelser, der er omfattet af stk. 4.

Stk. 3. En praktikårselev svarer til en elev i en uddannelsesaftale af et kalenderårs varighed. Uddannelsesaftaler i henhold til § 66 f, stk. 1, og § 66 r, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser indgår ikke i beregningen af praktikårselever. Alene kalenderdage i bonusåret indgår i beregningen af praktikårselever, der kan udløse bonus. Bonusåret er perioden fra den 1. januar til og med den 31. december i det kalenderår, hvor der optjenes bonus.

Stk. 4. Der foretages i året efter bonusåret en opgørelse af, hvilke fordelsuddannelser der kan udløse bonus for bonusåret. Det er alene uddannelserne på listen over fordelsuddannelser for bonusåret, som undervisningsministeren godkender og offentliggør, jf. § 15 i, der indgår i opgørelsen. Følgende betingelser skal være opfyldt:

1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har kvalificeret sig til at påbegynde hovedforløbet på fordelsuddannelsen, og som efter tre måneder ikke har indgået en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, må ikke overstige 10 pct. i bonusåret.

2) Andelen af elever i skolepraktik på fordelsuddannelsen må ikke overstige 15 pct. af omfanget af praktik og skolepraktik for samtlige elever på fordelsuddannelsen i bonusåret.

Stk. 5. Bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan maksimalt udgøre 5.000 kr. pr. praktikårselev.

§ 15 h. Til arbejdsgivere omfattet af § 2 yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i overensstemmelse med stk. 2-5 og regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3, en bonus pr. praktikårselev, jf. § 15 g, stk. 3, med uddannelsesaftale inden for uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4.

Stk. 2. Det er en betingelse for retten til bonus, at arbejdsgiveren har en måluddannelsesratio i henhold til § 21 a. Det er endvidere en betingelse, at arbejdsgiveren i bonusåret har haft merbeskæftigelse målt i praktikårselever i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger gennemsnittet af den pågældende arbejdsgivers samlede antal praktikårselever i de foregående tre år. For en arbejdsgiver, der har oprettet sin virksomhed i et af de tre foregående år, udregnes gennemsnittet efter 2. pkt. som en forholdsmæssig del af det antal praktikårselever, som arbejdsgiveren har haft i de år, hvor virksomheden har eksisteret.

Stk. 3. Bonus ydes for merbeskæftigelse målt i praktikårselever, som den pågældende arbejdsgiver har haft i bonusåret i perioden fra den 1. januar til og med den 31. december, der overstiger arbejdsgiverens måluddannelsesratio, jf. § 21 a. Til brug for beregning af det bonusudløsende antal praktikårselever omregnes måluddannelsesratio til praktikårselever ved at multiplicere ratioen med antallet af erhvervsuddannede årsværk, jf. stk. 4, vægtet med deres modelparameter, jf. § 21 a, stk. 6.

Stk. 4. Ved erhvervsuddannede årsværk forstås en eller flere medarbejdere, som har en erhvervsuddannelse som den højest fuldførte uddannelse, jf. dog § 21 a, stk. 7 og 8, og som tilsammen har en beskæftigelsesgrad, der svarer til én persons fuldtidsarbejde i et helt kalenderår. Alle erhvervsuddannede medarbejdere, herunder ikke-fuldtidsbeskæftigede, indgår med deres respektive beskæftigelsesgrad i beregningen af virksomhedens samlede antal erhvervsuddannede

årsværk. Beskæftigelsesgraden udregnes på grundlag af arbejdsgivernes ATP-bidrag.

Stk. 5. Bonus pr. praktikårselev beregnes forholdsmæssigt af en pulje på 20 mio. kr., som divideres med det samlede antal bonusudløsende praktikårselever i bonusåret. Bonus kan maksimalt udgøre 15.000 kr. pr. praktikårselev.

§ 15 i. Undervisningsministeren godkender, hvilke uddannelser oprettet i medfør af lov om erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4, som i det kommende kalenderår er fordelsuddannelser på baggrund af ansøgninger fra arbejdsgivernes brancheorganisationer samt på baggrund af forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft. Godkendte fordelsuddannelser forbliver fordelsuddannelser, så længe de opfylder betingelserne i § 15 g, stk. 4, og regler udstedt i medfør af § 21 f, stk. 4, 2. pkt., eller indtil uddannelsen efter høring af arbejdsgivernes brancheorganisationer ophører med at være fordelsuddannelse det førstkomende kalenderår.

Stk. 2. Undervisningsministeren offentliggør årligt en revideret liste over godkendte fordelsuddannelser på Undervisningsministeriets hjemmeside.«

15. I § 17 b, 2. pkt., indsættes efter »kapitel 5 c«: »og 5 d«.

16. Overskriften til *kapitel 7* affattes således:

Kapitel 7

»Kapitel 7

Arbejdsgiverbidrag

Arbejdsgiverbidrag og praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag«.

§ 18. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af kapitel 2 bortset fra § 5, stk. 2, og udgifter i medfør af kapitel 2 a, 3, 4, 4 a og 5 b, herunder administrationsudgifter, samt administrationsudgifter efter kapitel 5 c. I 2015 udgør bidraget 2.276 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2015-pris- og -lønniveau. I 2016 udgør bidraget 2.213 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2015-pris- og -lønniveau. I 2017 udgør bidraget 2.382 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Herefter udgør bidraget 2.312 kr. årligt pr. fuldtidsbeskæftiget i 2017-pris- og -lønniveau. Bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2-4....

§ 21. Bidrag efter § 18 indbetales til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fire gange årligt. Indbetaling af bidrag for mindre end 4 ansatte kan dog ske een gang årligt.

17. § 18, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Alle arbejdsgivere, jf. § 2, betaler bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af kapitel 2, bortset fra § 5, stk. 2, og udgifter i medfør af kapitel 2 a, 3, 4, 4 a og 5 b, herunder administrationsudgifter. Bidraget efter 1. pkt. dækker endvidere udviklings- og administrationsudgifter i medfør af kapitel 5 c, kapitel 5 d, §§ 21 a - 21 g og § 26 b.«

18. § 21, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Stk. 2. Sker indbetaling ikke rettidigt, kan Arbejdsgiver-
nes Uddannelsesbidrag pålægge arbejdsgiveren at betale
renter af bidragene med 1 1/2 pct. for hver påbegyndt måned
fra forfaldsdagen.

19. I § 21, stk. 2, ændres »1½ pct. for hver påbegyndt må-
ned« til: »8 pct. plus referencerenten«.

20. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, der opfylder betingel-
sen i stk. 2, betaler et årligt merbidrag til Arbejdsgiver-
nes Uddannelsesbidrag til dækning af udgifter i medfør af kapi-
tel 5 d og § 21 c, jf. dog § 21 b. Merbidraget beregnes i
overensstemmelse med stk. 3-10. Merbidrag opkræves første
gang i 2019.

Stk. 2. Er en arbejdsgivers uddannelsesratio, jf. stk. 4, la-
vere end arbejdsgiverens måluddannelsesratio, jf. stk. 5, skal
arbejdsgiveren betale et merbidrag for hver praktikårselev,
jf. § 15 g, stk. 3, som arbejdsgiveren mangler for at opfylde
måluddannelsesratioen. Til brug for beregning af merbidra-
get opgøres måluddannelsesratio og uddannelsesratio i prak-
tikårselever ved at multiplicere hver ratio med antallet af
erhvervsuddannede årsværk, jf. § 15 h, stk. 4, vægtet med
deres modelparameter, jf. stk. 6. En arbejdsgivers måluddan-
nelsesratio beregnes først, når arbejdsgiveren har haft et
erhvervsuddannet årsværk i det foregående kalenderår. Har
arbejdsgiveren ikke en måluddannelsesratio, betales der ikke
merbidrag.

Stk. 3. En arbejdsgivers samlede merbidrag opgøres
på grundlag af forskellen på måluddannelsesratioen og
uddannelsesratioen opgjort i praktikårselever multipliceret
med merbidragssatsen. Merbidragssatsen udgør i 2018-2020
27.000 kr. årligt pr. praktikårselev.

Stk. 4. En arbejdsgivers uddannelsesratio beregnes på bag-
grund af forholdet mellem antallet af praktikårselever og
antallet af erhvervsuddannede årsværk hos den pågældende
arbejdsgiver. I beregningen vægtes de forskellige typer af
erhvervsuddannede årsværk samt praktikårselever med en
modelparameter, jf. stk. 6. Uddannelsesratioen for et kalen-
derår opgøres i det efterfølgende år.

Stk. 5. En arbejdsgivers måluddannelsesratio beregnes af:

- 1) En vægtet ratio bestående af summen af:
 - a) En brancheratio (25 pct.), der beregnes som for-
holdet mellem antallet af praktikårselever for alle
virksomheder inden for en given hovedbranche,
jf. stk. 9, og antallet af erhvervsuddannede års-
værk samlet set inden for branchen. I beregningen
vægtes de forskellige typer af erhvervsuddannede
årsværk og praktikårselever med deres respektive
modelparameter, jf. stk. 6.
 - b) En uddannelsesratio for det samlede arbejdsmar-
ked (75 pct.), der beregnes som forholdet mellem
det samlede antal praktikårselever og det samlede
antal erhvervsuddannede årsværk. I beregningen
vægtes de forskellige typer af erhvervsuddannede
årsværk og praktikårselever med deres respektive
modelparameter, jf. stk. 6.

- 2) Den vægtede ratio efter nr. 1 multipliceres med en sektorspecifik faktor svarende til de forventede udbetalinger af bonus efter kapitel 5 d og tilskud i medfør af § 21 c. De forventede udbetalinger fordeles mellem henholdsvis den private, den kommunale, den regionale og den statslige sektor, jf. stk. 10, som summen af de budgetterede udgifter efter 1. pkt. i kalenderåret multipliceret med hver sektors andel af erhvervsuddannede årsværk i året før kalenderåret i forhold til det samlede antal erhvervsuddannede årsværk i året før kalenderåret. Den sektorspecifikke faktor fastsættes herefter svarende til de forventede sektorspecifikke udbetalinger efter 2. pkt. For den kommunale sektor reduceres faktoren svarende til effekten af et merbidrag for 900 praktikårselever. Kan den sektorspecifikke faktor ikke beregnes pr. 15. marts anvendes det foregående års faktor.

Stk. 6. De forskellige typer af erhvervsuddannede årsværk og praktikårselever vægtes med en modelparameter. Modelparametre for erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4, er fastsat i bilag 1, jf. dog 5. pkt. og stk. 8. Undervisningsministeren offentliggør en oversigt over sammenhængen mellem tidligere og nuværende erhvervsuddannelser til brug for administrationen af ordningen. Såfremt modelparameteren ikke foreligger pr. 15. marts, anvendes det foregående års modelparameter. For nyoprettede uddannelser, som ikke har en modelparameter efter bilag 1, anvendes en modelparameter på 1,0.

Stk. 7. Har en arbejdsgiver ansat medarbejdere med uoplyst uddannelsesbaggrund, fastsættes uddannelsesniveaet som erhvervsuddannet eller ikke-erhvervsuddannet efter:

- 1) En frivillig registrering i det i § 26 b nævnte register vedrørende uddannelsesniveau.
- 2) Den pågældendes uddannelsesniveau på baggrund af arbejdsfunktion opgjort som DISCO-kode, idet medarbejdere registreret med en DISCO-kode, hvorunder mere end 50 pct. af de registrerede medarbejdere hos den enkelte arbejdsgiver er erhvervsuddannede, opgøres som erhvervsuddannede.
- 3) Uddannelsesniveaet på baggrund af uddannelsesfordelingen for den hovedbranche, som medarbejderens arbejdsgiver er registreret i, jf. stk. 9, således at medarbejderen vægtes som en sammensætning af uddannelsesniveaet for den gennemsnitlige medarbejder i hovedbranchen.

Stk. 8. Ved fastsættelse af uddannelsesniveau efter stk. 7, nr. 1-3, sker der en vægtning med en modelparameter på 1,0.

Stk. 9. Ved opgørelse af hovedbrancher anvendes Dansk Branchekode 2007 (DB07) med undergrupperinger. Undergruppen *Bygge og Anlæg* opdeles i to, hvor branchen *Bygningsinstallation* udspaltes fra *Bygge og Anlæg* med udgangspunkt i 127-standardgrupperingen (43.00.1). Det resterende indhold i *Bygge og Anlæg* vil udgøre branchen *Bygge og Anlæg*.

Stk. 10. Alle arbejdsgivere placeres på baggrund af Danmarks Statistiks sektorgruppering i det erhvervsstatistiske register (ESR) efter standarden ESA2010, jf. bilag 2, som tilhørende en af de fire sektorer:

- 1) Privat sektor.
- 2) Kommunal sektor.
- 3) Regional sektor.
- 4) Statslig sektor.

§ 21 b. En arbejdsgiver, som opfylder betingelsen i § 21 a, stk. 2, kan efter ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fritages for at betale merbidrag efter § 21 a, stk. 1, såfremt arbejdsgiveren forgæves har søgt en elev via opslag på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal i mindst tre måneder og en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Ingen skole har henvist en elev, der har bestået det relevante grundforløb, eller arbejdsgiveren har efter behandling af ansøgningerne underrettet den enkelte elevs skole om, at eleven ikke har gennemført det relevante grundforløb.
- 2) Eleven afslår virksomhedens tilbud om en praktikplads.
- 3) Der er ikke registreret søgende elever på uddannelsen på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal.

Stk. 2. For uddannelser med praktikpladskrav kan fritagelse for merbidrag ske, hvis arbejdsgiveren kan dokumentere, at en uddannelsesaftale, der omfatter både anden del af grundforløbet og hovedforløbet, har været opslået i mindst tre måneder på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal, og at der ikke har været nogen ansøgere til stillingen.

Stk. 3. Der kan alene ske fritagelse for merbidrag svarende til den periode, hvor opslaget har været synligt på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal. Der kan højst ske fritagelse for merbidrag for én praktikårselev pr. opslået stilling pr. år. Er arbejdsgiveren godkendt til et bestemt antal elever, jf. § 31 i lov om erhvervsuddannelser, kan fritagelse for merbidrag højst omfatte et sådant antal elever.

Stk. 4. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og behandling af ansøgninger om fritagelse for betaling af merbidrag, herunder dokumentationskrav. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan endvidere fastsætte regler om, at dokumentation kan ske ved, at arbejdsgiveren afgiver en skriftlig erklæring på tro og love.

§ 21 c. Alle arbejdsgivere, jf. § 2, modtager et årligt tilskud pr. erhvervsuddannet årsværk, jf. § 15 h, stk. 4, jf. dog stk. 3. I 2018 er tilskuddet 295 kr. årligt pr. erhvervsuddannet årsværk.

Stk. 2. Fra 2019 opgør bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag tilskuddets størrelse. Tilskudsgrundlaget opgøres som andelen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags samlede udgifter til skolepraktikydelse, der finansieres af bidrag efter § 18, stk. 1, og som kan henføres til

indbetalinger for erhvervsuddannede årsværk i det foregående år. Tilskudsgrundlaget deles herefter med antallet af erhvervsuddannede årsværk i det forudgående år for at finde tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk.

Stk. 3. Der udbetales ikke tilskud efter stk. 1 og 2, såfremt antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk er identisk med det antal lønmodtagere, der i henhold til § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18. Er antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk identisk med det samlede antal lønmodtagere, der betaler bidrag efter § 18, reduceres tilskuddet efter stk. 1 med tilskudsbeløbet for ét erhvervsuddannet årsværk.

§ 21 d. Overstiger indtægterne fra merbidrag efter § 21 a med fradrag for fritagelse efter § 21 b udgifterne til bonus efter kapitel 5 d og tilskud efter § 21 c, udbetales overskuddet til arbejdsgiverne pr. praktikårselev, jf. § 15 g, stk. 3, i overensstemmelse med stk. 2 og 3 samt regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3. Opgørelsen foretages året efter bidragsåret.

Stk. 2. Opgørelsen af overskud foretages pr. sektor, jf. § 21 a, stk. 10.

Stk. 3. Overskud tilbagebetales til arbejdsgivere placeret i sektoren for hver praktikårselev, som arbejdsgiveren har haft i det år, som overskuddet vedrører. Overskud pr. praktikårselev beregnes ved at dividere overskuddet med antal praktikårselever i bidragsåret i den pågældende sektor. Elever inden for erhvervsuddannelser samt uddannelser, der er godkendt i medfør af § 21 f, stk. 4, indgår i beregningen.

§ 21 e. Overstiger udgifterne til bonus efter kapitel 5 d og tilskud efter § 21 c merbidrag efter § 21 a med fradrag for fritagelse for merbidrag efter § 21 b, opkræves underskuddet i overensstemmelse med stk. 2-4 samt regler fastsat i medfør af § 21 f, stk. 3. Opgørelsen foretages året efter bidragsåret.

Stk. 2. Opgørelsen af underskud foretages pr. sektor, jf. § 21 a, stk. 10.

Stk. 3. Underskud opkræves blandt arbejdsgivere placeret i sektoren for hvert erhvervsuddannet årsværk, jf. § 15 h, stk. 4, som arbejdsgiveren har haft i det år, som underskuddet vedrører. Underskud pr. erhvervsuddannet årsværk beregnes ved at dividere underskuddet med antal erhvervsuddannede årsværk i bidragsåret i den pågældende sektor.

Stk. 4. Ved opgørelsen af underskud anvendes det antal erhvervsuddannede årsværk, der i henhold til § 21 c, stk. 1 og 2, modtager tilskud efter § 21 c.

§ 21 f. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan bestemme, at opkrævning og udbetaling i relation til bonusordningerne efter kapitel 5 d, merbidragsordningen efter § 21 a, fritagelsesordningen efter § 21 b, tilskudsordningen efter § 21 c samt over- og underskudsdelingsordningerne efter §§ 21 d og 21 e gennemføres som en samlet opgørelse til de berørte arbejdsgivere. § 18, stk. 4, § 19,

stk. 1, 2. pkt., § 21, stk. 3, 1. pkt., og § 26, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse i relation til opkrævning efter 1. pkt.

Stk. 2. Sker indbetaling efter stk. 1 ikke rettidigt, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag pålægge arbejdsgiveren at betale renter af bidragene med 8 pct. plus referencerenten fra forfaldsdatoen.

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om opkrævning og udbetaling efter stk. 1 og 2, herunder i nødvendigt omfang praktiske og administrative betingelser i relation til uddannelser, som godkendes efter stk. 4, samt om administration af de omfattede ordninger i øvrigt. Der kan herunder fastsættes regler om beregning af bonus efter § 15 g og gennemsnit efter 15 h. Der kan endvidere fastsættes regler om udsættelse af mindre opkrævnings- og udbetalingsbeløb til senere efterregulering samt om tilbagebetaling, modregning og afskæring.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan efter anmodning fra de relevante brancheorganisationer godkende, at uddannelsesaftaler inden for uddannelser sidestillet med erhvervsuddannelser, jf. § 4, stk. 1, bortset fra farmakonomuddannelsen, kan indgå i det samlede kompleks af ordninger efter stk. 1 med de retsvirkninger, der for disse ordninger i øvrigt følger af denne lov.

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter regler om betingelserne for godkendelse af uddannelser efter stk. 4.

§ 21 g. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udarbejder en særskilt opgørelse for indbetalinger efter §§ 21 a og 21 e og udbetalinger efter §§ 15 g, 15 h, 21 b, 21 c og 21 d som en del af årsregnskabet's noter, jf. § 24.«

21. I § 26 a indsættes før stk. 1 og 2 som nye stykker:

»§ 26 a. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan ved administrationen af sine sagsområder forlange at få nødvendige personoplysninger fra andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner i elektronisk form med henblik på samkøring og sammenstilling i kontroløjemed uden samtykke fra eleven eller arbejdsgiveren til brug for kontrol af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol af udbetaling af ydelser og opkrævning af bidrag efter loven.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan til brug for administrationen af sine sagsområder foretage registersamkøring i kontroløjemed af data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af stk. 1.«

Stk. 1 og 2 bliver herefter stk. 3 og 4.

22. I § 26 a, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 4, 1. pkt., ændres »Stk. 1« til: »Stk. 3«.

§ 26 a. ...

Stk. 2. Stk. 1 omfatter de oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos arbejdsgivere og udbetaling af ydelser til arbejdsgivere, elever og skoler. Der kan herunder ske samkøring og sammenstilling af oplysninger til brug for kontrol af beskæftigelses-, indkomst- og aldersoplysninger i forbindelse hermed.

§ 5 c. ...

Stk. 2....

Stk. 3. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling kan efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte regler om, at adgang til en uddannelses hovedforløb tillige er betinget af, at et særligt studiekompetencegivende forløb er gennemført i henhold til lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) m.v.

§ 18. ...

Stk. 2. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling kan i særlige tilfælde pålægge en institution at udbyde grund- eller hovedforløb og uddannelser med forløb gennemført i henhold til lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) m.v.

Stk. 3-5. ...

§ 9. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling kan under hensyn til beskæftigelsesmulighederne efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte regler om begrænsning af adgangen til skoleundervisning inden for de enkelte uddannelser for elever, der ikke har uddannelsesaftale.

23. Efter § 26 a indsættes:

»§ 26 b. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan til et register vedrørende uddannelsesniveau, som oprettes til brug for opgørelsen af erhvervsuddannede årsværk, jf. § 15 h, stk. 4, efter §§ 15 h, 21 a, 21 c og 21 e, indsamle data om uddannelsesniveau på individniveau fra Danmarks Statistik.«

24. Som bilag 1 og 2 indsættes bilag 1 og 2 til denne lov.

§ 2

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 24. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 c, stk. 3, og § 18, stk. 2, ændres »studiekompetencegivende eksamen« til: »erhvervsfaglig studentereksamen«.

2. § 9 affattes således:

»§ 9. Undervisningsministeren træffer efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser beslutning om begrænsning af adgangen til skoleundervisning (dimensionering) inden for de enkelte uddannelser. Beslutning om dimensionering af en uddannelse sker under hensyn til de forventede fremtidige behov inden for forskellige fagområder baseret på følgende parametre:

1) Andelen af uddannelsesaktive elever, som har indgået en uddannelsesaftale med en virksomhed inden for tre måneder efter gennemført grundforløb.

2) Ledighedsgraden for færdiguddannede.

3) Forholdet mellem efterspørgslen og udbuddet efter faglært arbejdskraft.

Stk. 2. Beslutning om dimensionering træffes for et år ad gangen. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte nærmere regler om dimensionering, herunder om de kriterier, der er omfattet af stk. 1, og om fravigelse herfra, om fremgangsmåden i forbindelse med forberedelse af og

§ 19 b. Skolen modtager tilskud til skolepraktik, jf. § 66 d, på grundlag af det antal årselever, som er indskrevet til skolepraktik ved skolen. I antallet af årselever indgår elever, der modtager praktikuddannelse i virksomheder uden uddannelsesaftale, jf. § 66 f, stk. 1, dog højst med tre måneder for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed. Tilskud til skolepraktik ydes på grundlag af takster pr. årselev, som fastsættes i de årlige finanslove for større grupper af uddannelser med skolepraktik, og kan fastsættes til et mindre beløb for elever, der modtager praktikuddannelse i virksomheder med eller uden uddannelsesaftale, jf. § 66 f, stk. 1.

§ 35. Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser rådgiver på overordnet niveau ministeren for børn, undervisning og ligestilling om de grundlæggende erhvervsrettede uddannelser på ministeren for børn, undervisning og ligestillings område. På erhvervsuddannelsesområdet afgiver rådet indstilling til ministeren for børn, undervisning og ligestilling om:

1-16) ...

17) Regler om elevernes retlige forhold, jf. § 48, stk. 1 og 6, § 50, stk. 2, og § 52, stk. 1.

18-26) ...

Stk. 2-6....

§ 48. Det er en betingelse for gennemførelse af en erhvervsuddannelse, at der mellem eleven og en eller flere virksomheder er indgået en uddannelsesaftale, jf. dog § 5 c, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, kapitel 7 a, § 66 l, stk. 1, og § 66 p, stk. 1. Aftalen skal omfatte alle praktik- og skoleophold og eventuel svendep prøve i uddannelsen eller det kompetencegivende trin i uddannelsen. Der kan dog indgås en aftale for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin, hvis aftalen omfatter mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling kan efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte regler om, at 3. pkt. ikke finder anvendelse for bestemte uddannelser, og om, at uddannelsesaftaler om erhvervsuddannelser for voksne, jf. kapitel 7 d, kan indgås uden praktikperioder.

Stk. 2-6. ...

§ 50. Elever, som uden lovlig grund udebliver fra undervisningen, eller som groft overtræder skolens ordensregler, kan, når mindre vidtgående foranstaltninger forgæves har været anvendt, udelukkes fra fortsat undervisning.

Stk. 2. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling fastsætter efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende

beslutning om dimensionering samt om fastlæggelse af kvotestørrelse og -fordeling på institutionerne.«

3. I § 19 b, 2. pkt., ændres »§ 66 f, stk. 1, dog højst med tre måneder for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed« til: »§ 66 f, stk. 1 og 3, dog højst med tre uger for den enkelte elev ved praktikuddannelse i samme virksomhed og med højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse«.

4. I § 19 b, 3. pkt., ændres »§ 66 f, stk. 1« til: »§ 66 f, stk. 1 og 3«.

5. I § 35, stk. 1, nr. 17, ændres »og § 52, stk. 1« til: », § 52, stk. 1, og § 66 j, stk. 3«.

6. I § 48, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »dog«: », men højst to gange mellem samme elev og samme virksomhed, jf. dog 4. pkt.,«.

7. I § 48, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »bestemte uddannelser,«: »om at det lokale uddannelsesudvalg under nærmere angivne betingelser undtagelsesvist kan godkende yderligere én aftale, jf. 3. pkt., mellem samme elev og samme virksomhed,«.

8. I § 50, stk. 1, indsættes før 1. pkt.:

»Skolen fastsætter ordensregler for elever i skolens erhvervsuddannelser.«

9. I § 50 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

Erhvervsrettede Uddannelser nærmere regler om udelukkelse efter stk. 1 og om behandlingen af sager herom.

Kapitel 7 a

Skolepraktik m.v.

§ 66 a....

Stk. 2-4....

Stk. 5. Fristen efter stk. 1, 2. pkt., er dog 3 måneder for elever på uddannelser, der på tidspunktet for grundforløbets afslutning er på listen over godkendte forventede fordelsuddannelser, jf. § 15 e, stk. 6, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

§ 66 c. Ministeren for børn, undervisning og ligestilling fastsætter nærmere regler om elevernes egnethed m.v. Reglerne kan ud over krav til elevernes egnethed til uddannelsen indeholde krav til elevernes faglige og geografiske mobilitet og til deres aktivitet som praktikpladssøgende. I reglerne kan det fastsættes, at eleverne optages i et register over praktikpladssøgende, der skal være offentligt tilgængeligt. Kravene om egnethed m.v. skal være opfyldt i hele skolepraktikforløbet. Reglerne fastsættes efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

Stk. 2....

§ 66 f. Praktikuddannelse i en virksomhed, jf. § 66 d, stk. 2, finder sted på grundlag af en uddannelsesaftale mellem virksomheden og eleven om en delvis praktikuddannelse, hvis eleven skal deltage i virksomhedens produktion m.v.

Stk. 2. Uddannelsesaftalen formidles af skolen. Eleven modtager sædvanlig elevløn fra virksomheden i aftaleperioden. Aftalen skal være påført en særlig bemærkning om, at eleven er under uddannelse i henhold til kapitel 7 a i denne lov. Retsforholdet mellem uddannelsesaftalens parter er i øvrigt omfattet af lovens almindelige bestemmelser om

»*Stk. 2.* Undervisningsministeren kan fastsætte regler om ordensreglerne efter stk. 1, herunder om iværksættelse af foranstaltninger over for elever, der ikke følger ordensreglerne. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om, at der også kan iværksættes sanktioner i anledning af elevadfærd, der er udvist uden for skolen, hvis adfærden har haft en direkte indflydelse på god orden på institutionen, regler om, at private genstande kan tilbageholdes, og at tilbageholdelsen af praktiske eller pædagogiske grunde kan opretholdes ud over det tidspunkt, hvor skolens tilbud ophører, samt regler om elevers frivillige medvirken i skolers test for rusmidler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

10. Overskriften til *kapitel 7 a* affattes således:

»Kapitel 7 a

Praktikpladssøgning, registrering som praktikpladssøgende, skolepraktik m.v.«.

11. I § 66 a, stk. 5, ændres »3 måneder« til: »fra 1 til 3 måneder«, og »§ 15 e, stk. 6« ændres til: »§ 15 e, stk. 6, henholdsvis § 15 i«.

12. I § 66 c, stk. 1, indsættes efter 4. pkt.:

»Regler om elevers aktivitet som praktikpladssøgende fastsat efter 2. pkt. kan omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2, herunder om konsekvenser, hvis reglerne ikke overholdes. del. Regler om elevers registrering som praktikpladssøgende fastsat efter 3. pkt. kan omfatte elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del, samt elever, som har tilmeldt sig som praktikpladssøgende uden for skolepraktik.«

13. I § 66 f indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Ulønnet praktikuddannelse i en virksomhed for elever uden en uddannelsesaftale, jf. stk. 1, kan kun finde sted i virksomheder, som er godkendt til praktikuddannelse af det faglige udvalg. Aftaler herom kan have en varighed af højst tre uger for den enkelte elev i samme virksomhed og højst seks uger af elevens samlede praktikuddannelse under skolepraktik. 1. pkt. berører ikke skolepraktikelevers mulighed for at gøre brug af kortere uddannelsesophold i

elevers og virksomheders retsstilling i forbindelse med uddannelsesaftaler.

§ 66 g. ...

Stk. 2. Skolen tilrettelægger skolepraktikken i samråd med det lokale uddannelsesudvalg og kan bestemme, at en elev før gennemførelse af den tilhørende praktikuddannelse skal gennemføre dele af en uddannelses skoleundervisning bortset fra undervisning, der indeholder afsluttende prøver.

§ 66 i. ...

Stk. 2. En elev, der deltager i skolepraktik i henhold til § 66 d, stk. 1 og 2, har pligt til at modtage en anvist praktikplads, såfremt eleven kan gennemføre den uddannelse, der er knyttet til den tilbudte praktikplads uden tab af uddannelsesetid, og skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen.

Stk. 3-4. ...

§ 66 j. ...

Stk. 2. Klagen sendes til skolen. Hvis skolen opretholder sin afgørelse, videresender skolen klagen til det faglige udvalg eller det pågældende lokale uddannelsesudvalg, jf. stk. 1, ledsaget af en begrundelse. Det faglige udvalgs afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 3. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Skolerne indgår i samarbejder, herunder i form af partnerskaber, med lokalsamfundets kultur-, folkeoplysnings-, idræts- og foreningsliv og kunst- og kulturskoler,

udenlandske virksomheder under Erasmus+ programmet og lignende udvekslingsprogrammer.

Stk. 4. Aftaler om delvis praktikuddannelse, jf. stk. 1, kan kun indgås og gennemføres én gang mellem samme elev og samme virksomhed.«

14. I § 66 g, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Skolepraktik kan tilrettelægges med produktion af varer og levering af tjenesteydelser, som efter samråd med det lokale uddannelsesudvalg kan afsættes på vilkår, som ikke udgør urimelig konkurrence over for private udbydere af tilsvarende varer og ydelser.«

15. I § 66 i, stk. 2, ændres »deltager i skolepraktik i henhold til § 66 d, stk. 1 og 2« til: »er registreret som praktikpladssøgende i henhold til regler udstedt i medfør af § 66, c stk. 1«, og »uddannelsesetid, og skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen« ændres til: »uddannelsesetid. Elever, som afslår at modtage praktikpladsen slettes af praktikpladsregisteret. Elever i skolepraktik skal forlade skolepraktikken, når praktikpladsen tiltrædes, eller hvis eleven afslår at modtage pladsen. Undervisningsministeren fastsætter i regler udstedt i medfør af § 66, c, stk. 1, regler i relation til elever, som er i de sidste 8 uger af grundforløbets 2. del«.

16. § 66 j, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Klager efter stk. 1 sendes til skolen.«

17. I § 66 j indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte nærmere regler om skolers og praktikcentres behandling og afgørelse af sager om udelukkelse af elever fra skolepraktik og andre sager om elevers retsstilling samt om behandling af elevers klager over sådanne afgørelser.«

§ 3

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 747 af 20. juni 2016, som ændret ved § 13 i lov nr. 1746 af 27. december 2016 og § 1 i lov nr. 192 af 27. februar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »herunder i form af partnerskaber, med«: »virksomheder, institutioner for erhvervsrettet uddannelse,«.

med lokale fritids- og klubtilbud og med de kommunale eller kommunalt støttede musikskoler og ungdomsskoler, der kan bidrage til opfyldelsen af folkeskolens formål og mål for folkeskolens fag og obligatoriske emner. Kommunalbestyrelsen fastlægger mål og rammer for skolernes samarbejder, og skolebestyrelsen fastsætter principper for samarbejdet.

Stk. 5. Som led i de i stk. 4 nævnte samarbejder eller samarbejder med uddannelsesinstitutioner, organisationer eller virksomheder m.v., der er etableret ved kontrakt, kan skolens leder beslutte, at personer, der ikke er ansat ved kommunens skolevæsen, i begrænset omfang kan varetage undervisningsopgaver i folkeskolens fag og obligatoriske emner og understøttende undervisning.

Stk. 6-9....

§ 7 a....

Stk. 2. Ungdommens Uddannelsesvejledning og skolens leder iværksætter fra 8. klasse en målrettet indsats for elever, der er vurderet ikkeuddannelsesparate, jf. lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. I den målrettede indsats indgår obligatorisk brobygning i 9. klasse, medmindre skolens leder i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det ikke vil gavne elevens muligheder for fortsat uddannelse. Den målrettede vejledningsindsats og brobygning sker efter lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v.

§ 13 b....

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Elevplanen skal for hver elev på 8. og 9. klassetrin indeholde oplysninger til brug for vurderingen af elevens uddannelsesparatehed, jf. lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse, m.v. Elevplanen skal indeholde oplysninger om:

1-2) ...

3) Den besluttede indsats, der skal iværksættes over for elever, der er vurderet ikkeuddannelsesparate i 8. klasse eller senere.

Stk. 5-6. ...

§ 7 a....

Stk. 2. Ungdommens Uddannelsesvejledning og skolens leder iværksætter fra 8. klasse en målrettet indsats for elever, der er vurderet ikkeuddannelsesparate, jf. lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. I den målrettede indsats indgår obligatorisk brobygning i 9. klasse, medmindre skolens leder i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det ikke vil gavne elevens muligheder for fortsat uddannelse. Den målrettede vejledningsindsats og brobygning sker efter lov

2. § 3, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Som led i de i stk. 4 nævnte samarbejder eller samarbejder med uddannelsesinstitutioner, organisationer m.v., der er etableret ved kontrakt, kan skolens leder beslutte, at personer, der ikke er ansat ved kommunens skolevæsen, i begrænset omfang kan varetage undervisningsopgaver i folkeskolens fag og obligatoriske emner og understøttende undervisning.«

3. I § 7 a, stk. 2, 1. pkt., og i § 13 b, stk. 4, nr. 3, ændres »ikkeuddannelsesparate« til: »ikke-uddannelsesparate«.

4. § 7 a, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»I 9. klasse deltager elever i brobygning i det omfang, lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. fastsætter dette.«

om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v.

§ 9....

Stk. 2. ...

Stk. 3. Skolens leder kan med inddragelse af Ungdommens Uddannelsesvejledning tilbyde eleverne i 8. og 9. klasse, at de i kortere perioder udsendes i praktik i virksomheder og institutioner.

Stk. 4-8. ...

§ 2 c. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. For elever på skoler, hvor Ungdommens Uddannelsesvejledning forestår vejledningen, har Ungdommens Uddannelsesvejledning ansvaret for uddannelsesplanen, hvis eleven vurderes ikkeuddannelsesparat, jf. §§ 2 g og 2 h. Det samme gælder for elever på skoler, jf. § 4, hvor Ungdommens Uddannelsesvejledning ikke forestår vejledningen.

Stk. 5-8. ...

§ 2 g. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. For ikkeuddannelsesparate elever, jf. stk. 2, iværksætter Ungdommens Uddannelsesvejledning og skolens leder i samarbejde en målrettet vejlednings- og skoleindsats for at understøtte, at eleven kan blive uddannelsesparat ved afslutningen af 9. klasse. For elever, der ikke er uddannelsesparate efter 9. klasse, jf. stk. 4-6, og som ønsker at gå i 10. klasse, vurderes, hvad der skal iværksættes i 10. klasse for at understøtte, at eleven kan blive uddannelsesparat i løbet af 10. klasse.

Stk. 4-8. ...

§ 10 c. Som led i den indsats, der skal iværksættes i medfør af § 2 g, stk. 3, skal elever i folkeskolen og i den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning deltage i brobygning i 9. klasse, medmindre lederen af elevens skole i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det ikke vil gavne elevens mulighed for fortsat uddannelse. Der kan endvidere tilbydes brobygning til elever i 9. klasse i andre skoleformer som led i indsatsen for ikkeuddannelsesparate elever.

Stk. 2. ...

5. I § 9, stk. 3, ændres »8. og 9. klasse« til: »6.-9. klasse«.

§ 4

I lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 270 af 23. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 c, stk. 4, 1. pkt., ændres »ikkeuddannelsesparat« til: »ikke-uddannelsesparat«.

2. I § 2 g, stk. 3, ændres »ikkeuddannelsesparate« til: »ikke-uddannelsesparate«.

3. § 10 c, stk. 1, affattes således:

»Elever i folkeskolen og den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning, som er vurderet ikke-uddannelsesparate, eller som har behov for afklaring af uddannelsesvalg, kan tilbydes brobygning i 9. klasse. Brobygning kan endvidere tilbydes elever i 9. klasse i andre skoleformer, når lederen af elevens skole i samråd med Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at det vil gavne elevernes mulighed for fortsat uddannelse.«

§ 10 d. Elever i 10. klasse, jf. dog stk. 4, skal deltage i brobygning eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv. Der skal brobygges til mindst en erhvervsrettet ungdomsuddannelse eller en erhvervsgymnasial uddannelse i forløb af mindst 2 dages varighed. Brobygning eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv kan omfatte brobygning til en almen gymnasial uddannelse og skal samlet udgøre 1 uge svarende til 21 timer og være afviklet inden den 1. marts i skoleåret.

Stk. 2-4. ...

§ 5. ...

Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 kan pr. uge højst udgøre fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Godtgørelsen ydes pr. arbejdstime med tab af arbejdsindtægt på grund af deltagelse i uddannelse og beregnes på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid og et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ganget med fem.¹⁾ Der kan højst ydes godtgørelse for det antal timer, som inden for det pågældende område svarer til fuldtidsarbejde.

Stk. 3-4. ...

4. § 10 d, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Der skal brobygges til mindst en erhvervsrettet ungdomsuddannelse eller en erhvervsgymnasial uddannelse i forløb af mindst to dages varighed, som kan afvikles samlet eller enkeltvis.«

§ 5

I lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 2, indsættes som **4. pkt.:**

Er der er lidt et tab af indtægt, jf. stk. 1, kan godtgørelsen pr. dag ydes for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag.«

§ 6

I lov om efterskoler og frie fagskoler, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1076 af 8. juli 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 1563 af 13. december 2016, § 18 i lov nr. 1746 af 27. december 2016 og lov nr. 1750 af 27. december 2016, foretages følgende ændring:

1. Efter § 51 b indsættes før overskriften før § 52:

»**51 c.** Undervisningsministeren kan for efterskoler som forsøg i en periode på op til 3 skoleår godkende, at en efter- skole ved indgåelse af en overenskomst med en institution for erhvervsrettet uddannelse tilbyder et 10.-klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannel- sernes grundforløb. Institutionen for erhvervsrettet uddan- nelse forestår undervisningen af grundforløbet.

Stk. 2. Uanset § 15, stk. 2, 2. pkt., kræver påbegyndelse af et 10.-klasseforløb omfattet af stk. 1, at eleven opfyl- der adgangskravene til erhvervsuddannelserne, jf. lov om erhvervsuddannelser.

Stk. 3. For elever under 18 år omfattet af ordningen yder kommunalbestyrelsen i bopælskommunen, jf. § 40, et særligt bidrag til staten. Bidraget udgør halvdelen af det på finansloven fastsatte kommunale bidrag.

Stk. 4. Uanset § 30, stk. 2, nr. 2 og 3, kan en elev, der deltager i 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb efter stk. 1, efter ansøgning til efterskolen opnå elevstøtte efter § 30 under forløbet.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 15 i og § 21 f, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14 henholdsvis nr. 20, samt lovens § 3, nr. 4, og § 4 træder i kraft den 1. august 2017.

Stk. 3. § 1, nr. 2-8, nr. 14-16, nr. 18-22 og nr. 24, § 2, nr. 3-17, og § 3, nr. 1-3, træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 5.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af § 12 c, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 30. januar 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 12 c, stk. 2, der bliver stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 5.

Stk. 6. Den del af statens driftsudgifter til skolepraktik, som dækkes efter § 12 d, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, omfatter udgifter, der afholdes den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 7. Ved beregning af bonus pr. praktikårselev på fordelsuddannelser efter § 15 g i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 14, indgår uddannelsesaftaler påbegyndt i 2017 for kalenderdage i bonusåret.

Stk. 8. § 1, nr. 1, har virkning fra den 1. august 2015. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan foretage efterregulering af afgørelser om lønrefusion, der er truffet efter dette tidspunkt, og kan i nødvendigt omfang fastsætte regler herom.

Stk. 9. § 21 f, stk. 1-3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 20, har virkning fra den 1. januar 2018.

§ 8

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.